

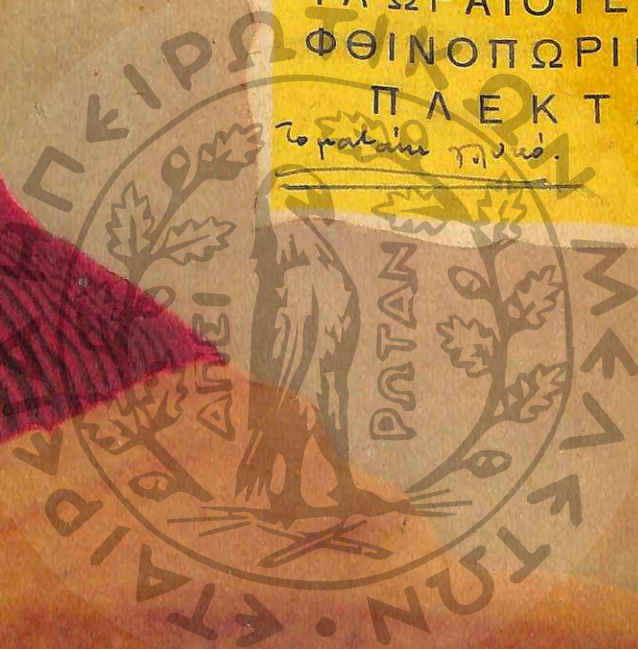
Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 97

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Σ' αὐτό τό τεύχος
ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ
ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΑ
ΠΛΕΚΤΑ

★ Στερεά φθηνά

★ Χαρούμενα χρώματα

★ Όμορφα μαλακά

Μαλλιά για πλέξιμο ΜΟΛΟΚΟΤΟΥ

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ - ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΚΑΙ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΙ ΚΑΚΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

ΣΥΧΝΑ, εξ αιτίας διαφόρων περιστατικών, μας δίνεται η ευκαιρία να διαπιστώσουμε την τεράστια διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στον ήθοιο-καλλιτέχνη και τον ήθοιο-άνθρωπο. Και τότε φυσικά αρχίζει το κουτούπολο!... Μια τελευταία αμερικανική έρευνα αναφέρεται στην κακή ανατροφή των ήθοιων των Χόλλυγουντ. Πραγματικά, το αποτέλεσμα της σχετικής στατιστικής που έγινε είναι πολύ αποκαρδιωτικό! Οι περισσότεροι απ' τους κομψότερους και γλυκύτερους αστέρες του Χόλλυγουντ είναι στην πραγματικότητα άεστοι και κακοαναθρεμμένοι! Και σαν πρώτο παράδειγμα οι στατιστικές αναφέρουν το γνωστό μας Μάριο Λάντσα. Θεωρείται όμως ένας δώσωμε λίγο δίκιο στον ύπεροχο αυτόν τραγουδιστή για τους άσχημους τρόπους του, έφ' όσον ξέρουμε πώς πριν να γίνει ήθοιοιός του κινηματογράφου δεν ήταν παρά ένας απλός εργάτης σε κάποιο κατάστημα πιάτων. Όταν έγινε γνωστό πως την ώρα που εργάζεται δεν επιτρέπεται σε κανένα να μπη μέσα στο στούντιο γιατί συχνά ο Λάντσα μεταχειρίζεται άσχημες εκφράσεις και το φέροισό του είναι «σκλήρως», άγρυμμο. Χαρακτηριστικές όμως καθώς πληροφορούμεθα, είναι κι' οι περιπέτειες του Στιούαρτ Γκρέιντντσερ και του Ρόκ Χάντσον. Συγκεκριμένα, ο Στιούαρτ Γκρέιντντσερ έδωσε ένα αποκαρδιωτικό δείγμα της κακής του ανατροφής όταν κάποια φορά πρόσβαλε τη χαριτωμένη γυναίκα του Τζην Σίμμονς, αποκαλώντας την μπροστά στον κόσμο «ήλιθια». «Αν όμως η Τζην Σίμμονς δεν έκανε τίποτ' άλλο απ' το να ανοίξη κατάλληλη τα παιδιαστικά μάτια της, η Υβόν ντε Κάρλο αναγκάστηκε να λάβη δραστηριότερα μέτρα κατά του Ρόκ Χάντσον, καθώς λένε οι κακές γλώσσες, πρέπει

του Χόλλυγουντ

να τον αγαπούσε πάρα πολύ αφού μόρεσε να υπομείνει τόσο καιρό την εξαουσίτη του θαναυσότητα. Τέλος, κάποια μέρα, ο κόσμος είδε να σταματά κάπου ένα αυτοκίνητο που το οδηγούσε η Υβόν ντε Κάρλο και σε λίγο βγήκε από μέσα ο Ρόκ Χάντσον. Κουρασμένη πια η Υβόν ντε Κάρλο δεν μπορούσε να τον ανεχτεί άλλο και του έπέβαλε να την αφήσει μόνη. Φαίνεται λοιπόν πως οι άνδρες του Χόλλυγουντ δεν είναι καθόλου ευγενικοί με τα τρυφερά τους ήμισυ... Κι' έπειδή το Χόλλυγουντ είναι ένας μικρός κόσμος με τη δικιά του ζωή, μια πρόστυχη φράση ενός αστέρος δίνει συχνά αφορμή σε ατέλειωτες συζητήσεις που αγγίζουν τα όρια του σκανδάλου. Κανείς π.χ. δεν έχασε ποτέ τον αίσχυρότατο τρόπο με τον οποίον εγκατέλειψε ο Τάυρον Πάουερ τη Λάνα Τάρνερ πριν να παντρευτεί τη Λίνα Κόιστιαν. Ο ωραιότατος Τάυ φέρθηκε πολύ σκληρά στη γοητευτική Λάνα Τάρνερ και εξαπέλυσε εναντίον της ένα χείμαρρο βρισιών. Στις βρισιές όμως ξεπερνάει όλους ο Λέξ Μπάρκερ — ο γνωστός έρμηνευτής του Ταρζάν — που κατά ιδιότυπο τρόπο έχει συγχρόνως τη φήμη του μισογύνου και του γυναικά. Του άρεσουν οι ωραίες γυναίκες αλλά τις... βρίζει πολύ πρόστυχα. Μήπως άπρεπε να τον συγχωρήσουμε επειδή παίζει πάντα στον κινηματογράφο τον αγράμματό που ζή απομονωμένος μες στη ζούγκλα; Ίσως! Δεν υπάρχει όμως κανένα ελαφυντικό για τον Κόρνελ Ουάιλντ που έκανε μια άσχημη προσηγορία στην ωραιότατη Άρ-

λεν Ντάλ. Την προσκάλεσε ένα βράδυ να τον συνοδεύσει σε μια δεξίωση αλλά όταν μπήκαν στο σπίτι όπου ήταν προσκαλεσμένος, την άφησε ύστερα από λίγο μόνη της και πήγε σε ένα απόμερο σαλόνι να παίξει χαρτιά. Μικροπράγματα θα πητε, αλλά για το Χόλλυγουντ είναι πολύ σημαντικά αυτά τα καλλιτεχνικά επεισόδια, όταν μάλιστα δημιουργούνται από αναγνωρισμένους και διάσημους ήθοιους. Κι' ως αναφέρουμε ακόμα τον Μπόμπ Μίτσαμ, που όπως και στους ρόλους που παίζει, το ίδιο και στη ζωή του είναι εξαίρετικά εύστοχος. Μια μέρα λοιπόν η Λωρέττα Γιάνγκ, κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας ενός φιλμ, είχε προτείνει τιμωρία μισού δολλαρίου σε όποιον θα μιλούσε πρόστυχα μέσα στο στούντιο. Ο Μπόμπ Μίτσαμ όμως, καταργώντας ξαφνικά αυτόν τον κανονισμό, ρώτησε άφελεστατα τη Λωρέττα Γιάνγκ: «Πόσα πρέπει να πληρώσω για να σε παρακαλέσω να πας να πνιγής;» Κι' ο κατάλογος των... ευγενικών αστέρων του Χόλλυγουντ συνεχίζεται με τα όνοματά του Τζόζεφ Κόττεν, Σκότ Μπρέιντνι, Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ, Μάρλον Μπράντο... Άλλ' άρκετά κουτούπολώσαμε για σήμερα!

Η ΧΗΡΑ ΚΙ' Ο ΧΟΡΟΣ

Είς το Ντένβερ του Κολοράδο, η κ. Μιούρελ Κόλλινς έμηνυσε ένα χοροδιδασκαλείο της πόλεως επειδή ο χοροδιδάσκαλος την απέκλεισε «γρήα ήλιθια, που δε θα μπορούσε ποτέ να μάθι να χορεύει». Πρέπει να σημειωθεί ότι η κ. Κόλλινς, χήρα ηλικίας 52 ετών, είχε συμπληρώσει 260 μαθήματα χωρίς να μάθι να χορεύει, όταν της έγινε η ύβριστική αυτή παρατήρηση. Στη μήνυσή της η άνεπιδεκτη μαθήσας χήρα ζητάει αποζημίωση για ψυχική οδύνη και επιστροφή των... 2600 δολλαρίων, που είχε πληρώσει ως τότε για να μάθι χορό...

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Ευάγγ. Χ. Τερζόπουλος
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ:
Άλ. Μακρόπουλος
ΓΡΑΜΜ. ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:
Λίνα Αλιανού
ΟΙΚΟΝΟΜ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:
Άντ. Νομικός

ΣΥΝΤΑΞΙΣ:
Ίω. Ζαχαράκης, Μέλη Δεσφάλα
Δ. Γιαννουκάκης, Άλ. Καρέρ,
Κ. Σκορδισαυ, Α. Μαρμαρινός
Φρ. Καρατζίδου, Θ. Ξεάρχος.

ΜΟΔΑ:
Λίνα Αλιανού,
Μίκη Μπούκουρα.

ΠΛΕΚΤΑ, ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ
ΠΑΤΡΟΝ, ΕΡΓΟΧΕΙΡΑ:
Τζέλα Κριμίζη,
Όλυμπ. Ξεάρχου.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ —
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ:
Χρύσα Παραδείση.

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ — ΟΜΟΡΦΙΑ:
Τόνι Γιαννής.

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ:
Πιπίνα Τσιμικάλη.

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ:
Γεώργ. Σερετάκος.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ:
Χαρ. Μηχιώτης.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ:
Ρένα Βελισσαρίου.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ:
Άγγ. Κατραμάδου,
Κ. Σφαέλλου,
Μάρ. Βαϊνάς,
Μαίρη Τατιάγια.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΙΣ:
Άλ. Κοντόπουλος.

ΣΧΕΔΙΑ:
Κωνστ. Βασιλοπούλου.

ΙΑΤΡΟΙ:
Γυναικολογικά:
Ι. Ευθυμίου,
Νευρολογικά:
Ι. Νικολετσάπουλος,
Υγειονομικά:
Ι. Αντωνιάδης,
Παθολογικά:
Ν. Ζακόπουλος.

ΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ:
Γ. Αντωνόπουλος.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ:
Ρέα Παπαδάκη,
Τζ. Μελισσηνού,
Μαριτωλά Κορφιάνη.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ:
Τάκης Παναγιωτόπουλος.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ:
Άντ. Χ. Τερζόπουλος.

ΠΡΟ-ΙΣΤΑΜ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:
Ν. Παρασκευάπουλος.

ΠΡΟ-ΙΣΤΑΜ. ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ:
Δ. Παναγιωτακόπουλος.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΤΟΣ 4ον + ΑΡΙΘΜΟΣ 97 + 7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1953
ΓΡΑΦΕΙΑ: Όδός Σανταρόβα 1 + ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36.762
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Όδός Βορέου 7 + ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36.555
ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ: Όδός Αναξαγόρα 5 + ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 26.343
Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» κυκλοφορεί ανά 150ήμερον, ήμεραν ΤΕΤΑΡΤΗΝ
άνεξαρτήτως ήμερομηνίας. Το προσεχές (98ον) τεύχος θα κυκλοφορήσῃ τὴν ΤΕΤΑΡΤΗΝ 21 Οκτωβρίου 1953

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Οι κακοί τρόποι τῶν ἀστέρων	Σελ.	2
Ματιές ἀπ' τὸ παράθυρο	»	4
Τὸ Δεκαπενθήμερο	»	5
Περάσατε καλὲς διακοπές;	»	6
Μιά ἀπρόσπτη πρόσκλησις	»	7
Οἱ Παριζιάνες μανέκν	»	8
Σκηνὲς τῆς ζωῆς	»	9
Γιὰ τίς ἐργαζόμενες (μὸδα)	»	10
Τὸ Χόλλυγουντ φθίνει;	»	11
Οἱ σφουγγαράδες. Ἑλληνικὸ διήγημα	»	12
Ρηχτὰ παλτὰ (μὸδα)	»	13
Μὲ κάτι θὰ γελᾶσθε	»	14
Διορθώσατε τὰ περυσινὰ σας (μὸδα)	»	15
Τρεῖς συνδυασμοὶ τοῦ μπῆζ (πλεκτὸ)	»	16
Ὁ χαρακτήρας στὸ πρόσωπο	»	17
Τὰ σημεῖα τῆς ὁμορφιάς	»	18-19
Πολύοδερ ἐξωφύλλου — Θεσμὸς προίκας	»	20
Ὁ κόσμος τῆς Ἑβδόμης Τέχνης	»	21
Ἡ κοινωνικὴ ζωὴ στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα	»	22
Οἱ γούνες σας	»	23
Παριζιάνικο μοντέλο (πλεκτὸ)	»	24
Ἡ Ἑλληνίδα στὸ Παρίσι	»	25
Τὸ δελουδο (μὸδα)	»	26
Παλτὰ (μὸδα)	»	27
Ἡ στήλη τοῦ παιδαγωγοῦ	»	28
Τὰ ζέρσεϋ (μὸδα)	»	29
Οἱ γιατροὶ στὸ σπῖτι σας	»	30-31
Μὲ τίς Ἑλληνίδες ὀδηγοὺς	»	32-33
Σκάκι (μὸδα)	»	34-35
Πρῶτες Βοήθειες	»	36
Ἀμερικάνικα ταγιέρ (μὸδα)	»	37
Μαρία Στιούαρτ, ἀνάγνωσμα	»	38-39
Μαγειρικὴ — Ζαχαροπλαστικὴ	»	40-41
Ὁ καπνὸς	»	42
Σκέτα ντεκολτέ καὶ γαρνιτούρες (μὸδα)	»	43
Ἡ Μυρτὴ ἀπαντᾷ	»	44
Κιμονὸ (πλεκτὸ)	»	45
Οὐράνιο Τόξο, μυθιστόρημα	»	46-47
Οἱ περιπέτειες τῆς κοντῆς φούστας	»	48
Ἡ συντάκτις τῆς μὸδας ἀπαντᾷ	»	49
Ἡ κουζίνα (διακόσμησις)	»	50
Τὰ ἄρωμά σας	»	51
Μέσα στὴν δμίχλη, διήγημα	»	52
Δυὸ ωραῖες σελίδες γιὰ τὰ παιδιὰ	»	53-54
Περιποιηθῆτε τὰ μάλλινά	»	55
Φθινοπωριὰτικὰ (μὸδα)	»	56
Περνάτε τὴν ὥρα σας μαθαίνοντας	»	57
Ἀμερικάνικη μὸδα	»	58
Τὸ Ἀγρίμι, διήγημα	»	59-60
Τὸ κορίτσι μὲ τίς ντάλιες, μυθιστόρημα	»	61-62-63
Ἡ ὁμορφιά τοῦ προσώπου	»	64
Οἱ λύσεις τῶν πνευματικῶν παιχνιδιῶν	»	65
Μιλοῦν τ' ἀστρά	»	66

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ένα ωραιότατο διολὲ πουλό-
δερ καταλλήλοτατο γιὰ τὸ
χειμῶνα που δίνει ἐξαιρετικὴ
κομψότητα σὲ κείνην που θὰ
τὸ φορέσῃ. Οἱ ἐπεξηγήσεις
τοῦ δημοσιεύονται στὴ σελ. 20.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἑσωτερικοῦ:
ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) δρ. 125.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τ.) » 65.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 35.000
Ἑσωτερικοῦ (ἐτήσια):
Λίραι Ἀγγλίας (χάρτιν.) 2.03.0
Δολλάρια 6.00
Τὰ ἐμβάσματα δέον ν' ὑπο-
στῇλάνται πρὸς Ε. Τερζόπουλον
ἐκ μὲν τοῦ Ἑσωτερικοῦ διὰ τα-
χυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ
Ἑσωτερικοῦ διὰ τραπεζικῆς ἐπι-
ταγῆς.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ
ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου
πλὴν τῶν 2, 3 καὶ 4, πωλοῦνται
εἰς τὰ Γραφεῖα μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΤΑΤΟΙ
ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ
ὁ Α' (τεύχη ἀριθ. 1—13)
ὁ Β' (τεύχη ἀριθ. 14—26)
ὁ Γ' (τεύχη ἀριθ. 27—39)
ὁ Δ' (τεύχη ἀριθ. 40—52)
ὁ Ε' (τεύχη ἀριθ. 53—65)
ὁ ΣΤ' (τεύχη ἀριθ. 66—78)
ὁ Ζ' (τεύχη ἀριθ. 79—91)
Προσκαίοντες τὰ ἀνωτέρω
τεύχη εἰς τὰ γραφεῖα μας παρα-
λαίβετε τοὺς τόμους δεμένους
Βιβλιοδεσία ἑκάστου τόμου
δραχ. 25.000 (πρωτοπρώτα).

Διευθύνσεις συνδρομῆς τὰ ἑα-
θρὰ 6 § 7 τοῦ Α. Ν. 1092/1938:
Διευθυντὴς: Εὐάγγελος Τερζό-
πουλος. Κατοικία 68δς Κολυ-
δας 12. Πρωτότυπος τυπογρα-
φεύς Νικόλαος Παρασκευάπου-
λος. Κατοικία Βορέου ἀριθ. 7.

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 94 τεύχος
αἱ συνδρομὲς ἑξαετηρικοῦ καθωρί-
σθησαν ὡς ἑξῆς:
ἀπὸ λίρες γάλλικες 3.10.0
εἰς 2.03.0
ἀπὸ δολλάρια 10.00
εἰς 6.00

ΟΙ ΩΡΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Γιὰ τὴ διδλοδετήσι τῶν τό-
μων σας, γιὰ τὴν ἀγορὰ πα-
λαιῶν τευχῶν ἀπὸ τὰ γραφεῖα
μας, προτιμάτε τίς ὥρες 9-1.

Φθινοπωρινές έτοιμασίες

ΑΝΩ κάτω το σπίτι. Μισό καλοκαιρινό, μισό χειμωνιάτικο. Κάτι λιπαρό, κάποιον σταθερότητα της θερμοκρασίας ύστερ' από τις ξαφνικές ψυχροδύλες του φθινοπώρου, μας κρατούν αναποφασιστούς. Κάποτε να χειμωνιάσει πρώτα, λέμε, και τότε αρχίζουμε το «στρώσιμο» του σπιτιού — να βγάλω απ' τις ναυθαλίες τα χαλιά, οι κουβέρτες, οι κουρτίνες, τα παλτά. Κι' η κατάσταση γίνεται άφορητη, άβολη. Δι-αρκής επιφυλακή... «Ο, τι βλέπεις γύρω σου, σου δίνει την εντύπωση της προσωρινότητας. Τα ντυμένα στις πολυθρόνες, οι πά-νινες καρέκλες. Τι να συγυρίσεις αφού σε λίγο, ξαφνικά, μια απότομη αλλαγή του καιρού, θα σου επιβάλει τη γενική τα-χτοποίηση των πάντων; Θα είναι χαμένος κόπος. Και φτάνεις να παρακαλές νύσθη-επιτέλους μια ώρα γρηγορότερα ο χειμώ-νας. Αυτή η «ουδτερότητα» καταντά έκ-νευριστική. Για τις νοικοκυρές ιδιαίτερα μά-κα για όσους ενδιαφέρονται να δου-λεύουν. Ν' αρχίσεις πάλι από τώρα το χει-μωνιάτικο συγύρισμα — να συχάσεις; Δεν πάει. Πρέπει να συμβαδίσεις και με τους... άλλους. Έκείνοι όμως περιμένουν έσένα να δώσεις το «καλό παράδειγμα». Λίγες μέρες υπομονή. «Έχει κι' η προετοι-μασία για το φθινόπωρο μια δική της χα-ρά. Τη χαρά της ώριμότητας...

Μια απόφασι είναι

ΙΛΙΓΓΟΣ έπιανε το νέο ζευγάρι όταν του μιλούσε πώς καιρός είναι πια — τρία χρόνια μετά το γάμο του — ν' αποκτήσει παιδί. Κι' εκείνος κι' εκείνη, όμορφανα σου έφεραν τον κατακλυσμό.

— Άοτεύεσαι; Το παιδί μας έλειψε.

Σε τόσο δύσκολους καιρούς...

Να όμως που πήραν κάποτε τη μεγα-λή απόφασι — είναι η ζωή που έχει με-γαλύτερη δύναμι, απ' τον οποιοδήποτε προϋπολογισμό — κι' έχουν τώρα έναν θαυμάσιο μπέμπη. Εύτυχισμένοι άμφοτε-ροι μαζί του. Βέβαια, δύσκολα τα θγά-ζουν πέρα. Έχει τα έξοδάκια του ο πι-τσιρίκος. Και τις σκοτούρες του. Θέλει έναν άνθρωπο να τον προσέχει. Μά' δλα με προσπαθεία που την φλογίζει η χαρά της ανθρώπινης δημιουργίας, αντιμετώπιζον-ται. Το νέο ζευγάρι όχι μόνο δεν μετανοι-ώνει για την απόφασι του αλλά και προ-παγανδίζει και στ' άλλα ζευγάρια που έ-χουν το διαταγμό τους ν' αποκτήσουν διάδοχο.

— Δεν βαρύνε, τους λένε. Έτσι λέ-γαμε κι' έμεις. Τό να μεγαλώνει κανείς ση-μερα παιδί μοιάζει με τον άνθρωπο που... έμαθε κολύμπι. Όσο έβλεπε τη θάλασσα, τρόμαζε να δώσει βουτιά. Τον έσπρωξε κά-ποιος μέσα — και τι νάκανε; Άρχισε να κουνάει χέρια και πόδια για να μη πνιγί. Κι' έμαθε κολύμπι! Μάθετε, φίλοι μου, να κολυμπάτε σε πέλαγα... ευτυχίας!

Τα «πειράγματα»

ΠΑΛΙΑ κακή συνήθεια για όρισμένους «άν-τρες» στον τόπο μας, — τα «πειράγματα» καθ' όδον. Κοντεύουν να γίνουν... παράδο-σι. Κάι φυσικά δεν μιλάμε για τα ξυπνά, τα πολιτισμένα. Έως αυτά και να χρειά-ζονται. Έδώ πρόκειται για τις άχαρκτη-ριστές φράσεις που πετάν μερικοί σ' όποια γυναίκα βρουν, όπουδήποτε και σ' όποια-δήποτε ώρα. Και δεν τις λένε τουλάχιστον με την έλπίδα ότι κάτι θα πετύχουν — αν είναι δυνατόν μια γυναίκα που σέβεται στοιχειωδώς τον εαυτό της ν' απαντήσει καν σε τέτοιου είδους τέρατα. Μά' ούτε πρόκειται ν' ασχοληθούμε τώρα μ' αυτά. Πήραμε άφορη για το σημείωμά μας απ' τον τρόπο που αντιμετώπιζε προχθές μια κυρία κάποιον βωμολόχο του δρόμου. Προ-χωρούσε υπομονετικά χωρίς να σταματή-ση στ' αντιστάση της όπασου σ' ένα σταυ-ροδρόμ είδε αστυφύλακα. Σταμάτησε τό-τε απότομα, έπιασε τον χυδαίο «συνωδό»

απ' τα μαλλιά και τον παρέδωσε στο όρ-γανο της τάξεως εξηγώντας σύντομα τί ακριβώς συνέβαινε «δία τα περαιτέρω». Έκείνος δεν περίμενε τόση κεραυνόβολο αντίδρασι και πιάστηκε σαν ποντικός στη φάκα. Μά' η θαρραλιά κυρία δεν περιορί-στηκε έως εδώ. Με τη βοήθεια του άστυ-φύλακα πήρε όλα τα «στοιχεία» του συλ-ληφθέντος κι' είδοποίησε την έπομένη την οικογένειά του, τον προϊστάμενο στην έρ-γασία του, ακόμα και τη μηστή του — έτυχε ο «κύριος» να βέλη και παντρεία. Μαντεύετε ρεζήλικο. Άσφαλως από εδώ και πέρα δεν θα τολμήσει πια να έπανα-λάβη τα «πειράγματα» του. Ηδη καθώς τον ώδηγούσαν στο τμήμα, ζητούσε συγ-νώμη χωρίς να... συχωρεθί. Προς γνώ-σιν και συμμόρφωσιν!

Τα βιβλία

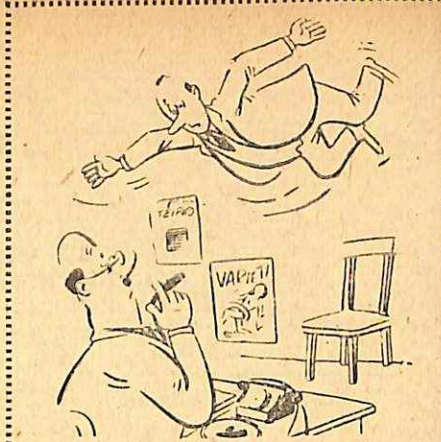
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ όργασμος βιβλίων παρα-τηρείται τον τελευταίο καιρό. Μυθιστορή-ματα των διασημότερων συγγραφέων του κόσμου, ιστορικά ντοκουμέντα, επιστημο-νικές μελέτες «εκλαϊκευμένες», κυκλοφο-ρούν με άρκετη έπιτυχία. Ο κόσμος αρ-χισε πάλι να ενδιαφέρεται για τη μόρφω-σί του κι' αυτό είναι ένα εύχρηστο ση-μάδι. Έχει καθιερωθί και το σύστημα της προσφοράς βιβλίων με δόσεις που αυ-τό διευκολύνει πολύ τους εργαζομένους να σχηματίζουν σιγά-σιγά και χωρίς να το καταλάβουν, μια ωραία και χρήσιμη βι-βλιοθήκη. Μάλιστα υπάρχει πλήθος «πλα-σιέ» που επισκέπτονται τα γραφεία και τα μαγαζιά με τις καλύτερες εκδόσεις κι' εκεί βρίσκουν συνεχώς νέους πελάτες. Έ-φαρμόζεται δηλαδή το ρηθέν: Άφου δεν πάει το όρος προς τον Μωάμεθ, πηγαίνει ο Μωάμεθ προς το όρος. Είναι μια καλή αρχή που ελπίζουμε να συνεχισθί. Άπ' την αγορά των βιβλίων με αξία μετρίεται και ο βαθμός πολιτισμού μιας χώρας...

Προσωρινός... σύζυγος

ΜΙΑ καταπληκτική άγγελία δημοσιεύτηκε τις προάλλες στη στήλη των συνοικεισίων: «Δεσποινίς καλής οικογενείας, εύπαρουσί-αστη, ζητεί όπωσ συνάψη λευκόν γάμον με όποιοδήποτε κύριον ήθελε την διευκολύ-νη, αναλαμβάνουσα εκείνη όλα τα έξοδα και την αποζημίωσιν του γαμβρού μετά την ταχυτάτην διάλυσιν του γάμου. Γρά-ψατε, κλπ». Άπ' τα πιο πάνω μαντεύουμε ότι κάποια ύλικά ή ήθικά συμφέροντα θ' αναγκάζουν την δεσποινίδα της άγγελίας να ζητή λευκόν γάμον. Δικαίωμά της. Πε-ριεργοί όμως είμαστε να μάθουμε πώς θα τα θγάλη πέρα όταν ο κύριος που δεχθί να την «διευκολύνει» με το άζημίωτον, της άρνησθί άργότερα το διαζύγιο. Η την έ-ρωτεύθί. Η γίνη απαιτητικώτατος. Η, νόμιμος σύζυγος θάνα, διεκδικήσιν και τα δικαιώματά του. Στή χώρα μας σπανίως συμβαίνουν παρόμοια περιστατικά. Κι' ό-σοι θα έπιχειρήσουν να παίξουν το ρόλο γαμβρού σε λευκό γάμο, μπορεί και να εκμεταλλευτούν την περίπτωση. Άλλά μπορούν επίσης και να την πάθουν. Ν' ά-πορησιν π.χ. τη συμφωνία της ή κατά συν-θήκην σύζυγος και να μη τους δίνη διαζύ-γιο, να ζητή διατροφή. Πώς θ' άσφαλι-στούν άμφοτεροι; Άλλά έδώ το θέμα θυ-μίζει... κινηματογράφο. Μόνο που κανείς δεν ξέρει αν άρχισιν, ότι θα τελειώσιν με χάππν'έντ!

Καθαρά πράγματα

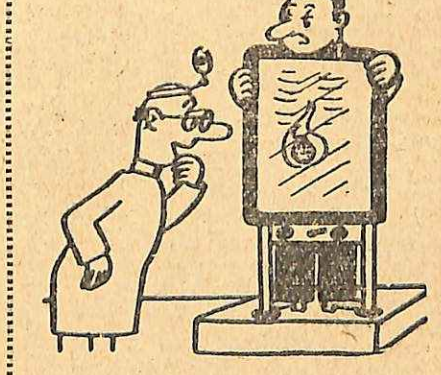
ΓΙΑ άλλη μια φορά στις έπαναληπτικές εκλογές του Έβρου, έδειξαν οι Έλληνίδες την ώριμότητά τους να λάβουν υπεύθυνη γνώμη για την διακυβέρνησιν της χώρας. Η προσέλευσι των γυναικών στις κάλπες έγινε με τάξι, με συνείδησι. Κανένας δεν βρέθηκε να ισχυρισθί πως το «ασθενές φύ-λον» των άκριτικών περιοχών μας ύστερη-σε. Και τις ιδιαιτερές προτιμήσεις του έ-πέβαλε και, προ πάντος, κάθε άλλο πα-

ΣΤΟ ΤΣΙΡΚΟ!
—Το πέταγμα των πουλιών το μι-
μείσθε άρκετά καλά, ξέρετε όμως και
να κελαιδάτε;...

ΑΣΣΟΡΤΙ!...

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ
—Έχετε καταπιή το ρολόί σας.
Θά χρειασθί να σας κάνουνε έγχει-
ρησι.
—Δεν είναι καλύτερα ν' αγοράσω
ένα καινούργιο ρολόί, γιατρέ;...

ρά φαινόταν επηρεασμένο απ' τις πολιτι-κές απόψεις των... συζύγων. Είχε ή κάθε μια τις άκριδοζυγισμένες προτιμήσεις της. Γι' αυτό, δικαίως μια υποψήφια... ψηφοφό-ρος της Άθηνας, δήλωσε ότι στις έπόμε-νες γενικές εκλογές, οι άντρες υποψήφιοι άς λάβουν τα μέτρα τους. Η γυναικεία ψήφος θα πιά σε γυναίκες. Γιατί τότε βάχη και νόημα ή κατάρτησι των πολιτι-κών τους δικαιωμάτων. Άλλωστε όί προε-κλογικές άνδρικές υποσχέσεις θυμίζουν πολύ τις υποσχέσεις... γάμου των δανδή-δων — οι όποιες δεν είναι άνάγκη να έπε-κταθούν και μπρός στην ψηφοδόχο. Καθα-ρά πράγματα!

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Πνευματικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις

ΕΔΩ ΣΑΜΕ στο περασμένο φύλλο τα όνόματα μερικών Έλ-ληνίδων που θα μας παρου-σιάζουν έργα τους σε άτομι-κές εκθέσεις. Τώρα θ' αναφέ-ρωμε άλλες καλλιτέχνιδες που θα μετασχουν σε ομαδική εκ-θεσι σωματείου που μας εί-ναι πολύ γνωστό.

— Πρόκειται για την γνωστή και καινούργια ομάδα «Εργα-στήρι» που την αποτελούν 12 ζωγράφοι, που μαθητεύσαν

• Η Έλληνοαμερικανίς ζω-
γράφος Κ. ΧΙΟΥ.

στα εργαστήρια του Παρθένι κι' άκολούθησαν τις άρχες και το πιστεύω του μεγάλου καλλιτέχνη.

— Τα γυναικεία στέλεχη του «Εργαστηρίου» είναι τέσσερα: οι ζωγράφοι Ρέα Λεονταρίτη, Έλενη Παγκάλου — Πίτταρη, Ίρα Οικονομίδου και η χα-ράκτρια Έλενη Κωνσταντινί-δη. Στον άριθμό των τεσσά-ρων θά προστεθί και η Έλέ-νη Ζαγγοπούλου, μόλις επιστρέ-ψι από ένα ταξίδι της. ΕΦΕΤΟΣ, στη σειρά των Έκ-θέσεων που θα δοίμε, θα γνω-ρίσουμε τις σημερινές επιδό-σεις των Αιγυπτίων στην ζω-γραφική, γλυπτική και χαρα-κτική. Σύμφωνα με πληροφο-ρίες από την Αίγυπτο θά μας έπισκεφθούν την άνοιξι και θά εκθέσουν στις αίθουσες του Ζαπτείου μια ομάδα από 20 αιγυπτίους καλλιτέχνες από τους πιο γνωστούς και τους πιο ενδιαφερόντες. Μέσα στους εκθέτες θά υπάρχουν και γυ-ναίκες.

ΚΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΝΩΜΕ με τις Καλές Τέχνες, πληρο-φορούμε, πώς γύρισε από το καλλιτεχνικό της ταξίδι, η ζω-γράφος που έλειπε ακόμα, — Χάρα Βιέννα, ενώ αντίθε-τως έφυγε για λίγες ημέρες στη Λέσβο ή νέα ζωγράφος δις Έλάνια Καραγιάννη για να εργασθί για λίγο κι' εκεί.

ΕΦΤΑΣΕ την περασμένη έδο-μάδα στην Άθήνα, ή κ. Άγγε-λική Παναγιωτάτου, η γνωστή καθηγήτρια και Άκαδημαϊκός Η διακεκριμένη έπιστήμων που τόσο καλά την γνωρίζει ο πνευματικός κόσμος της Έλ-λάδος και του έξωτερικού, έ-φερε για να κυκλοφορήσιν την καινούργια της συλλογή «Ρυ-θμοί» που την αποτελούν τρα-γουδία δημοσιευμένα άλλοτε σε μια μικρή και έξαντλημένη συλλογή μαζί με πολλά νεώ-τερα, που έγραψε στο διάστη-μα της κατοχής και κατόπιν και έχουν όλα τη σφραγίδα του ταλέντου της.

— Η διάσημη Έλληνίδα Ια-τρών έκτος απ' αυτό πρόκει-ται να παρουσιάσθί και στην πρώτη συνεδρίασι της Άκαδη-μίας για να κάμη μια νέα α-νακοίνωσι.

Μ' ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ υποδέ-χθηκε ο Τύπος και ή κριτική την νέαν πεζογράφον κ. Μαρία Κλωνάρη που εκυκλοφόρησε πρό όλγων μόλις έβδομάδων το πρώτο της βιβλίο «Ημεροί Άνθρωποι» που αποτελείται ά-πο 17 διηγήματα. Η κ. Κλω-νάρη που την πρωτοπαρουσία-σε στη Μυτιλήνη και ένισχυσε το ταλέντο της ο Στράτης Μυ-ριθήλης, παρουσιάζεται μ' έ-ναν έκτενη πρόλογο στο βι-βλίο της απ' τον γνωστό λο-γοτέχνη και ιστορικό κ. Γ. Βαλέτα.

ΕΓΚΑΙΝΙΑΖΟΥΣΑ την έφε-τεινή καλλιτεχνική περίοδο, άνοιξε το προχθεσινό Σάββα-το στο «Κεντρικό» ή έκθεσι της γνωστής ζωγράφου κ. Έ-λένης Γκάτ — Βούλγαρη. Η καλλιτέχνης παρουσιάζει έργα έμπνευσμένα από θυζαντινά άρχοντικά της Καστορίας και των όροσειρών Βίτσι, Γράμμος κλπ., θά παραμείνι δε αυτή άνοικτη μέχρι 30 τρέχ.

«ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ». Με τον τίτλο αυτόν εκυκλοφό-ρησε μια σελιότ από παιδικά

• Η νεαρά Γαλλίς συγγρα-
φέυς ΟΝΤΕΤΤ ΛΟΥΤΖΕΝ.

τραγουδία ή έκλεκτή ποιήτρια Δώρα Μοάτσου. Το βιβλίο, που έχει εικονογραφησεί ο Π. Πε-τράκης, έχει στο τέλος ένα ξε-χωριστό μουσικό παράρτημα από τέσσερα τραγουδία τονι-σμένα από την Μαρία Γουίνα-ροπούλου.

Τα ποιήματα της κ. Μοά-τσου έχουν όλα τα γνωρίσμα-τα του ταλέντου της έκλεκτης λογοτέχνης: Άρτιο στίχο, πλούσια ρίμα, άρμονικό ρυ-θμό και λιτά έκφραστικά μέ-σα. Με τη συλλογή αυτή πλου-τίζεται ή παιδική βιβλιογρα-φία μας. Παραθέτουμε σαν ένα μικρό δείγμα ένα απ' τα ποιήματα του βιβλίου.

ΤΑ ΜΥΡΜΗΚΙΑ

Τα μυρμήγκια ξεκινάει Κι' όλο πάνε, κι' όλο πάνε... Τό ένα μπρός και τ' άλλο πίσω τρεσόν όλα δρόμον ίσο. Πάν να χτίσουν τη φωλιά τους για να βάλουν την κέρα τους. Δόξα για τον κάθε έργατή της κέρας του το παλάτι. Μες στο χώμα θά το φτιάξουν μα σαφά θά να το σιάξουν.

Θάχη πάνω του το θόλο. Χωρισμένο θάνα κι' όλο. Της βασίλισσας τη σάλα θά τη βάλουν χώρια απ' τ' (άλλα,

Χώρια νάν' απ' τους έργατες που φροντίζουν νάν' γεμάτες οι αποθήκες με σπειράκια, με φλουδιές, ψιχουλάκια. Έτσι που όλο το χειμώνα νάχουν φίσκα τον κρυώνα. Δες τα τώρα πώς δουλεύουν πριν πεινάσουν μαγειρεύουν.

ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ καιρό παρα-τηρήθηκε μια αξιόλογη φιλο-λογική κίνησι των γυναικών στο Παρίσι. Μεταξύ αυτών δι-ακρίθηκε ή «Οντέτ Λουτζέν. Η «Οντέτ είναι ίσως ή πιο νεαρή, μόλις 22 ετών, συγγρα-φέυς που με το πρώτο της έρ-γο, ή «Γυναίκα της Λείας» έ-γινε πασίγνωστη σ' όλο τον κόσμο. Της άπνευσθη το χρυ-σούν μετάλλιον της πόλεως των Παρισίων, το δίπλωμα της έξαιρετικής Τιμής, το έρα-θειον του διαμερίσματος του Σηκουάνα. Είναι ή γυναίκα που καταπιάστηκε με την άνα-λυσι της γυναικείας ψυχής.

ΠΕΡΑΣΕ προ ήμερών από την Άθήνα ή γνωστή διανοού-μένη Σούλα Βαφοπούλου, δι-ευθυντρια της Άγγλικής Σχο-λής Θεσσαλονίκης και συζυγός του έκλεκτου ποιητή Γ. Βαφο-πούλου.

Η ΓΝΩΣΤΗ ποιήτρια Όλγα Παπαστάμου έτοιμάζει να κυ-κλοφορήσιν έντός όλγων τέσσε-ρων νέα βιβλία της. Ηδη ή νε-αρά ποιήτρια και λογοτέχνης έχει παρουσιάσει μέσα σε έρα-χάτο χρονικό διάστημα αξι-όλογο έργο που ή προσφορά του στη νεοελληνική γραμμα-τολογία είναι άξιόπρόσθετη.

ΤΟ ΛΑΜΠΡΟ πνευματικό σω-ματείο του Πειραιά «Φιλολογι-κή Στέγη» που μέλη του εί-ναι πολλές γυναίκες, έτοιμά-ζει και πάλιν την τακτική χει-μερινή εξόρμησί του. Έκτος από τις διαλέξεις που θα γί-νουν στην αίθουσα του φουα-γιέ του Δημοτικού Θεάτρου, ή «Φιλολογική Στέγη» θά παρο-ύσιάζι και μια σειρά από φι-λολογικά άπογευματινά στα-τόπια θά έμφανισθουν γνωστά ή άγνωστα του θεάτρου και θ' άπαγγελθούν στίχοι από τους κορυφαίους Έλληνες ποι-ητές.

ή ΜΑΡΒΑ

• Η Αιγυπτιώτισσα ποιή-
τρια ΑΛ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ.

Το έρχόμενο τεύχος της «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ
ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΜΕ 84 ΣΕΛΙΔΕΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

- Μια έξαιρετική έκδοσις που θά ίκα-νοποιήσιν κάθε Έλληνίδα άναγνώστρια.
- Έκλεκτά θέματα για την ΗΡΩΪΚΗ ΗΠΕΙΡΟ. Έστορική άναδρομή στο λαμπρό παρελθόν της ένδοξης αυτής ελληνικής γής σε όλες τις εκδηλώσεις.
- Δυό νέα συναρπαστικά μυθιστορή-ματα: Ένα άθηναϊκό αισθηματικό του ΝΙΚΟΥ ΜΑΡΑΚΗ και ένα ξένο αι-σθηματικό, περιπετειώδους δράσεως.
- Ένα νέο έπιστημονικό άνάγνωσμα του συνεργάτου μας ίατρού - παθολό-γου κ. Ν. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, άκρως έν-διαφέρον για όλες τις άναγνώστριες.
- Έλληνικά και ξένα διηγήματα, νέα θέ-ματα για το νοικοκυριό, την όμορφιά, τη διακοσμητική, μαγειρική και ζω-χαροπλαστική, έπιστημονικά, μορφω-τικά, ιστορικά, έκλεκτές ελληνικές και ξένες συνεργασίες κ.λ.π. κ.λ.π.
- Πλούσια εικονογράφησι, πολύχρωμες σελίδες θά στολίζουν το προσεχές πα-νηγυρικό τεύχος του περιοδικού μας

Η ΓΥΝΑΙΚΑ στο Έξωτερικό

ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΕΙ από ήμερών στην πρωτεύ-ουσα ή κ. Κατίνα Χίου, Έλληνοαμερικανίς ζωγράφος από τη Μονεμβάσια, γεννημένη στη Ν. Ύρκη και άδελφή του γνωστού εκεί ζωγράφου Μιχ. Λεκάκη. Η έκλεκτή συμπα-τριώτισσά μας, που είναι αυτοδιδάκτη, έχει εκθέσει μαζί με άλλους καλλιτέχνες στα 1945, 1949 και 1951 και προκάλεσε την προσοχή του Τύπου και των ειδικών. — Η κ. Χίου, σύζυγος του γνωστοτάτου έ-πισης Έλληνοαμερικανού ζωγράφου Θεοδώ-ρου Χίου, έχρημάτισε και χορευτρία επί μίαν δεκαετίαν και έγκατέλειπε το χορό στα 1943. — Ως χορεύτρια, άξίζει ν' αναφερθί ότι ύ-πηρεσε μέλος της 12μελούς χορευτικής όμά-δος κλασικών χορών της γνωστοτάτης χο-ρογράφου της Άμερικής Μαρίας Τερέζας. Η Μαρία Τερέζα ήταν μια από τις υιοθετημένες μαθήτριες της διασημής χορευτριάς Ίσιδώ-ρας Δούγκαν. Με τη χορευτική όμάδα της Μαρίας Τερέζας, έγνώρισε τας κυριώτερας πόλεις της Άμερικής, όπου έχόρεων σε θέατρα και άλλα μέρη. Σήμερα είναι μια έκ-λεκτή νοικοκυρά και παρέμεινε σε όλα της μια πραγματική Έλληνίδα.

ΑΛΛΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΗ λογοτέχνης, ή ποιή-τρια και δημοσιογράφος Έλισάβετ Ψαρρά, που από των στήλων του «Ταχυδρόμου» προ-σφέρει τακτικά ενδιάφερα πνευματική έρ-γασία της, τυπώνει αυτόν τον καιρό σε δι-όδια όλη την ποιητική της παραγωγή, δείγ-ματα των όποιων ο πνευματικός κόσμος της Έλλάδος γνωρίζει από διάφορα βιβλία της.

Περάσατε καλές διακοπές;

ΤΟ «ΤΕΣΤ» αυτό απευθύνεται σε όσες από τις αναγνώστριές μας είχαν τη χαρά να περάσουν ένα διάστημα καλοκαιριού στην εξοχή. Λοιπόν, κυρίες και δεσποινίδες μου, σείς που ξαναγυρίσατε τώρα στο σπίτι σας και ξαναβρήκατε την καθημερινή ρουτίνα, τις καθημερινές σας άσχετες, ρωτήστε τον εαυτό σας αν πραγματικά ξέρετε να επωφεληθείτε από τις ημέρες αναπαύσεως που διαθέτετε, αν τις χρησιμοποιήσατε όπως έπρεπε, ώστε να φέρουν καλύτερα δυνατά αποτελέσματα στην ομορφιά και στον οργανισμό σας... Όλες οι μικροενοχλήσεις που αναφέρονται πιο κάτω, μπορούν να αποφευχθούν και να εκλείψουν, αν εκάποτε πραγματικά καλή χρήση των ημερών της αναπαύσεώς σας...

1. Νιώθετε κουρασμένη από τις 9 το βράδυ, αν και δεν έχετε κάνει ό,τιδήποτε εξαιρετικά κουραστικό;
2. Έκνευρίζεστε με το παραμικρό;
3. Έχετε κακή διάθεση τουλάχιστον πέντε λεπτά κάθε μέρα;
4. Όταν ξυπνάτε, το πρωί, νιώθετε το ίδιο κουρασμένη όπως και την ώρα που πηγαίετε, το βράδυ;
5. Έχετε συχνές άπνιες;
6. Νιώθετε μελαγχολική, μόνιμη, κακός κέφι; Βαριέστε;
7. Όταν ξυπνάτε, νιώθετε το στόμα σας να κολλάει;
8. Παθαίνετε κράμπες (πιασίματα) όταν μείνετε έστω και πέντε λεπτά στο νερό; Μετά το μπάνιο, νιώθετε πόνους στο σώμα σας;
9. Νιώθετε συχνά να κρυώνετε, αν και η ατμόσφαιρα δεν είναι γενικά ψυχρή;
10. Νιώθετε πολύ κουρασμένη αν περπατήσετε 3 χιλιόμετρα;
11. Τα σπειρίδια από το πρόσωπό σας δεν έφυγαν αν και κάνατε τόσους περιπάτους στον καθαρό αέρα;
12. Έμφανίσθηκαν πανάδες στη μύτη;
13. Η ηλιοθεραπεία σας έφερε λίγη πυρετό ή ήλιαση;
14. Ύστερα από επανειλημμένη παραμονή σας στον ήλιο, αντιληφθήκατε να δημιουργήθηκαν μικρές ρυτίδες στις άκρες των ματιών σας;
15. Νιώθετε τα μάτια σας να κουράζονται και να δακρύζουν, ύστερα από διάβασμα μισής ώρας;
16. Ύστερα από μία είκοσαήμερη παραμονή στην εξοχή, τα νύχια σας εξακολουθούν ακόμη να σπάζουν;
17. Νιώθετε τα μαλλιά σας λιπαρά, τρεις μόλις μέρες αφού τα λούσετε;
18. Νιώθετε χωρίς όρεξη την ώρα του φαγητού, ιδίως το μεσημέρι;
19. Δυσκολεύεστε να συγκεντρώσετε την προσοχή σας για να παρακολουθήσετε μία συζήτηση κ.λπ.
20. Δεν μπορείτε να υποφέρετε το θόρυβο, έστω και αν διαρκή μόνον ένα τέταρτο;

ΑΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΤΕ 15 ΉΣ 20 ΝΑΙ, ή είσατε σοβαρά αρρωστή και θα πρέπει να συμβουλευθείτε το ταχύτερο το γιατρό, ή... επεράσατε «μαύρες και άραχλες» τις διακοπές σας.

ΑΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΤΕ 10 ΉΣ 15 ΝΑΙ, ή εξοχή σας κάθε άλλο παρά ξεκούραστη ήταν. Όλες σας οι ενοχλήσεις θα μπορούσαν να έχουν αποφευχθεί, αν είσατε πιο φρόνιμη και αν ακολουθήσατε κάποιες τις συμβουλές που επανειλημμένα σας δώσαμε στην αρχή του καλοκαιριού. Αν τυχόν, όταν θα διαβάσετε τις γραμμές αυτές, έχετε ακόμη περιθώριο για μιάς εβδομάδος ξεκούραση, φροντίστε να πηγαίετε κάθε βράδυ στις 8 και να σηκώνεστε όσο μπορείτε αργότερα. Προσπαθήστε να περνάτε όλη την ημέρα σας στο υπαίθριο και αποφεύγετε τους μεγάλους περιπάτους έστω και με αυτοκίνητο.

ΑΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΤΕ 5 ΉΣ 10 ΝΑΙ, πάλι πολλά είναι, αλλά πάντως δείχνουν ότι ξέρετε να περνάτε αρκετά καλά τις διακοπές σας.

ΑΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΤΕ 0 ΉΣ 5 ΝΑΙ, είσατε πολύ φρόνιμη, αλλά... περάσατε υπερβολικά ήσυχα και υπάρχει ο κίνδυνος να αρρεβήκατε αντί να διασκεδάσετε...

ΤΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΣΑΣ

• Έχετε μπιζού, και τ' αγαπάτε επειδή προσθέτουν στη χάρη σας; Θα σας στολίζουν με όλη τη λάμψη τους αν κάμετε τον κόπο να τ' απαλλάξετε από τη σκόνη που τα θαμπώνει. Ένα κόσμημα δεν είναι στολισμα παρά μόνο όταν είναι άφθογα καθαρό.

Κοσμήματα αξίας

ΧΡΥΣΑΦΙ. Αν έχετε θαμπώσει λίγο, τρίψτε με σιλικόνη (δέρμα αλγάρου). Αν έχετε πολύ θαμπώσει, βουτήξτε το μέσα σε αλκοόλ 900 και στεγνώστε το σε λεπτό πριονίδι.

ΑΣΗΜΙ. Λίγο θαμπό, τρίψτε με σαμπάν. Πολύ θαμπό, μπάνιο με αλκοόλ ή γυάλισμα με ισπανική σκόνη βρεμένη με νερό και με σαμπάν.

ΠΑΛΑΤΙΝΑ. Λίγο θαμπό, τρίψτε με σαμπάν. Πολύ θαμπό, μπάνιο με αλκοόλ ή γυάλισμα με ισπανική σκόνη βρεμένη με νερό και με σαμπάν.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ. Τρίψτε με σαμπάν. Πολύ θαμπό, μπάνιο με αλκοόλ ή γυάλισμα με ισπανική σκόνη βρεμένη με νερό και με σαμπάν.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ. Να μη τα τρίψετε αλλά να τα κνιάτε μέσα σε ένα μαλακό πανί. Φοβούνται την επαφή του αρώματος, του ιδρώτος. Φοράτε τα: θα έχουν περισσότερη λάμψη παρά αν τ' αφήνετε να μαυρύνονται μέσα σε ένα κομμάτι.

ΣΑΠΦΕΙΡΟΣ, ΡΟΤΜΠΙΝΙ. Σαμπάν. Πολύ θαμπό, μπάνιο με αλκοόλ ή γυάλισμα με ισπανική σκόνη βρεμένη με νερό και με σαμπάν.

ΣΜΑΡΑΓΓΙΑ. Πολύ εύθραυστα. Σκουπίζετε τα με λεπτό πανί. Αν ελαττώνεται ή λάμψη των, τρέξτε στον κοσμηματοπώλη.

ΟΠΑΔΙΑ. Πολύ εύθραυστα. Επισκεφτείτε τα με λεπτό πανί. Αν ελαττώνεται ή λάμψη των, τρέξτε στον κοσμηματοπώλη.

ΑΜΕΘΥΣΤΟΙ. Την ίδια περιποίησι με τα διαμάντια.

ΤΟΥΡΚΟΤΑΖ. Πολύ εύθραυστα. Σκουπίζετε τα με λεπτό πανί. Αν ελαττώνεται ή λάμψη των, τρέξτε στον κοσμηματοπώλη.

ΚΟΡΑΛΙΑ. Τρίψτε τα προσεκτικά με ένα πανί βουτηγμένο στο αλκοόλ ή γυάλισμα με ισπανική σκόνη βρεμένη με νερό και με σαμπάν. Σκουπίζετε τα με λεπτό πανί.

Κοσμήματα φανταζι

ΕΠΙΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΟ. Τρίψτε το με μαλακή βούτυρα, γυαλίζετε το με δερμα σαμπάν. Σκουπίζετε τα με λεπτό πανί. Αν ελαττώνεται ή λάμψη των, τρέξτε στον κοσμηματοπώλη.

ΚΟΡΑΛΙΑ. Τρίψτε τα προσεκτικά με ένα πανί βουτηγμένο στο αλκοόλ ή γυάλισμα με ισπανική σκόνη βρεμένη με νερό και με σαμπάν. Σκουπίζετε τα με λεπτό πανί.

ΨΕΤΤΙΚΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ. Μη τα πλένετε με χημικά καθαριστικά και με κανόνι νερό. Σκουπίζετε τα μόνο με ένα λεπτό πανί.

ΣΤΡΑΣ. Τρίψτε με σαμπάν. Πολύ θαμπό, μπάνιο με αλκοόλ ή γυάλισμα με ισπανική σκόνη βρεμένη με νερό και με σαμπάν.

ΚΕΧΡΙΜΠΑΡΙ. Τρίψτε το με ένα μαλακό πανί βουτηγμένο σε αλκοόλ ή γυάλισμα με ισπανική σκόνη βρεμένη με νερό και με σαμπάν.

ΣΜΑΛΤΟ. Όπως το κεχριμπαρι. Αν έχετε θαμπώσει πολύ, επιμελώς τρίψτε το στον ειδικό.

ΦΙΑΝΤΙΣΙ. Λίγο θαμπό, χλιαρό σαμπάν. Πολύ θαμπό, μπάνιο με αλκοόλ ή γυάλισμα με ισπανική σκόνη βρεμένη με νερό και με σαμπάν.

ΣΕΝΤΕΦΙ. Λίγο θαμπό, τρίψτε το με μαλακή φανέλλα. Πολύ θαμπό, σαμπάν. Βουτήξτε το σε αλκοόλ ή γυάλισμα με ισπανική σκόνη βρεμένη με νερό και με σαμπάν.

ΓΑΓΑΤΗΣ. Βενζίνη, ύστερα δερμα σαμπάν.

ΑΤΣΑΛΙ. Γρήγορο λουτρό σε βραστό νερό, τρίψτε με σαμπάν με δερμα σαμπάν.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΟ, ΓΓΑΛΙ. Καθαρίστε με πανί βουτηγμένο σε αλκοόλ ή γυάλισμα με ισπανική σκόνη βρεμένη με νερό και με σαμπάν. Στεγνώστε με μαλακό πανί.

Μερικές συμβουλές

ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΣΑΜΟΤΑ. Μπορεί εν ανάγκη να αντικατασταθεί με μία μαλακή και καθαρή φανέλλα.

ΕΝΑ ΒΡΑΧΙΟΛΙ ΧΡΥΣΟ Ή ΑΣΗΜΕΝΟ. Αν είναι πολύ βρώμικο, πρέπει να το τρίψετε με ένα μαλακό πανί. Αν ελαττώνεται ή λάμψη των, τρέξτε στον κοσμηματοπώλη.

Η ΚΛΩΣΤΗ ΤΟΥ ΚΟΛΙΕ ΣΑΣ. Μη περιμένετε να σπάσει για να την αντικαταστήσετε. Κατ' άρχην πρέπει να ανανεώνεται κάθε έξι μήνες, ένα χρόνο το πολύ. Φυσικά, πρέπει να είναι ειδική κλωστή.

ΠΑΛΗΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ. Σταυροί από αμύγδαλο, διαμάντια κομμένα με την παλιά μέθοδο κ.λπ., μπορούν να ομορφύνουν θαυμάσια με νέα γυαλίσματα. Έχουν συχνά περισσότερη γοητεία από όρισμα νεότερα κοσμήματα φανταζι. Αλλά αποδώστε τους τη λάμψη με ένα άριστο καθαρίσμα.

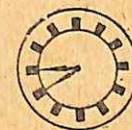
ΟΙ ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΙΣΘΑΝΟΝΤΑΙ ΦΡΙΚΗ διαπιστώνοντας την «ακαθαρσία» των κοσμημάτων που τους εμπιστεύονται γυναίκες κατά τα άλλα, κομψές. Μην είσατε από εκείνες που φορούν δακτυλίδια με γλίτσα ή κολιέ με μαργαριτάρια λιπαρά από χυμούς και καλλυντικά.

ΟΙ ΑΛΤΣΙΔΕΣ. Είτε από ασημί είναι, είτε από χρυσό, να τις βουτάτε μέσα σε σαμπάν, να τις τρίψετε καλά με μαλακή βούτυρα να τις ξεπλύνετε με νερό καθαρό, να τις στεγνώσετε με πριονίδι, να τις γυαλίζετε με δερμα σαμπάν.

ΜΙΑ ΑΠΡΟΟΠΤΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

ΤΕΛΕΙΩΣΑΤΕ την καθημερινή εργασία σας. Μόλις γυρίσατε στο σπίτι, ένα τηλεφώνημα σας προσκαλεί σε μία φιλική συζήτηση. Είσατε κουρασμένη, και έχετε αρκετές ημέρες να επισκεφθείτε το κομμωτήριό σας. Θα αρνηθείτε λοιπόν στους φίλους σας τη χαρά της συντροφιάς σας; Είσατε μία ξυπνητή και ικανή γυναίκα, που τα βγάλετε πάντα πέρα. Και, επειδή σας κάνει κέφι να πάτε κι' εσείς εκεί όπου θα βρίσκονται συγκεντρωμένοι οι φίλοι σας, θα ενεργήσετε έτσι ώστε, με τα πρόχειρα μέσα που διαθέτετε και ανάλογα με την ώρα που έχετε μπροστά σας, να αντιμετωπίσετε την κατάσταση, περιποιημένη και χαριτωμένη.

Έχετε στη
ένα τέταρτο

διάδεσί σας
της ώρας

• Βγάλτε το φουστάνι που φορούσατε, περάστε μία ρούπα για να μη τινούν κομμάτια και προετοιμάστε — απλώνοντας το πάνω στο κρεβάτι — το φόρεμα που θα φορέσετε αύριο.

• Καθαρίστε το πρόσωπό σας από το μακιγιάζ, με μία λοσιόν, ή με μία απλή σαμπουάδα με καλό σαπούνι. Όταν βιάζεστε, αποφύγετε τις πολύ λιπαρές λοσιόν, που χρειάζονται αρκετή ώρα για να αλειφθούν και να σκουπισθούν.

• Βουρτσώστε τα μαλλιά σας προς όλες τις κατευθύνσεις, αλείψτε καλά το κεφάλι σας, ή γυαλίστε τα μαλλιά με ένα μεγάλο ρόλο στη φρεσκάδα του δερματός.

• Απλώστε στο πόσωπό σας μία γαλακτώδη κρέμα, που θα χρησιμοποιήσετε για βάση στην πεντάδα. Βάλτε την κηλιδωτή ελαφρώς το πρόσωπο με τα χέρια

σας, ώστε να τονώσετε την κυκλοφορία του αίματος. Βουρτσώστε τα δόντια σας.

• Εμπρός στον καθρέφτη, με δυνατό φως, μακιγιάρετε τα μαγουλά σας. Πουδραρισθείτε, βουρτσώστε τα τσίνορα και τα φρύδια σας. Σαπουνίστε καλά τα χέρια σας, καθαρίστε τα βραχίονα από τα νύχια σας, αν είναι ξεφλουδισμένα.

• Φορέστε το φουστάνι σας. Αν είναι στενό, προφυλάξτε το από το μακιγιάζ σας, τυλίγοντας δολοκλήρο το κεφάλι σας σε μία πετσέτα, ως ότου να φορέσετε το φουστάνι.

• Χτενισθείτε, απλώνοντας στην πλάτη σας την πετσέτα, για να προφυλάξετε το φόρεμά σας από τις τρίχες, σκόνες κ.λπ.

• Μακιγιάρετε τα χείλη σας.

• Αν σταγόνες άρωμα... και είσατε έτοιμη — και κομψή — μέσα σε ένα μόνο τέταρτο της ώρας!...

Έχετε στη
μισή

διάδεσί σας
ώρα

• Βγάλτε το φόρεμα και τα παπούτσια σας, πλύνετε τα χέρια σας, καθαρίστε το μακιγιάζ σας, και ξεπλύνετε στο κρεβάτι σας, 5 λεπτά, στη σκοτεινιά, με τα πόδια ψηλότερα από το σώμα, πάνω σε ένα μαξιλάρι. Αφού ξεκουρασθείτε έτσι, κάνετε ήρεμα μερικές βαθιές εισπνοές.

• Αν βουτήξετε μία πετσέτα σε πολύ ζεστό νερό, στήψτε την και απλώστε τη στο πόσωπό σας, όπως κάνουν πολλοί άνθρωποι μετά το ξύσιμο. Κάνετε κατόπιν το ίδιο με μία πετσέτα

τα βουτηγμένη σε πολύ κρύο νερό. Η απλή αυτή ενέργεια είναι κυριολεκτικά θαυματουργή: ξεναφώνει στη θέση τους τα κουρασμένα χαρακτηριστικά και εξαφανίζει τα σημεία της κόπωσης από το πρόσωπο.

• Για να χτενισθείτε και να μακιγιάρεστε κάνετε όπως αναφέρεται στην προηγούμενη περίπτωση.

• Αν τα νύχια σας είναι ξεφλουδισμένα, μπαλόνια, ή ξεβαρμένα τα νύχια, Παντοτε το άβαφο νύχι είναι προτιμότερο από το κακοβαμμένο.

Έχετε στη
τρία τέταρτα

διάδεσί σας
της ώρας

• Γεμίστε το μπάνιο σας ή ετοιμάστε το ντους. Αφαιρέστε το μακιγιάζ σας, περάστε στο πρόσωπο μία στυπτική λοσιόν «αστρενέζον». Αφαιρέστε το βερνίκι των νυχιών σας, αν είναι ξεφλουδισμένο.

• Γδυθείτε, μπήστε στο χλιαρό νερό: μία γρήγορη σαμπουάδα, ένα καλό ξεβγάλισμα, και μία γρήγορη εντομή με το χρομίζον γάντι, θα σας κάνουν μία άλλη γυναίκα.

• Μετά το μπάνιο, ξεπλύνετε

για 5 λεπτά στο κρεβάτι, στα σκοτεινά, με τα πόδια ανασηκωμένα. Θα ξεκουρασθείτε ακόμη καλύτερα αν βάλετε πάνω στα δάκτυλά σας κομπρέσες βουτηγμένες σε αλκοόλ, τριανταφυλλόεργο ή χαμομήλι.

• Κατόπιν, ακολουθήστε τη σειρά της πρώτης περιπτώσεως, για να γίνετε όμορφη. Επανάβαλτε φρέσκο βερνίκι στα νύχια σας εφ' όσον έχετε καιρό.

• Αν σας περισσεύουν ένα-δύο λεπτά, βεβαιωθείτε ότι τα εσωτερικά περιεχόμενα της τσάντας που θα πάρετε μαζί σας είναι όλα στη θέση τους: το μαγνητάκι σας είναι καθαρό και φρεσκοσιδερωμένο; Η πουδρέζα και το ρουζ είναι στη θέση τους; Το χτενάκι σας, το καθαροτάκι;

Σε κάθε περίπτωση:

- Αν είσατε κουρασμένη, τραγανίστε δυο κομμάτια ζάχαρη (καραμέλα), ή μία πλάκα σοκολάτας, ή δυο τρία ξερὰ φρούτα. Δοκιμάστε, δεν έχετε να χάσετε τίποτε.
- Αν είσατε έκνευρισμένη, πιείτε ένα φλυτζάνι ζεστό γάλα με ζάχαρη για να καταπραύνουν τα νύχια σας.
- Τέλος, για να έχετε ευχάριστη διάθεση, βάλετε στο ραδιόφωνο μία γλυκιά μουσική την ώρα που ετοιμάζεσθε. Και μη σκέπτεσθε τις σκοτούρες της ημέρας που πέρασε, αλλά την ευχάριστη βραδυά που θα περάσετε...

ΧΑΡΗΤΕ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ

ΓΝΩΡΙΖΑ μία γυναίκα που ήταν πολύ ευτυχισμένη. Η ζωή της από τα μικρά της χρόνια ως το γάμο της πέρασε χαρούμενη, χωρίς έννοιες και στενοχώριες, ο γάμος της ήταν ευτυχισμένος. Είχε δυο όμορφα παιδιά, καμιά χρηματική στενοχώρια και ένα θαυμάσιο σπιτί. Οι μέρες της ήταν ένας ασυνήφιστος ήλιος, πράγμα που της φαινόταν φυσικό. Δεν ήξερε τη ζωή, παρά μονάχα από την καλή της πλευρά.

Πολλοί άνθρωποι ζήτησαν την ευτυχία της και μερικοί έλεγαν: «Τίς έρχονται όλα καλά. Δεν υπάρχει όμως κανένας δρόμος χωρίς αγκάθια. Κι' αυτή κάποτε θα πονέσει στη ζωή της».

Έτσι και έγινε. Έδω και λίγον καιρό ο άντρας της πληγώθηκε σοβαρά σε ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα και πέθανε. Η γυναίκα ένοιωσε τότε τον κόσμο να γκρεμίζεται γύρω της. Δεν είχε πια τίποτα να περιμένει. «Δεν ήξερα» μού είπε μία μέρα γεμάτη απελπισία, «δεν ήξερα πόσο ευτυχισμένη ήμουνα προηγουμένως».

Τα νομικά όλα για φυσικά και σκεπτόμενα πως έτσι θα έλασταν λουθηθούν να μείνουν, έτσι ήσυχα και χαρούμενα. «Αν μου περνούσε ποτέ η ιδέα πως θα λείπα όλα σε μία στιγμή, θα χαλούμουν περισσότερο την ευτυχία μου».

Είναι αλήθεια άραγε αυτό; Χαίρεται ένας άνθρωπος περισσότερο την ευτυχία του, όταν σκέπτεται ότι αυτή είναι πραγματική και βέβαιη καιρού που θα τη χάσει; Όχι! Δεν το νομίζω. Μία ευτυχία που την κρατάει κανείς με φόβο στην καρδιά και ζητά να την απολαύσει, δεν είναι πια αληθινή ευτυχία. Είναι θλιβερό σημείο του καιρού μας ότι οι περισσότεροι άνθρωποι έλασαν τον τρόπο να αισθάνονται ευτυχισμένοι.

Μιλώμε πάντα για τα «ξενία» «ευτυχισμένα» παιδιά χρόνια. Ξέρει όμως το παιδί την ευτυχία του; Όχι. Παιρνει όλα τα καλά από τη ζωή, όπως το δίνουν, χωρίς να σκέπτεται τίποτα περισσότερο. Θα ήταν ωραίο να μπορούσαμε να ξαναγινώμασε όπως τα παιδιά, σε αυτό το ζήτημα, χωρίς

να προσπαθούμε να αναλύσουμε τη ζωή και να τομέουμε από τώρα για τα κακά που ίσως μας βρουν αργότερα.

Δοκιμάστε να θυμηθείτε ποιές ήταν οι πιο ευτυχισμένες ημέρες στη ζωή σας. Ήταν άραγε αυτές που ρωτούσατε «γιατί;» και «ως πότε;» ή μήπως ήταν εκείνες που δεν σκεπτόσαστε τίποτε από αυτές, δε σκεπτόσαστε πως η ζωή σας μπορούσε να ήταν αλλοίως και πως και τώρα ακόμα θα μπορούσε να αλλάξει; Όχι βέβαια. Ευτυχισμένες ήταν οι μέρες που ελαφρώμενοι, άφινε να σας λούζε η γλυκιά θαλπωρή του ήλιου της ευτυχίας, που τη δαχόσαστε παθητικά σαν κάτι το φυσικό και το αυτονόητο.

Και μονάχα αργότερα προσέξατε πόσο ευτυχισμένοι είσατε τότε! Δεν είσατε όμως και τότε λιγότερο ευτυχισμένοι, μόνο και μόνο γιατί δεν είχατε προσέξει, δεν είχατε σκεφθεί την ευτυχία σας!

Ο αληθινά ευτυχισμένος άνθρωπος δε μπορεί ποτέ να ξέρει πόσο ευτυχισμένος είναι, γιατί αν προσπαθήσει να αναλύσει και να εξηγήσει την ευτυχία του, τη διώχνει την ίδια στιγμή.

Από τον καιρό του πολέμου ζούμε πάντα με την αβεβαιότητα και το φόβο. Λέμε τις πιο πολλές φορές: «Ας κάνουμε το ταξίδι αυτό τώρα που μπορούμε». «Ας κάνουμε ένα καινούργιο φόρεμα τώρα που μπορούμε». «Ας πάμε στο θέατρο τώρα που μπορούμε». Ποιος ξέρει τι θα ναι του χρόνου τέτοιο καιρό, τί μπορεί να μας βρει από μέρα σε μέρα! «Τώρα τουλάχιστον δε διασκεδάσουμε». Με τη λέξη όμως «τώρα» διαχνομε την ευτυχία μας. Στη θέση της έρχεται μία φαινομενική ευτυχία που όλοι οι άνθρωποι γατίζονται απ' αυτή. Μά όποιος θέλει να πιάσει την ευτυχία αναγκάζοντάς την να μείνει στα χέρια του, κάνει ένα τραγικό λάθος. Την αληθινή ευτυχία δε μπορεί να την κυνηγήσει κανείς. Η ευτυχία είναι εδω ή κρύβεται.

ΟΙ ΠΑΡΙΖΙΑΝΕΣ ΜΑΝΕΚΕΝ

Όμορφα κορίτσια
με λεπτή σιλουέτα
και αϊθέρια χάρη.

● Στο ΝΤΕΣΣΕ: 'Η Βίκυ, 18 ετών, ή Μπεατρίς, 22 ετών, ή Μαρτίν, 21 ετών, ή Μαρίνα 16.

● Στο ΖΙΒΑΝΣΥ: 'Η Ντενίζ, 27 ετών και ή Κλώντ, 22 ετών. ● Στο ΝΤΙΟΡ: 'Η Μωδιέτ, 23 ετών, και ή Βικτουάρ, 20 ετών.

● Στο ΦΑΤ: 'Η Κολέτ, 24 ετών, ή Ζινέτ 30, ή Ζισλαίν 30.

● Στο ΣΚΙΑΠΑΡΕΛΛΙ: 'Η Καρολίν, 20 ετών, μιιά «παλιά», ή 'Υγκέτ, 23 ετών, και ή Μπέντζι, 28 ετών.

έκείνη όμως έχει γεννηθεί στη Γαλλία. 'Η φιλοδοξία της: να επισκεφθεί την 'Ελλάδα. 'Η Μαρτίν (21 ετών, ύψος 1,78 μ., περιφέρεια μέσης 58 εκ.), πρώην στενογράφο, μανιώδης ιστοπλόδος. 'Η επιθυμία της: να παντρευθεί και ν' αποκτήσει επτά παιδιά. 'Η Βίκυ (18 ετών, ύψος 1,70 μ., περιφέρεια μέσης 55 εκ.), αγαπά το κολύμπι και το σκι. Μοναχοκόρη, είναι αραβωνισμένη μ' ένα έπιχειρηματία. 'Η Μπεατρίς (22 ετών, ύψος 1,69 μ., περιφέρεια μέσης 55 εκ.), είναι μανιώδης κωπηλάτισ. 'Αγγλίδα, αλλά γεννημένη στο Παρίσι, διετέλεσε και γραμματέως στη γαλλική πρεσβεία της Αγκύρας.

● ΣΤΟΥ ΣΚΙΑΠΑΡΕΛΛΙ: Μιά ιππεύτρια, μιιά υπάλληλος, και μιιά 'Αμερικανίδα. 'Η Μπέντζι (28 ετών, ύψος 1,70 μ., περιφέρεια μέσης 58 εκ.) είναι ιππεύτρια - ακροβάτισ. Τά βράδυα κάνει το νούμερό της στο τσίρκο Μεντράνο, τα απογεύματα παρουσιάζει τις νέες δημιουργίες της μόδας και τα πρωίνα ασχολείται με τα παιδιά της. 'Η 'Υγκέτ (23 ετών, ύψος 1,70 μ., περιφέρεια μέσης 56 εκ.) είναι κόρη δημοσίου υπαλλήλου. Πριν αποφασίσει να γίνει μανέκεν, ήταν και ή ίδια δημοσίας υπάλληλος. 'Η Καρολίν (20 ετών, ύψος 1,69 μ.), 'Αμερικανίδα, είχε κερδίσει στην πατρίδα της το πρώτο βραβείο σ' ένα διαγωνισμό ό-

μορφιάς, που ήταν ένα ταξίδι στην Εύρωπη. Πέντε μέρες άφοδ έθασσε στο Παρίσι, τα χρήματά της είχαν τελειώσει, και σκέφθηκε... να γίνει μανέκεν!

● ΣΤΟΥ ΦΑΤ: Δυό μητέρες και μιιά νιόπαντρη. 'Η Ζισλαίν (30 ετών, ύψος 1,70 μ., περιφέρεια μέσης 58 εκ.), είναι μητέρα μιιάς χαριτωμένης κορούλας 9 ετών. 'Η Ζινέτ (30 ετών, ύψος 1,69 μ., περιφέρεια μέσης 57 εκ.), μητέρα ενός μικρού αγοριού. Ήταν προηγουμένως μανέκεν στο Ντεσέ. 'Αγαπά το τένις. 'Η Κολέτ (24 ετών, ύψος 1,70 μ., περιφέρεια μέσης 56 εκ.) είναι νιόπαντρη. 'Η κυριώτερη επιθυμία της είναι να έχη στενή μέση...

● ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ, δυό από τα διασημότερα και πιό γνωστά μανέκεν στον κόσμο, ή Σοφία και ή Μπεττίνα, απέφασαν να κάνουν... διπλή ζωή: 'Ετσι, ή Σοφία (ύψος 1,78 μ., και περιφέρεια μέσης 48 εκ.) έγινε συντάκτισ μόδας και γράφει σε περιοδικά. Και οι αναγνώστρες του περιοδικού, που έβλεπαν συνεχώς τη φωτογραφία της, θα διαβάσουν τώρα τα κείμενά της. 'Η Μπεττίνα (ύψος 1,65 μ., περιφέρεια μέσης 50 εκ.) έγινε «μοντελίστα». Κι' έτσι, τις ώρες που δεν παρουσιάζει στο κοινό τις καινούργιες δημιουργίες του Ζυβανσί, δημιουργεί συγχρόνως καινούργια μοντέλα ή ίδια...

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΟ "ΤΡΕΧΑΝΤΗΡΙ"

ΤΟΥ ΗΛ.Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΣΚΗΝΗ σε μιιά παραλιακή γραφικότητα της Αιδηψού, την ώρα που το φθινοπωρινό άπρόσπτο δωριόδακι έχει κουβαλήσει στον ούρανο τούς γκριζούς δγκους των νεφών κι' αναταράζει με δυνατά κύματα, τα νερά του Ευβοϊκού. Λίγο άκόμα, κι' οι πρώτες στάλες της μπόρας αρχίζουν να μαστιγώνουν το γκριζόγαλανο τοπίο. Παντού «μυρίζει» φθινόπωρο κι' ή γυναίκα, που κάβεται προφυλαγμένη, κάτω από το ύπóστεγο του παραλιακού κέντρου, το νοιώθει, ως τα κατάβαθα της ψυχής της. Είναι ή «ώριμη» κυρία, που υπήρξε κάποτε έμπροστικά ώραία, νικήτρια και κατακτήτρια των σαλονιών. Τώρα, διατηρεί άκόμα κάτι απ' την παλιά της αίγλη, — μοιάζει σαν πολεμικό που βρίσκεται σε «παροπλισμό», ύστερα από περί-λαμπρες νίκες.

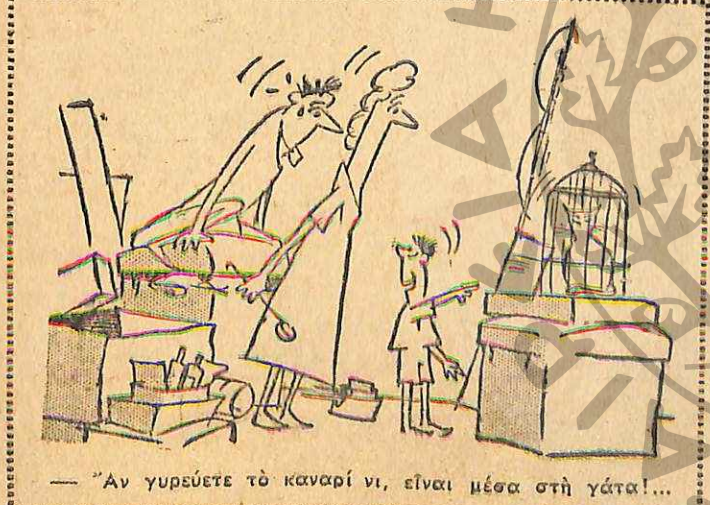
Σε λίγο προβάλλει ό άντρας, τρέχοντας στην άμμουδιά, — κυνηγημένος από τη μπόρα. Είναι κι' αυτός ώριμος, — ό τύπος του ώραιού «γκρίζου κυρίου». Θυμίζει κι' αυτός τό άλλοτε περήφανο πολεμικό, που έχει μηή για... έπισκευς στη δεξαμενή, — δηλαδή στα λουτρά της Αιδηψού. Πριν από κάμ-ποσην ώρα, ένας από τούς νεαρούς θηλυκούς πειρασμούς των λουτροπόλεων, — μιιά αϊθέρια υπαρκή απ' αυτές που σπαθίζουν τη θάλασσα σαν δελφίνια και που πετάνε στα κύματα σαν τρεχαντήρια, τον παρέσυρε στη θεότρελλη νεανική «περιπέτεια»: νοίκιασαν ένα τρεχαντήρι κι' άνοιχτηκαν στο πέλαγος, όπου τούς βρήκε τό άπρόσπτο φθινοπωριάντικο μπουρίνι. Τώρα ό άντρας γυρίζει κοντά στη γυναίκα με φανερες άδαρίες.

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Πά, πά, τί εαφνικό κακό! (σκουπίζει τό κεφάλι του απ' τα νερά της μπόρας και των κυμάτων) Είχα ξανοιχτή μ' ένα τρεχαντήρι και...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ήρεμα, καλω-συνάτα, με τό ύφος εκείνης που αντίλαδάνεται τά πάντα και ξέρει να είναι επιεικής). — ... και σε μιιά ώρα εξώφλησες όλο τό καλό που σου κάναν τά μπάνια είκοσι ήμερών... 'Ετσι; (χαμογελάει).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (καθώς κάβεται στην κορέλλα). — 'Ωχ! (φέρνει τό χέρι στη μέση του). 'Ο σάφης μου! Νά τος πά-λι! (σε λίγο): Δεν έχεις άδικά! (την κυττάζει έρευνητικά, κατασκοπευτικά, πίσω από τα μισόκλειστα δλέφάρά του). Μιά κι' έτυχε τό τρεχαντήρι στην άκρογιαλιά, είπα νά... Η ΓΥΝΑΙΚΑ (τόν διακό-πτει, πάντα ήρεμη κι' επιδλη-τική, αλλά γεμάτη ύπνοουόμε-να). — Νά, αγάπη μου, τό εί-δα κι' έγώ τό... «τρεχαν-τήρι». Είναι, πράγματι, πο-λύ ώραίο και προκαλεί για ένα θεότρελλο παιχνίδι στη θά-λασσα... ('Ο άντρας την κυτ-τάζει άγίσυχα). Είναι τόσο κομψό, τόσο... νεαρό!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με σοφική ταραχή). — Νεαρό; Τό... τρε-χαντήρι; Δηλαδή... πώς νεαρό; Η ΓΥΝΑΙΚΑ (τόν κυττάζει ίσια, κατάματα, με γαλήνη). — Ένώσ, καινούργιο σκαρί! Με κατάλαβες; Ο ΑΝΤΡΑΣ (χωρίς να ήσυ-χάση). — 'Α... (μέσα του). Βά-ζω στοίχημα, πώς είδες την... (στιγμή). Τό κατάλαβε, πώς δεν ήμουν μόνος... Η ΓΥΝΑΙΚΑ (άπαλά, με φωνή που χαϊδεύει τά θελού-δα). — Είναι, ώραίο, αγάπη μου, αυτό τό παιχνίδι του... «τρεχαντηριού». Τό κάναμε συ-χνά κάποτε, έμεις οι δυό. Θυ-μάσαι; (με συγκινημένη άνα-πόλησι). Μάς φούσκανε ό άέ-ρας τό λευκό πανάκι και πε-τούσαμε πάνω στο κύμα, ανά-μεσα στον ούρανό και στη θά-λασσα. Τότε ήταν τά πάντα γύρω μας, γαλάζια, νομίζαμε πώς είχαμε βυθιστή σ' ένα λου-λακι σύμπαν! (σιγά). Μη μου πής, πώς δεν ήταν ώραία. Ο ΑΝΤΡΑΣ (παρσαυμέ-νος). — Νά, ήταν όμορφα, ή-ταν παραπολύ όμορφα...

— 'Αν γυρεύετε τό καναρί νι, είναι μέσα στη γάτα!...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Καμιά φορά, εκεί, μέσα στη γαλάζια άπεραντόσυνη, μάς δούσανε κι' οι μπόρες, — οι εαφνικές μπόρες του φθινοπώρου, σαν τη σημερινή... (μικρή παύσι). Τότε... ή χαρά μας γινόταν δι-πλάσια. Τό θυμάσαι; Πέφταμε με τά μούτρα στη δουλειά! Στερεώναμε τά σκονιά, κου-μαντάραμε τό πανί, παλεύσαμε με τό τιμόνι, αγωνιζόμαστε με τά κύματα... Μάς μούσκευαν τά σύννεφα κι' ή θάλασσα κι' έμεις, εκεί! Βράχοι, άκαταγώ-νιστοι κι' άκατάβλητοι. 'Όλο γέλια και κέφι! Κι' όταν φά-ναμε στην άκτή δεν είχαμε πιιά ανάγκη για όρεκτικό, προκει-μένου να πέσουμε με τά μού-τρα σε δυό καλοσεροδρισμένα πιιάτα... Τό θυμάσαι;

(Μικρή σιγή)

Ο ΑΝΤΡΑΣ (φανερά γοητευ-μένος απ' την άνάμνησι). — Νά, χρυσή μου, όπως τά λες είναι... (κάνει μιιά κίνησι, σαν για να την άγκαλιάσει, άλ-λά ό σφαχτής τόν άκίνηται). 'Ωχ! (με νεύρο). Σήμερα, ό-μως, αυτό τό πάλημα του τρε-χαντηριού με τη θάλασσα, μέ... ξεθεώσε. Μέ... ρήμαξε!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (του χαϊδεύει τρυφερά τά μαλλιά). — Έτσι είναι, αγάπη μου, μην παρ-απονήσαι... Τώρα έφυγε τό κα-λοκαίρι, ήρθε τό φθινόπωρο. Δεν είναι πιιά καιρός για... (ι-διαίτερως τονισμός) για «τρε-χαντήρια» (σιγά). Είναι ό καιρός, που όσοι πάλεψαν στη θάλασσα, άποσύρονται και τη βλέπουν απ' την άκρογιαλιά και πίνουν τά ποτηράκια τους, μιλώντας γι' αυτήν... Είναι σκληρό κι' επικίνδυνο για σε-να, χρυσή μου, ν' ασχολησαι με την περιπέτεια του τρεχαντη-ριού. Αυτή την έξησες, — τη χήσαμε τόσο έντονα, ώστε έ-χουμε να πούμε πολλά για λο-γαριασμό της... (μικρή σιγή) Πολλά...

('Ο 'Αντρας δέ θέλει άλλα, για να καταλάβη. Οι τύψεις εί-ναι τόσο ισχυρές, που... νικά-νε και τό σάφης. Πέφτει στην άγκαλιά της. Καί, φυσικά, μπροστά σ' αυτή την τρυφερή συγκινητική σκηνή, διακριτικά και... άξιοπρεπώς τά πέφτει ή

Αύλαία

ΜΙΚΡΗ... ΑΝΑΠΗΡΙΑ

— Ένας κουφός άνεβαίνει σ' ένα ταξί. 'Ο σωφέρ δείχνει ένδιαφέ-ρον για την άκουστική συσκευή του πελάτου του. — Είναι καλό αυτό τό μηχανή-μα; ρωτάει. — Δεν έρω τί θα γινόντου άν δεν τό είχα, άπαντά ό κουφός. — Θα είναι τρομερά ένοχλητι-κό να είναι κανείς έαρκήκος, λέει ό σωφέρ με συμπόνια. 'Αλλά τί τό θέλετε, προσθέτει φιλοσοφικά, όλοι έχουμε, πόος λίγο ποίος πολύ, τίς μικρές μας αναπηρίες. Νά έγώ, που με βλέπετε και όδη-γώ αυτό τό ταξί, δεν έλαπα...

Σ' ένα καζίνο, Ένας σέξυος έβασε στη γυναίκα του, που δεν είχε παίξει ποτέ της στη ρουλέ-τα, 200 δολάρια για να μπορέ-ση νά δοκιμάση την τύχη της. 'Όταν ρώτησε σ' πού νούμερο έ-πρεπε νά πατήσει, ένας φίλος της υπέδειξε νά διαλέξη τόν αριθμό τών ετών της. 'Εβαλε λοιπόν τά 100 δολάρια στο 28. 'Η ρουλέ-τα σταμάτησε στο 32. 'Η κυρία κόνι-ψε νά λιποθυ-μήση.

ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΕΣ ιστορίες

Λένε για τούς Σκωτσέζους ότι είναι οικονομοί μέχρι φι-λαργυρίας. Καί ή άγγλική κοινή γνώμη, άλλωστε, που συντηρεί τις άκόλουθες ιστο-ρίες, φαίνεται να παραδέχε-ται την άλήθεια της φήμης.

Η ΠΙΟ ΣΥΝΤΟΜΗ

— Ένας Σκωτσέζος άνοίγει τό πορτοφόλι του: από μέσα βγαίνει ένας σκόρος.

ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ

— Ένα ταξί πέφτει μέσα σε μιιά άπόκρημη χαράδρα. 'Α-ποτέλεσμα 15 νεκροί!

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ

Τρεις φοιτητάι — Ένας 'Αγγλος, ένας 'Ιρλανδός και ένας Σκωτσέζος — αποφαι-ζουν να πάνε μαζί μιιά έκδρο-μή την Κυριακή.

— 'Ο 'Αγγλος προσφέρεται νά φέρη τά «ορ - ντ' έβρ» και τό ψητό. 'Ο 'Ιρλανδός αναλαμβάνει τη μύτρα και μιιά μπου-κάλα ούισκυ. 'Ο Σκωτσέζος σκέπτεται μιιά στιγμή, και ύ-στερα λέει:

— 'Εγώ, θα φέρω τόν άδελ-φό μου!...

Έβραϊκά ανέκδοτα

— 'Ο μικρός 'Ιακώβ διηγείται στους συμμαθητές του ότι ή μητέρα του έγέννησε ένα κο-ριτσάκι. 'Ο δάσκαλος τόν μα-λώνει:

— Δεν ντρέπεσαι; Τά κα-λά παιδιά λένε: «'Ο μπαμπάς μου άγόρασε μιιά άδελφούλα». Τότε ό 'Ιακώβ άπαντά:

— Μι! φαίνεται πως δεν τόν ξέρουν καλά τόν μπαμπά μου. Αυτός ποτέ δεν άγοράζει κάτι που είναι σε θέσι να τό κάνει μόνος του!

— 'Ο Μπλούμ και ό Ρόζεν-φελδ έπιστρέφουν νύχτα από τό θέατρο. Στη γωνιά ενός δρόμου, βλέπουν μέσα στο σκοτάδι δυό τύπους ύπνους. — Βάλτο στα πόδια, λέει ό Μπλούμ στο φίλο του. Εί-μαστε μόνι, κι' αυτοί είναι δυό...

— 'Ο Σαμουήλ πηγαίνει στο γιατρό. Αυτός, άφου τόν έξε-τάζει, προσεκτικά, βρίσκει πως έχει νά κάνει με έναν ά-κοολικό. Καί τού λέει:

— Σαμουήλ, τί πίνεις κά-θε πρωί; — Κρασί, γιατρέ μου! — Πόσα ποτηρία; — Δυό μόνο. — Καί γιατί νά πίνης κρα-σί τόσο πρωί;

— Νά σ'εξηγήσω για-τρέ μου. Μόλις έγυπνήσω τό πρωί είμαι δαρύθυμος. Πίνω άμέσως ένα ποτήρι κρασί και γίνομαι άμέσως ά λ λ ο ε άνθρωπος. Για μιιά στιγμή ό-μως βλέπω πως κι' ό άλλος αυτός άνθρωπος διαψά... Τού προσφέρω λοιπόν κι' εκείνου ένα ποτήρι!

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ

ΤΑ ΤΡΙΑ αυτά απλά και κομψά αμερικάνικα μοντέλα θα σας επιτρέψουν να εμφανίζεστε καλοβαλμένη στη δουλειά σας. Αριστερά: Φόρεμα σε λεπτό μάλλινο ή ζερεσέ με φαρδιά φούστα. Το πρωτότυπο πλαστρόν κομπανιέ από τη μία μεριά ψεύτικα κι' από την άλλη αληθινά. Στο κέντρο βλέπετε ένα μοντέλο με κομψή νέα γραμμή. Όλο το λοξό μπροστινό πανό φορμάρεται με δυο πέννες που ξεκινούν από το στήθος και βαθαίνουν όσο προχωρούν στη φούστα. Δεξιά: Φόρεμα μάλλινο. Ίδιος τρόπος μπουστός με ραγκλάν κόψιμο μόνο στο ένα μανίκι. Στο κόψιμο αυτό σχηματίζεται τσεπάκι, που στολίζεται με μαντηλάκι. Στη φούστα: ραφή εμπρός και από δυο πέννες ελεύθερες δεξιά και αριστερά απ' τη ραφή.

Τὸ Χόλλυγουντ φδίνει;

ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΩΣ ΤΟ ΧΟΛΛΟΥΓΟΥΝΤ ΕΦΘΑΣΕ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΚΜΗ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΤΟΥ; Η ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΘΑ ΤΟΥ ΔΩΣΗ ΤΟ ΤΕΛΙΚΟ ΚΤΥΠΗΜΑ; ΓΙΑΤΙ ΓΥΡΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΠΟΛΛΕΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ.

ΩΣ ΤΩΡΑ μόνο το Χόλλυγουντ έθεωρείτο το κέντρον της έβδομης τέχνης. Τώρα όμως τελευταία με την τεράστια ανάπτυξη της ευρωπαϊκής παραγωγής έπαυσε πιά να είναι το μοναδικό κέντρο ή μάλλον δεν υπάρχει πια τέτοιο κέντρο γιατί οι καλλιτέχνες του άρχισαν να περιοδεύουν σαν νομάδες και να γυρίζουν ταινίες όπου θα βρουν τους καλύτερους όρους. Σήμερα θα βρήτε σκηνοθέτες, παραγωγούς και ηθοποιούς του Χόλλυγουντ σ' όλα τα μέρη της γης. Ιδιαίτερα στην Ιταλία όπου το κλίμα μοιάζει πολύ με την Καλιφόρνια, τα δε στούντιο της είναι εφοδιασμένα μ' όλα τα τεχνικά μέσα καταφεύγουν οι περισσότεροι απ' τους έθελοντάς αυτούς εξορίστους. Χαρακτηριστικό είναι πως κι' ένας απ' τους περίφημους γιατρούς - ψυχοαναλυστές του Χόλλυγουντ (ψυχοπάθειες είναι οι μοντέρνες αρρώστιες που πάσχουν όλοι οι στάρ) μετέφερε το ιατρείο του στη Ρώμη γιατί εκεί βρίσκονταν οι περισσότεροι πελάται του.

Στο Μπαρ Χάρρυ της Βενετίας πάνω στο Γκραν Κανάλ είδα περισσότερους Αμερικανούς αστέρας απ' ό,τι θα έβλεπα ίσως στο Σίρο ή στο Ρομανώφ του Χόλλυγουντ. Ο Έρρολ Φλυν έγινε τώρα και Ιταλός παραγωγός. Ίδρυσε μια εταιρεία την «Βίβα Φίλμ» ή οποία τέλειωσε ήδη την πρώτη ταινία της «Διασταυρούμενα Ξίφη» και τώρα υφίσταται τον Γουλιέλμο Τέλλο, με πρωταγωνιστή φυσικά τον ίδιο.

Ο Έρρολ Φλυν είναι στην Ευρώπη όπως και πολλοί άλλοι του Χόλλυγουντ που μένουν κυρίως για να γλυτώσουν δυο χρόνων φόρους που τους απαλλάσσει το κράτος τους όταν λείψουν απ' αυτό δεκαοκτώ μήνες. Ο Νόμος αυτός ψηφίστηκε για να βοηθήσει τους Αμερικανούς να εργάζονται στο εξωτερικό σε εταιρείες που χρησιμοποιούν αμερικανικά κεφάλαια. Και περισσότερο απ' όλους έπωφελούνται απ' αυτόν οι «εργάτες» του Χόλλυγουντ.

Ο Σαόλ Μπουαγιέ, η Βαλεντίνα Κορτέζε, η Αλίντα Βάλλι, η Μισελίν Πρέλ ή Ζαν Πιέρ Όμν και άλλοι Ευρωπαίοι καλλιτέχνες γυρίσαν στις πατρίδες τους και γυρίζουν ταινίες στη γλώσσα τους οι οποίες δέβαια ντυμπλάρονται κατόπιν και στα αγγλικά.

Ο Ιταλός σκηνοθέτης Βιττόριο ντε Σίκα, έβαλε τον Μοντγκόμερι Κλίφτ και την Τζέννιφερ Τζόνς να πρωταγωνιστήσουν στην περίφημη ταινία του «Σταθμός Τέρμα». Ο Αμερικανός σκηνοθέτης Τζων Χιούστον γυρίζει στη Ρώμη το «Κτύπα το Διάβολο» με τη Τζίνα Λολομπριγκίτα, το Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ, τη Τζέννιφερ Τζόνς και τον Πητερ Λόρρε. Ο Ροσσελίντ στην τελευταία ταινία του «Ταξίδι στην Ιταλία» έβαλε τον Τζορτζ Σάντερς να πρωταγωνιστήσει με τη γυναίκα του «Ιγκριτ Μπέργκμαν».

Το περίφημο αμερικανικό μυθιστόρημα «Το Κορίτσι της Βία Φλαμίνια» γυρίζεται στο Παρίσι με τον τίτλο «Ερωτική πράξη» με πρωταγωνιστάς τον Κίρκ Ντάγκλας που έγινε ολόκληρο Ευρωπαίος και τη Νταϊν Ρομπέν. Αλλά δεν πήρε μόνο η Ευρώπη τους καλλιτέχνες του Χόλλυγουντ. Πήγε να το κτυπήσει και μέσα στο βασίλειό του! Ο Φερναντέλ γυρίζει στη Ν. Υόρκη την ταινία «Δημόσιος κίνδυνος αριθ. ένας», με τη Ζαζά Γκαμπόρ και η επόμενη ταινία του Ιταλού σκηνοθέτου Ντέ Σίκα θα γυρισθεί ολόκληρη στο Σικάγο!

Οι φίλοι του Χόλλυγουντ κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου. Οι Αμερικανικοί κύκλοι πανικοβλήθηκαν και το γεγονός πως τον περσινό χρόνο γυρίσθηκαν λιγώτερες ταινίες από πρόπερσι τους τρομοκράτησε και σημα-ναν συναγερμό.

Ηδη τη φετινή χρονιά ο αριθμός των ταινιών ανέβηκε σημαντικά επί πλέον δε γυρίσθηκαν και πολλές ταινίες για την τηλεόραση. Είναι δυνατόν οι Αμερικανοί «μπίλντμεν» ν' αφήσουν να χαθεί μια από τις μεγαλύτερες διοργανώσεις της χώρας τους; Κι' άρχισαν να λαμβάνουν τα μέτρα τους.

Πρώτα - πρώτα προσπαθούν να εφοδιάσουν τα στούντιό τους με νέο αίμα. Αν τους έφυγαν πολλοί παλιοί καλλιτέχνες γρήγορα προσπαθούν να τους αντικαταστήσουν με και-

ΣΙΜΟΝ ΡΕΝΑΝ

ΕΧΟΥΝ επαινέσει πολλές φορές τη χάρη, την ομορφιά και την κομψότητά της, μα σχεδόν ποτέ δεν αναφέρουν για μια άλλη, την πιο σπάνια ιδιότητα που έχει η Σιμόν Ρενάν: Τη διακοπτικότητα με την οποία ξεύρει να ύψωνε ένα τοίχο σιωπής γύρω απ' την ιδιωτική ζωή της και ιδιαίτερα τη λατρεία που τρέφει προς το επάγγελμά της. Από μικρή ήταν πολύ ρομαντική και έγινε ηθοποιός για να εκφράσει ό,τι ακριβώς επλημύριζε την ύπαρξή της, ν' αποκαλύψει τον πραγματικό εαυτό της.

Γεννήθηκε στην Αμιένη και πήρε το πρώτο βραβείο του Κονσερβατουάρ της πόλεως αυτής. Κατόπιν πήγε στο Παρίσι και δραματική κι' εκεί. Βγήκε γρήγορα στο θέατρο. Έρμηνεύσε τους μεγαλύτερους δραματικούς της Γαλλίας. Η Σιμόν Ρενάν λέει για το θέατρο, όταν μιλά γι' αυτό:

—Το θέατρο είναι ο έρασός της καρδιάς μου... Πριν αρκετά χρόνια παντρεύτηκε τον Κριστιάν Ζακ ο οποίος την εισήγαγε στον κόσμο της όθονης. Μια νέα και λαμπρή σταδιοδρομία ανοίχθηκε από τότε μπροστά της, χωρίς όμως να εγκαταλείψει και το αγαπημένο της θέατρο. Μερικές από τις ταινίες της είναι «Τα μαργαριτάρια της Βασιλίσσης», «Ηταν δώδεκα γυναίκες», «Μυστηριώδης κυρία», «Ντόμινο», «Ερωτικά γράμματα», «Ταξίδι χωρίς έλπιδα», το περίφημο «Γυναίκες στο πεζοδρόμιο» και το «Τατιάς Νοκτιόν».

Μετά την τελευταία αυτή ταινία την έχασαν τα γαλλικά στούντιο. Ταξίδεψε στην Ιταλία, στην Ελλάδα, στο Μαρόκο, στην Αίγυπτο, στο Λίβανο, στην Τουρκία. Ξαναγύρισε αφού είχε πρωταγωνιστήσει σε πέντε διαφορετικές ταινίες. Τώρα γυρίζει πάλι στα γαλλικά στούντιο την ταινία «Η ύψα είναι δικιά μας».

Η Σιμόν Ρενάν έχει χωρίς εδω κι' αρκετόν καιρό απ' τον Κριστιάν Ζακ. Δεν ξαναπαντρεύτηκε γιατί θεωρεί το γάμο εμπόδιο στην καριέρα της.

P. ΒΕΛ.

νούργιους. Κι' αν οι ίδιοι γύρισαν πολλές ταινίες, στη Ρώμη, στη Γαλλία, στο Λονδίνο ήταν για να χρησιμοποιήσουν τις παγωμένες καταθέσεις που είχαν στις χώρες αυτές και να τις κάνουν ταινίες που θα τους φέρουν πά- λι δολάρια.

Το δέβαιο είναι πως διεξάγεται μια μάχη κρυφή και σε μεγάλη ένταση, βρίσκεται δε στην πιο κρίσιμη της φάσι. Η ευρωπαϊκή παραγωγή δεν καυχάται μόνο για την καλλιτε- χνική αρτιότητα και αξία των ταινιών της. Αρχίσει να συναγωνίζεται το Χόλλυγουντ και

σε ποσότητα. Κι' αν στο ζήτημα αυτό δεν θα μπόρεση ίσως να το φθάσει, είναι δυνατόν ό- μως το Χόλλυγουντ να δώσει καλλιτεχνική πνοή και αξία στα έργα του όταν οι μεγαλύ- τεροι καλλιτέχνες του έχουν φύγει; Αλλάστε το αξίωμα πως η Τέχνη ανήκει στην Ευρώ- πη εξακολουθεί ακού να στέκεται σωστά. Κι' ο καιρός θα μας δείξη κατά πόσον το Χόλ- λυγουντ θα μπόρεση να σταθή στο ύψος του παρ' όλες τις καινούργιες εξελίξεις των 3 διαστάσεων και τη νέα συμμαχία που έκανε με την τηλεόραση.

P. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ΤΩΡΑ όμως τον 'Οκτώβριο δεν τους έβλεπε τόσο συχνά. Είχε γίνει όρθια και ο θείος και η θεία την πήραν και κάθονταν μακριά από τη χώρα, και είχε περισσότερη δουλειά, μαγείρευε, έπλενε — γιατί ήταν μεγάλη. Δέκα εννιά χρονών και νόστιμη.

Μά όταν τους έβλεπε τους βουτηχτάδες δεν της άρεσε καθόλου, γιατί ακόμη την κοίταζαν και τώρα ήξερε τι έλεγαν αυτές οι ματιές. Σήμερα ένας την πείραζε καθώς περνούσε. Ποτέ δε θα πάρη βουτηχτή. Ποτέ. Να μένη τρείς ή ξένη μήνες μόνη κατάμονη και να μην ξέρει αν θα έλθω πίσω ο άντρας της. Και ύστερα, όταν έλθω πίσω, αν μεθά; και έρχεται άργα την νύχτα στο σπίτι και την θέρνη; και αν πεθάνω μες τη θάλασσα και δεν ξαναέλθω ποτέ; Τότε θα φορή μαύρα σαν την κυρά Γεώργαινα, την πλύστρα στη γειτονιά. Ποτέ δε θα πάρη βουτηχτή η 'Αννίκα, ποτέ.

Μία μέρα της λέει ο θείος της:

—'Αννίκα, είναι καιρός να παντρευτείς πιά. Δεν πάει δεκαεννιά χρονών και ανύπανδρη. Έχω ένα γαμπρό, 'Αννίκα.

—Είναι βουτηχτής;
—Ναί, καί...
—Δεν τον θέλω.
—Μά έχει και παράδες, εί-
ναι όμορφος.

—Δεν τον θέλω, σου λέω.
—Μπά; Γιατί; Δεν κάνουν
έτσι τὰ κορίτσια.

—Τί κάνουν; 'Αφού δεν θέλω
να τον πάρω;

—Μά γιατί; να τον δής πρώ-
τα· καλὰ σὲ λένε άγρία στο
χωριό, Είπαι...

—'Οχι, όχι, δὲ θέλω.
—'Αγαπάς άλλον;

—'Οχι.
—'Εμ, τότε γιατί;

—...Είναι βουτηχτής.
—Καί σαν είναι, τόσο το
καλύτερο, έχει παράδες, θα σου
κάνη φορέματα· σὲ αγαπάει.

—Ποῦ με εἶδε; Πῶς τὸν λέ-
νε;

—Ξέρω γὼ πὺ σὲ εἶδε.
—Μά πῶς τὸν λένε;

—Γιάννη Τσορό τὸν λένε.
—'Οχι, θείε μου, δὲν τὸν
θέλω.

—Θὰ τὸν δὴς καὶ θὰ τὸν
πάρης.

—Μὰ όχι.
—Ναί, σου λέγω.

—Ναί, σου λέγω.

—Ναί, σου λέγω.

—Ναί, σου λέγω.

—Ναί, σου λέγω.

—Ναί, σου λέγω.

—Ναί, σου λέγω.

—Ναί, σου λέγω.

—Ναί, σου λέγω.

—Ναί, σου λέγω.

—Ναί, σου λέγω.

—Ναί, σου λέγω.

—Ναί, σου λέγω.

—Ναί, σου λέγω.

—Ναί, σου λέγω.

—Ναί, σου λέγω.

—Ναί, σου λέγω.

—Ναί, σου λέγω.

—Ναί, σου λέγω.

—Ναί, σου λέγω.

Οἱ σφουγγαράδες

ΤΟΥ ΙΩΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗ

Ο ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ, γνωστός στὰ Νεοελληνικά Γράμματα με τὸ ψευδώνυμο "Ιδας, γεννήθηκε τὸ 1878 καὶ κατ'άγονταν ἀπὸ μεγάλη μακεδονικὴ οἰκογένεια. Μετὰ τὴς σπουδῆς του ἀκολούθησε τὸ διπλωματικό στάδιο, ἀλλὰ κατόπιν στράφηκε στὴν πολιτική. Παράλληλα ἀσχολήθηκε με τὴ λογοτεχνία καὶ ἔγραψε ἀρκετὰ ἔργα πὺ διακρίνονται γιὰ τὸ ὕφος καὶ τὸ ζωηρὸ πατριωτικὸ τους αἰσθημα. Ο Δραγούμης ὑπῆρξε ἀπὸ τοὺς πρώτους δημοτικιστὲς καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἰδρυτὲς τοῦ «Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου». Πέθανε στὴν Ἀθῆνα τὸ 1920 δολοφονημένος ἀπὸ πολιτικούς του ἀντιπάλους.

—'Ας ἔρχεται ὁπότεν θέλει,
ἐγὼ δὲν τὸν παίρνω.

—Τί λές; Μωρή, κατάλαβε
πῶς θὰ τὸν πάρης — ὁ θείος
— καὶ θὰ πῆς κι' ἕνα τραγού-
δι — ἡ θεία.

—Φέρε ἄλλη μία κι' ὕστερα
ἄλλη μία.

—'Οχι, τρεῖς.

—'Οχι πέντε, σὰ βέλγες ἔτσι.

—Πέντε εἶπες; δέκα! — καὶ
ἔσπανε ἕνα ποτήρι.

—Εἴκοσι.

—'Εκατό.

—'Ενα μιλιοῦνι.

—Σὺ τὸ λές;

—Κάτω τὰ χέρια.

—Χριστὸς καὶ Παναγία, τ'
εἶνε τοῦτα βρέ Γιάννη; Συχά-
στε.

—Σώπα.

—Κολοκῦθια.

—Πέντε μιλιοῦνι.

Ποτήρια σπάνουν, χυμένο
κρασί στὰ τραπέζια, καρέκλες
πεσμένες, κλωστὲς στοὺς μπάγ-
κους καὶ στὴν κιθάρᾳ πὺ φω-
νάζει καὶ πέφτει ἀνάσκελα στὸ
πάτωμα, περιχυμένο με κρασί
σὲ μία γωνία τοῦ μπακάλικου
τὸ παιδί τραβηγμένο κοιτάζει.
«Καὶ δὲν τὰ σπάνετε ὅλα; σείς
θὰ τὰ πληρώνετε».

Εἶχαν σπάσει ὅμως μόνον
πέντε ποτήρια καὶ εἶχαν χυθῇ
δύο ὀκάδες ρετσίνατο.

—Ποτήρια δὴ γρήγορα καὶ
μιά χιλιάρα.

—Γεῖά σας, βρέ παιδιὰ, λέ-
γει ἕνας ἀστυφύλακας, πὺ δὲν
μπαινὲι μέσα καὶ γνέφει στὸ
παιδί: «διώξτε τους με τρόπο,
γιατί εἶναι ὥρα».

—Γεῖά σου Κῶτσο, λὲν οἱ
βουτηχτάδες.

—'Ελα νὰ πῆς.

—Κάπιασε.

—'Εβίβα παιδιὰ.

—Γιατί δὲ μένεις;

—Εἶναι ὀργᾶ.

Τραγουδοῦσαν τώρα οἱ βου-
τηχτάδες καὶ ἔπαιζε ἕνας στὴ
βρεμὴν κιθάρᾳ.

Τὸ παιδί πᾶει στὸ λυχνάρι
με τὸ φῶς του τὸ τρεμουλια-
στὸ κοντὰ στὸ μαυρισμένο τοί-
χο καὶ λέγει:

—Βρέ Μήτσο, τὸ λυχνάρι
σβύνει καὶ δὲν ἔχομε ἄλλο πε-
τρέλαιο.

—'Ο Μήτσος, εἴκοσι τριῶν χρο-
νῶν παλληκάρι, δὲ μεθούσε τό-
σο, τὸν ἔφερε τὸ παιδί.

—Ποῦ τὸ 'βρες πῶς δὲν ἔχει
πετρέλαιο;

—'Ενας ἄλλος: «Μεῖς θὰ πίνω-
με ὡς αὔριο τέτοια ὥρα. Τί
μπορεῖς νὰ μᾶς κάμης».

—Νά, δὲς τὸ πὺ σβύνει.

Καθὼς τὸ ἔφερνε κατέβαζε τὸ
φτυλί.

—Κατεργάρη.

—'Ελάτε, βρέ παιδιὰ, ὁ ἄ-
στυφύλακας φωνάζει. θὰ κλεί-
ση τὸ μαγαζὶ καὶ αὔριο πῶς
θὰ πῶμε;

—Γὼ δὲ φεύγω· φέρε ἀκόμα.

—'Ο κόσμος ἔχει βάσανα
Κι' ἐγὼ 'χω μιά γυναίκα.

—'Ο Μήτσος κατάφερε ἕναν,
δύο, τοὺς σκόωσε.

—Πόσα σοῦ χρωστᾶμε;

—Γὼ δὲν πληρώνω σήμερα.

Τὸ παιδί εἶχε φέρει πεντέξη
ἀκόμα ποτήρια σπασμένα ἀπὸ
ἄλλη φορὰ καὶ πὺ τὰ εἶχε φυ-
λάξει ἐπίτηδες γιὰ νὰ παίρῃ
περισσότερα.

—Γιὰ τὰ ποτήρια δέκα δραχ-
μὲς καὶ γιὰ τὸ κρασί...

—Νά, τριάντα.

—Νά, πάρε κι' ἄλλα.

—'Οχι, γὼ θὰ πληρώσω.

—'Οχι, γὼ.

—Τί εἶσαι σύ;

—Βρέ μπεκρῆ.

—Συχάστε, βρέ παιδιὰ, εἶ-
ναι πληρωμένα αὔριο πληρώνε-
τε σείς.

Καὶ πῆγαν οὐρλιάζοντας καὶ
βαστώντας ὁ ἕνας τὸν ἄλλο,
στὰ σπίτια τους.

Τὸ καπηλειὸ ἦταν ἔξω ἀπ'
τὴν Αἰγίνα καὶ ὁ Μήτσος κα-
τοικοῦσε στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ
χωριοῦ. Ἦταν πιά χαράματα
καὶ πῆγαινε σιγὰ - σιγὰ κα-
τιζόντας.

—Αὐτοὶ θὰ πᾶν στὴς γυναί-
κες τους κι' ἐγὼ πὺ δὲν ἔχω
γυναίκα θὰ πᾶω στὴν κυρά Γε-
ώργαινα τὴν πλύστρα. Πέρασ'
ἡ Λαμπρῇ καὶ φεύγομε σὲ λί-
γες μέρες. Θὰ φᾶω τοὺς παρὰ-
δες μου, τί νὰ τοὺς κόμω; Ποῖός
ἔρει ἂν δὲν πνιγῶ. Μόλις περ-
πατῶ τώρα, μεῖς γινόμεστε
μπαμπόγεροι ἀπ' τὰ τριάντα.

Τί τὰ θέλω τὰ χρήματα, παρὰ
γιὰ νὰ πίνω καὶ νὰ πληρώνω
τὴν κερά Γεώργαινα ἢ τὴν ἄλλη.

πῶς τὴ λέγαν;... Ἀ, ἐκείνη ἦ-
ταν πῶς νόστιμη με τὸ κατὰ-
στρο κορμί της, ναί ἡ Μαρίκα.

Πέθανε ἡ κακομοῖρα.

—'Εφτασε στὴς κερά Γεώργαι-
νας τὸ σπῆτι, κτύπησε τὴν πόρ-
τα τὴν κοντὴ, τὴ βολῶτῃ, καὶ
μῆκε μέσα. Συχάμενος ἀπ' τὴ
γυναίκα πὺ ἀγκάλιαζε κάθε
νύκτα τώρα λίγων καιρῶ, χωρὶς
ἔρωτα, τὸ πρῶτ' ἄργᾶ ἐδόγηκε
ἀπ' τὸ σπῆτι γιὰ νὰ πᾶν — βα-
ρεμένος — στὸ καφενεῖο νὰ
πιτῇ ἕναν καφέ κι' ὕστερα στὸ
καπηλειὸ πὺ κρασί. Σκεπτό-
ταν πότε θαῤῥθῇ ὁ καιρὸς τῶν
σφουγγαριῶν νὰ φύγῃ.

Καθὼς γυρίζε τὴν πρώτη γῶ

νιά, εἶδε σ' ἑνὸς σπιτιοῦ τὴν
αὐλή, πὺ εἶχε χαμηλοὺς τοί-
χους. ἕνα κορίτσι πὺ ἀπλω-
νε ρούχα σ' ἕνα σχοινὶ καὶ τὸν
κοίταζε καθὼς περνούσε· εἶχε
μάτια μαύρα πὺ σὲ περνού-
σαν πέρα πέρα. Ὁ Μήτσος
στάθηκε καὶ ζήτησε νὰ πιτῇ
λίγο νερό.

—Μετὰ χαρὰς, εἶπε καὶ κοκ-
κίνισ' ἡ 'Αννίκα, αὐτὸς τὴν εἶ-
χε πειράξει μιά μέρα στὸ δρό-
μο 'Εφερ' ἕνα ποτήρι. 'Αρ-
γῆσε κείνος νὰ πιτῇ τὸ νερό,
καὶ ἀφ'οῦ τότε, εἶπε:

—Πῶς σὲ λένε, ὁμορφὴ κο-
πέλλα;

—Τί ρωτᾷς;

—Γιὰ νὰ σὲ θυμᾶμαι.

—Μὲ λένε 'Αγρία, γιατί...

δὲ θέλω νὰ παντρευθῶ.

—Γιατί δὲ θέλεις νὰ παν-
τρευθῇς; Μὰ γιατί;

—Πῆγαινε, γιατί ἔρχεται ἡ
θεία μου καὶ θὰ με μαλώσῃ.

—Πῖνω νερό ἐγὼ. Δῶσ' μου,
ὁμορφὸ κορίτσι, λίγο νερό. Μὰ
πῶς εἶναι τὸ βαπτιστικό σου
τ' ὄνομα;

—'Η θεία: —'Αννίκα. 'Αννί-
κα τί γίνηκες;

—Τώρα ἔρχομαι. Στὸ Μή-
τσο: — Στὸ καλό.

Καὶ μῆκε μέσα.

—'Ο Μήτσος ἔφυγε σιγὰ - σι-
γὰ καὶ εἶχε ὅλο στὸ κεφάλι του
τὰ μαύρα μάτια τῆς 'Αννίκας,
πὺ περνούσαν. Πῆγε στὸ κα-
πηλειὸ καὶ ἤπια με τοὺς ἄλ-
λους, μὰ μέσα στὸν καπνὸ πὺ
γέμιζε τὸ ὑπόγειο καὶ μέσα
στὴ ζάλη τοῦ κρασιοῦ καὶ στὴς
φῶνες καὶ στὰ τραγούδια, περ-
νούσαν ὅλο στὸ κεφάλι του τὰ
μαύρα μάτια τῆς 'Αννίκας.

Τ' ἀπογεῦμα ἐπῆγε κι' εἶδε
τὸ καίκι τοῦ Γερο - Νικόλα,
πὺ τὸν ἔπαιρνε κι' αὐτὸν μα-
ζὶ με τοὺς δυὸ - τρεῖς ἄλλους
κάθε χρόνο στὰ σφουγγάρια
κάτω στὸ 'Αλτζέρι ἢ καὶ στὴς
'Ιταλίας τὰ νερά. Τὸ διάρῃω-
ναν, γιατί κόντευε ὁ καιρὸς
γιὰ τοξίδι. Ἦτανε Σαρακοστή
ἀκόμα καὶ μετὰ τὸ Πάσχα θά-
φευγε. Καὶ ἤθελε ὁ Μήτσος νὰ
εἶχε ἔλθει ὁ καιρὸς τῶν σφουγ-
γαριῶν, νὰ φύγῃ, νὰ ζῇ με ἑρ-
οῦ ψωμί τὸ καίκι, νὰ μένη
πολλὴν ὥρα στὸν πάτο τῆς θά-
λασσας με τὰ ψάρια, νὰ βγά-
ζῃ περισσότερα σφουγγάρια
ἀπ' τοὺς ἄλλους, νὰ μαλῶνῃ
ἐκεῖ κάτω με κανέναν ἄλλο βου-
τηχτή γιὰ ἕνα σφουγγάρι με-
γάλο, ὠραίο, στρογγυλὸ, καὶ
νὰ νικᾷ τὸν ἄλλο κόβοντας τὸ
ἀπ' τὸ δῶρο πὺ εἶναι κολλη-
μένο.

Πάλι πέρασαν ἀπ' τὸ κεφά-
λι του τὰ μαύρα μάτια τῆς 'Αν-
νίκας.

—'Ο ἥλιος ἐβάσιλε κόκκινος
στὰ βουνὰ ἀπὸ πῖσω καὶ ἐβα-
φε τὰ ἐλαφρὰ τὰ κύματα.

—'Ο Μήτσος πέρασε καὶ τὴν
ἄλλη μέρα τὸ πρῶτ' ἀπ' τῆς
'Αννίκας τὸ σπῆτι μπροστὰ, καὶ
τὴν ἄλλη καὶ τὴν ἄλλη. Τὴν εἶ-
δε δυὸ - τρεῖς φορές καὶ κα-
θὼς περνούσε τὴς ἔλεγε κα-
λημέρα. Ἦ Ἀννίκα, ὅταν ἦταν
στὴν αὐλή, ἀπαντοῦσε καλημέ-
ρα κι' ἔφευγε στὸ σπῆτι ἀδιά-
φορη, καὶ λίγο φοβισμένη.

—'Ενα ἀπόγευμα ὁ Μήτσος ἔ-

ΡΙΧΤΑ ΠΑΛΤΑ

Δύο μοντέλα πὺ μποροῦν νὰ ἐκτελε-
σθοῦν καὶ σὲ λεπτότερα μάλλινα ὑφά-
σματα. Προσεχῶς θὰ δημοσιεύσουμε
διάφορα μοντέλα παλτῶν, γιὰ μάλλινα.

φυγε καὶ πῆγε πρὸς τῆς 'Αν-
νίκας τὸ σπῆτι. Στὴν αὐλή
μπροστὰ κάθονταν σὲ μιά πέ-
τρα δυὸ νυναικες καὶ μιλούσαν.

—Αὐτὴ θὰ εἶν' ἡ θεία της,
σκέφθηκε καὶ πῆνε μακρύτερα
πρὸς τὸ πηγάδι πὺ ἔπαιρναν
ἐκείνη τὴν ὥρα νερό τὰ κορί-
τσια· ἦταν ἐκεῖνο τὸ πηγάδι ἔ-
ξω ἀπ' τὸ χωριό. σὲ μισὴ σκυιά
κοντὰ, πὺ ἄρχιζε νὰ βγάζῃ
φύλλα. Ἦ Ἀννίκα λυγερή, μ'
ἕνα μαντήλι στὸ κεφάλι ἦταν
ἐκεῖ μαζί με τὴς ἄλλες, τὴν εἶ-
δε καὶ καθὼς πέρασε μπροστὰ
του μόνη, ὅταν ἔφευγε τῆς εἶ-
πε καλησπέρα καὶ τὴν ἀκολού-
θησε.

—Γιατί ἐδῶ;

—'Ηλθα νὰ σὲ δῶ

—'Εμένα;

—'Εσένα. Παράξενο σοῦ
φαίνεται;

—Ναί, ἀφ'οῦ δὲν σὲ γνωρί-
ζω, ποιὸς εἶσαι;

—'Εγὼ; Εἶμαι τοῦ Μελέτι
νυῖς, τοῦ βουτηχτῆ.

Τὸν κοίταξε.

—Εἶσαι βουτηχτής;

—Ναί. Λέγομαι Μήτσος.

—Καὶ τί με θέλεις ἐμένα;

—Μ' ἀρέσεις, 'Αννίκα, δὲν

τὸ βλέπεις πῶς περῶ κάθε μέ-
ρα ἀπὸ τὸ σπῆτι σας...

—Ξέρεις πῶς με λένε ἄγρια,
γιατί δὲ θέλω νὰ παντρευθῶ.
Δὲ μ' ἀρέσουν οἱ βουτηχτά-
δες... Εἶσαι ἀλήθεια βουτη-
χτής;

—Ναί. Μὰ τί σοῦκαναν καὶ
τὲν σοῦ ἀρέσουν;

—Δὲν ξέρω. Μιά μέρα σύ...
στὸ δρόμο... με... σκούνησες
...τοὺς φοβοῦμαι.

—'Εγὼ; σὲ σκούνησα; ἔξ-
χασέ το 'Αννίκα, ἔχασέ το, σ'
ιγαπῶ τόσο.

—Φθάνομε στὸ σπῆτι, φύγε.

Τῆς 'Αννίκας τῆς ἄρεσε ὁ
Μήτσος ἀπ' τὴν ἀρχή. Ἦταν
ὠραῖο παλληκάρι καὶ εἶχε γλυ-
κειὰ φωνή ὅχι ἄγρια, σαν τοὺς
ἄλλους βουτηχτάδες. Μὰ ἦταν
βουτηχτής κι' αὐτός.

—'Ο ἀγαπᾶ κανέναν ἄλλον,
εἶπε ἡ θεία στὸν ἄνδρα της,
εἶναι συλλογισμένη, δὲν τρώει
σαν πρῖν. Γιατί δὲν τὸν θέλει
τὸν Γιάννη;

—Θὰ τὸν πάρῃ, τί θὰ κάμῃ;

—Βέβαια, δὲ θὰ τῇ ἐρᾷ-
σῃ, ὅπως τὸ θέλει ἐκείνη. Θὰ
τὴν ἀναγκάσωμε. Θὰ τῆς πῶ
ἢ τὸν παίρῃ ἢ τὴ στέλνῃ στὴν
'Αθῆνα νὰ γίνῃ ὑπηρετρία, καὶ

τότε βλέπομε τὸν παίρῃ γιὰ
δὲν τὸν παίρῃ.

Τὸ δῶρο τῆς τὸ εἶπε ἡ θεία
της. Ἦ Ἀννίκα ἔκλαψε πολὺ
ἐκείνη τὴ νύκτα στὸ κρεβάτι
της καὶ θὰ ἤθελε νὰ πεθάνῃ.
Τὴν ἄλλη μέρα πέρασε πάλι ὁ
Μήτσος ἀπ' τὸ σπῆτι της, τὴν
πῆρε μόνη. Γιὰ νὰ μὴ τοὺς βρῇ
μαζὶ ὅταν ἔλθῃ πίσω ἡ θεία
της, ἔφυγε ἀπ' τὸ σπῆτι καὶ
πῆγαινε πρὸς τὸ πηγάδι, αὐ-
τὴ με τὴ στάμνα τὴν κίτρινη
στὸ κεφάλι.

—'Αννίκα...

—Τί;

—Γιατί δὲ με θέλεις; Δὲν
σ' ἀρέσω; Δὲν εἶμαι ὁμορφος;
Πές μου 'Αννίκα. Ἀννίκα
μου.

—'Εκείνη σιωποῦσε. Σιγὰ,
καθὼς ἐπῆγαινε, καὶ εἶχε ἔ-
πάνω τὰ δυὸ χέρια της στὴ
στάμνα. πέρασε αὐτὸς τὸ χέρι
του στὴ μέση της καὶ τὴν ἔσφι-
ξε. Ἐπῆσαν ὁρμηφύτα τὰ χέ-
ρια της ἐπάνω στὰ ὀκρά του
καὶ ἡ στάμνα ἔγινε, με κράτο,
κομμάτια στὴς πέτρες τοῦ δρό-
μου. Τὴν ἄφηκε τὴν 'Αννίκα ὁ
Μήτσος καὶ κοίταξαν σιωπηλά
κι' οἱ δυὸ τους τὰ θρούαλα. Ὁ
Μήτσος πῆρε τὸ χέρι της καὶ
τὴν τράβηξε ὀλίγο.

—Πάμε, σοῦ ἀγοράζω ἄλλη.

—Τί θὰ πῇ ἡ θεία;

—Τί θὰ πῇ; Νά, καθὼς πῆ-
γαινε σὲ δρόμο σκόνταψες
καὶ ἔπεσε ἡ στάμνα.

Καὶ καθὼς μιλούσε τὴν τρα-
βοῦσε σιγὰ ἔξω ἀπ' τὸ δρόμο
τοῦ πηγαδιοῦ πρὸς τὰ χωρά-
φια καὶ τὴς ἔλπε. Ὅλο τὴν
βαστοῦσε ἀπ' τὸ χέρι κα

σκοτάδι, ενώ εκείνη είχε τα μάτια κατὰ γῆς.
—Ναί, μὰ δὲ θὰ πᾶς πιά ἐκεῖ μακριά, στὰ σκουγγάρια.
—Τὰ σκουγγάρια... νὰ τ' ἀφήσω;
—Ναί, νὰ νὰ τ' ἀφήσεις. Δὲ θὰ μ' ἀφήνης μονάχη, θὰ ζοῦμε μαζί, πάντα, δὲ θὰ εἶσαι βουτηχτής.
—Ὁ, τὴ θέλεις, Ἀννίκα μου, γιατί... νὰ μὴν εἶμαι πιά βουτηχτής, δὲν ξέρω καμιά ἄλλη τέχνη γιὰ νὰ κερδίζω. Πῶς θὰ ζήσω, ὅταν τελειώσουν τὰ χορήματά μας;
—Ξέρω νὰ πλένω, θὰ γίνω πλύστρα.

Πέρασε σὰν ἀστραπή στὸ νοῦ τοῦ ἡ Γεωργαίνα.
—Ὀχι, δὲν θὰ γίνης ποτέ, ὄχι. Θὰ βρῶ ἐργασία. Θὰ θρᾶ. Θὰ κάνω ὅ, τι θέλεις, μὰ θὰ σ' ἔχω Ἀννίκα μου. —Μόνο ἄφησέ με φέτος γιὰ τελευταία φορὰ νὰ πάω.
—Μήτσο ξέρεις τί θὰ κάνω;
—Τὸν τράβηξε λίγο ἀπὸ τὸ χέρι καὶ περπατοῦσαν σιγὰ πάλι — πάμε στὸ σπίτι καὶ θὰ πῶ στὸ θεῖο καὶ στὴ θεῖα τὴς δὲν παίρνω τὸ Γιάννη καὶ πῶς θέλω ἐσένα, πῶς δὲν θέλεις προίκα καὶ αὐριο δὲ σου πῶ. Τέτοια ὥρα, τί λέν. Ἄν δὲ θέλουν, θὰ ποῦμε αὐριο πῶς θὰ φύγουμε.
Πρὶν ἐπιστρέψουν στὸ σπίτι, πέρασαν ἀπὸ ἕνα πιθαράδικο καὶ τὴς ἀγόρασε ὁ Μήτσο μιά στάμνα σὰν τὴν ἄλλη.

—Ὅταν τὸ ἔμαθε στὸ καπηλειὸ ὁ Γιάννης ὁ Τσορὸς πῶς ἡ Ἀννίκα ἀγαποῦσε τὸ Μήτσο, πῶς ὁ θεῖος τὴς καὶ ἡ θεῖα τὴς τὴν ἀφῆσαν νὰ τὸν ἀρραβωνιασθῇ, ἔβρισε ὅλους, καὶ μεθοδερεῖ φωνὴ ἔκραξε τοῦ παιδιοῦ νὰ φέρῃ κρασί. Εἶχε μᾶτια ἀγρία, δὲν ἤξερε τί ἔκανε. Ἐτρεχε ἐδῶ κι' ἐκεῖ, στὰ ἱαπληδιά, μεθοῦσε, περνοῦσε φωνάζοντας ἀπ' τὸ σπίτι τὴς Ἀννίκας τὴ νύκτα καὶ ἔβριζε, καὶ ἕνα βράδυ πού εἶδε τὸ Μήτσο στὸ δρόμο κόντεψαν νὰ πιαστοῦν, ἂν δὲν τοὺς βαστοῦσαν οἱ ἄλλοι.
Ἀφοῦ δὲ ζητοῦσε προίκα ὁ Μήτσο, ἀφοῦ εἶχε παράδες ὅσους καὶ ὁ Γιάννης τουλάχιστο, ἦταν καλὸς γαμπρός, καλότερος ἀπ' ἐκεῖνον πού θὰ τοῦ δῖναν τὸ χωράφι. Καὶ γι' αὐτό, χωρίς νὰ σκεφθῇ πολλὴν ὥ-

ρα, τὴς εἶπε ἡ θεῖα τὴς γλυκά, τὴς Ἀννίκα:
—Ἀφοῦ τὸν ἡγάπα, Ἀννίκα, πᾶρ' τον, καὶ ὁ θεῖος:
—Μὰ τὸ ξέρεις καλὰ πῶς δὲ ζητᾷ τίποτε;
—Ὅα μ' ἔπαιρνε καὶ χωρὶς τὰ ρούχα μου.
Αὐτὸ θὰ εἴπαισε τὸ θεῖο, γιατί εἶπε:
—Ἀφοῦ τὸν θέλεις, πάρε τον, Ἀννίκα. Καὶ ὅταν ἦλθε τὸ ἄλλο βράδυ ὁ Γιάννης ὁ Τσορὸς, τοῦ εἶπε:
—Καὶ τί δὲν τὴς κάναμε τὴς Ἀννίκας γιὰ νὰ σὲ πάρῃ. Δὲ σὲ θέλει τὸ κορίτσι. Ἀφῆσέ την, ἀγαπά ἄλλον.

Ἐκλαψε ὅταν ἀποχαιρέτησε τὸ Μήτσο ἡ Ἀννίκα. Τὴν εἶχε πιάσει ὁ παλὸς τὴς φόβος γιὰ τοὺς βουτηχτάδες, καὶ τὸ βράδυ ἀνάψε ἕνα κερί στὸ παρεκκλήσι τοῦ Ἀννίκα, κεί πέρα, μακριά, κοντὰ στὴ θάλασσα.
Τὴν ἄλλη μέρα ἦταν ἀρκετὰ ζωηρὴ «θάρρη σὲ λίγους μῆνες πρὶν ὁ Μήτσο, θὰ παντρευτοῦμε», ἔπλενε τὰ ρούχα μ' εὐχαρίστησι, πῆγε ἀργὰ στὴ χώρα μετὰ τὴν θεῖα τὴς ν' ἀγοράσουν λιγὸ γιὰ μερικά τὴς ρούχα. Θὰ τὰ ράψῃ ἐκείνη μόνη της. Ἀλλες μέρες ἀνησυχούσε, ὅταν ἔδλεπε τὰ κύματα νὰ εἶναι μεγάλα καὶ ὁ ἀέρας δυνατός, ἀλλὰ ἦταν καλοκαίρι καὶ αὐτὸ δὲν γίνονταν συχνά. Τότε ἀνησυχούσε χωρὶς αἰτία.

Ἦλθεν ὁ Σεπτέμβριος κι' ἦταν ὅλο χαρὲς κι' ἐλπίδες ἡ Ἀννίκα. Ἀργά, στὸ τέλος τοῦ μηνός, ἦλθεν ἡ πρώτη βάρκα. Ρώτησε ἂν εἶχαν δὴ τὸ Μήτσο... Ὀχι, δὲν τὸν εἶχαν δὴ, ἔρχονταν αὐτοὶ ἀπὸ τὴν Ἰταλία ἀπ' τὴ Λαμπτεδούσα ὁ Μήτσο ἦτανε στ' Ἀλτζέρι.
Στὰ μέσα τοῦ Ὀκτωβρίου ἦλθαν κι' ἄλλες βάρκες. Εἶχε εἶναι καλὰ τὸ ψάρεμα τὸν σκουγγαράδων φέτος. ἦταν ὅλοι εὐχαριστημένοι.
—Κι' ὁ Μήτσο; ρωτοῦσε κάθε φορὰ ἡ Ἀννίκα. Ἐνας τὸν εἶχε δὴ τὸν Ἰούλιο στὴ νερά τοῦ Σάξ, ἦταν στὸν Γέρο - Νικόλα, τὴν βάρκα μαζί μετὰ Χρήστο Γκίκα κι' ἄλλους δυο, καὶ κοντὰ ἦταν κι' ἡ βάρκα τοῦ Γιάννη τοῦ Τσοροῦ, πού ψάρευε.
Στὴς δέκα ἐπτὰ τοῦ μηνός ἔτρεχε στὰ στόματα ὅλων ἡ φημὴ πῶς ὁ Μήτσο εἶχε πνι-

γῆ. Εἶχαν ἔλθει πίσω ἡ βάρκα τοῦ Γιάννη τοῦ Τσοροῦ.

Μιά μέρα τὸν Ἰούλιο τὸν ἔβαλαν πνιγμένο τὸ Μήτσο. Ὁ τελευταῖος πού τὸν εἶχε δὴ ἦταν ὁ Γιάννης γιατί ἦταν κι' αὐτὸς μετὰ στὴ θάλασσα ἐκεῖνη τὴ στιγμή καὶ τράβηξε τὸ σχοινὶ λίγο πρὶν ἐγέλουν τὸ Μήτσο. Δὲ φοροῦσε μηχανὴ ὁ Μήτσο, πολὺ ὀλίγοι ἀπ' τοὺς Αἰγινίτες φοροῦν. Τὶς συνηθίζουν περισσότερο οἱ Καλυμνιώτες, Σπετσιώτες καὶ ἄλλοι. Δὲν εἶχε κανένα σημεῖο στὸ σῶμα του. Τὸ δεξί του μονάχα μελιγκι ἦταν ὀλίγο κόκκινο καὶ μαυρισμένο. Ἰσως χτύπησε σὲ κανένα βράχο. Κανεὶς δ' ἐκατέβηκε νὰ δῇ. Ἦταν φοβισμένοι ὅλοι, κι' ἔπειτα τί ἔδωαινε νὰ βροῦν πῶς πέθανε ὁ Μήτσο; Εἶχε πεθάνει πού εἶχε πεθάνει. Καὶ τοῦ ἔδεσαν μιά πέτρα στὸ σῶμα του καὶ τὸν ἔβαλαν πάλι μετὰ τὴ θάλασσα τὴ νύχτα τὸ βάρος κατέβηκε καὶ χάχθη στὰ ἱαῦρα νερά. Ὁ Γέρο - Νικόλας ἔκανε τὸ σταυρὸ του καὶ πῆγαν κι' ἔρριξαν ἀγκυρὰ πέρα κάτω. Καμμιὰ φορὰ μαλώνουν οἱ σκουγγαράδες στὸν πάτο τῆς θάλασσας, μαλώνουν γιὰ κανένα μεγάλο σφυγγάρι καὶ χτυπιούνται. Μὰ μονάχα ὁ Γιάννης ὁ Τσορὸς ἦταν στὸ νερὸ μέσα, καὶ, ὅταν λίγες μέρες ἀργότερα τὸν ἀνέκρινε ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος στὸ Σάξ, εἶπε πῶς εἶδε ἕνα βουτηχτὴ κοντὰ του, μὰ δὲν ἤξερε ποῖος ἦταν, οὔτε εἶχε σφυγγαρία σ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ἄλλα, παρὰ κατὰ μικρὰ χωρὶς ἔννοια. Ὁ Πρόξενος ρώτησε ἂν κατέβηκε κανεὶς ἄλλος βουτηχτής ἀφοῦ ἔβγαλαν τὸ Μήτσο γιὰ νὰ δῇ μήπως εἶχε τίποτα ἐκεῖ κάτω. Κανεὶς δὲν εἶχε κατέβῃ, εἶχε ἀρχίσει νὰ σκοτεινιάζῃ κείνη τὴν ὥρα. Ἐπειτα ρώτησε ὁ Πρόξενος τὸν Γέρο - Νικόλα γιατί δὲν ἔφεραν τὸ σῶμα τοῦ Μήτσου στὴ χώρα γιὰ νὰ γίνῃ ἡ νεκρώσις. Ὁ Γέρο - Νικόλας ἀπάντησε πῶς ἦταν πολὺ ζεστὴ κι' ἀρχισε νὰ βρωμᾷ τὸ σῶμα, καὶ ἦταν ἡ βάρκα μακριὰ ἀπ' τὴ χώρα. Κι' ὁ Γιάννης «δεβαίωσε» τὸ ἴδιο καὶ οἱ ἄλλοι μάρτυρες. Ὁ Πρόξενος ἀφοῦ ἔκανε κι' ἄλλες ἐρωτήσεις γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ Μήτσου, ἂν εἶπε κ.λ.π., ἔβγαλε τὸ συμπέρασμα πῶς θὰ ἔπαθε ἀποπληξία ὁ Μήτσο καὶ τελείωσεν ἡ ἀνέκρισις.
Δυὸ μέρες ὕστερα ἦλθε κι' ἡ βάρκα τοῦ Γέρο - Νικόλα στὴν Αἴγινα καὶ ἐδεβαίωθηκε τὸ πρᾶγμα καὶ ἔμαθαν οἱ Αἰγινίτες περισσότερες λεπτομέρειες.
Ἡ Ἀννίκα, ὅταν τὴς εἶπαν τὰ νέα, ἦταν σὰ νὰ τὰ περιμένε, σὰ νὰ ἤξερε πῶς δὲν μπορούσαν νὰ ἔγουν σὲ καλὸ οἱ ἀρραβῶνες τῆς ἀφοῦ ἦταν βουτηχτὴς ὁ Μήτσο. Ἐπείσε στὸ κρεβάτι τῆς ὑπνοῦντα κι' ἀρχισε νὰ κλαίῃ, νὰ λαίη. Κι' ἐξάφνης, σὰ νὰ θυμήθηκε, κάτ', σὰ νὰ τὴς ἦλθε μιά ἰδέα, ἀλλόκοτη, σταμάτησε τὸ κλάμα, σηκώσῃ λίγο τὸ κεφάλι τῆς ἀπ' τὸ προσκέφαλο. Τεντώθηκε λίγο στὰ χεῖρά τῆς καὶ μετὰ κλειστὰ μάτια ἐφώναξε μετρεκλὴ σιγανὴ φωνή: «Αὐτός, αὐτός τὸν σκότωσε, αὐτὸς τὸν σκότωσε τὸν Μήτσο μου» κι' ἔπεισε πάλι στὸ κρεβάτι κι' ἔκρυψε τὸ πρόσωπό της στὸ προσκέφαλο καὶ τὸ δάγκανε.

ἸΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Λίγα κι' ἀπ' ὅλα

Νὰ δυὸ τρόποι γιὰ νὰ χαλαρώσετε τὰ τεντωμένα νεύρα σας!

1. Γιὰ τὴ γυναῖκα πού δὲν ἔχει πολὺ καιρὸ στὴ διάθεσί της:
Ὑστερα ἀπὸ τὸ μπάνιο, τυλιχθῆτε σὲ μιά ζεστὴ ρόμπα καὶ ξεπλύνετε πέντε λεπτὰ στὸ σκουτάδι, μὲ μιά δρεγμένη πετσέτα πάνω στὸ στομάχι. Προσπαθήστε νὰ μὴ σκέπτεσθε τίποτα.

2. Ἡ γυναῖκα πού ἔχει καιρὸ:

Μετὰ τὸ μπάνιο πιῆτε ἕνα φλυτζάνι τσάι με λεμόνι καὶ κοιμηθῆτε (ἢ κάνετε πῶς κοιμάστε), ἐπὶ 20 λεπτά. Ὑστερα σηκωθῆτε, ἀναπνεύσετε βαθειά, μετὰ τὴν κοιλία μέσα, κρατᾶτε τὴν ἀναπνοή σας ὅσο μπορείτε περισσότερο, καὶ ἐκπνέετε ἀπὸ τὴ μύτη καὶ τὸ στόμα.

Πῶς νὰ δέχεσθε ἕνα κοπλιμέντο

«Μὰ ὄχι, εἶναι φοβερό» ἢ «ἐγὼ ἀντιθέτως βρίσκω πῶς δὲν μοῦ πᾶει καθόλου» ἢ ἀκόμη «τώρα τὸ εἶδατε; πού εἶναι πιά γιὰ πέταμα».

Δὲν εἶναι αὐτὲς οἱ ἀπαντήσεις μὲ τίς ὁποῖες οἱ περισσότερες γυναῖκες δέχονται ἕνα κοπλιμέντο γιὰ τὸ χαριτωμένο τοῦς φόρεμα;

Εἶναι πράγματι πολλὲς αὐτὲς πού δὲν ξέρουν πῶς νὰ δεχθῶν τὰ εὐγενικά κοτακευτικά λόγια πού τοὺς ἀποτείνουν.

Οἱ Ἀμερικανίδες ἀπαντοῦν ἀπλᾶ μ' ἕνα «εὐχαριστῶ πολὺ», πού εἶναι ἀρκετὰ εὐγενικό. Ἐσεῖς ὅμως — ἂν τὸ φόρεμα αὐτὸ ἢ τὸ καπέλο δὲν εἶναι τὰ χειρότερα σας — μπορείτε νὰ προσθέσετε: «Πράγματι, μ' ἀρέσει κι' ἐμένα».

Ἀνέκδοτα

Στὸ βιβλίο τοῦ «Οἱ γυμνοὶ λαοί», ὁ συγγραφεὺς Μᾶξ - Πῶλ - Φουσσέτ, ὑποστηρίζει ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη στὴν Ἀφρική, ἀρκετὲς φυλὲς ἀνθρωποφάγων. Διηγεῖται μάλιστα καὶ τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτο, πού παρουσιάζει ὡς αὐθεντικό: Ἐνας ἐξερευνητὴς φθάνει σ' ἕνα χωριὸ ἰθαγενῶν. Καλεῖ τὸν ἀρχηγὸ τῆς φυλῆς καὶ τὸν ρωτᾷ ἂν στὴν περιοχὴ ἐκείνη ὑπάρχουν ἀκόμη καννίβαλοι. «Δὲν ὑπάρχουν» ἀπαντᾷ ὁ ἀρχηγὸς «τὸν τελευταῖο τὸν φάγαμε ἐμεῖς χθὲς τὸ βράδυ».

Λίγο ἀργὰ γιὰ τὸ ναύαρχο

Ὁ Γάλλος ἀκαδημαϊκὸς καὶ ναύαρχος, Λακάξ, συνεπλήρωσε πρὸ ἡμερῶν τὰ 93 τοῦ χρόνιου. Ἐνᾶ ἀπ' τὰ τελευταῖα βράδια, κάνοντας τὸν περίπατό του, συνήντησε στὸ δρόμο μιά χαριτωμένη γυναῖκούλα. Σταμάτησε, τὴν κοίταξε καὶ μετὰ εἶπε στὸ φίλο πού τὸν συνόδευε:

—Κύτταξε, τί θαῦμα! Ἄχ, καὶ νὰ ἦμουν ἀκόμη ὀγδόντα χρόνῶν!

Μεταξύ μας...

● Ἐνὰ καπελάκι μὲ μπῶρ, ὅσο μικρὸ καὶ ἂν εἶναι, κάνει τὸ πρόσωπο πάντοτε νὰ φαίνεται νεώτερο, καθὼς τὸ σκιάζει ἐλαφρῶς. Τὰ δελὰκια δίνουν χαρὶ στὸ καπέλο, εἶναι ὅμως ἐπικίνδυνα γιατί ἀπαλαίουν τὰ λίγο μαρμαμένα χαρακτηριστικά, ἔχουν συγχρόνως ἕνα κασὲ «ἡλικιωμένης κυρίας» πού δὲν εἶναι θελκτικὸ παρὰ γιὰ...πολὺ νέες. Ἄν δὲν εἴσθε ἀπ' αὐτὲς, φοράτε δελὰκι, ἀλλὰ σταματᾶτε τὸ κάτω ἀπὸ τὰ μάτια.

● Ἄν ἔχετε μεγάλη περιφέρειαν, τὸ μᾶκρος τῆς φούστας σας πρέπει νὰ εἶναι δυὸ πόντους μεγαλύτερο ἀπὸ ὅσο διατάσσει νὰ φοράτε, ἡ μόδα.

● Μὴ ξεχνάτε ὅτι, ἐνῶ ἕνα φόρεμα μπορεῖ νὰ φορεθῇ μιά σαιζὼν καὶ τὸν ἐπόμενο χρόνο νὰ παρουσιάσῃ μιά ἀνανεωμένη γοητεία, μὲ τὸ καπέλο δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιο: ἡ γοητεία του εἶναι πρόσκαιρη καὶ παροδική.

● Ἡ ἐκλογὴ τῶν κοσμημάτων, τῶν ὀφιοῶν ἢ ποικιλία εἶναι ἀπέραντη, δίνει πάντοτε τὴν εὐκαιρία νὰ δεῖξετε τὴν ἐκλεκτικότητά σας καθὼς καὶ τὴν πρωτοτυπία σας.

ΔΙΟΡΘΩΣΤΕ ΤΑ ΠΕΡΣΙΝΑ ΤΟΥΣ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

● Τὰ παιδιὰ μεγαλώνουν, τὰ ρούχα ἀχρηστεύονται! Αὐτὸ εἶναι τὸ πρόβλημα πού ἀπασχολεῖ τίς μητέρες σὲ κάθε ἀλλαγὴ ἐποχῆς. Σὰς δίνουμε καὶ πάλι μερικὲς ἰδέες γιὰ διορθώματα τῶν περσινῶν φορεμάτων, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ σὰς ἐξυπηρετήσουν σ' αὐτὴ τὴ δουλειά.

1 Ὁ μπουστός φαρδαίνει μὲ μιά κουμπωτὴ λουρίδα καὶ ἄλλες δυὸ μπάντες πού δίνουν στὸ μπῶστο ὕψος ζιλέ. (Οἱ δυὸ μπάντες μποροῦν νὰ ἐπαναληφθοῦν καὶ στὴν πλάτη ἂν εἶναι πολὺ στενὴ). Ὁρθο γιανταδάκι ἀπὸ τὸ ὕφασμα τῆς προσθήκης ἀντικαθιστᾷ τὸν παλιὸ γιαντά. Ἀνάλογες μπάντες στὰ μανίκια καὶ τὴ φούστα.

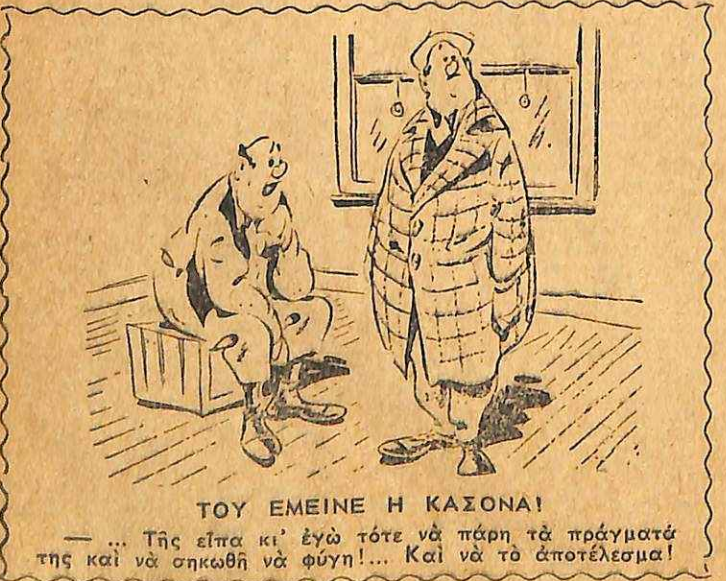
2 Ἄν θέλετε νὰ μακρύνετε μόνο τὸ μπουστό, καὶ νὰ πλουτύνετε λίγο τὸ μανίκι, μεταχειρισθῆτε μιά εαρδεῖα ὀριζόντια λουρίδα προσθέτοντάς την με δεξιότεχνια.

3 Τὰ σκουτσέζικα διορθώνονται ὥραία μετὰ τὴν προσθήκη σκέτου ὕφασματος. Μακρύνετε ὅλο τὸ κάτω μέρος τῆς φούστας μετὰ τὸ σκέτο. Φαρδύνετε τὸ μπουστό μετὰ μιά λουρίδα κουμπωτὴ ἐμπρός. Φαρδύνετε τὸ μανίκι μετὰ ἕνα μεγάλο κάθετο κομμάτι πού θὰ πλουτύνῃ τὴ σούρα του.

4 Μακρύνετε τὰ σκέτα μετὰ σκουτσέζικο ὕφασμα, βάζοντας ἕνα ὀλόκληρο κορσελέ. Ἀνάλογη γαρνιτούρα στὸ μανίκι.

5 Ἄν τὸ φόρεμα δὲν ἔχῃ κόψιμο στὴ μέση, μπορείτε νὰ τὸ μακρύνετε εὐκολώτατα βάζοντας ἕνα ἐντελὸς νεο νομίτη πού θὰ συνοδεύεται ἀπὸ μοντέρνο συνεχόμενο μανίκι.

6 Ἄν σὰς εἶχε περισσέψει ὕφασμα κάνετε βέβαια τὴν προσθήκη ὅπως θέλετε. Ἐπειδὴ ὅμως ἀσφαλῶς τὸ ὕφασμα θὰ παρουσιάσῃ κάποια διαφορά, γαρνίρετε τὸ ὅλο με μεγάλες βελονιές ἢ ἀκόμη καὶ με φαρδὺ γαζί.

TOY ΕΜΕΙΝΕ Η ΚΑΖΟΝΑ!
—... Τὴς εἶπα κι' ἐγὼ τότε νὰ πάρῃ τὰ πράγματά της καὶ νὰ σηκωθῇ νὰ φύγῃ!... Καὶ νὰ τὸ ἀποτέλεσμα!

ΤΡΕΙΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ ΤΟΥ ΜΠΕΖ

ΥΛΙΚΑ: 250 γραμ. μαλλί ΠΕ-ΓΚΟΥΕΝ ΝΑ-Υ-ΛΟΝ χρώμα μπέζ σκούρο. 50 γραμ. μαλλί μπέζ ανοικτότερο και 50 γραμ. μαλλί μπέζ πολύ ανοικτό, 5 βελόνες Νο 3 μακρύτες που να έχουν και από τις δυο μεριές μύτη και 2 βελόνες Νο 2½. 1 έ-κλαϊρ 15 εκατ. μάκρος.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λά-στιχο 2+2π=2π καλή. 2π ανά-ποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα κα-λή, 1 βελόνα ανάποδη. Μους = Θά πλέκετε πάντοτε καλή. ΔΕΙΓΜΑ: 20π=6½ εκατ. 20 βελόνες=5 εκατ.

Μπροστινό

Βάλετε 146π με το σκούρο μπέζ μαλλί στις βελόνες Νο 2½ και πλέξετε 8½ εκατ. λά-στιχο 2+2π. Συνεχίστε το πλέξιμο με ζέρσευ με τις δυο βελόνες Νο 3. Πλέξετε 6 εκατ. ζέρσευ και βάλετε 1π σε κάθε μεριά. Θά συνεχίσετε να βάζε-τε κάθε 6 εκατ. 1π σε κάθε μεριά (4 φορές). Σε 21 εκατ. του ζέρσευ κλείσετε τους 30 μεσαίους πόντους σε μία φορά. Η κάθε μεριά θα πλεχθεί χω-ριστά ή ταυτοχρόνως, αν προ-σθέσετε ένα δεύτερο κουδάρι στην άλλη πλευρά. Στην εσω-τερική μεριά της κάθε πλευράς, θά συνεχίσετε να κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα: 4π (2 φορές), 3π (5 φορές), 2π (4 φορές).

Ταυτοχρόνως με το τελευταίο κλείσιμο θά κλείσετε στις εξω-τερικές μεριές από 10π σε κά-θε μεριά και εξακολουθήστε να κλείνετε στην ίδια μεριά κάθε δεύτερη βελόνα από 2π (4 φο-ρές). Ταυτοχρόνως θά συνεχι-σετε να κλείνετε στις εσωτερι-κές μεριές και κάθε δεύτερη βε-λόνα: 5π, 3π (3 φορές).

Πλάτη

Βάλετε 134π στις βελόνες Νο 2½ με το σκούρο μπέζ μαλ-λί και πλέξετε 8½ εκατ. λά-στιχο 2+2π. Κατόπιν συνεχι-σετε με τις 2 βελόνες Νο 3 με ζέρσευ. Κάθε 7 εκατ. θά βάξε-τε 1π σε κάθε μεριά (3 φορές). Σε 27 εκατ. του ζέρσευ κλεί-σετε τους 20 μεσαίους πόν-τους σε μία φορά. Η κάθε με-ριά θα πλεχθεί χωριστά ή ταυ-τοχρόνως όπως εξηγουμε στο μπροστινό. Κλείστε 6π στην κάθε πλευρά της εσωτερικής με-ριάς και συνεχίστε να κλείνε-τε στην ίδια μεριά, κάθε δευτε-ρη βελόνα: 5π (3 φορές), 4π (4 φορές) και από 3π (3 φο-ρές). Ταυτοχρόνως και κάθε δεύτερη βελόνα θά κλείνετε στις εξωτερικές μεριές: 2π (4 φο-ρές) και από 1π (6 φορές).

Μανίκι

Θ' αρχίσετε από το επάνω μέρος του μανικιού κατά τον έ-ξής τρόπο: Βάλετε στις βελό-νες Νο 3, 14π με σκούρο μπέζ

μαλλί και αρχίσετε με ζέρσευ. Κάθε δεύτερη βελόνα θά βάξε-τε σε κάθε μεριά 10π (3 φορές), 1π (5 φορές), 2π (2 φορές), 3π (3 φορές). Πλέξετε 2 εκατ. και κάτι και κλείστε 1π σε κάθε μεριά. Θά συνεχίσετε να κλείνετε σε κάθε μεριά κάθε 2 εκατ. και κάτι 1π (17 φορές). Σε 44 εκατ. από την αρχή πε-ράσετε τις βελόνες Νο 2½ και πλέξετε 8½ εκατ. λάστιχο 2+2π. Κλείστε τους πόντους ό-πως τους βρίσκετε δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη. Πλέξετε και τ' άλλο μανίκι κα-τά τον ίδιο τρόπο.

Άμπιερσεμάν

Βάλετε 416π σε μία βελόνα από τις 5 Νο 3 με το ανοικτό-τερο μπέζ μαλλί. Αρχίστε το πλέξιμο με ζέρσευ, χωρίζοντας τους πόντους στις 4 βελόνες για να πλέξετε στρογγυλά. Πλέξετε 5 γύρους και στον 6ο γύρο θά πλέξετε κατά τον εξής τρόπο: 10π, 2π μαζί, 10π, 2π μαζί και ούτω καθ' εξής. Πλέ-ξετε 4 γύρους και κάνετε 33 στενέματα κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να πέφτουν μεταξύ των προηγούμενων. Πλέξετε 7 γύ-ρους και χωρίστε τους πόν-τους στη μέση για να σχηματί-σετε το άνοιγμα της πλάτης. Θά συνεχίσετε το πλέξιμο όχι πλέον στρογγυλά αλλά πλέκον-τας καλή και ανάποδη με όλες τις βελόνες για να σας διευ-κολύνει στο πλέξιμο. Σε κάθε μεριά που χωρίσατε τους πόν-τους θά προσθέσετε από 3π (στριφωμάκι). Αυτούς τους 3π της κάθε μεριάς θά, τους πλέκετε με μους. Στην πρώτη βελόνα που θά πλέξετε ανοι-κτά το πλεκτό σας, κάνετε τα ίδια στενέματα όπως και προ-ηγούμενες το ένα πάνω από το άλλο. Πλέξετε 9 βελόνες και κάνετε στενέματα στα διαστή-ματα των προηγούμενων. Πλέ-ξετε και πάλι 9 βελόνες και έ-παναλάβετε τα ίδια στενέματα. Πλέξετε 3 βελόνες και βάλε-τε το ανοικτό μπέζ μαλλί. Πλέξε-τε 6 βελόνες και επαναλάβετε τα ίδια στενέματα. Πλέξετε 9 βελόνες και επαναλάβετε και πάλι τα ίδια στενέματα. Θά έ-ξακολουθήσετε να κάνετε στε-νέματα κάθε 7 βελόνες (2 φο-ρές). Κατ' αυτόν τον τρόπο που κάνατε τα στενέματα, έχετε τώ-ρα μόνον 2π μεταξύ κάθε στενε-ματος. Πλέξετε όλους αυτούς τους πόντους που σας μείνανε 2 βελόνες και κλείστε σε μία φορά τους 25 μεσαίους πόν-τους. Η κάθε μεριά θα πλεχθεί χωριστά. Συνεχίζοντας τους πόντους της μιάς μεριάς, κάνε-τε 6 στενέματα σε κανονικές αποστάσεις το ένα από το άλ-λο. Στην εσωτερική μεριά, θά εξακολουθήσετε να κλείνετε κά-θε δεύτερη βελόνα 10π (2 φο-ρές) και τους υπόλοιπους πόν-τους κλείστε τους σε μία φο-ρά. Πλέξετε και την άλλη με-ριά του ντεκολτέ, κατά τον ί-διο τρόπο αντικρουστή: Αφού τελειώσετε και την άλλη μεριά του ντεκολτέ, σηκώστε σε κάθε πόντο 1π αρχίζοντας από τη μία άκρη του ανοίγματος και τελειώνοντας στην άλλη ά-κρη. Πλέξετε αυτούς τους πόν-τους 5 βελόνες με ζέρσευ και κλείστε τους σε μία φορά.

Εφαρμογή
Σιδερώστε όλο το πλεκτό ά-πό την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαϊνές ραφές και

Μέ κάτι θά γελάσετε

ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΣ

Μια γυναίκα βρίσκει μία μέρα στα μαλλιά της μια άσπρη τρίχα, καθώς χτενίζεται. Γυρίζει τότε προς τον άνδρα της και του λέει:

— Δεν μου λές, αγάπη μου, θά μ' αγαπάς κι' ό-ταν άσπρίσουν τα μαλλιά μου;

— Γιατί όχι, απαντά ο σύζυγος. Μήπως δεν σ' ά-γαπούσα όταν είχαν όλα τ' άλλα χρώματα;

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ...

Μια κυρία, που την έ-δάγκωσε ένας λυσσασμένος σκύλος, πηγαίνει με άρκε-τη καθυστέρηση να ύποστη άντιλυσσική θεραπεία. Ο γιατρός δεν της κρύβει ό-τι διατρέχει βέβαιο κίνδυ-νο να προσβληθί από λύσ-σα, γιατί οι ενέσεις δεν άρχισαν άμέσως. Της συ-νιστά μάλιστα να έτοιμα-ση και τη διαθήκη της. Το ίδιο βράδυ, η κυρία μένει άργα στο γραφείο της, ό-που σκέπτεται και γράφει. Στο τέλος, η καμαριέρα της, άνησυχη, τή ρωτά τί της συμβαίνει.

— Τίποτε, παιδί μου, απαντά ήρεμα η κυρία. Έκανα τη διαθήκη μου και τώρα φτιάχνω έναν κατάρ-λογο των ανθρώπων που θέλω να διαγκώσω, όταν λυσοσάω!

ΤΡΟΜΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Μια μητέρα ήταν εξαι-ρετικά στενοχωρημένη με τη μικρή κόρη της — ήλι-κίας 12 ετών — που είχε τέτοια μανία με τα φορέ-ματα, ώστε να μη ννοή ό' απασχοληθή με ό,τι δήπο-τε άλλο ζήτημα. Μία μέρα τέλος, η μητέρα άποφασί-ζει να μυσή την κόρη της στα μυστικά της άναπα-ραγωγής του ανθρώπινου γένους. Η νεαρή κόρη πα-ρακολουθεί με εξαιρετική προσοχή τις εξηγήσεις της μητέρας της, ως τη στιγμή που εκείνη της λέει:

— Λοιπόν, κατάλαβες; Έχεις να μου κάνης καμ-μιά ερώτηση;

— Ένα πράγμα δεν μ' έξηγήσες, μητέρα: Τί φό-ρεμα πρέπει να φορή μία κοπέλλα... σ' αυτές τις περιστάσεις;...

τις ραφές των μανικιών. Ράψτε το νωμίτη κατά τον εξής τρό-πο: Γυρίστε τον από την ανά-ποδη και τοποθετήστε το ά-νοιγμα του νωμίτη στο κέντρο του κομματιού της πλάτης. Ρά-ψτε τον καλή με καλή. Κατό-πιν γυρίστε τον και πατήστε στην ένωση του νωμίτη ένα έξω-τερικό γαζί ως 1 εκατ. φάρδος. Τοποθετήστε τα μανίκια στις μασχάλες. Γυρίστε το στριφω-ματάκι στο άνοιγμα της πλά-της και το ντεκολτέ και ρά-ψτε κατόπιν το έκλαϊρ.

Έχετε παρατηρητικότητα;

Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ

Το στόμα, οι μορφές
του, και ή σημασία τι νς

Το ΣΤΟΜΑ είναι ίσως το χαρακτηριστικό του προσώπου που εύ-κολώτερα μπορεί κανείς να έρμηνεύσει. Γιατί το σχήμα του μπορεί να χαρακτη-ρισθί, να υπαχθί σε μία κατηγορία, πράγμα που δεν γίνεται τόσο εύκολα με τα μάτια, τη μύτη, και το μέτωπο. Το στόμα μάς πληροφορεί για την εύαισθη-σία του κατόχου του. Ίδου λοιπόν οι κυριώτεροι τύποι στομάτων, και ο χα-ρακτήρας που αποκαλύπτουν. (Θά πρέπει να σημειωθί ότι ο χώρος που υπάρχει με-ταξύ της μύτης και του στόματος είναι έ-πίσης αποκαλυπτικός, καθώς κι' ή μορφή των χειλιών, όταν τα βλέπουμε προφίλ).

1 Στόμα πολύ, ή μέτρια σαρκώδες, του οποίου όμως το κάτω χείλος προεξέχει χαρακτηριστι-κά. Άνήκει σε πρόσωπο που συ-νήθως, αν και εύαίσθητο, έχει άκαταδέκτο χαρακτήρα, και που μπορεί, σε ώρισμένες περιπτώ-σεις, να δείξη και έλλειψη τάκτ.

2 Έδώ, το επάνω χείλ: προεξέ-χει χαρακτηριστικά από το κά-τω. Το πρόσωπο αυτό έπηρεά-ζεται έντονα και θά κυβερνάται πάντοτε από τις παρορμήσεις και τα διάφορα αισθήματά του.

3 Όταν το στόμα χωρίζεται ά-πό τη μύτη με ένα αρκετά φαρδύ και ίσιο χώρο, πρόκειται συνη-θώς για άνθρωπο που έχει δύ-σκολο, ευερέθιστο χαρακτήρα.

4 Έδώ, ο χώρος μεταξύ της μύτης και του στόματος είναι μικρός και σχηματίζει καμπύλη. Αυτό είναι χαρακτηριστικό από-μου με ζωηρή καλλιτεχνική κλί-σι και μία ίσοσυγκρασία εξαι-ρετικά εύαίσθητη, που έπηρεάζε-ται εύκολα και έκνευρίζεται και με την πιο μικρή άκομη άφορμή.

5 Άν ή απόσταση μεταξύ μύ-της και χείλεων είναι αρκετά με-γάλη, και το στόμα είναι μεγά-λο και με καλές αναλογίες, μπρ-ρεί να έξαχθί το συμπέρασμα ότι πρόκειται για πρόσωπο με άντοχή, και ύπομονετικότητα.

1 Τα σαρκώδη και πλούσια χείλη, που έ-χουν ώραίο κόκκινο (φυσικό βέβαια!) χρώ-γα, άνηκουν σε πρόσωπα που είναι έπι-ρηστή σε μεγάλα πάθη, και που αγαπούν την απόλαυσι και τις άνέσεις. Έχουν γε-νικά καλό χαρακτήρα και φέρονται καλά.

2 Ένα στόμα μετρίου μεγέθους, με κανο-νικά καλό χαρακτήρα και φέρονται καλά. σ' άδους και φιλόστοργου χαρακτήρα, που έβρει όμως να έλέγχι τα πάθηματά του.

ΕΙΣΘΕ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ συχνά ύποστηρίζουν ότι οι άνδρες είναι ύλιστικά κτήνη και άρραβωνιαστικές ή σύζυγοι. Άπό την άλλη πλευρά, οι άνδρες δεβαδώνουν ότι οι συναισθηματισμοί των γυναικών είναι τελείως επιπόλαιοι και ότι τα πραγμα-τικά, τα άληθινά και δυνατό αίσθήματα, συναντώνται μόνο στις άνδρικές καρ-διές... Έτσι, κανείς από τους άνθρώπους δεν παραδέχεται πως είναι ύλιστής και καθένας πιστεύει πως στα δάθη της καρδιάς του βρίσκονται κρυμμένα τα καλά του αισθήματα (άβουη και ένα γκάγστερ να ρωτήσετε αν είναι συναισθημα-τισός, θά κοκκινήσει και θί... το ύμολογήσει). Σας δίνουμε έδώ ένα άπλο έρω-τηματολόγιο και ελπίζουμε ότι τα άποτελέσματά του δεν θά σας άπογοητεύσουν.

1. Μαζεύετε διάφορες «ύλικες» άνα-μνήσεις (ξεραμένα λουλούδια, φωτογραφίες, μαλλιά κ.λ.π.);
2. Τα παραμύθια με τις νεράιδες έ-χουν πάντα μία βάση άληθινή;
3. Μπορείτε να ύποφέρετε να δένουν ένα άλογο ή ένα σκυλί;
4. Η έμπνευσις δεν είναι παρά μία συνήθεια.
5. Έχετε ξεχάσει, έστω και μία φο-ρά, να του εύχηθήτε για τη γιορ-τή του;
6. Κλαίτε διαβάζοντας ένα αισθημα-τικό διδύλιο ή βλέποντας ένα αι-σθηματικό φιλμ;
7. Είστε ίκανή ν' άκούτε, χωρίς να κουρασθήτε, λυπητερές έκμυστη-ρεύσεις κάποιας γνώστης;
8. Κρατάτε «ήμερολόγιο» της ζωής σας;
9. Προτιμάτε το χτυπητό κόκκινο ά-πό το γαλάζιο;
10. Τα όμορφα αισθήματα όμορφαί-νουν τη ζωή;
11. Τα όμορφα αισθήματα μπερδεύουν τη ζωή;
12. Προτιμάτε να ξέρετε ότι είναι Έ-κείνος εύτυχισμένος ή να είστε έ-σεις εύτυχισμένη;
13. Πιστεύετε στα «πόρτ - μπονέρ»;
14. Με το σούρουπο, νοιώθετε μάλλον λυπημένη;
15. Βρίσκετε γελοίες τις έρωτικές έ-ξομολογήσεις που δεν άπευδύνου-ται σε σας;
16. Έχετε φυλλομετρήσει ποτέ σας μαργαρίτα, ζητώντας να μάθετε τα αισθήματά Του;
17. Σας άρέσει να μένετε μόνη;
18. Καλύτερα είναι ν' αγαπιέται κα-νείς παρά ν' αγαπά;
19. Μάτια που δεν βλέπουνται γρήγο-ρα λησμονιούνται;
20. Έχετε πάντα στη μνήμη σας το πρώτο σας έρωτικό ραντεβού;
21. Τα μέρη όπου περάσατε τα παι-δικά σας χρόνια σας φαίνονται, όταν τα ξαναδείτε, μεγάλη, λιγώ-τερο όμορφα άπ' ό,τι τα φαντα-ζόσαστε;
22. Προτιμάτε το φθινόπωρο από την άνοιξη;
23. Όταν συναντάτε στο δρόμο ένα καλοφτιαγμένο άνδρα, προσέχετε περισσότερο την κορμοστασιά του από τα μάτια του (για τους άν-δρες: όταν βλέπετε μία γυναίκα, προσέχετε περισσότερο τα πόδια

24. Είστε «σουγιάκτης»;
 25. Μία στέγη από κακάμια σας φαί-νεται πιο γοητευτική από μία στέγη από κεραμίδια;
 26. Πιστεύετε ότι είναι προτιμότερο να ζήσετε φτωχή αλλά αγαπημέ-νη, παρά πλούσια και μοναχική;
 27. Πιστεύετε ότι ένας δοξασμένος θά-νατος στο πεδίο της μάχης είναι πιο συγκινητικός από έναν άργό και ταλαιπωρημένο θάνατο σ' ένα κρεβάτι νοσοκομείου;
 28. Προτιμάτε τα άποκρυμνα δουνά ά-πό τις καταπράσινες κοιλάδες;
 29. Σας στενοχωρεί όταν ένα διδύλιο ή μία ταινία δεν έχουν εύχάριστο τέλος;
 30. Συγκινείστε πάντα λιγάκι, όταν χορεύετε βάλς;
 31. Πιστεύετε ότι στην καρδιά βρί-σκεται έγκατεστημένη και ή ψυχή;
 32. Έχετε κλάψει ποτέ μόνη σας;
 33. Σας εύχαριστεί να μαθαίνετε άπ' έξω στίχους;
- Σημειώστε ένα βαθμό κάθε φορά που θά έχετε άπαντήσει ΝΑΙ στις ά-κόλουθες ερωτήσεις:
- 1, 2, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 20, 21, 22, 25, 28, 30, 31, 32, 33.
- Σημειώστε επίσης από ένα βαθμό κάθε φορά που θά έχετε άπαντήσει ΟΧΙ στις ακόλουθες ερωτήσεις:
- 3, 4, 5, 6, 9, 15, 18, 19, 23, 24, 27, 29.
- Μετρήστε τους βαθμούς σας. Άν έχετε:
- Α) Περισσότερους από 15 βαθμούς, είστε πραγματικά συναισθηματική ή συναισθηματικός. Αυτό θά σας στοι-χίση άρκετές άπογοητεύσεις στη ζωή, αλλά θά έχετε πάντα το προνόμιο να νοιώθετε τις χαρές πολύ ζωηρότερα ά-πό τους άλλους.
- Β) Μεταξύ 8 και 14 βαθμών, χαρή-τε! Μπορείτε να είστε «λογική», ενώ συγχρόνως θά είστε ίκανή να συγκινη-θήτε όταν ύπάρξη περίπτωσης.
- Γ) Λιγώτερο από 7 βαθμούς, καλό θά είναι να καταλάβετε ότι ή «άρρω-στεια» της αγάπης μπορεί πολλές φο-ρές να δώση την εύτυχία. Μία κλειστή ψυχή φέρνει πάντα κακά γεράματα. Έπί του παρόντος, έχετε μία γερή και λογική σκέψι και ένα τρόπο να βλέπετε τα πράγματα, ώστε να άπο-φύγετε τις μεγάλες στενοχώριες — καθώς και τις μεγάλες χαρές.

ΚΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ. Γνωρίζουμε προ-σωπικά ανθρώπους με στενά χείλη, που εί-ναι έν τούτοις γενναίοι και άνοιχτοί καρδοί. Μη λησμονήτε ποτέ ότι ένα πρό-σωπο πρέπει να εξετάζεται στο σύνολό του, σε συνδυασμό όλων των χαρακτη-ριστικών του προσώπου του. Μεταξύ τους:

5 Το κάτω χείλος είναι χαρακτηριστικό πιο σαρκώδες και πιο μεγάλο από το έ-πάνω: αυτό είναι χαρακτηριστικό προσώ-που θυμωμένου και άεαγάπτου.

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

← Η ΚΟΠΕΛΛΑ ΑΥΤΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΕΤΑΧΤΗ ΜΥΤΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΛΥΠΗΜΕΝΟ ΥΦΟΣ, ΕΙΧΕ ΔΟΚΙΜΑΣΕΙ:

- 1 Να σηκώση τὰ μαλλιά της ψηλά, μαζεμένα στην κορυφή, ἀλλὰ αὐτὸ ἐτόνιζε ἀκόμη περισσότερο τὴν πεταχτὴ μύτη.
- 2 Να χτενίσῃ τὰ μαλλιά της πρὸς τὰ ἑπάνω, ἀλλὰ οἱ μπούκλες στὸ μέτωπο ἔκαναν τὴ μύτη νὰ «πέφτῃ» ἔμπρός.
- 3 Να κἀν κότσο χαμηλὰ στὸ στέρκος, ἀλλὰ τὸ «τένισμα» αὐτὸ ἔδειχνε μακρύτερη μύτη.
- 4 Να βάψῃ τὰ φρύδια της ψηλά, σὲ τυξοειδῆ γραμμὴ, ἀλλὰ μὲ τὸ μεγάλο στόμα της τὸ πρόσωπο ἔδειχνε «βαρὺ».
- 5 Να βγάλῃ τὰ φρύδια της ὥστε νὰ πηγύνουν πρὸς τὰ ἑπάνω, ἀλλὰ ἐτσι ἐτόνιζονταν ἡ πεταχτὴ μύτη της.
- 6 Να ζωγραφίσῃ τὰ φρύδια της πρὸς τὰ κάτω, καθὼς καὶ τὶς ἄκρες τοῦ στοματός της, ἀλλὰ ἐτσι τὸ βλέμμα της γινόταν σκοτεινὸ καὶ λυπημένον...

ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Η ΚΟΠΕΛΛΑ ΑΥΤΗ, ΜΕ ΤΟ ΛΙΓΟ → ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΟ ΚΑΙ ΦΑΡΔΥ ΠΡΟΣΩΠΟ, ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΠΩΣ ΚΟΙΝΑ ἢ ΟΥΔΕΤΕΡΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΕΙΧΕ ΔΟΚΙΜΑΣΕΙ:

- 1 Να χτενίσῃ τὰ μαλλιά της κολλητὰ πρὸς τὰ πίσω, ἀλλὰ ἐτσι ἐτόνιζονταν περισσότερο ἡ στεγνότης τῆς ἐκφράσεώς της.
- 2 Να κἀν μιὰ φράντζα στὸ μέτωπο, ἀλλὰ αὐτὸ τῆς ἔδινε πολὺ «κοινὸ» ὕφος ποὺ δὲν κολάκευε οὔτε ἀξιοποιούσε τὸ πρόσωπό της.
- 3 Να κἀν χωρίστρα στὴ μέση, μὲ μπούκλες στοὺς κροτάφους, ἀλλὰ αὐτὸ τῆς μεγάλωνε τὸ μέτωπο.
- 4 Να στρογγυλέψῃ τὰ φρύδια της καὶ νὰ μεγαλώσῃ πολὺ τὸ στόμα της, ἀλλὰ ἐτσι τὸ πρόσωπο ἔχανε τὴν προσωπικότητά του.
- 5 Να βγάλῃ τὰ φρύδια της, σάν... «περισπωμένη», ἀλλὰ αὐτὸ κατέστρεφε τὸ σχῆμα τῶν ματιῶν της.
- 6 Να λεπτύνῃ τὰ χεῖλη της καὶ νὰ βάψῃ τὰ φρύδια της σὲ ἴσια γραμμὴ, ἀλλὰ ἐτσι τὸ πρόσωπο ἔχανε τὴν ἐκφρασί.

ΕΙΣΘΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ,

• Εἰσθε εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴν ἐμφάνισι τοῦ προσώπου σας, ἀπὸ τὴν ὁμορφίαν σας; Ἄν ὄχι, μπορεῖτε νὰ γίνετε μιὰ ὁμορφὴ γυναῖκα, ἀκόμη καὶ μιὰ... ὁμορφὴ καὶ ἀσχημὴ γυναῖκα, μὲ ἄλλα λόγια, μιὰ γυναῖκα ποὺ ἄρῃσει. Δὲν σὰς χρειάζεται γι' αὐτὸ παρὰ νὰ προσέξετε τὰ κύρια σημεῖα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξαρτᾶται ἡ ὁμορφία τοῦ προσώπου.

Τὰ σημεῖα αὐτὰ κατὰ σειρὰν σπουδαιότητος — ὅπως τοὐλάχιστον τὰ κατατάσσει ὁ περίφημος Γάλλος Προσωπολόγος Φερνάν Γμπρύ — εἶναι:

- Τὸ χτένισμα
- Ἡ γραμμὴ τῶν φρυδιῶν
- Τὸ σχῆμα τοῦ στόματος

Ἐξετάσατε λοιπὸν προσεκτικὰ τὰ σημεῖα αὐτὰ τοῦ προσώπου σας, τὰ σημεῖα τῆς ὁμορφίας. Δὲν ἔχετε ἴσως τὸν καιρὸ, οὔτε καὶ τὰ χρήματα, γιὰ νὰ παραδώσατε τὸ πρόσωπό σας στὴ φροντίδα τῶν αἰσθητικῶν. Δὲν πειράζει. Ἀρκεῖ νὰ τὸ μελετήσετε μόνη σας μὲ προσοχή, δοκιμάζοντας μπρὸς στὸν καθρέφτη σας χτενισεῖς καὶ μακιγιάζ. Δὲν θ' ἀργήσετε νὰ δοῦτε αὐτὸ ποὺ σὰς ταιριάζει. Ἀκόμη καὶ ἂν δὲν εἰσθε ὁμορφὴ, ἀκόμη καὶ ἂν εἰσθε ἀσχημὴ. Αὐτὸ δὲν ἔχει σημασίαν. Μεταχειριζόμενη καταλλήλως τὰ «σημεῖα τῆς ὁμορφίας» σας, θὰ γίνετε ἡ ἐνδιαφέρουσα, ἡ ἀληθινὰ «ὁμορφὴ» γυναῖκα, μὲ τὴν ἐντονὴ καὶ θελκτικὴ γοητεία.

• ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΕ; Εἶναι ἡ ἴδια αὐτὴ κοπέλλα! Μόνο ποὺ τώρα, χάρις στὸ κατάλληλον χτένισμα, καὶ τὸ ἀνάλογο βάψιμο, τὸ πρόσωπό της ἔχει ἀποκτήσει χαρακτηριστικὰ καὶ γοητεία.

• ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΕ; Κι' ὅμως, εἶναι ἡ ἴδια αὐτὴ κοπέλλα! Χτενίζοντας κατάλληλα τὰ μαλλιά της, ἐπέτυχε νὰ κρύψῃ τὴν πολὺ πεταχτὴ μύτη της. Καὶ γυρίζοντας ψηλὰ τὶς ἄκρες τοῦ στοματός, ἔχαψε τὸ μελαγχολικὸ, λυπημένον ὕφος ποὺ εἶχε. Τὸ πρόσωπό της ἔγινε τώρα, ὅπως βλέπετε, κλασσικὸ καὶ χαριτωμένον.

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΙΚΑΣ
από τη νομική του πλευρά

Πώς επιστρέφονται τα προικώς ακίνητα στη γυναίκα μετά τη λύση του γάμου.

ΤΗΝ προηγούμενη φορά αναφέραμε γενικά πως μετά τη λύση του γάμου επιστρέφεται η προίκα στη γυναίκα και επί πλέον τον τρόπο με τον οποίον αποδίδονται σ' αυτήν τα προικώς ακίνητα και τα προικώς χρήματα. Σήμερα θα δούμε ειδικά, εξ αιτίας της σοβαρότητας του θέματος αυτού, πως επιστρέφονται τα ακίνητα.

Όταν κατά το σχετικό προικοσύμφωνο δεν έχει μεταβιβάσει η κυριότητα του προικώς ακινήτου στον άνδρα (άλλα μόνον η επικαρπία) τότε, μετά τη λύση του γάμου, περιέρχεται αυτοδικαίως (δηλ. χωρίς καμιά ενέργεια εκ μέρους της γυναίκας ή άλλου προσώπου) το ακίνητο αυτό στην κυριότητα της γυναίκας. Αντιθέτως, όταν με το προικοσύμφωνο έχει μεταβιβάσει το προικώς ακίνητο στον άνδρα κατά κυριότητα, η γυναίκα δεν έχει δικαίωμα να το ζητήσει αυτούσιο διότι ο άνδρας είναι οριστικός κύριος αυτού. Το μόνο που μπορεί να επιτύχει είναι να ζητήσει να λάβει την αξία του ακινήτου εις χρήμα και όπως ξέρουμε, ο άνδρας έχει προθεσμία ενός έτους να επιστρέψει την χρηματική αποτίμηση του προικώς ακινήτου. Στην περίπτωση αυτή 3-μηνος πρέπει να προσέξουμε κάτι που έχει πολύ μεγάλη σημασία: Να δούμε πότε έγινε ο γάμος και πότε έγινε το προικοσύμφωνο. Εάν ο γάμος έχει τελεσθεί από 23 Φεβρουαρίου 1946 και μετέπειτα, η εάν η προίκα τουλάχιστον έχει «υποσταθεί» μετά την ημερομηνία αυτή, η γυναίκα δικαιούται να ζητήσει μόνο την χρηματική αποτίμηση του ακινήτου, ενώ εάν και ο γάμος και το προικοσύμφωνο έχουν γίνει πριν από τις 23 Φεβρουαρίου 1946, τότε η γυναίκα έχει ένα σπουδαιότερο δικαίωμα, μπορεί να ζητήσει αυτούσιο το προικώς ακίνητο χωρίς να εμποδίζεται από το ότι ο άνδρας έχει γίνει κύριος αυτού με το προικοσύμφωνο. Το δικαίωμα αυτό μπορεί να το ενασκήσει η γυναίκα μόνον εντός ενός έτους από τότε που θα λυθεί ο γάμος της. Το ίδιο δικαίωμα έχουν και οι κατοίκους της γυναίκας (τέκνα, εγγόνια κ.λ.π.) όταν ο γάμος λυθεί δια διαζωγίου αυτής, ή όταν η γυναίκα πεθάνει εντός ενός έτους από τότε που ελύθη ο γάμος, χωρίς να εξασκήση το «έκλεκτικόν» αυτό δικαίωμα.

Εάν παρέλθει η προθεσμία του έτους χωρίς να γίνει η έκκληση εκ μέρους της γυναίκας ή των κατοίκων της, τότε μόνον η χρηματική αποτίμηση των ακινήτων μπορεί να επιστραφεί εις αυτούς. Η διακρίσιμη πού είδαμε οφείλεται στον έξης λόγον: Την 23 Φεβρ. 1946 άρχισε να ισχύει ο Έλληνικός Αστικός

Κώδικς. Ο κώδικς αυτός, ο οποίος μετέβαλε σε πολλά σημεία το προίχον δικαίον, καθήργησε το ανώτερο έκλεκτικόν δικαίωμα της γυναίκας πού το είχε καθιερώσει ένας παλαιός νόμος (ό ν. 3237 του 1924). Ο αστικός κώδικς ρυθμίζει τα μετά την 23.2.1946 όχι τα προηγούμενα, συνεπώς επειδή σήμερα υπάρχουν πάρα πολλοί γάμοι πού έχουν τελεσθί πριν από την 23.2.1946 καθώς και πολλές προίκες πού έχουν υποσταθί πριν από την ημερομηνία αυτή, μπορούν να πούμε ότι οι περισσότερες γυναίκες έχουν την δυνατότητα όταν λυθεί ο γάμος τους να ασκήσουν το έκλεκτικόν δικαίωμα και να ζητήσουν αυτούσιο το ακίνητο πού έχει λάβει ως προίκα ο σύζυγός τους. Οι γυναίκες αυτές ή οι κατοίκους τους πρέπει να ξέρουν και κάτι άλλο, ότι το δικαίωμα τους αυτό πρέπει να ασκηθί απαραίτητως κατά ώριμμένο τύπο. Πρέπει δηλ. εντός της νομίμου προθεσμίας (έτος από της λύσεως του γάμου κ.λ.π.) να κοινοποιήση δια δικαστικού κλητήρος η γυναίκα (ή οι κάτοικοι της) στον άνδρα δηλ. στην οποίαν να αναφέρεται ότι άσκει το δικαίωμα επίλογής και διεκδικεί το προικώς ακίνητο ή αντί της δηλώσεως να εγείρη άγωγή.

ΤΟ ΒΙΟΛΕ ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

ΥΛΙΚΑ: 500 γραμμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ τετράκλωνο. 2 βελόνες Νο 2 και 5 καλτσοβελόνες Νο 2.
ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: 1η ΒΕΛΟΝΑ: 1π καλή. Μπήξετε τη βελόνα μέσα στο κάτω μέρος του επόμενου πόντου και πλέξετε τον καλή. Συνεχίστε όπως άρχισατε. 2η ΒΕΛΟΝΑ: καί όλες οι επόμενες βελόνες δηλ. όλη ή πλέξι πλέκεται κατά τον ίδιο τρόπο όπως ή πρώτη βελόνα, πλέκοντας το αντίθετο της προηγούμενης δηλ. 'Αντί ν' άρχισατε με 1π καλή, θα μπηάτε τη βελόνα στο κάτω μέρος του πόντου και θα τον πλέξετε καλή και κατόπιν θα πλέξετε τον 1π καλή. Λάστιχο 1+1π = 1π καλή 1π ανάποδη.

Μπροστινό
Βάλετε 96π και άρχισατε με άγγλικό λάστιχο. Πλέξετε 10 έκατ. και κλείσατε 1π σε κάθε μεριά. Συνεχίσατε να κλείνετε από 1π σε κάθε μεριά, κάθε 1 έκατ. (6 φορές). Πλέξετε 1 έκατ. και βάλετε από 1π σε κάθε μεριά. Θα συνεχίσατε να βάλετε από 1π σε κάθε μεριά κάθε 1 έκατ. (18 φορές). Σε 39 έκατ. γενικό μάκρος σχηματίσατε τις μασχάλες κατά τον έξης τρόπο: Θα κλείνατε 1π σε κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα (4 φορές). Πλέξετε 5 έκατ. χωρίς προσθαφαίσεις. Κατόπιν βάλετε 1π σε κάθε μεριά και κάθε 3 έκατ. συνεχί-

Η δήλωση ή ή άγωγή πρέπει να σημειωθούν στα διδλία μεταγραφών δηλ. στο υποθηκοφυλακείο. Εάν δεν τηρηθούν ή προθεσμία του έτους και οι διατυπώσεις αυτής, ή άνδρας επιλογής χάνεται και ή άνδρας υποχρεούται να δώση μόνο την «χρηματική αποτίμηση». Στην πραγματικότητα όμως δεν θα δώση ούτε μία δεκάρα διότι οι χρηματικές αποτιμήσεις των παλαιών προικών έχουν εξατιμωθή με την σταθεροποίηση του νομίσματος μας το 1944.

ΓΕΩΡ. Π. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Απαντήσεις

Α. Α. ΙΙΙ.— Μου γράφετε «επειδή ή άνδρας μου, είχε σπαταλήσει πολλά, ή πατέρας του κάνοντας τη διαθήκη του άποκληρώνει τελείως τον άνδρα μου, άφίνοντας γενικό κληρονόμο τον έτερον υιόν του» και με ρωτάτε εάν δικαστικώς μπορείτε να επιτύχετε τίποτα. Ο λόγος αυτός δεν είναι λόγος άποκληρώσεως. 'Εφ' όσον δεν αναφέρεται στη διαθήκη ώρισμένος και πραγματικός νόμιμος λόγος άποκληρώσεως δεν υπάρχει έγκυρος άποκληρώσις. Συνεπώς το μερίδιο του συζύγου σας (ή νόμιμος μοίρα του) επί της πατρικής περιουσίας πρέπει να περιέλθι σε σας και το τέκνο του. Για να δώση περισσότερη συγκεκριμένη απάντηση πρέπει να έχω υπ' όψιν μου απαραίτητως ένα άλλο αντίγραφο της διαθήκης του πεθερού σας. Επίσης χρονολογία θανάτου αυτού και του συζύγου σας. Ακόμη πρέπει να μου γράψετε πότε περίπου υπολογίζετε ότι θα γεννηθί το τέκνο σας (άν εν τώ μεταξύ γεννηθί, τη χρονολογία γεννήσεώς του).

Γ. Χ. Χ.— Αμφιβάλλετε εάν είναι δικό σας τέκνο το παιδί

πού εγέννησε ή γυναίκα σας. 'Εφ' όσον το παιδί εγεννήθη μετά παρέλευσι 180 ημερών από της τελέσεως του γάμου σας, τεκμαίρεται ότι είναι δικό σας. Για να το άποκηρύξετε πρέπει να άποδείξετε ότι κατά το κρίσιμο διάστημα της συλλήψεώς του (δηλαδή κατά το διάστημα του μεταξύ 180ης και 300ης ημέρας προ της ημέρας γεννήσεώς του, ήτο «προφανώς άδύνατον ή τεκούσα» συζυγός σας να συνέλθει από σας. Συνεπώς πρέπει να άποδείξετε λ. χ. ότι κατά το διάστημα αυτό δεν δρισκώσατε στην Άθήνα, ή ότι πάσατε από ανικανότητα ή ότι είσατε άρρωστος τότε και ήταν άπολύτως άδύνατον να έλθετε σε σαρκική σχέση με τη συζυγός σας.

ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ.

— Το γράμμα σας δεν περιέχει όλα τα στοιχεία πού μου χρειάζονται για να δώση μετά δεδαισίστης θετική απάντησι στην έρώτησί σας. Φαίνεται όμως ότι είναι δυνατό να υπαχθί ή μίσθισι του καταστήματος στο ένοικιο διάστημα δηλ. να παραταθί δια δικαστικής αποφάσεως μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1954 και με ένοικιο μικρότερο φυσικά από αυτό που καταβάλλατε σήμερα. Ο νόμος κατ' άρχήν σας προστατεύει και αυτό το όπλο μπορείτε να το χρησιμοποιήσατε για να επιτύχετε ευνοϊκό συμβιβασμό. Πάντως από όποιονδήποτε συμβιβασμό καλύτερα είναι να υπαχθί στο ένοικιοστάσιο. Έχετε δέ υπ' όψιν τούτο το σπουδαιότερο. Για να προστατευθήτε από το ένοικιοστάσιο πρέπει απαραίτητως να κατατεθί σχετική αίτησις στο δικαστήριο τουλάχιστον ένα μήνα πριν λήξη το συμβολαίο σας άλλως χάνετε τα δικαιώματά σας. Κατά συνέπειαν πρώτ' σας δουλειά είναι να έλθετε σε συνεννόησι με το δικηγόρο σας. Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

σχηματίσατε τους ώμους κατά τον έξης τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε 3π σε κάθε μεριά (9 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους κλείνετε τους σε μία φορά για το ντεκολτέ της πλάτης.

Μανίκι

Βάλετε 44π και άρχισατε με άγγλικό λάστιχο. Κάθε 2 έκατ. θα βάλετε 1π σε κάθε μεριά (22 φορές). Σε 49 έκατ. από την άρχή, άρχισατε να κλείνετε σε κάθε μεριά για να σχηματίσατε τη στρουγγυλάδα του μανικιού. Πλέξετε και τ' άλλο μανίκι κατά τον ίδιο τρόπο.

Εφαρμογή

Ράψετε τους ώμους. Σηκώσατε γυρ - γυρ στο ντεκολτέ 134π με τις καλτσοβελόνες και πλέξετε 30 έκατ. λάστιχο 1+1π. Κατόπιν κλείσατε τους πόντους όπως τους δρίσκειτε δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη. Ράψετε τις πλαινές ραφές και τις ραφές των μανικιών. Τοποθετήσατε τα μανίκια στις μασχάλες. Τσακίσατε το λάστιχο στο ντεκολτέ στη μέση προς τα έξω, χωρίς να τσακίσατε το λάστιχο στο σιδερώμα για να κάνη ο γιακάς στο τσακισμό του στρουγγυλάδα. Αφού έτοιμάσατε όλο το πουλόβερ, σιδερώσατε μόνον όλες τις ραφές με νυπό πανί. Τ. Κ.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ 7^{ΗΣ} ΤΕΧΝΗΣ

ΕΦΕΤΕΙΝΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

«ΑΝΟΙΧΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ»

Αυτός είναι ο τίτλος μιας νέας ελληνικής ταινίας πού θα δούμε το χειμώνα. Γυρίστηκε στα νησιά του Αιγαίου και το θέμα της στρέφεται γύρω άπ' την πολεμένη ζωή των ανθρώπων της θαλάσσης με τους πόθους, τα όνειρα, τις αγωνίες και τους έρωτές τους. Είναι παρμένο άπ' το ομώνυμο έργο του Κ. Θρακιάτη πού είχε δραματευθί στον Καλοκαρρινείο Διαγωνισμό το 1936. Το σενάριο έχει γραφή άπ' τον Τάσο Μελετόπουλο και ή σκηνοθεσία οφείλεται στον ίδιο. Πρωταγωνιστούν ο Γιάννης Αποστολίδης, ή Σμαρούλα Γιούλη, κι ο Γιώργος Φούντας.

«Ο ΜΠΑΜΠΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΕΤΑΙ»

Η γνωστή θεατρική επιτυχία του άκαδημαϊκού

Σπύρου Μελά με τον παρπαπών τίτλο μεταφέρθη στην οθόνι στα σπουντιό της εταιρείας «Ανερβός». Πρωταγωνιστούν σ' αυτήν ή Πέτρος Κυριακός, ή Σάσα Ντάριο, ή Γιώργος Καμπανέλλης, ή Νίκος Μανθάνης, και άλλοι. Η σκηνοθεσία οφείλεται στον Γιώργο Λαζαρίδη. Η ταινία αυτή είναι έτοιμη και θα προβληθί σε μία από τις προσεχείς έβδομάδες.

«ΑΝΕΜΟΣ ΤΟΥ ΜΙΣΟΥΣ»

Ο σκηνοθέτης Ν. Τσιφόρος είχε πάει πέρα στην Αίγυπτο για να γυρίση τα έξωτερικά της ταινίας αυτής της οποίας το σενάριο γράφτηκε άπ' αυτόν και τον Γ. Ασπμακοπούλο. Πρωταγωνιστούν σ' αυτήν οι Σμαρτ Γιούλη, Γουλιέττα Σωτηράκη, Γιώργος Φούντας, Νίκος Εύθυμιου και άλλοι.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΠΟΥ ΠΗΡΕ Η ΡΙΤΑ

Η Ρίτα Χαίηγουορθ έλαβε πύ ήγεμονικά δώρα στο γάμο της με τον Ντικ Χαίημς παρά όταν παντρεύτη τον Άλφ Χάν. Η έταιρεία Κολόμπια της χάρισε ένα θαρτύμιο κολλάι, δακτυλίδι, βραχιόλι, και σκουλαρική όμοια με τα όποια φορούσε στην ταινία της «Η Σαλώμη», με μό-

νη τη διαφορά πως τώρα είναι αληθινά. Στο σπουντιό καταφθάνουν κάθε μέρα δώρα μικρά και μεγάλα από διάφορους θαυμαστές της. Η Ρίτα τελείωσε ήδη ή «Βροχή» του Σώμερσετ Μάμ ή οποία γυρίσθηκε με σύστημα Τριών Διαστάσεων και ήδη έτοιμάζεται το πρόγραμμα των ταινιών της πού θα παίξη στο 1954. Πρώτη θα είναι «Η έρωμένη του Βασίλειου» όπου θα υποδύθι την διάσημη τυχοδιώκτρια Λόλα Μοντέζ την έρωμένη του Βασίλειου Λουίντχ της Βαυαρίας καθώς και του συνθέτου Φράντζ Λιστ. Κατόπιν θα πρωταγωνιστή σι σε μία μοντέρνα ταινία με τον τίτλο «Βαλεντινα» πού ζετυλιγεται στη Ταγ-γέρη, και τέλος «Την Ιστορία της Μαρίας Μαγδαληνης όπου θα υποδύθι την διάσημη άμαρτωλή.

Ο ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΗΣ ΡΙΤΑΣ

Τέλος πάντων, φαίνεται πως ή Ρίτα Χαίηγουορθ είναι από τις γυναίκες πού δεν μπορούν να μείνουν για πολλούς μήνες χωρίς σύζυγο δίπλα τους! Αυτό τουλάχιστον άποδεικνύει ή πρό-1η, ή Ρίτα με τον πρώτο σφατος γάμο της — τέταρτος κατά σειράν — με τον Αμερικανό τραγουδιστή και ήθοποιό Ντικ Χαίημς, λίγο μόνον καιρό άφού έπήρε το διαζυγίό της από

τον Άλφ Χάν. Με την εοκαρία αυτή, ένα αμερικανικό περιοδικό δημοσιεύει τις φωτογραφίες αυτές της Ρίτας με τους... διαδοχικούς συζύγους της: Σ την 1η, ή Ρίτα με τον πρώτο σφατος γάμο της — τέταρτος κατά σειράν — με τον Αμερικανό τραγουδιστή και ήθοποιό Ντικ Χαίημς, λίγο μόνον καιρό άφού έπήρε το διαζυγίό της από

ήθοποιον — συγγραφέα — παραγωγό «Όρσον Ουέλς», με τον όποιον έζησε από το 1943 ως το 1947 και απέκτησε μία κόρη, τη Ρεβέκκα. Σ την 3η, με τον Άλφ Χάν, πού όπηρξε σύζυγός της από το 1949 ως το 1953, και πατέρας της μικρής Γλασβίν. Τέλος, στην τελευταία, με τον νέο της σύζυγο, τον Ντικ Χαίημς.

Η ΓΚΡΙΝΤ ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ
ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΑΝΤΙΖΗΛΟ ΤΗΣ
Στην Ιταλία γυρίζεται μια ταινία στην όποια πρωταγωνιστούν τέσσερις γυναίκες στάρ. Η Γκριντ Μπεργκμαν, ή Άννα Μανιάνι, ή Ίσα Μιράντα, και ή Άλνιτα Βάλλι. Για πρώτη φορά οι δύο πρώτες γυναίκες άρτιστες λαβαίνουν μέρος στην ίδια ταινία. Η Άννα Μανιάνι ήταν ώς γνωστόν γυναίκα του Ρωσέμπερτο Ροσσελίνι την όποια έγκατέλειψε για να παντρευθί την Γκριντ Μπεργκμαν και από τότε οι σχέσεις τους δεν ήταν ποτέ καλές. Η ταινία βασίζεται πάνω σε τέσσερες ιστορίες πού έρμηνεύονται από τις τέσσερες στάρ και διαφορετικό σκηνοθέτη. Η κάθε μία τους διηγείται ένα επεισόδιο της ζωής τους σε πρώτο πρόσωπο. Σκηνοθέτες είναι ή Ροσσελίνι, ή Σάμπα, ή Βισκόντι κι ή Φρανσιολί. Η ταινία έχει τον τίτλο «Είμαστε Γυναίκες».

ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝ ΣΙΑΡ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΟΥΝΓΙ

Ο Πιτερ Μαμακάς ένας Έλληνας πού έπαιξε και στην ταινία «Ταξιαρχία της Δόξης» πού είδαμε πάλι εδώ, πρωταγωνιστεί πάλι σε μία άλλη πολεμική ταινία πού γυρίζεται τώρα. Ο τίτλος της είναι «Ελ Άλαμίν» και ή όποια γυρίζεται σ' ένα επεισόδιο του τελευταίου πολέμου.

ΑΛΗΘΙΝΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ
Έτσι λένε την Υβόν Πρεντάν ή όποια χρόνια τώρα με το τραγούδι της μαγεύει τους θαυμαστές της σ' όλη τη γή. Παντρεμένη με τον Πιερ Φρενέ, αποτελούν ένα ιδεώδες καλλιτεχνικό ζευγάρι. Παντού εμφανίζεται μαζί του και σ' όλες τις ταινίες πού έχει παίξει πρωταγωνιστή και αυτός.

ΜΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΖΥΓΙΑ

ΑΠΟ τις αρχαίες μαρτυρίες που έφτασαν ως εμάς τα κορίτσια στις ελληνικές πολιτείες περνούσαν πολύ περιωρισμένη ζωή. Όπως οι γυναίκες τους, έτσι και αυτά δεν είχαν το δικαίωμα να βγαίνουν έξω και να έχουν συναναστροφές με τα αγόρια. Κι' όταν πάλι έρχονταν ή ώρα να παντρευθούν οι πατέρες τους κανόνιζε ποιόν θα πάρουν. Πολλές φορές για πρώτη φορά οι νέοι που αρραβωνιάζονταν, βλέπονταν την ημέρα του αρραβώνα τους. Όπως και σήμερα και τότε πρώτα γίνονταν η μνηστεία και ύστερα ο γάμος. Η μνηστεία ήταν μία μικρή τελετή. Πήγαινε ο μνηστήρας στο σπίτι της νύφης και εκεί ο πατέρας (ή ο αδελφός ή ο κηδεμών αν η νύφη ήταν ορφανή), έλεγε στο μέλλοντα γαμβρό: «Παίδων σπέρων των γνησίων δίδω σοι την έμμουτο θυγατέρα». (Σου δίνω την κόρη μου για να γεννηθούν από το γάμο σας νόμιμα παιδιά). Ύστερα οι αρραβωνιασμένοι ώρκιζόνταν πως θα μείνι πιστός ο ένας στον άλλον. Άλλου έσφιγγαν δια χερσίων τα δεξιά τους χέρια, άλλου αγκαλιάζονταν. Ο μνηστήρας έδινε και κάποιο δώρο.

Στη Σπάρτη όμως επικρατούσαν άλλοι έθιμοι. Πρώτα πρώτα ο γαμβρός άρπαζε τη νύφη και την έφερνε στο σπίτι του χωρίς ο πατέρας της να διαμαρτυρηθεί. Έπειτα και κάτι άλλο. Οι νέοι στη Σπάρτη στα γυμναστήρια γυμνάζονταν μαζί με τα κορίτσια που όπως είπαμε ήταν και αυτά μισόγυμνα. Εκεί λοιπόν πλέκονταν ειδήλλια γιατί ο έρωτας δεν ήταν απαγορευμένος καρπός και για τους νέους και για τους παντρεμένους.

Στην Αθήνα όμως η απαγωγή κοριτσιού θεωρούνταν έγκλημα από τη νομοθεσία του Σόλωνα.

Δέ θέλει ρώτημα πώς και οι νέοι δεν μπορούσαν να αρραβωνισθούν και να παντρευθούν χωρίς να ρωτήσουν τον πατέρα τους. Δηλαδή η θέληση του πατέρα ήταν νόμος. Καταλαβαίνετε τώρα ο καθένας αν οι τέτοιοι γάμοι πρόκοβαν. Πάντα όμως η γυναίκα ήταν εκείνη που περνούσε βασανισμένη ζωή γιατί ο άντρας είχε πολλά προνόμια και χαίρονταν τη ζωή του όπως ήθελε.

Όπως το έχουμε πη στα προηγούμενα σημειώματα αν και οι Έλληνικές Πολιτείες αναδείξαν μεγάλο πολιτισμό που τον θαυμάζουν οι αιώνες, ωστόσο μέσα σ' αυτές η Έλληνίδα ήταν σε κατώτερη θέση από τον άνδρα. Δεν είχαν τα ίδια δικαιώματα ούτε στην πολιτική ζωή ούτε και στην κοινωνική. Οι γυναίκες περνούσαν τον περισσότερο καιρό κλειδωμένα μέσα στα σπίτια τους. Μόνο στη δρύση είχαν δικαίωμα να πάνε, κ' εκεί όταν συναντιόνταν, άλλες λέγανε τον καύμό τους και άλλες κουστομπολέυαν.

Όσο κομψατικό και αν ήταν να πηγαίνουν δυο και τρεις και περισσότερες φορές στη δρύση για να γαμίσουν τις σάμνες τους και αποθηκεύσουν νερό για πίδαο και για τη λάτσα του σπιτιού, δεν τους κακοφαίνονταν και δεν βαρύνονταν γιατί έβρισκαν παρέα και άρχιζαν κουβέντα. Και τί δεν έλεγαν. Όλα τα νέα της γειτονιάς εκεί μαθαίνονταν.

Όπως είδαμε σχεδόν σ' όλα τα ευρωπαϊκά κράτη υπήρχε και χωριστό διαμέρισμα — ο νυμφαγωγός — όπου οι Έλληνίδες περνούσαν βασανισμένη ζωή και ο καύμος τους ήταν μεγάλος γιατί οι άνδρες τους, δεν τις λογαρίαζαν καθόλου. Πολλοί μάλιστα δεν το θεωρούσαν ντροπή να φέρουν τις φιλενάδες τους στο σπίτι τους και μπροστά στις γυναίκες τους να γλετζελοποιούν μ' αυτές. Ένώ όμως οι άντρες είχαν τόσες ελευθερίες θεωρούσαν το γάμο ως ιερό δεσμό και δεν επέτρεπαν στις γυναίκες τους κανένα παραστράτημα. Στα χρόνια μάλιστα του Δημοσθένη, μπροστά στο δικαστήριο διακηρύχθηκε ξεσίτωση από έναν δικηγόρο πως «έχουμε τις συμβιές μας για να αποχτούμε παιδιά και κληρονόμους μας, αλλά γλετζελούμε με τις φιλενάδες μας για να απολαβαίνουμε την ήδονή». Αν τύχαινε όμως καμμία γυναίκα να παραστρατήσει θα την έβρισκε μεγάλο κακό. Όλα και όλα η άπιστία θεωρούνταν από τον άνδρα μεγάλο έγκλημα. «Αν μάλιστα την έπιανε επί αυτοφώρῳ, ο άπατηθείς σύζυγος είχε το δικαίωμα να ξυλοφορτώσει τον έραστή και ακόμα και να τον σκοτώσει. Όσο για τη γυναίκα του τη χάρριζε. Ο νόμος επέτρεπε να πάρη διαζύγιο. Όπως βλέπουμε η μοιχεία και η άπιστία της συζύγου είχε βαρείες συνέπειες γι' αυτήν. Σε πολλές μάλιστα ελληνικές πολιτείες υπήρχαν και νόμοι θάρσους. Στην Κύμη, όπως μας πληροφορεί ο Πλούταρχος, άμα οι Κύμαιοι έπιαναν τη γυναίκα τους να άπιστή στον άντρα της, την έφερναν στην αγορά και την καθίζαν πάνω σ' ένα πεζούλι για να την βλέπουν όλοι οι συντοπίτες. Έπειτα την ανέβαζαν σ' ένα γάβδαρο και την περιέφεραν μέσα στους δρόμους για να την βλέπουν όλες οι γυναίκες. Από την ημέρα αυτή τη λέγανε «δονόβαντιδα» που σημαίνει ότι ήταν άτιμη και δεν μπορούσε ούτε στα ίσα να πλησιάσει, ούτε να παίρνει μέρος στις δημόσιες τελετές και πομπές. Φυσικά, ο άντρας της τη χάρριζε και την έδιωχνε από το σπίτι του και με κανένα τρόπο δεν επιτρέπονταν η συμπύλιση γιατί θα χαρακτηρίζονταν κι' αυτός άτιμος.

Ο θεσμός αυτός της διαπομπέσεως ήταν καθιερωμένος στα μεσαιωνικά χρόνια σ' όλες τις χώρες της Ευρώπης καθώς και σε μας στα χρόνια της τουρκοκρατίας. Υπήρχαν όμως και νόμοι που τιμωρούσαν πολύ αυστηρά, σε ώριμες περιπτώσεις και με θάνατο, όσους ξεμαρτύριζαν τις γυναίκες και τα κορίτσια. Οι προαγωγοί ήταν μισή τα πρόσωγα και ο νόμος ήταν πολύ βαρύς γι' αυτούς.

Όστόσο, τα οικογενειακά σκάνδαλα δεν ήταν άγνωστα στην αρχαία εποχή. Στην Αθήνα πολλές γυναίκες παραστράτουσαν βλέποντας τους άνδρες τους να ξεμεροδραδιάζονται με τις φιλενάδες τους. Έπαναστατούσαν και τα έψηναν με άλλους, είχαν δηλαδή, κι' αυτές φίλους, που τους δέχονταν κρυφά στο γυναικωνίτι.

Μα για να μη γίνουν γνωστές οι έρωτοδουλείες τους ήταν υποχρεωμένες να κοιμηταχειρίζονται τις σκλάβες τους. Τις έδιναν δώρα και τις θεωρούσαν σαν αδελφές τους. Έτσι οι σκλάβες κάνανε το διαμέσο και παίρνοντας πολλά προφυλακτικά μέτρα, έκρυβαν στο σπίτι τον έρωμένο της κυρίας τους. Μα πολλές φορές παρ' όλα τα τεχνάσματα και τις προφυλάξεις, ο σύζυγος μάθαινε πως η γυναίκα του τον άπατούσε και τότε έζεπαζε το σκάνδαλο και έπακολουθούσε το δώδεμο της γυναίκας του και το διαζύγιο.

Τα αθηναϊκά δικαστήρια κάθε τόσο άσκολούσαν με τέτοιες υποθέσεις και δικάζαν και καταδίκαν τους φταίχτες.

Η ΑΠΙΣΤΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΘΕΛΕΡΕΙΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΓΚΛΗΜΑ. Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΕΙΧΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΔΙΑΠΟΜΠΕΥΣΗ ΤΗΝ ΜΟΙΧΑΛΙΔΑ ΔΗΜΟΣΙΑ

τους να γλετζελοποιούν μ' αυτές. Ένώ όμως οι άντρες είχαν τόσες ελευθερίες θεωρούσαν το γάμο ως ιερό δεσμό και δεν επέτρεπαν στις γυναίκες τους κανένα παραστράτημα. Στα χρόνια μάλιστα του Δημοσθένη, μπροστά στο δικαστήριο διακηρύχθηκε ξεσίτωση από έναν δικηγόρο πως «έχουμε τις συμβιές μας για να αποχτούμε παιδιά και κληρονόμους μας, αλλά γλετζελούμε με τις φιλενάδες μας για να απολαβαίνουμε την ήδονή». Αν τύχαινε όμως καμμία γυναίκα να παραστρατήσει θα την έβρισκε μεγάλο κακό. Όλα και όλα η άπιστία θεωρούνταν από τον άνδρα μεγάλο έγκλημα. «Αν μάλιστα την έπιανε επί αυτοφώρῳ, ο άπατηθείς σύζυγος είχε το δικαίωμα να ξυλοφορτώσει τον έραστή και ακόμα και να τον σκοτώσει. Όσο για τη γυναίκα του τη χάρριζε. Ο νόμος επέτρεπε να πάρη διαζύγιο. Όπως βλέπουμε η μοιχεία και η άπιστία της συζύγου είχε βαρείες συνέπειες γι' αυτήν. Σε πολλές μάλιστα ελληνικές πολιτείες υπήρχαν και νόμοι θάρσους. Στην Κύμη, όπως μας πληροφορεί ο Πλούταρχος, άμα οι Κύμαιοι έπιαναν τη γυναίκα τους να άπιστή στον άντρα της, την έφερναν στην αγορά και την καθίζαν πάνω σ' ένα πεζούλι για να την βλέπουν όλοι οι συντοπίτες. Έπειτα την ανέβαζαν σ' ένα γάβδαρο και την περιέφεραν μέσα στους δρόμους για να την βλέπουν όλες οι γυναίκες. Από την ημέρα αυτή τη λέγανε «δονόβαντιδα» που σημαίνει ότι ήταν άτιμη και δεν μπορούσε ούτε στα ίσα να πλησιάσει, ούτε να παίρνει μέρος στις δημόσιες τελετές και πομπές. Φυσικά, ο άντρας της τη χάρριζε και την έδιωχνε από το σπίτι του και με κανένα τρόπο δεν επιτρέπονταν η συμπύλιση γιατί θα χαρακτηρίζονταν κι' αυτός άτιμος.

Ο θεσμός αυτός της διαπομπέσεως ήταν καθιερωμένος στα μεσαιωνικά χρόνια σ' όλες τις χώρες της Ευρώπης καθώς και σε μας στα χρόνια της τουρκοκρατίας. Υπήρχαν όμως και νόμοι που τιμωρούσαν πολύ αυστηρά, σε ώριμες περιπτώσεις και με θάνατο, όσους ξεμαρτύριζαν τις γυναίκες και τα κορίτσια. Οι προαγωγοί ήταν μισή τα πρόσωγα και ο νόμος ήταν πολύ βαρύς γι' αυτούς.

Όστόσο, τα οικογενειακά σκάνδαλα δεν ήταν άγνωστα στην αρχαία εποχή. Στην Αθήνα πολλές γυναίκες παραστράτουσαν βλέποντας τους άνδρες τους να ξεμεροδραδιάζονται με τις φιλενάδες τους. Έπαναστατούσαν και τα έψηναν με άλλους, είχαν δηλαδή, κι' αυτές φίλους, που τους δέχονταν κρυφά στο γυναικωνίτι.

Μα για να μη γίνουν γνωστές οι έρωτοδουλείες τους ήταν υποχρεωμένες να κοιμηταχειρίζονται τις σκλάβες τους. Τις έδιναν δώρα και τις θεωρούσαν σαν αδελφές τους. Έτσι οι σκλάβες κάνανε το διαμέσο και παίρνοντας πολλά προφυλακτικά μέτρα, έκρυβαν στο σπίτι τον έρωμένο της κυρίας τους. Μα πολλές φορές παρ' όλα τα τεχνάσματα και τις προφυλάξεις, ο σύζυγος μάθαινε πως η γυναίκα του τον άπατούσε και τότε έζεπαζε το σκάνδαλο και έπακολουθούσε το δώδεμο της γυναίκας του και το διαζύγιο.

Τα αθηναϊκά δικαστήρια κάθε τόσο άσκολούσαν με τέτοιες υποθέσεις και δικάζαν και καταδίκαν τους φταίχτες.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

ΟΙ ΓΟΥΝΕΣ ΣΑΣ

Σκεφθήκατε ποτέ από πού έρχονται;

ΜΕ ΛΙΓΗ καλή θέληση θα μπορούσε να πη κανείς πως σ' ιδιαίτερη προτίμηση των γυναικών στις γούνες αντιπροσωπεύει ένα ποσόγονο ένστικτο. Οι μακρυνοί μας πρόγονοι που ζούσαν στις σπηλιές και που διαρκώς βρίσκονταν σε μίαν ζύγια αλλά με τη φύση έντυναν το σώμα τους με πιλάβιες. Διάλεγαν μαλακές και πυκνότερες γούνες προβάτων, τις έροθαν χονδροειδώς και μ' αυτές προστάτευαν τον εαυτό τους από το κρύο του χειμώνα.

Τώρα πιά ο πραγματικός σκοπός της γούνας, δηλαδή το να μας προστατεύει από το κρύο, έγινε βέβαια δευτερεύον κι' ιδιαίτερα σε χώρες με καλύτερα κλίματα σαν το δικό μας. Έτσι το γούνινο παλτό έγινε μέσον επίδειξης. Μ' αυτό οι περισσότερες γυναίκες προσπαθούν να δείξουν την κομψότητά τους, τα πλούτη τους και να κάνουν τις φιλενάδες τους να ζηλέψουν. Μ' αυτή περιτροπότητα μεριζες γούνες που αντέχουν και εστιάουν περισσότερο, αλλά που έχουν το μεγάλο ελάττωμα να είναι πολύ κοινές για τη γυναικεία φιλοσοφία, όπως της γάτας, του προβάτου ή της κόκκινης αλεπούς. Πιά να είμαστε όμως δίκαιοι πρέπει να σημειώσουμε πως σ' αυτό το ζήτημα οι γυναίκες ακολουθούσαν τους άνδρες που σήμερα βέβαια δε φορούν γυναικεία αλλά κάποτε είχαν έντελως διαφορετικά και πολύ απαιτητικά γούστα.

Στους πολύ παλιότερους καιρούς το κνήμι των πολιτών ζώων ήταν σποραδικά και άνοργαυτο. Τα μέλη έπίσης όπου σήμερα έχει αναπτυχθεί συστηματικό έμποριο γυναικείων δεν είχαν ανακαλυφθεί τότε. Σήμερα, δυο είναι οι μεγάλες πηγές απ' όπου οι γυναίκες έλθουν των γούνων προμηθεύονται κάθε χρόνο το απαιτούμενο έμπορεύμα τους: Η Σιθρία και ο Καναδάς. Και για να εξηγηθούμε καλύτερα: Τα κουνάβια, οι νυφίτσες, οι κάστορες και τα σκουόια ζουν και σ' άλλους τόπους της γης, όπου το κλίμα βέβαια είναι κατάλληλο για την ανάπτυξη τους. Αλλά σε κανέναν τόπο δεν γίνεται συστηματικό και αξιόλογο κνήμι αυτών των ζώων παρ' όστις δυο χώρες που αναφέραμε παραπάνω.

Ο Καναδάς φημίζεται για το κουνάβι του, που ανώτερο απ' το ρωσικό, ενώ η Ρωσία έχει να επιδείξει έλκεντ' γούνα άσπρης νυφίτσας και σκουοριού. Η έποχή του κνήμι στο Καναδά άρνίζει απ' το φθινόπωρο και τελειώνει την άνοιξη. Σχηματίζονται μεγάλες ομάδες από εξάοιτους κνήμιους που προχωρούν μέσα στις άγριες δόρυες περιοχές ταξιδεύοντας σε απόστασι 2-3 χιλιάδων χιλιομέτρων. Κατά διαστήματα συναντούν ειδικά συνεργεία που άγοράζουν το κνήμι τους κι' απ' όπου προμηθεύονται χρώματα και τρόφιμα. Οι γούνες διαδοχικά στέλνονται σε μεγαλύτερα κέντρα συγκεντρώσεως των γυναικείων κι' από εκεί πάλι στις κεντρικές αποθήκες που προμηθεύουν ύστερα τα διάφορα μεγάλα πρατήρια. Κατά τον ίδιο τρόπο γίνεται η περισυλλογή των γυναικείων στην Αλάσκα και στην Κίνα, μια χώρα που έχει άρκετά αναπτυγμένο έμποριο από γούνες, κατωτέρως όμως ποιότητας.

Δεν είναι εύκολο να κανείς, έστω και περιληπτικά, για την καταγωγή των ζώων άκόμα ζώων που η γούνα μάλιστα μερικόν απ' αυτά φέρνει τ' όνομα της πατρίδας τους, όπως π. το πρόβατο της Περσίας. Ας προσθέσουμε πως η σημερινή τεχνική με την ευκολία των μέσων που διαθέτει μπορεί να ικανοποιήσει όλα τα γούστα του απαιτητικού γυναικόκοσμου, δημιουργώντας με σοφώτατες διατάξεις διάφορους τύπους γυναικείων. Βίζουν σχεδόν άσπρα και ρεγά άρξαντε παρουσιάζονται έτσι με πλατίνι άποχρώσεις. Ολη γενικά η έπεξεργασία των γυναικείων γίνεται σύμφωνα με τις επιθυμίες του φράου που λου που παρ' όλα αυτά με μίαν άσπληγη άλλαγή μόδας άνηστεύει συχνά μια σημαντική παραγωγή.

Αυτό έγινε με τις γούνες των λιθικών που είχαν κάποτε πέσει, στον καιρό των θειάμβων του βοοῦ κνήμιτογράφου.

Τα συστήματα που χρησιμοποιούνται για το κνήμι των ζώων είναι διάφορα. Η τα σκοτώνουν με τοφρέζι ή τα παγιδεύουν μ' ένα σπόρο τσάους. Στη Σιθρία π. γ. ύπάρχουν παλινδές λίκων που είναι κομμάτια γής μαντωμένα και που η πότα της εισόδου άνοιγει μονάχα από τα μέσα. Το κλάο και η πότα είναι πάντα άνοιχτά και οι λίκωνι συνήθως να μπαίνουν χωρίς καμιά προφύλαξη σ' αυτούς τους περιβάλλοντες είναι τοποθετημένα δολώματα. Το χειμώνα, που το τοίχωμα των ζώων είναι πιο πυκνό, ή πότα είναι κλεισμένη κατά τέτοιο τρόπο ώστε ν' άνοιγη εύκολα προς τα μέσα και οι λίκωνι μπαίνοντας να μη μπορούν να βγουν πιά. Για τις άλεπούδες οι Βοσκωποι φτιάχνουν ειδικές παγίδες. Τοποθετούν στο στόμα ενός μεγάλου και άπότομου λίκωνι πλαγιστά στροφώματα πάγου και στις άγριες βάσεις δολώματα. Έτσι οι άλεπούδες προσπαθώντας να

ΕΝΑ ΚΟΥΤΑΛΙ

ΟΤΑΝ το παιδί σας συμπληρώσει το πρώτο του έτος, πρέπει ν' αναδιοργανώσετε τη δίαιτά του. Όχι ακριβώς γιατί πέρασε το πρώτο αυτό «όρόσημο», αλλά επειδή θα έπιμειν το ίδιο στην αναδιοργάνωσι αυτή.

Από την ηλικία αυτή και ύστερα, θα συμβη κάτι καινούριο στην καθημερινή ζωή που μοιάζεσε μαζί του. Το παιδί άρχίζει να παίρνει πρωτοβουλία. Πρώτα, συνήθιζε να κλαίει όταν πεινούσε, τώρα φωνάζει και έπιχειρεί να πιάσει ό,τι του είναι προσιτό.

Αρχίζει να προσπαθή τα δάλη μόνο του το φαγητό στο στόμα του και δείχνει μια πραγματική δραστηριότητα στην προσπάθειά του αυτή. Συγχρόνως άρχίζει να δείχνει περισσότερο ενδιαφέρον στο ζήτημα της έπιλοής: διαλέγει δηλαδή αυτό που θέλει να φάη. Και άρχίζει να χρειάζεται μεγαλύτερη ποσότητα από το κάθε τί σε κάθε γεύμα.

Πολλά παιδιά από δώδεκα έως δεκαπέντε μηνών άρχίζουν να έπιχειρούν να τάσουν μόνα τους τον εαυτό τους. Αν το παιδί σας είναι ένα απ' αυτά, ένθαρρύνετε το στην προσπάθεια του έφόσον φυσικά δεν σας τρώει πάρα πολλή ώρα σε κάθε γεύμα. Αν το βοηθήσετε και σεις με τρόπο το γεύμα θα τελειώσει ευχάριστα και μέσα σε λογικό χρονικό διάστημα.

Ύστερα, άφου του σκουπίσετε το στοματάκι του και άπομακρύνετε από το τραπέζι τα βρώμικα πιάτα, το παιδί μπορεί να συνεχίση τις προσπάθειές του με ένα κομμάτι μήλο ή μ' ένα κομμάτι καρφό το πού θα έχετε καθαρίσει από τις ίνες. Η προσπάθεια αυτή του είναι χρήσιμη γιατί κάνει μάστα στα όλλα και καθάριζει τα δοντάκια του από τα υπολείμματα των τροφών.

Ποτέ μη έμποδίζετε το παιδί να φάη μόνο του, επειδή κανείς φασαρία ή έπειδη σπατάλη τροφή και χρόνο. Μη ξεχνάτε ότι το να θέλη να φάη μόνο του είναι και αυτό ένας από τους τρόπους με τους όποιους το άνηθρώπινο πλάσμα άρχίζει να σφουρηλάτη την ανεξαρτησία του. Πρέπει λοιπόν το παιδί να το ένθαρρύνετε με κάθε δυνατό τρόπο ν' άποκτή αυτή την έμπιστοσύνη στον εαυτό του. Στην άρχή, θα το βοηθήσουμε να χρησιμοποίη το κουτάλι. Για το λόγο αυτό άφινετε το άποσώδη να χρησιμοποίη τα δάκτυλά του για φαγητά που

κνόν, ή πότα είναι κλεισμένη κατά τέτοιο τρόπο ώστε ν' άνοιγη εύκολα προς τα μέσα και οι λίκωνι μπαίνοντας να μη μπορούν να βγουν πιά. Για τις άλεπούδες οι Βοσκωποι φτιάχνουν ειδικές παγίδες. Τοποθετούν στο στόμα ενός μεγάλου και άπότομου λίκωνι πλαγιστά στροφώματα πάγου και στις άγριες βάσεις δολώματα. Έτσι οι άλεπούδες προσπαθώντας να

κνόν, ή πότα είναι κλεισμένη κατά τέτοιο τρόπο ώστε ν' άνοιγη εύκολα προς τα μέσα και οι λίκωνι μπαίνοντας να μη μπορούν να βγουν πιά. Για τις άλεπούδες οι Βοσκωποι φτιάχνουν ειδικές παγίδες. Τοποθετούν στο στόμα ενός μεγάλου και άπότομου λίκωνι πλαγιστά στροφώματα πάγου και στις άγριες βάσεις δολώματα. Έτσι οι άλεπούδες προσπαθώντας να

κνόν, ή πότα είναι κλεισμένη κατά τέτοιο τρόπο ώστε ν' άνοιγη εύκολα προς τα μέσα και οι λίκωνι μπαίνοντας να μη μπορούν να βγουν πιά. Για τις άλεπούδες οι Βοσκωποι φτιάχνουν ειδικές παγίδες. Τοποθετούν στο στόμα ενός μεγάλου και άπότομου λίκωνι πλαγιστά στροφώματα πάγου και στις άγριες βάσεις δολώματα. Έτσι οι άλεπούδες προσπαθώντας να

κνόν, ή πότα είναι κλεισμένη κατά τέτοιο τρόπο ώστε ν' άνοιγη εύκολα προς τα μέσα και οι λίκωνι μπαίνοντας να μη μπορούν να βγουν πιά. Για τις άλεπούδες οι Βοσκωποι φτιάχνουν ειδικές παγίδες. Τοποθετούν στο στόμα ενός μεγάλου και άπότομου λίκωνι πλαγιστά στροφώματα πάγου και στις άγριες βάσεις δολώματα. Έτσι οι άλεπούδες προσπαθώντας να

κνόν, ή πότα είναι κλεισμένη κατά τέτοιο τρόπο ώστε ν' άνοιγη εύκολα προς τα μέσα και οι λίκωνι μπαίνοντας να μη μπορούν να βγουν πιά. Για τις άλεπούδες οι Βοσκωποι φτιάχνουν ειδικές παγίδες. Τοποθετούν στο στόμα ενός μεγάλου και άπότομου λίκωνι πλαγιστά στροφώματα πάγου και στις άγριες βάσεις δολώματα. Έτσι οι άλεπούδες προσπαθώντας να

κνόν, ή πότα είναι κλεισμένη κατά τέτοιο τρόπο ώστε ν' άνοιγη εύκολα προς τα μέσα και οι λίκωνι μπαίνοντας να μη μπορούν να βγουν πιά. Για τις άλεπούδες οι Βοσκωποι φτιάχνουν ειδικές παγίδες. Τοποθετούν στο στόμα ενός μεγάλου και άπότομου λίκωνι πλαγιστά στροφώματα πάγου και στις άγριες βάσεις δολώματα. Έτσι οι άλεπούδες προσπαθώντας να

κνόν, ή πότα είναι κλεισμένη κατά τέτοιο τρόπο ώστε ν' άνοιγη εύκολα προς τα μέσα και οι λίκωνι μπαίνοντας να μη μπορούν να βγουν πιά. Για τις άλεπούδες οι Βοσκωποι φτιάχνουν ειδικές παγίδες. Τοποθετούν στο στόμα ενός μεγάλου και άπότομου λίκωνι πλαγιστά στροφώματα πάγου και στις άγριες βάσεις δολώματα. Έτσι οι άλεπούδες προσπαθώντας να

Άρθρο της ειδικής ιατροῦ ΟΥΡΣΟΥΛΑ ΣΕΛΕΪ

δεν μπορεί να τα φάη με το κουτάλι.

Ένθαρρύνετε το παιδί να χρησιμοποίη τα έπιτραπέζια σκεύη, έχοντας στη διάθεσί του τα κατάλληλα σε μέγεθος κουτάλια ώστε να μπορεί να το κρατή και να το χειρίζεται μόνο του. Και φροντίστε να μη είναι εύκολο να γλιστρήσει το πιάτο σε κάθε ζωηρό σπρώξιμο του χεριού του ή του κουταλιού. Ένα βαρύ πιάτο πηλίου είναι καλύτερο από ένα έλαφρό πλαστικό.

Στην άρχή θα ήθετε ότι προπαθώντας να φάη μόνο του, το παιδί μπορεί και χρησιμοποίη μόνο το ένα του χέρι. Μη σας στενοχωρή ποιά χέρι είναι. Αν είναι άριστερόχειρ, ένθαρρύνετε το να χρησιμοποίη και τα δυο χέρια του.

Αν το πρόβλημα αυτό το πάρετε σοβαρά, το παιδί θ' άρχισή να τρώη τα φαγητά του. Με τον τρόπο αυτό θα συνηθισή από μικρό να μη έχη ιδιοτροπίες και θ' άποφύγετε τις τόσο άνυπόφορες στενοχωρίες που δημιουργεί στη μητέρα το ζήτημα αυτό.

Αν το παιδί σας χρησιμοποίη και τα δυο χέρια συγχρόνως ή σκουπίστε το φαγητό στο πάτωμα, προσπαθήστε να το πείσετε ότι το στόμα του είναι το κατάλληλο μέρος για την τροφή και δείξτε του, με υπομονή και καλή διάθεση, ότι είναι εύκολότερο να παίρνει με κρέας ποσότητες και να τις βάλει στο στόμα του.

Το κύπελλο του νερού πρέπει να είναι εύκολομεταχείρι στο. Γι' αυτό να προτιμήσετε ένα πλαστικό, που είναι έλαφρό. Το κύπελλο πρέπει να έχη δυο λαβές για να μπορεί το παιδί να το πιάνη εύκολα.

Δεν πρέπει να περιμένετε από το παιδί σας να παίρνει ό,τι χρειάζεται μόνο του στην ηλικία των δώδεκα ως δεκαπέντε μηνών. Χρειάζεται ακόμη πολλή βοήθεια. Αφιστέ το ν' άρχισή να παίρνει μόνο του με το κουτάλι τα χόρτα και το κρέας του ή τα δακτύλια του, αλλά να είσθε πάντοτε έτοιμοι να το βοηθήσετε να τελειώσει το φαγητό του ώστε να μη κουρασθή και έγκαταλείψη το φρούτο του ή το γλυκό του.

Όταν το παιδί σας συμπληρώσει το πρώτο του έτος, πρέπει ν' αναδιοργανώσετε τη δίαιτά του. Όχι ακριβώς γιατί πέρασε το πρώτο αυτό «όρόσημο», αλλά επειδή θα έπιμειν το ίδιο στην αναδιοργάνωσι αυτή.

Από την ηλικία αυτή και ύστερα, θα συμβη κάτι καινούριο στην καθημερινή ζωή που μοιάζεσε μαζί του. Το παιδί άρχίζει να παίρνει πρωτοβουλία. Πρώτα, συνήθιζε να κλαίει όταν πεινούσε, τώρα φωνάζει και έπιχειρεί να πιάσει ό,τι του είναι προσιτό.

Αρχίζει να προσπαθή τα δάλη μόνο του το φαγητό στο στόμα του και δείχνει μια πραγματική δραστηριότητα στην προσπάθειά του αυτή. Συγχρόνως άρχίζει να δείχνει περισσότερο ενδιαφέρον στο ζήτημα της έπιλοής: διαλέγει δηλαδή αυτό που θέλει να φάη. Και άρχίζει να χρειάζεται μεγαλύτερη ποσότητα από το κάθε τί σε κάθε γεύμα.

Πολλά παιδιά από δώδεκα έως δεκαπέντε μηνών άρχίζουν να έπιχειρούν να τάσουν μόνα τους τον εαυτό τους. Αν το παιδί σας είναι ένα απ' αυτά, ένθαρρύνετε το στην προσπάθεια του έφόσον φυσικά δεν σας τρώει πάρα πολλή ώρα σε κάθε γεύμα. Αν το βοηθήσετε και σεις με τρόπο το γεύμα θα τελειώσει ευχάριστα και μέσα σε λογικό χρονικό διάστημα.

Ύστερα, άφου του σκουπίσετε το στοματάκι του και άπομακρύνετε από το τραπέζι τα βρώμικα πιάτα, το παιδί μπορεί να συνεχίση τις προσπάθειές του με ένα κομμάτι μήλο ή μ' ένα κομμάτι καρφό το πού θα έχετε καθαρίσει από τις ίνες. Η προσπάθεια αυτή του είναι χρήσιμη γιατί κάνει μάστα στα όλλα και καθάριζει τα δοντάκια του από τα υπολείμματα των τροφών.

Ποτέ μη έμποδίζετε το παιδί να φάη μόνο του, επειδή κανείς φασαρία ή έπειδη σπατάλη τροφή και χρόνο. Μη ξεχνάτε ότι το να θέλη να φάη μόνο του είναι και αυτό ένας από τους τρόπους με τους όποιους το άνηθρώπινο πλάσμα άρχίζει να σφουρηλάτη την ανεξαρτησία του. Πρέπει λοιπόν το παιδί να το ένθαρρύνετε με κάθε δυνατό τρόπο ν' άποκτή αυτή την έμπιστοσύνη στον εαυτό του. Στην άρχή, θα το βοηθήσουμε να χρησιμοποίη το κουτάλι. Για το λόγο αυτό άφινετε το άποσώδη να χρησιμοποίη τα δάκτυλά του για φαγητά που

τοῦ ἀρχίσετε τὸ πλεκτό σας δοκιμάσετε μὲ μερικοὺς πόντους γιὰ νὰ δῆτε πόσα ἐκὰς σας δίδουν καὶ εἰδικῶς γι' αὐτὴ τὴν πλέξι πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ πλέξετε ἓνα δείγμα γιὰ τὸ λόγο ὅτι φαρδαινὲς πρὸς τὸ φάρδος.

Βάλετε 162π. Θ' ἀρχίσετε με 4π ἀνάποδη. Πλέξετε 11 ἑκατ. καὶ κατοπίν πλέξετε ὅλους τοὺς πόντους ἀπὸ τὴν ἀνάποδη. ἀνάποδη. Πλέξετε καὶ στὴν καλὴ μεριά τοῦ πλεκτού σας μιὰ δελόνα δλου. τοὺς πόντους ἀναιώδῃ. Κατοπίν πλέξετε τὴν πλέξι στὴν ἀνάποδη μεριά τοῦ πλεκτού σας. Τὸ κομμάτι ποὺ πλέξατε τῶν 11 ἑκατ. θὰ γυρίσῃ ρεθέρ πρὸς τὴν καλὴ μεριά τοῦ ὅλου πλεκτού. Πλέξετε 10 ἑκατ. τὴν πλέξ μετὰ ἀπὸ τὴ δελόνα. γιου πλέξατε ἀνόποδη καὶ βάλετε 1π σὲ κάθε μεριά. Θὰ συνεχίσετε νὰ βάξετε ἀπὸ 1π σὲ κάθε μεριά,

κάθε 1½ έκατ. περίπου (18 φορές). Σέ γενικό μάκρος 45 έκατ. θά σχηματίσετε τίς μα-
σχάλες κατά τόν ἐξήκ. τρόπο:
Κάθε δεύτερη βελόνα θά κλει-
νετε σέ κάθε μεριά: 7π, 4π, 2π
καί ἀπό 1π (2 φορές). Συνε-
χίσετε ἴσα τή μασχάλη ἕως
οὔτου πλέξετε 6 έκατ. Σέ αὐτό
τό σημεῖο βάλετε 1π σέ κάθε
μεριά καί κάθε 1 έκατ. θά συ-

χρόνος αν προσθέσετε ένα δεύτερο κουβάρι: στην άλλη πλευρά του άνοιγματος. Στην κάθε πλευρά του άνοιγματος, προσθέστε από 3π επιπλέον στη δελόνα σας. Αυτούς τους 3π θα τους πλέκετε πάντοτε καλή (μούς) (στροφωμάτια άνοιγματος). Σε κάθε 3 εκάτ. ύψος της μασχάλης θα βάζετε σε κάθε μεριά της μασχάλης 1π κάθε 1 εκάτ. (15 φορές). Σε 19 εκάτ. γενικό ύψος της μασχάλης κλείετε 4π σε κάθε μεριά και συνεχίζετε, α κλείνετε από 4π κάθε δεύτερη δε-

μία δευτερη βοηθητική δελονα
καθως και της αλλης μεριας αν
την πλεξετε ταυτοχρονωσ. "Αν
δεν πλεξετε και τις δυο μεριες
μαζι. πλεξετε κατ' την αλλη
πλευρα κατ' τον ιδιο τροπο.

Θ' ἀρχίσετε ἀπὸ τὸ κάτω μέ-
ρος τοῦ μανικίου. Βάλετε 84π
καὶ ἀσχήσετε μὲ 4π ἀνάποδη.
Πλέξτε 11 ἑκάτ. καὶ γυρίσετε
τὴν πλέξι ὅπως κάνετε καὶ στὰ
πουλόμερα γιὰ τὸ δεξιό. Ἀφού
γυρίσετε τὴν καλὴ πρὸς τὴν ἀ-
νάποδη πλέξτε 5 ἑκάτ. μετὰ
τὴ βελόνα ἀπὸ τὴν ἀνάποδη.
Κατόπιον θὰ βάλετε 1π σὲ κάθε
μεριά κάθε 1 ἑκάτ. (33 φορές).
Σὲ 50 ἑκάτ. γενικό μάρκος τοῦ
μανικίου κλείσετε στὴ δεξιὰ με-
ριά 5π καὶ στὴν ἀριστερὴ με-
ριά 2π. Συνέχιστε νὰ κλεινε-
τε στὴ δεξιὰ μεριά κάθε δεύ-
τερη βελόνα: 3π. 2π (3 φορές)
καὶ ταυτοχρόνως θὰ κλείνετε
στὴν ἀριστερὴ μεριά καὶ κάθε
δευτέρη βελόνα: 1π (4 φορές).
Κατόπιον θὰ συνεχίσετε νὰ κλεί-

νετε και στις δυο μεριες, κα-
θε δευτερη δελωνα: απο 1π (13
φορες), 2π (11 φορες), 3π (2
φορες), 4π (2 φορες), 5π (2
φορες) και τους υπολοιπους
πατονους σε μια φορα. Πλεξετε
και το αριστερο μανικι κατα
τον ιδιο τροπο αντικρουστο.

Στὸ μπροστινὸ θὰ κάνετε
στὸ κάθε πλάϊ ἀπὸ μιὰ πένσα
τοῦ στήθους κατὰ τὸν ἐξῆς τρό-
πο: Σὲ 3 ἐκάτ. πιο κάτω ἀπὸ
τὴ μασχάλη, τσακίσετε τὴν κάθε
πένσα μὲ 1 ἐκάτ. βάθος καὶ 10
ἐκάτ. μᾶκρος λίγο λοξὰ πρὸς
τὸ στήθος. Ραψτε τοὺς ὅμους.
Κατόπιν περάσετε ὅλους τοὺς

Θ' ἀρχίσετε ἀπὸ τῆ μιᾶς μεριδοῦ τοῦ ἀνοίγματος καὶ θὰ τελειώσετε στὴν ἄλλη μεριά. Ράψετε τὴν πλάτῆς ὁφες καὶ τὶς ῥοφές τῶν νουβικιών. Τσασκίστε στὸ κάτω μέρος τοῦ δεξερ ἔννο μικρὸ στριψωμάκι καὶ γυρίστε ὅλο τὸ δεξερ στήν καλὴ μεριά τοῦ πλεκτύ σας. Ράψετε τὸ δεξερ μὲ κρυφὴ περαστὴ δελονία χωρὶς νὰ τραβᾶτε τὴν κλωστή. Ράψετε καὶ τὰ δεξερ ἔννο νουβικιών κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο καὶ τοποθετήστε τὰ νουβικίον στὶς μασχάλες. Γυρίστε στὸ ἀνοίγμα τῆς πλάτης τὸ στριψωμάκι. Γυρίστε καὶ τὸ ντεκωλτὲ ἓνα στριψωμάκι 2 ἑκατ. Τοποθετήστε τὸ ἐκκλαιο στὸ ἀνοίγμα.

This is a reproduction of a painting by Pablo Picasso, titled 'Femme d'Alger' (Version O). The painting depicts a nude female figure standing in a room, looking out a large window. The style is characteristic of Picasso's work, featuring bold outlines and a rich, textured color palette. The figure is positioned in the center, with her body angled slightly to the right. The background shows a view of a cityscape, likely Algiers, with buildings and a body of water. The overall composition is dynamic and expressive, capturing a moment of contemplation or observation.

Η ΕΛΛΗΝΙΑΔΑ
ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

"Εχει καταλάβει μὰ ξεχωριστὴ θέσι μέσα στὸ καλλιτεχνικὸ στερέωμα

ΜΕΣΑ στις χιλιάδες των ξένων που είναι εγκατεστημένοι στο Παρίσι οι «Έλληνες» δεν είναι ούτε τρεις χιλιάδες. Βλέπεις τα όνοματά τους σε παραζιά και οι τίτλοι καφενείων, ζαχαροπλασטיών, ξενοδοχείων όπως «Ακροπόλ», «Ατέν», δείχνουν ολοκαθάρτα την εθνικότητα των ιδιοκτητών τους.

Μὰ σήμερα δὲν θὰ μιλήσουμε οὔτε γιὰ τοὺς γουαράδες, οὔτε γιὰ τοὺς παπουτσοῦδες, οὔτε γιὰ τοὺς ραφτάδες, οὔτε γιὰ τοὺς κουρεῖς πὺ ἔχουν ἐπιβληθῇ ἀπὸ χρόνια στὸ Παρίσι καὶ θεωροῦνται ἄσσοι στὸ εἶδος τους. Θὰ περιορισθοῦμε στοὺς καλλιτέχνες κι' ἀπ' αὐτοὺς μονάχα στὶς γυναῖκες.

«Από χρόνια, το Παρίσι παίζει το ρόλο ενός καλλιτεχνικού παρόικου ή, έτσι συγκεντρώνονται εκεί οι νέοι με φιλοδοξίες και δυναμικότητα και ζητούν ν' ανοίξουν το δρόμο τους και να κερδίσουν φήμη.

Πρόσφατη είναι ακόμη η απήχισή από την έκθεση των έννεα Έλλανων γλυπτών, που κρίθηκαν ευμενέστατα, αλλά όπως είπαμε και προηγουμένως, εκεί θα μιλήσαμε κυρίως για τις ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ και θα προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε όσες το ελληνικό κοινό δεν γνωρίζει ακόμα αρκετά.

Πάντως, άφου μιλήσαμε για την έκθεσι-
των έννάς, έπρεπε όπωσδύηποτε να αναφέ-
ρουμε την κυρία Μπέλλα Ραφτοπούλου,
παλιά μωθήτρια του Μπουρνέζ, μολοντί
είναι ευρύτατα γνωστή στην Άθήνα από
τη συμμετοχή της σε τόσες και τόσες έκ-
θέσεις. Τά ευμενέστατα σχόλια που της
άφιέρωσε σύσσωμος ό Παρισίνος τύπος,
μας ανάγκασουν να παραβούμε την αρχή
μας αύτή προς χάρι της.

Για τὸ ἴδιο λόγο θ' ἀναφέρουμε ἀπλῶς παρεπιπτόντως τὴν κυρία Ἀμφ. Πετρεά, ἀφού πρὸ μερικῶν μηνῶν εἶχε παρουσιάσει στὸν Πανασσὸ τὴν ἐργασία της κ' ἐπομένως οἱ Ἀθηναῖοι μπόρεσαν νὰ τῇ δοῦν καὶ τὴν ἐκτίμησούν.

Ἀντιθέτως ὁλότελα ἄγνωστη στὸ ἀθη-
ναϊκὸ κοινὸ εἶναι ἡ ἐργασία τῆς κυρίας

Θεοφυλάκτου μολονότι δὲν πρόκειται γιὰ
ἀλάτεια καίνουργια ζωγραφοῦ. Στὸ Παρί-
σι, ὅπου ἀπὸ χρόνια εἶναι εὐφραδὴ γνω-
στὴ μὲ τὸ ὄνομα «Θεό» ἐξέθεσεν ἐπα-
νειλημμένως ἕως τώρα στὸ «Σαλὸν Νασι-
οναλ» (Ἑθνικὴ Ἐκθεσί) καὶ στὸ Σαλὸν
ν' ὅταν (Φθινοπωρινὴ ἔκθεσι). Ὅσοι
δὲ ξερνοῦν μὲ πόση δυσκολία γίνονται δε-
κτικὰ ἔργα στὶς ἐκθέσεις αὐτές, θὰ ἀντιλη-
φθοῦν ἀπὸ μόνο τὸ γεγονὸς αὐτὸ τὴν ἀ-
ξία τῆς κυρίας Θεοφυλάκτου, ποὺ μένει ἀ-
γνωστὴ στὴν πατρίδα της.

Η Αγγιστή σχετίζεται στην Έλλάδα είναι η κυρία Όρφανου, ζωγράφος και αυτή, που τον τελευταίο καιρό έχει έπιδοθη στα ψηφιδωτά και παρακολουθεί με πάθος ειδικά μαθήματα σε μία ιταλική σχολή του λειψυργεί στο Παρίσι. Γιατί, ως γνωστό, οι Έταλοι θεωρούνται ειδικοί στην τέχνη αυτή που μόνον εκεί εξακολουθεί να καλλιεργείται.

Μία άλλη καλλιτέχνις, η χαράκτρια κυρία Πασχάλη έχει αποκτήσει πολύ καλή φήμη στους καλλιτεχνικούς κύκλους του Παρισιού: Βρίσκεται εκεί από εξαστίας περίπου και στις ομαδικές εκθέσεις της Σχολής Καλών Τεχνών έχωρῶς πάντοτε για τη λεπτότητα και την εξαιρετική ποιότητα της εργασίας της. Τώρα εργάζεται ως διακοσμήτρια βιβλίων και τὰ ἔργα της θεωρούνται πάντα περὶ τὴν τέχνη γιὰ τὴν ἀληθινὰ γυναικεία εὐαισθησία της.

Χαρακτήρια επίσης είναι κι' η Άννα Κινδύν που πρό μερικά μηνών είχε εκθέσει έργα της στη Φοντασιόν Έλληνικ κι' εξακολουθεί τα μαθήματά της με τόν διδάσημο. Καμύ, δίνοντας βάσιμες ελπίδες για μία λαμπρή εξέλιξη.

Μία άλλη ελληνίδα ζωγράφος, που είχε την ικανοποίηση να δη-ν αγοράζονται έργα της από το Γαλλικό υπουργείο Παιδείας για λογαριασμό των κρατικών πινακοθηκών — πράγμα σπανιότατο για ξένον — είναι μία νεαρά Κεφαλονίτισσα, η Ειρήνη Κατραβά. Έχει παντρευτεί το γλύπτη Βαλασσά από τους σημαντικότερους νέους γλύπτες μας — και πρότινος στην αθήουσα εκθέσεων της Σχολής Καλών Τεχνών είχε εκθέσει καμμία εξηνταρία πίνακές της — γυμνά, συνθέσεις, τοπία — που δείχνουν την εξέλιξη της κατά τα τελευταία έτη. Η ευνοία της παραχωρήσεως της αθήουσας εξηγείται από το γεγονός ότι, η Κατραβά έχει πετύχει ως τώρα δυο πρώτα βραβεία και το βραβείο Λεφάν, πέρυσι.

Κάθε χρόνο σχεδόν συμμετέχει στις μεγάλες ομάδες εκθέσεις που το Σαλόνι ντε Τίτληρ και την Έκθεση Γάλλων Καλλιτεχνών. Σημαντικότερη είναι η συμμετοχή της στο διάσημο Φθινοπωρινό Σαλόνι κατά τα έτη 1950, 1951, 1952 με δυο τρία έργα κάθε φορά γιατί, ως γνωστό, η αυστηρότης της κοιτικής επιτροπής για την αποδοχή των έργων, είναι παροιμιακή.

«Έτσι, μπορούμε να πούμε πως στις εικαστικές τεχνικές υπάρχουν οι Έλληνι-
δες, εκ παραλλήλου με τους Έλληνες, αντι-
προσωπεύουν αρκετά ικανοποιητικά τη
χώρα μας και ποσοτά και ποιοτικά. Μα
και στο μουσικό τομέα οι Έλληνι-
δες αγωνίζονται ευσημεία μέσα στο μεγάλο α-
υτό διεθνές στίβο, που ονομάζεται Παρίσι.
Δεν θα επέκταθω, βέβαια, για τις ε-
πιτυχίες της κ. Γεωργιάδου στην Όπερα
Κωμική, γιατί επανειλημμένως έχουν ασχολη-
θεί οι έφημερίδες γι' αυτή κι είναι σ' ό-
λους γνωστή».

Θ' αναφέρουμε μόνο τη πιανίστρα Δδα Δουκάκη, παλιά μαθήτρια της κυρίας Παπαϊωάννου που συμπληρώνει τις πιανιστικές σπουδές της και που κατά τα λεγόμενα της είναι εξαιρετικά καλή.

Κ. ΣΦΑΕΛΛΟΥ

— Καὶ πῶς ἰσχυρίζεσαι ὅτι εἶσαι θύ-
μα πολέμου χωρὶς νάχης κανένα πιστο-
ποιητικὸν γι' αὐτοῦ;

— Τί θὰ τὰ κάνετε τὰ πιστοποιητικά,
κ. τμηματάρχα. Μέσα στὸ νοσοκομεῖο ποῦ
ὕπηρετοῦσα ἐρωτεύθηκα τὴ νοσοκόμο καὶ
τὴν πῆρα γυναῖκα μου!

ΗΤΑΝ μία φορά μερικοί Κι-
νεζοί πολέμιστοι που διε-
σχιζαν ένα άγνωστο τόπο.
Το βράδυ κατέβηκαν από τ'
άλογα τους για να ξεκουραστούν και
κύτταζαν να βρουν μία βέσι για να
περάσουν τη νύχτα τους. Κάποτε
βρέθηκαν στην όχθη ενός ποταμού
που εξ αιτίας της μεγάλης ξηρα-
σίας εκείνης της χρονιάς, δεν είχε
καθολοή νερό και φαίνονταν η κοίτη
του, γεμάτη πέτρες. Οι πολέμιστοι
άποφασισαν να στήσουν εκεί τις
σκηnes τους και να κοιμηθούν τη
νύχτα.

Όταν ξύπνησαν τὸ ἄλλο πρωῒ, καθένας τοῦ εἶδε μὲ κατὰπληξι ἓνα χαρτί στὸ χέρι τοῦ ποῦ ἦταν γραμμένο :

«Πάρτε μερικὲς πέτρες ἀπὸ τὴν
κοίτη τοῦ ποταμοῦ καὶ θὰ γίνετε
σύγχρονα εὐτυχισμένοι καὶ δυστυ-
χισμένοι».

Κανείς δὲν μπορούσε νὰ ἐννοήσῃ
πὼς τὸ χαρτὶ αὐτὸ εἶχε ἔρβει στὰ
χέρια του καὶ ποῖος εἶχε γράψῃ
τὶς λέξεις ἐκεῖνες. Ἐκαμνὰ ὧς
ὅτι ἔγραφε καὶ καθένας πῆρε μιὰ
χουφτά πέτρες καὶ τὶς ἔβαλε στὴ
θήκη τῆς σέλας του. Ὑποτα ἐρυ-
γαν, περάσαν θουνὰ καὶ καμπους,
πολέμησαν μέσα στὰ δάση βαθεῖα
καὶ σὲ ἐρημίαι, γεμάτες ἄνθο.

Πέρασε ένας καιρός, ως που κά-
ποτε έφθασαν στα σπίτια τους και
διηγήθηκαν στους φίλους τους την
παρέλην περιπέτειά τους. Για α-
πόδειξι δεν έδειξαν μόνο το χαρτί
μέ τις μυστηριώδεις λέξεις, αλλά
έδωσαν και τις πέτρες από τα
σακκιδιά τους. Και έξαφα είδαν
κατάπληκτοι πως δεν ήταν συνηθι-
σμένες πέτρες όπως αυτές που βρί-
σκονται σε κάθε κούτη παταμού,
αλλά πολύτιμες πέτρες. Διαμάν-
τια, ρουμπίνια, ζαφείρια.

Φυσικά έγιναν εύχισμένοι (όπως έγραφε τὸ χαρτί) γιατί τὰ πετράδια είχαν ἀνυπολόγιστη ἀξία. Συγχρόνα όμως ήταν πολὺ δυστυχισμένοι (ὅπως έγραψε πάλι τὸ χαρτί) γιατί δὲν είχαν πάρει περισσότερες καὶ μεγαλύτερες πέτρες. Αὐτὸς ὁ θρόλος ἔχει μιὰ βαθεῖα ἐννοια. Γιὰ νὰ τὴν καταλάβουμε καλύτερα, πρέπει νὰ σκεφθούμε πὼς περνεμα δίπλα στὴ ζωὴ ταξίδι ὁδήγησε καθεὶν πολέμιστὴ μπροστὰ στὴν πιθανότητα νὰ γίνῃ πλούσιος. Δὲν τὴν παρεμέλησε βέβαια, μπορούσε ὅμως νὰ βγάλῃ μεγαλύτερο κέρδος. Καὶ ὅταν μετρήσουμε τὸν ἐαυτὸ μας, βρίσκουμε τίς παρεμέλησε, μπορούσαμε ὅμως νὰ τὴν ἐπιφελήθουμε καλύτερα. Ὅπως σκεφθούμε π.χ. τὸ σχολεῖο. "Ἄς μας πηγαίει ἐκεῖ, ὠφελήθηκαν ὁ δυνατό;

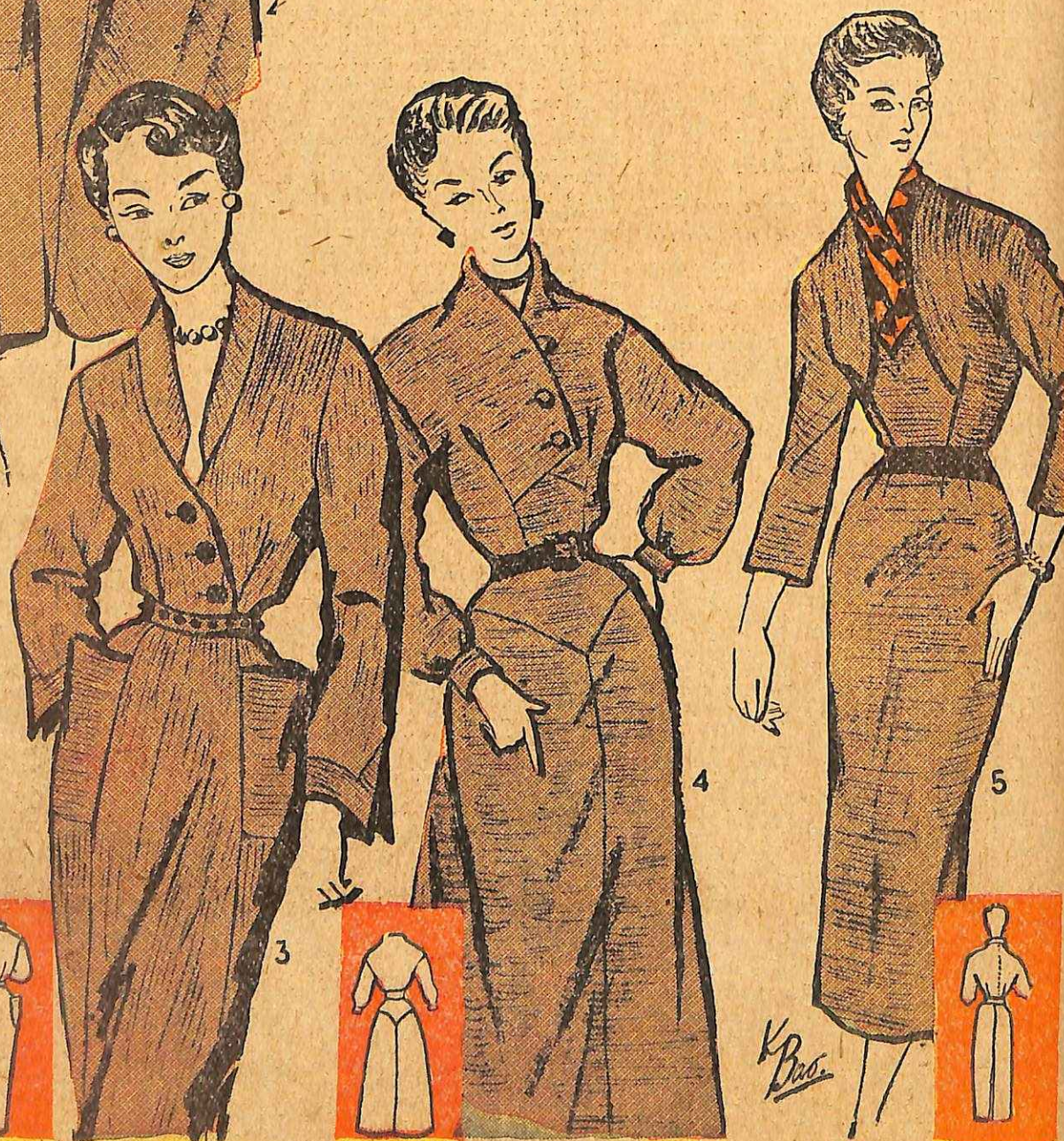
Πολλοί από μας σκέπτονται, ότι μπορούσαν κάλλιστα να είχαν π. χ. περισσότερους φίλους στη ζωή τους. Οι φίλοι είναι ένα σπουδαίο απόκτημα και τους χρειαζόμαστε στη ζωή. Και αυτοί είναι όπως οι πολύτιμες πέτρες, που όπως οι γεμισμένες τις τσέπες μας απ' αυτές, στην άρχη, όταν είναι νέες κα- μένουν, δεν το παρατηρεί, όσο όμως μεγαλώνει στα χρόνια, τόσο αισθά- νεται την ανάγκη να έχει φίλους.

● Τα σχέδια της σελίδας αυτής μπορούν να εκτελεσθούν τόσο σε σκέτο βελούδο, όσο και σε κοτλέ. Αν τα κάνετε σε κοτλέ, έχετε τη δυνατότητα να παίξετε με τις ρίγες κατά διάφορους τρόπους, όπως θέλετε.

το Βελούδο

- 1 Κοτλέ βολυμένο κόντρα. Μανσέτες και λουριδάκι με όρθιες ρίγες.
- 2 Μοντέρνος μυτερός νωμίτης, με ανάλογη κατεύθυνση της ρίγας. Μανικοκόλλησι χαμηλή.
- 3 Ρίγες κάθετες. Στα γαρνιρίσματα μπαίνουν οριζόντιες.
- 4 Ρίγες οριζόντιες. Ο μπούστος σχηματίζει ένα είδος ζιλέ.
- 5 Το κόψιμο του μπούστου αυτού θυμίζει μπολερό.

ΠΑΛΤΑ

● Τα περισσότερα φετινά αμερικάνικα μοντέλα παλτών είναι ριχτά. Φαίνεται ότι οι Αμερικανίδες αγαπούν πολύ τον τύπο αυτόν του παλτού που είναι αρκετά βολικός και κομψός συγχρόνως. Το μοντέλο αυτό έχει ραγκλάν μανίκι με διπλά γαζιά. Το στολίζει μία σάρπα με μάλλινα κρόσια. Η σάρπα, όμως, δεν είναι ραμμένη πάνω στο παλτό.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΟΙΑΖΟΥΝ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΑΙΡΝΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΕΝΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΛΑΣΗ ΤΟΝ ΨΥΧΙΚΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟ. ΠΡΩΤΑ Η ΣΥΝΗΘΕΙΑ ΥΣΤΕΡΑ Η ΣΥΝΕΙΔΗΣΙ

στούς γονείς;

— Νά μοιάσης της μητέρας σου, πού είναι τόσο καλή... Τέτοιες ευχές ή προτροπές ακούμε συχνά ν' απευθύνονται στα παιδιά. "Η και το αντίθετο:

— Κύτταζε νά μή μοιάσης του πατέρα σου και γίνης κι' εσύ νευρικός κι' άμόρφωτος, πού θα σκοτώνεσαι στή δουλειά και δε θα χορτάσης το ψωμί...

"Ενα πλήθος παραδείγματα από την καθημερινή ζωή μας πληροφορούν για τις απόψεις, πού έχει ο λαός, σχετικά με τη μετάδοση στα παιδιά ώρισμένων ιδιοτήτων των γονέων.

Τά γνωμικά είναι πλήθος. "Η έννοιά τους, όμως, συγκεντρώνεται στα δυο κάτω αντιθέτα: 1) «Τό μηλό θα πέση κάτω από τη μηλιά» και 2) «Απ' άγκάθι δγαίνει ρόδο κι' από ρόδο δγαίνει άγκάθι».

Μά εμείς εδώ, άς έρευνήσωμε με μέθοδο και προσοχή τό ζήτημα αυτό για ν' ανακαλύψωμε πώς ακριβώς συμβαίνουν τά πράγματα.

Κι' άλλοτε μιλήσαμε για τά πορίσματα της έπιστήμης, πού θεβαιώνουν άπολύτως σήμερα ότι τό παιδί, όταν γεννιέται, δέν έχει έμφυτες ικανότητες, έμφυτο χαρακτήρα και έμφυτες ιδέες. Και σε προηγούμενη συζήτησή μας με τίς μητέρες απ' αυτή τη στήλη δείξαμε πώς ή τακτική της μητέρας, ή στάσι κι' οι αντίληψεις γενικά της οικογένειας μεταφέρονται στην ψυχή και στο μυαλό του αναπτυσσόμενου βρέφους. Πώς όλα αυτά κληρονομούνται στο παιδί σιγά-σιγά από την ώρα πού γεννήθηκε.

Καίτοι όμως τό παιδί στους πρώτους του μήνες και στα πρώτα του χρόνια δέχεται π.χ. ή ζητά τροφή κατά τό ώράριο, πού του καθήρτισε ή μητέρα ή αντίδρά μ' έναν ώρισμένο τρόπο στους θορύβους του περιβάλλοντος, στο φώς κλπ., όσο προχωρεί ή ηλικία του κι' αναπτύσσεται ό έσωτερικός του κόσμος, παύει νά είναι ό τυφλός δέκτης των προσφορών του περιβάλλοντος. Στην άρχή ενεργεί ή αντίδρά με βάση τη συνήθεια πού απέκτησε. "Ας αναφέρωμε ένα παράδειγμα πάλι: "Ας υποθέσωμε ότι επί 4 έβδομάδες τό βρέφος κοιμόταν σε σκοτεινό κι' αθόρυβο δωμάτιο. "Αν αλλάξωμε ξαφνικά τίς συνθήκες και τό βάλωμε νά κοιμηθί σε πολύ φωτισμένο και θορυβώδες δωμάτιο, όπως δηλαδή ό μικρούλης μας δέν θα καταφέρει νά κοιμηθί καλά. "Η δύναμι της συνήθειας, πού αποκτήθηκε από την επίδρασι μιας στρατευμένης και κατανικά τη δύναμι της βιολογικής ανάγκης του ύπνου, πού τυχάνει, τούτη την ημέρα, νά βρίσκεται κάτω από την επίδρασι διαφορετικών συνθηκών.

Στην άρχή, λοιπόν, ή συνήθεια είναι ή δύναμι πού κυβερνά τό παιδί. "Οπως, όμως, προχωρεί στή ζωή τό παιδί κι' άνηφορίζει στο τρίτο, τέταρτο, πέμπτο έτος της ηλικίας του ό έσωτερικός του κόσμος αποκτά πληρότητα. Τό παιδί έχει τώρα μέσα του πολλές επιδράσεις, και πιδ συχνά διαφορετικές. Οι ισχυρότερες απ' αυτές αποτυπώσανε τη σφραγίδα τους άπάνω του. Δημιούργησαν όχι μία τυφήλή συνήθεια άλλα μιάν ιακανότητα, πού του επιτρέπει νά αντιδρά ή νά χειρίζεται τά πράγματα του έξωτερικού κόσμου μ' έναν ώρισμένο δικό του τρόπο. Τό παιδί παίρνει συνείδησι της δικής του οντότητας, απόκτησε πιά άτομικές χαρακτηριστικές ιδιότητες. Λίγο ακόμα και πλησιάζουμε νά πούμε πώς ξεχωρίζουμε κάτι, απ' αυτό, πού άργότερα θα ονομάσουμε χαρακτήρα.

του χαρακτήρα του παιδιού. Κάθε άλλο μάλιστα. "Ως τό τέρμα του βίου του ό κουρασμένος ταξιδιώτης — άνθρωπος όλο και κάτι θα παίρνει από γύρω του. "Ολο και θα τροποποιείται τό σχήμα του έαυτού του.

Τό παιδί, λοιπόν, μόλις δγί στο δρόμο, θα έχη νά κάμει μ' ένα πλήθος νέα πράγματα του κοινωνικού και φυσικού κόσμου. Θα κάμει συντροφιά με τό περιβάλλον αυτό, θα παλέψει μαζί του ή θα τό δεχθή στοργικά και θα τό άφομοιώσει. "Υστερα τό περιμένει τό σχολείο, ό στίδος της επαγγελματικής ζωής, τά πολύπλοκα προβλήματα του κοινωνικού και οικονομικού βίου.

"Ο ψυχικός κόσμος του ανθρώπου εξελίσσεται, λοιπόν, σ' όλη του τη ζωή. Μά τά βασικά του άχνάρια χαραχτηκαν στην παιδική του ηλικία, ό σκελετός του ψυχονευματικού του οργανισμού διαμορφώθηκε πρωταρχικά μέσα στο πρώτο του περιβάλλον, μέσα στην οικογένεια.

Νά, γιατί εδώ, ακριβώς, θεμελιώνεται τό μεγάλο πρόβλημα: Τά παιδιά δέχονται κι' αντιγράφουν κατ' ευθείαν τους χαρακτήρες, τίς ιδιότητες των γονέων τους; "Η, αντίθετως, άρνούνται τους χαρακτήρες και τίς ιδιότητες των γονέων τους, μαζί με όλα τά διδάγματα, πού θέλουν νά τους μεταδιδάσουν;

Πότε και πώς συμβαίνει τό ένα ή τό άλλο, θα εξηγήσωμε στα έπόμενα.

ΧΑΡ. ΜΗΧΙΩΤΗΣ

Άλληλογραφία

Μ. Π. Θεογνίκη.— Καλά κάνετε και δε φανερώνετε στο τρίχρονο παιδί σας τίς άνησυχίες σας για τίς βρισιές και τό κακό λεξιλόγιο πού σας φέρνει στο σπίτι από τό δρόμο, όπου τό άφίνετε νά παίξει έλευθερο. Είναι μία σωστή μέθοδος για νά τό κάμετε νά καταλάβη ότι δέν σας κάνουν έντύπωσι, δέν φέρνουν κανένα αποτέλεσμα τά «όπλα» του αυτά ή για νά τίς ξεχάσει. Μά έν επί- μνην ακόμα, είναι ανάγκη, μαζί με όσα εφαρμόζετε ως τώρα, νά τό αποτραβήξετε από τό περιβάλλον του δρόμου, πού άρχίζει νά τό επηρεάζη άσχημα. Δέν έχει δα ακόμα ηλικία για νά του αναλύσετε τί είναι βρισιά, βωμολοχία κ.λπ.

Χ. Μ.

ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙΑ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΛΟΥΣΕΣ ΜΗΤΕΡΕΣ

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΜΕ ΤΙΣ ΚΟΥΚΛΕΣ

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ θελκτικώτερα θεάματα πού μας χαρίζει ή ζωή, είναι νά βλέπουμε τά μικρά κοριτσάκια νά παίζουν με τίς κούκλες τους.

Κανένα από τά γεγονότα της παιδικής ηλικίας δέν πρέπει νά παραγνωρίζεται. Πραγματικά, στο παιχνίδι των μικρών άγοριών πολύ συχνά εκδηλώνεται ό μέλλον άντρας, ό έρευνήτης, ό τεχνικός, ό έφευρέτης, ό μάστορας.

"Η γυναίκα είναι μητέρα από την ημέρα πού γεννιέται χωρίς νά γίνη και νά διδαχθί. Μπορεί όμως εκείνο πού έχει μέσα της νά διαταραχθί από τά γεγονότα και τον τρόπο της ζωής και αυτό είναι τό χειρότερο κακό πού μπορεί νά γίνη στή ζωή του συνόλου, στην κοινωνία, στο έθνος, Γι' αυτό ένα από τά σπουδαιότερα καθήκοντα των μεγάλων είναι νά προστατεύουν τό συναισθημα της μητρότητας πού είναι έμφυτο στα κοριτσάκια, σαν κάτι πολύτιμο και νά τό άφήσουν νά αναπτυχθί. Τό παιχνίδι με τίς κούκλες μπορεί νά βοηθήση θαυμάσια σ' αυτό.

Φυσικά ή κάθε μητέρα μπορεί νά δώση στο κοριτσάκι της μία ή περισσότερες κούκλες έστω και αν είναι άπλές και φθηνές. Δέν πρόκειται τόσο για την ωραιότητα της κούκλας, γιατί είναι παρατηρημένο πώς κούκλες χωρίς χέρια, κεφάλια χωρίς μαλλιά, πρόσωπα χωρίς μάτια είναι πάλι ά-

γαπητές στις μικρές μητέρες τους. Κούκλες τυλιγμένες με κουρελάκια, στραπατσαρισμένες, σπασμένες, χωρίς χρώματα πιά, είναι ό θησαυρός τους, πού τον χαϊδεύουν, του γλυκομιλούν, σά νά είναι τό ωραιότερο μωρό του κόσμου.

Βέβαια, οι μικρές μητέρες πολλές φορές είναι ένοχλητικές με τά παιχνίδια τους, με τίς κούκλες. Θέλουν νά μαγειρεύουν, νά πλένουν, νά συγγιρίζουν, θέλουν τριαντάξη μαξιλάρια και πανιά για τό άμαξάκι ή τό κρεβάτάκι, φέρνουν κάστανα και φουντούκια για νά φτιάσουν σούπα, αδειάζουν την κατσαρόλα και ζητούν άλεύρι, πατάτες και λίπος για νά μαγειρέψουν άληθινό φαγητό και χαλούν ένα σωρό σαπούνι για νά πλύνουν τά ρουχαλάκια του μικρού τους κ.λπ.

Κάθε μητέρα πρέπει νά χαίρεται, όταν ή κούκλα είναι ό άχώριστος σύντροφος του κοριτσιού της, γιατί τότε είναι βέβαιο πώς οι μεγάλες δυνάμεις πού διατηρούν τη ζωή έχουν εκδηλωθί στην ψυχή της. Αυτό πού βλέπει στο φέρετρό του παιδιού με την κούκλα του, είναι σά νά έπαναλαμβάνεται ή σχέση της ίδιας με τό κοριτσάκι της. Πόση χαρά πρέπει νά νοιώθη βλέποντας ν' άντανανώνεται ή τρυφερότητα, ή άφασίωσι, ή ύπομονή, πού είχε κάποτε αυτή ή ίδια! Και πόση λύπη όταν ή μικρή δείχνη άδιαφορία, έλλειψι άγάπης ή θυμό!

ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΥΤΥΧΙΑ ΣΤΗ ΖΩΗ,

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ♦ ΟΙ ΓΝΩΜΕΣ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΓΥΡΩ ΑΠ' ΤΟ ΑΙΩΝΙΟ ΑΥΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΚΑΠΟΤΕ έγινε στή Γαλλία μία σπουδαιότατη έρευνα μεταξύ του λογοτεχνικού και καλλιτεχνικού κόσμου με θέμα τό άκόλουθο αίώνιο έρώτημα: Πώς μπορεί νά γίνη κανείς ευτυχισμένος και τί είναι ή ευτυχία; Στο άπλό αλλά δύσκολο αυτό έρώτημα απάντησαν διάφορες διασημότητες των Γραμμάτων και της Τέχνης και μεταξύ αυτών οι συγγραφείς Άντρέ Μωρουά και Κολέτ, ό γλύπτης Παύλος Λαντόφσκι και ή ήθοποιός Γκάμπυ Μορλαί.

—Νομίζω, είπε ό Άντρέ Μωρουά, ότι ή ευτυχία είναι άπόλυτα συνδεδεμένη με μερικές απαραίτητες υλικές προϋποθέσεις — διότι είναι άσφαλώς άδύνατο νά υπάρξει ευτυχία εκεί όπου υπάρχει ένδεια. "Η ευτυχία πρό πάντως είναι ή σύμπτωση με τον έαυτόν μας. Κάνουμε δηλαδή τη ζωή πού άνταποκρίνεται στή φύσι μας, στις ικανότητές μας, στις ιδέες μας ή στα γούστα μας. Δέν πρέπει ποτέ ν' αναζητούμε τη χαμένη ευτυχία του παρελθόντος άλλα νά ζούμε με τό παρόν χωρίς νά σκεπτόμαστε με φόβο τί μπορεί νά μας φέρη τό αύριο. Και αυτός ίσως είναι ό μόνος άσφαλής τρόπος για νά γίνουμε ευτυχισμένοι.

—"Εγώ πιστεύω, λέγει τώρα ή Κα Κολέτ — ή γνωστή συγγραφέας — ότι ευτυχία είναι τό νά διασκεδάζωμε την άνια μας! "Ισως ό όρισμός αυτός νά σας έκπλήττη, άλλα σε μένα ή ιδέα της ευτυχίας πού έχει πλάσει ό περισσότερο κόσμος μου φαίνεται άποπνικτική και μού προκαλεί ναυτία. "Η ευτυχία άλλως τε δέν είναι παρά μία λέξις χωρίς σημασία... "Υπάρχουν βέβαια πολλών ειδών ευτυχίες άλλα σταθερή ευτυχία δέν υπάρχει, γιατί αυτό είναι άδύνατο. "Υστερα νομίζω πώς δέν πρέπει νά ζηλεύουμε την ευτυχία των άλλων, άλλα νά προσπαθούμε νά δημιουργήσουμε τη δική μας, μόνι μας και όσο μπορούμε καλύτερα. Πώς θα πετύχουμε; "Απολύστατα, νά υπομένουμε καρτερικά ό,τι μας φέρνει ή ζωή, και νά γνωρίζουμε νά μαζεύουμε καμιά φορά τά κομμάτια μιας κατεστραμμένης ευτυχίας, νά τά συγκολλήσουμε όσο τό δυνατόν καλύτερα, και νά φτιάχνουμε μία άλλη.

"Εξ άλλου, ό διάσημος γλύπτης Παύλος Λαντόφσκι είπε ότι ή ευτυχία εξαστάται από την ίδιουσγκρασία κάθε ανθρώπου. Πολλοί άνθρωποι είναι άπολύτως άνίκανοι για την ευ-

ΤΑ ΖΕΡΣΕΥ

● "Η φετινή μόδα ευνοεί και πάλι τά ζέρσευ, πού είναι τόσο βολικά κι' εύχάριστα. "Αρκετά ένα μοντέλο για ζέρσευ σε ίσια γραμμή. Μπροστά έχει κουμπωτή πιά, και κοφτές τσέπες. Τά ζέρσευ σε ίσια γραμμή συχνότα-

τα φοδράρονται από τη μέση ως τους μηρούς με ίσιο ρεγλιόν, ώστε νά μη ξεχειλώνουν και «φορμάρον». Δεξιά μοντέλο με φαρδιά λοξή και σουρωτή φούστα. Μανίκι ζαпонέ, πού σταματάει κάτω από τον άγκώνα.

τυχία και δε θα γίνουν ευτυχισμένοι ό,τι κι' αν τους συμβή. "Αλλοι όμως είναι ίκανοί νά ευτυχίσουν, άρκει νά τους βοηθήσουν λίγο οι περιστάσεις.

—Νομίζω συνέχισε ή μεγάλη καλλιτέχνης, ότι ή ευτυχία είναι μία άσταθής ψυχολογική κατάσταση πού ή διάρκειά της είναι ευμετάβλητη. Θα με σά- τησετε βέβαια τώρα ποιές είναι οι βάσεις της ευτυχίας;

»Πρώτα — πρώτα νά μη σκεπτόμαστε ποτέ τό θάνατο ή νά τον περιμένουμε με άδιαφορία. "Η σκέψις του θανάτου γι' αυτούς πού τον φοβούνται είναι ικανή νά τους δηλητηριάσει όλη τη ζωή τους. Πώς θα έκτιμήσουμε τό παρόν, όσο ευτυχισμένοι και νά είμαστε όταν μάς

κυνηγά ό εφιάλτης του μελλοντικού άγνώστου;

Τέλος, ή δημοφιλής ήθοποιός Γκάμπυ Μορλαί, απάντησε καπως άπαισιόδοξα στο έρώτημα πού της υπέβαλαν:

—"Η ευτυχία, είπε, είναι άπλως μία λέξις. Στή γή για μένα δέν υπάρχει ευτυχία. "Υπάρχουν μόνον μερικές κοινότητες χάρες πού έμεις τίς λογαριάζουμε για ευτυχία. Χαρές, εύχαριστήσεις, όλοι αισθανόμαστε και θα ήμουν άγνώμων αν παραπονούμουν για τον έαυτό μου. Μία ευτυχία όμως πού νά πλημμυρίζει όλη την ύπαρξί μας δε φαντάζομαι νά υπάρχει. Πολλοί, λέγει ή μενάλη ήθοποιός, συγχέουν την ευτυχία με την έπιτυχία. "Η έπιτυχία, βέβαια,

είναι ωραία, άλλα δέν είναι ευτυχία. Πόσες φροντίδες άλλως τε δέν προϋποθέτει; Είναι ένας θησαυρός πού πρέπει διαρκώς νά τον προσέχουμε, για νά μη τον χάσουμε. Για μένα ούτε ό έρωας, ούτε κανένα άλλο πολύτιμο αγαθό δε μπορεί νά φέρη ευτυχία. "Ο,τι δέν έχουμε τό παθούμε, ό,τι έχουμε μάς κάνει ν' άνησυχούμε. Δέν πιστεύω στην ευτυχία του πλουσιου, ούτε στην ευτυχία του φτωχού. Πιστεύω ότι ή άληθινή ευτυχία υπάρχει σε μία άλλη ζωή, μετά θάνατον, για όσους δέν έκαναν πολύ κακό εδώ κάτω. "Ο κόσμος ό επίνειος δέν είναι παρά μία αθούσα άναμνης και καλόν είναι δέβαια νά βρίσκεται κανείς στην αθούσα της...πρώτης θέσεως!

τσούφης και στραπατσάρισμέ-
νος. Έπρεπε σίγουρα νάχη πιή.
Διαφορετικά δεν ξηνογόταν το
πώς δεν λογάριζε ούτε το νε-
ρό που έπεφτε ποτάμι άπάνω
του ούτε τ' αυτοκίνητα ούτε
τον κόσμο που περνούσε δι-
πλα του και τον σκουντούσε
και τον έσπρωχνε καθώς με το
αργό περπάτημά του έμπόδιζε
το δρόμο. "Η πιωμένος ή πολύ
στεναχωρημένος. «Πρέπει να
την αγαπάω πάρα πολύ!» σκέ-
φτηκε ο Τζόνυ και ο φόβος που
τόν παίδευε δυνάμωσε ακόμη
περισσότερο. «Πρέπει να ναι μέ-
χρι το κόκκαλο ταμπιτημένος μα
ζι της!». Χάλασε πάλι το κέ-
φι του. Έβρεξε τα στεγνά του
χείλη με τη γλώσσα και δεν
τόν άφησε από τα μάτια του...
"Ο Μαργάτος πέρασε το πε-
ζοδρόμιο κι' έφτασε στην είσο-
δο του κέντρου. Πριν περάση
το κατώφλι στάθηκε αναποφά-
σιος. Να μη ή να μη μπη;
"Ο Τζόνυ έκανε μια σύντομη
προσευχή μέσα του. Παρακάλε-
σε να φύγει. Δεν ήθελε να τον
ανταμώση. "Αν μπορούσε θα
σηκωνότανε άμέσως να γλυ-
στρήσει από την πίσω πόρτα.
Κι' αν έρχόταν η Κάθριν και
δεν τον εύρισκε θα της εξηγου-
σε. Μα δεν τόλμησε. Μια τέ-
τοια κίνηση μπορούσε κάποιον
να παραξενέψει. Και το πιό σω-
στό ήταν τώρα να μη δίνη ά-
φορμή σε κουβέντες. "Εμεινε
λοιπόν στη θέση του. Πήρε την
έφημερίδα στα χέρια του έκανε
τάχα πως διαβάζει και με την
άκρη του ματιού του παρακο-
λυοθούσε να δει τί θα κάνει...
"Εκείνος φαίνεται πως πήρε
την απόφαση. Προχώρησε. Μπή-
κε μέσα. Το βλέμμα του διέ-
γραψε ένα διασπικτό τόξο και
πέρασε πάνω από τα πρόσωπα
των πελατών. Για μια στιγμή
σταμάτησε στο τραπέζι του
Τζόνυ. Τα χέρια του κρατού-
σαν την έφημερίδα άρχισαν να
τρέμουν ελαφρά. Μα τούτο δεν
κράτησε για πολύ. "Ο Μαργά-
τος έπαψε να τον κυττάει και
προχώρησε στο μπάρ. "Ο Τζό-
νυ άναστήνασε βαθεία. «Δεν με
αναγνώρισε!» σκέφτηκε. Το
χτυποκάρδι που τον βασάνιζε
λιγότεψε. Δεν τον θυμήθηκε...
"Ο Μαργάτος καβάλεσε ένα
ταμπουρέ κι' άκούμπησε με
τους δυο άγκώνες στο μάρμα-
ρο.
— Κέρασέ με κάτι δυνατό!
είπε στον μπάρμαν.
"Εκείνος που τον ήξερε —
και ποιος δεν ήξερε τον Μαργ-
λάτο στην "Αθήνα; — παραξε-
νέυτηκε που τον είδε σ' αυτό το
χάλι.
— Κάτι κανάκεφο σε βλέπω
κ. Μαργάτο! του είπε. Σε στρα-
πατσάρισε ή βροχή. Παληόκαι-
ρος!...
— Κάποιος να πείραζε! τον
διέκοψε άπότομα αυτός. Φέρε
κάτι γιατί διψάω!
— Τζίν;
— Μαγκάταν με Μαρτίνι!
Διπλό!
"Ο μπάρμαν έτοιμάσε το
κοκταίηλ, γέμισε ένα ποτήρι
και τ' άφησε μπροστά του. Το
άδειασε μονορούφι. Μέσα του
άναψε μια δυνατή πυρκαϊά. Το
στομάχι του γέμισε φλόγες.
Πήρε μια βαθειά ανάσα κι' έ-
σπρωξε το ποτήρι.
— Γέμισέ το πάλι! του είπε.
Τώρα αίσθανόταν καλύτερα.
Κάποιος ξαστεριά άρχισε να γί-
νεται στο θαλωμένο μυαλό του
και μια άχτίδα φωτός τρύπησε
το σκοτάδι. Κάποιον είδε κοι-

θώς έμπαινε. Τούτος ο κάποιος
του θυμήσε έναν άλλον. Προ-
τού σπάθισε να συγκεντρωθή και
νά βάλει σε μια τάξη τις σκέ-
ψεις του. Ποιος ήταν τάχα από
τους δυο που τον ένδιέφερε;
"Εφερε τα χέρια του στα μη-
νίγγια. "Εδώ κάτι γυρίζει με μί-
αν αφάνταστη γρηγοράδα. Κά-
νι σφιγγόγυριζε και τον σκέλιζε
και δεν τον άφινε να σκαλίει.
Κι' όμως έπρεπε να θυμηθώ...
"Όλη τη νύχτα την πέρασε
στο νοσοκομείο άγρυπνος. Σ'
έναν καναπέ έξω στο διάδρο-
μο. Περίμενε και κάθε τόσο που
περνούσε μια νοσοκόμα ή κά-
ποιος γιατρός τους σταματού-
σε και ζητούσε γεμάτος άγωνία
να μάθω νέα της. Τίποτα δε
μπορούσαν να του πουν θετικά.
Ούτε μια λέξη που θα μπορού-
σε να του δώσει κουράγιο. Τα
μασημένα λόγια τους δυνάμω-
ναν τους φόβους που τον βασά-
νιζαν. "Εφευγαν κοινώντας το
κεφάλι και χάνουνταν στο μισο-
σκοτάδο σαν άσπρα φαντάσμα-
τα. Το πρώι κάποιος τον λυ-
πήθηκε. Του είπε πως ναι μόν
ή κατάστασι της Μαργίας Ζορ-
μπά δεν πήγαινε και τόσο κα-
λά αλλά δεν γάθκε κάθε έλπί-
δα άκόμη. "Υστερα τον έδιω-
ξαν με τρόπο. «Πηγαίνετε να
πυλαγιάσετε!» του είπαν. «Και
που μένετε εδώ τί μπορείτε τά-
χα να της προσφέρετε; Πηγαί-
νετε να ξεκουραστήτε κ. Μαργ-
λάτο. Λίγος ύπνος θα σας κά-
νι καλό. Το άπόγεμα πάλι έα-
ναρχώστε». «Κι' αν σ' αυτό το
μεταξύ;» Δεν τόλμησε να προ-
χωρήσει περισσότερο. Δεν είχε
το θάρρος να ξεστομίσει τη λέ-
ξη. «Οχι δεν πρέπει να απελ-
πίστετε!». "Εφυγε. Πά πως θα
ήταν δυνατό να κοιμηθώ όταν
ένοιωθε πως εκείνη άγωνιζότα-
νε με το θάνατο; "Εβρεχε κα-
θώς γύηκε απ' το νοσοκομείο.
Τα ταξί περνούσαν άδεια από
μπροστά του. Δεν σκέφτηκε να
σταματήσει κάπου απ' αυτά να
μνη μέσα, να πάη στο ξενοδο-
χείο του. Ούτε πήρε το τράμ.
Βάδιζε μέσα στη βροχή αδιά-
φορος για ό,τι συνέβαινε γύρω
του και όταν βρέθηκε έξω από
κάποιο μπάρ λογάρισε πως
έπρεπε κάτι να πιή. "Αλλοτε
άπόφευγε σά το διάβολο το οί-
νόπνευμα. Τώρα όμως ήταν άλ-
λο. Τού χρειαζότανε κάτι που
να τονώσει τα νεύρα του. "Ηπιε.
"Εφερε από χτες τ' άπόγεμα
ποίος ήταν ο δολοφόνος. "Ο
Κρίτας ο φίλος του τού το έμπι-
στεύτηκε. Βρήκαν άποτυπώμα-
τα στο κρηοπήγιο και σε δυο
ώρες ξέρανε ποιά χέρι το κρα-
τούσε όταν δέχτηκε την έπιβε-
σι ή γυναίκα. "Η παραβολή
που έγινε στο άρχείο της "Εγ-
κλησιαστικής "Υπηρεσίας έ-
φερε στην έπιφάνεια το όνομα
ένος παληού γνώριμου της Ση-
μάνσεως. Του "Αντρέα Σαρτά-
κου.
— Δεν θα το γράψης, του εί-
πε ο άστυνόμος. Θα τόν αφή-
σουμε να κοιμάται. "Ετσι θα
τόν δάλουμε στο χέρι πιό εύ-
κολα. Και για να τον περβερί-
ψουμε περισσότερο θα γράψης
πως βρέθηκε κάποιος ύποπτος
και τον πιάσαμε. Γράψε πως
είναι ένας περιβολάρης. Γράψε
ό,τι θέλεις! Μονάχα την αλήθεια
δεν πρέπει να γράψης! Πες
και σ' άλλα τα παιδιά να γρά-
ψουνε το ίδιο.
Και τί τον ένδιέφερε τάχα
αν πιανότανε αυτό το κάθαρμα
ο Σαρτάκος; "Ε; Τί τον ένδιέ-
φερε; "Η Μαργία κινδύνευε. Αύ-

τό ήταν που είχε άξία. "Η ζωή
της Μαργίας. Τίποτα άλλο! "Ο-
ταν γύηκε από το μπάρ ήταν
κι' όλος ζαλισμένος. Στο δρό-
μο έκανε κι' άλλο σταθμό. "Η-
πιε πάλι. Κι' όταν έφτασε στην
όδο "Ακαδημίας θυμήθηκε το
«Κεντρικό». Κάποτε ήταν ταχτι-
κός πελάτης σ' αυτό το κέντρο.
"Εφτείχανε τα καλύτερα κοκ-
ταίηλ. Καθώς λοιπόν είχε τώρα
μπροστά του το δεύτερο ποτή-
ρι προσπάθησε να συγκεντρω-
θή να βάλει σε κάποια τάξη τις
σκέψεις του. "Ερριξε μια ματιά
στα γύρω τραπέζια. Το βλέμ-
μα του σταμάτησε και πάλι
στον Κάρτο. Τούτη τη φορά
τον θυμήθηκε. Ναί αυτός ήταν.
Τον είχε δη από την πρώτη σι-
γη που μπήκε. Μα τώρα μό-
λις τον θυμήθηκε. Κούνησε το
χέρι του.
— Γειά σου Τζόνυ! του φώ-
ναξε.
"Εκείνος άνατρίχιασε. "Ενοι-
ωσε να του δόκουνται τα γόνα-
τα. Μα δε μπορούσε να κάνει
διαφορετικά. Σήκωσε το κεφα-
λι απ' την έφημερίδα. Καμώθη-
κε πως τότε, αυτή τη στιγμή
μόλις, τον είδε κι' άντιχειρετή-
σε δγατώντας μ' άξιοπρέπεια
το καπέλο του. Μα ο Μαργά-
τος ήταν πολύ ζαλισμένος για
να καταλάβη πως μέσα σ' ένα
κοσμικό κέντρο πρέπει να κρα-
τά κανείς τους καλούς τρό-
πους.
— "Ελα να πούμε κάτι! τον
προσκάλεσε.
— Ευχαριστώ! έκανε αυτός.
Είμαι για να φύγω. Περιμένω
κάποιον...
"Ο δημοσιογράφος πήρε το
ποτήρι του και πήγε κοντά του.
Κάθισε.
— Θαρρώ πως μου έπιτρέ-
πεις να καθίσω λίγο κοντά
σου, είπε. "Εκτός αν το κορί-
τσι που περιμένεις στεναχωρη-
θή να σε βρή με παρέα.
Στο πρόσωπο του Τζόνυ
σχεδίαστηκε ένα χαμόγελο. "Η-
ταν ένα χαμόγελο παγωμένο
και ήλιθιο.
— Κάθισε, του είπε. Δεν
πρόκειται να στεναχωρηθώ αν
μας δη παρέα.
— "Ενας μονάχα! έκανε ο
Μαργάτος και τον κυττάζε λο-
ξά. Ξέρω κάποιον που θα έκανε
άμέσως το κέφι του αν μας έ-
βλεπε να τα λέμε στο ίδιο τρα-
πέζι!
— Ποιος; ρώτησε παραξενε-
μένος εκείνος. Για ποιόν λές;
"Ο Κάρτος κατάλαβε τώρα
πως από μια κλωστή κρέμουν-
ταν όσα. "Επρεπε να κρατήσει
το κουράγιο του. "Εγινε πάλι
ψύχραιμος. "Οχι δεν θα παρα-
πατούσε και δεν θα πεφτε στο
δόκανο που ήρθαν να του στή-
σουν. Δεν ήξερε που ήθελε να
καταλήξει τούτος ο μεθυσμένος
δημοσιογράφος. "Αλλά ό,τι κι
άν είχε στο νου του...
— Για ποιόν λοιπόν μιλάς;
τόν ξαναπαύτησε.
— Για κάποιον απ' τους πα-
ληούς φίλους σου Τζόνυ. Πως
γίνεται να ξεχνάς τους παλη-
ούς φίλους σου; Πάντοτε πί-
στευα πως είχες καλό μνημο-
νικό
— Δεν καταλαβαίνω! Μα το
Θεό δεν είναι ώρα να με δάξης
να λύνω σινίγματα!
— Θα στο πω λοιπόν εγώ
για ποιόν μιλάω για να μη κου-
ράξης το μυαλό σου Τζόνυ. Δεν
θυμάσαι λοιπόν τον Σαρτάκο;
Τον "Αντρέα Σαρτάκο;
Το ποτήρι που έτοιμαζόταν
να φέρη στα χέλη του ο Κάρ-

Μικρό αλλά...
θαυματοπύργο!

Με το μικρό αυτό
σωληνάριο, λούζε-
σθε άνετα 4 φορές

DOP

Το οικονομικότερο ΣΑΜΠΟΥΑΝ!
πού: κάνει ωραία μαλλιά σαν
μετάξι.

Δίνει ζωή στα πιό άτροφικά και
άρρωστικά μαλλιά χωρίς στάι-
νι. Δαυμάσια υλικά που περιέχει, με-
ταξύ των οποίων και τα συστα-
τικά του αύγου.

Καθαρίζει τα μαλλιά σε ένα λε-
πτό και έξαφανίζει την πιτι-
ρίδα στο πρώτο λούσιμο.

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΒΕΙΑ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 42 ΤΗΛ. 23.234

Με Κλειδιά μαλλιά

χωμμοποιούσατε και δεί-
τε το Γαλον χεϊνάν

ROUGE BAISER

PAUL BAUDECRUX - PARIS

Στρώνει ωραία, δεν σκάει το
χείλη και το σπουδαιότερο
δεν άφινει άποτυπώματα.

Δοκιμάστε μια φορά το
ROUGE BAISER
και θα ένδουσιασθήτε.

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΡΟΤΕΡΕΙΑ
Πραξιτέλους 42 - τηλ. 23-234

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ
Μενάνδρου 75 - Τηλ. 55.638

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

άπαντά:

ΕΠΑΡΧΙΩΤΟΠΟΥΛΑ Ρ. — Θα
περιορίσθω στις 5 ένέσεις
προζυόν και 5 προλουτών ή λου-
τεόλ το μήνα, έν συνόλο 10 έ-
νέσεις. "Εάν και αυτό σας εί-
ναι άδύνατον, τότε μπορείτε να
πάρετε ταμπλέτες προζυόν και
προλουτόν επί ένα 4μηνον.

Καν Γ. Μ. Ναυπλιον. — Δεν
έληφθ ή έπιστολή σας, παρακα-
λώ να μάς ξαναγράψετε για το
ζήτημα που σας ένδιόφερε.

**ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΜΕΝΗ - ΑΔΙ-
ΚΗΜΕΝΗ 524.** — Δεν υπάρχει
κίνδυνος κανείς από την εξέτα-
σι, όταν εξηγήσετε εις το γι-
ατρό τί είδους άκρίβως εξέτασι
θέλετε. Είναι ή μόνη όρθη λύ-
σι. "Από αυτά που μου γράφετε
είναι λίγο συγκεκριμένη ή υπό-
θεσις και άνευ εξέτασεως δεν
είναι δυνατόν να δοθ ή όρθη ά-
πάντησι. Το προτιμότερον και
όσο δυνατόν το ταχύτερον είναι
να εξετασθήτε υπό γυναικολό-
γου. — Αυτός θα σας καταπι-
ση σχετικώς και στο ζήτημα της
θεραπείας, εάν υπάρχει άνάγκη
φυσικά.

ΦΙΟΡΟ. — Στην περίπτωση
σας συνιστώμε όρμονοθεραπεία
με ένέσεις ή ταμπλέτες προζυ-
όν ή όδορμολ 5-6 ήμέρες μετά
την περίοδο και προλουτόν ή
λουτεόλ 7-8 ήμέρες προ της
περιόδου επί 7 ήμέρες.

**ΒΑΣΑΝΙΣΜΕΝΗ ΕΠΑΡΧΙΩ-
ΤΙΣΣΑ.** — Νομίζω ότι δεν πρέ-
πει να κάνετε καμμία θεραπεία
έφ' όσον δεν έχετε ένοχλήσεις,
μόνον έα, έχετε ένοχλήσεις τό-
τε θα κάνετε όρμονοθεραπεία με
4-5 ένέσεις θυλακίνης μετά την
περίοδο (προζυόν, όδορμολ
κ.τ.λ.).

ΛΑΡΙΣΣΑ - ΚΑΤΕΡΙΝΗ 18.
— Τα συμπτώματα δείχνουν πά-
νως τών, σαλπινγγων και γενικά

ή άνωμαλία της περιόδου και οι
πόννοι είναι άποτέλεσμα των έ-
πειβάσεων που έχετε κάνει. "Α-
ναγκαστικώς πρέπει να εξετα-
σθήτε και να κάνετε την άνάλο-
γη θεραπεία. Την σύσταση μπο-
ρείτε να την πάρετε από το πε-
ριοδικό.

ΝΗΣΙΩΤΙΣΣΑ, Ν. Σμύρνη. —
"Η ήλικία παίζει κάποιο ρόλο
αλλά νομίζω ότι μπορείτε ακόμη
να τεκνοποιήσετε άκεί να κάνε-
τε μια σχετική θεραπεία, την ό-
ποια μπορεί να καθορίση ο γι-
ατρός που σας εξέτασε ή θα σας
εξετάση.

ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ, Σύρος. — Δεν
υπάρχουν μεγάλες έλπίδες, πάν-
τως μπορείτε να κάνετε μια σει-
ρά ένέσεων προζυόν των 500
μονάδων, 5 ένέσεις κατόπιν, 5
ένέσεις προζυόν των 50,000
μονάδων και τέλος 5 ένέσεις
προλουτόν των 5 ήλιγγράμ αυ-
τά τον Ιον μήνα. Θα εξακολουθή-
σητε τα ίδια επί 3μηνον.

ΤΖΟΚΟΝΤΑ. — Για να καθο-
ρισθ ή άνεπαρκεία των όσθι-
κων πρέπει να υπάρχουν και άνά-
λογες έκδηλώσεις προ πάντος
στην έμμηνον ρύσιν και άλλα.
Γι' αυτό πρέπει να εκδισθή ή
μάλλον να εξετασθήτε και υπό
ένος γυναικολόγου.

ΚΟΥ-Ι-Ν ΜΑΓΚΙ. — Οι ψυχι-
κοί λόγοι έπέδρασαν και στο ζή-
τημα αυτό άρχισε ή κλιμακτη-
ριος έποχή ένωρίτερα του κανο-
νικού. Θα πάρετε για να απαλ-
λαγήτε από τις ένοχλήσεις ταμ-
πλέτες όρμονάλ δύο την ήμεραν
επί 15 ήμέρας το μήνα.

ΤΙΤΙΚΑ Κ. Β. — Πρέπει να
είσατε έγκυος, αλλά μόνο με εξέ-
ταση θα διαπιστωθ. "Όσο για
την έγχείρησι, η την άναβάλε-
τε. Μόνον όταν υπάρχει άπόστι-
μα θα γίνη διάνοιξις.

ΘΑΜΜΕΝΗ ΖΩΝΤΑΝΗ. — Για
τους πόνους αντί λουτρον μπο-
ρείτε να κάνετε διαθερίαι. "Ο-
σο για τη θεραπεία δι όρμονων
πρέπει να κάνετε και 4-5 ένέ-
σεις το μήνα άνδρικής όρμόνης

Η ΠΟΔΑΓΡΑ
Ποιοι και γιατί παθαίνουν.
Πώς πρέπει να θεραπευέται

Του Ιατρού Γ. ΑΝΙΩΝΙΑΔΗ

ινσουλίνης ή κορτιζόνης, δαμαλισμός κλπ.
Κατά κανόνα, άνάμεσα στις φάσεις 1 και 3
παρεβάλλονται τα πρόδρομα συμπτώματα.

2) Τα πρόδρομα συμπτώματα δεν είναι
σταθερά, όταν όμως υπάρχουν είναι πάντοτε
τα ίδια για τον αυτό άρρωστο: πεπτικά,
τα πιο συχνότερα, αίμορροϊδική κρίσι, έλα-
φρά ήπιακή υπεραίμια, νεφρικά, χωρίς το
σημείο της καταπτώσεως, χούνοσι, καταδω-
λή της διεγερσεως, έπιάτες, άγρυπνία, νευ-
ρικότητα, παροξυσμοί θυμού, όδυνηρές συ-
σπάσεις - κράμπες, στις γάμπες, ούρο-
ποι ή η κ.κ.κ., ούσα θαυματοπυσμένα που
κατά την άμφοσι κινεί. Σπανιότερα σημείω-
νουμε παλμούς, οίδημα στο πόδι και φλέβες
που πετούν κι' είναι όδυνηρές απ' το μέρος
πούχει προσβληθ.

3) "Η διαδρομή στην άρχή άπλώνει σε
τρεις μερες, άλλοτε όμως άπότομη χτυπά το
άκριο έκεί που νιώθ λαμπρά. Και στη μια
και στην άλλη περίπτωση, έμπια κατά τις δυο
ή ώρα το πρώι με πόνο στο μεγάλο δάχτυλο
του ποδιού, στις άρχες μετρίων, ύστερα ό-
μως από λίγο μεγαλύτερο, σε άκούη λίγο.
άνυπόφορο, άφόρητο. "Ο άρρωστος αισθά-
νεται σά να του λιγνίζουν την ήσθρσι. Σιγα-
σιγά ο πόνος εξαπλώνεται σ' όλο το πόδι, ά-
νεβαίνει ήσως το γόνατο, έστι που ά άρρω-
στος δε μπορεί ν' άνεχθ το βάρος ήπτε των
σεντονιών του, στριφογυρίζει άτέλειωτα στο

Χρήσιμες γνώσεις

- Το πράσινο οινόπνευμα έχει την ίδια, ήσως και άνώτερη
άντισηπτική άξία από το άσπρο. Δεν υπάρχει λόγος έπο-
μένως να φάνομε για άσπρο οινόπνευμα για να καθα-
ρίσουμε ένα τραύμα ή να άπολυμάνουμε τα χέρια μας.
- Το όξυζενέ δεν έχει καμμία σχεδόν άντισηπτική και
άπολυμαντική άξία. Δεν άπολυμάνει τα τραύματα. Βοη-
θάει μόνο στο καθαρισμό τους από ξένα σώματα και ξε-
κολλάει τις γάζες ή τα μπαμπάκια, κάνοντας λιγώτερο ο-
δυνηρή την «άλλαγή» ενός τραύματος. Οι φυσαλίδες που
παράγονται μόλις τον ρίξουμε σε πρόσφατο τραύμα, ό-
φειλονται στο όξυγόνο που έλευθερώνεται από τα μόρια
του όταν έλθη σε έπαφή με τα λευκώματα του αίματος.
- Ούτε ή βενζίνη έχει καμμία άντισηπτική ή άπολυμαν-
τική άξία. Ξεκολλάει όμως εύκολα το λευκοπλάστη (τσι-
ρότο) από το δέρμα και τις τριχές κι' έτσι δεν πονάει. Καθαρίζει έπίσης το δέρμα από τις βρωμίες και τη χρη-
σιμοποιούν για τη γύρω έπιφάνεια ενός τραύματος.
- "Ο αϊθέρας, καθαρίζει κι' αυτός έπίσης όπως κι' ή
βενζίνη αλλά δεν έχει παρά ελάχιστη άντισηπτική άξία.
- "Αντίθετα το ιώδιο έχει καθαρή και μεγάλη άντιση-
πτική, καθώς έπίσης έξαιρετική άπολυμαντική δύναμι.
- "Ενα άντισηπτικό τοπικό, το ίδιο δυνατό όπως και το
ιώδιο, είναι το ντεζόξεν, ένα κατακόκκινο ύγρο. "Εχει δε
και το πλεονέκτημα ότι δεν τσούζει και δεν έρεθίζει.

(τεστοβιρόν - στεραντρίλ κλπ.)
θα εξακολουθήσετε δε και με τις
ένέσεις που έχετε κάνει ως ση-
μερα. "Όσο για την σαλπινγο-
γραφία μπορείτε να τη κάνετε,
αυτή είναι ή συνήθης τιμή πι-
θανόν σε νοσοκομείον να σας κο-
στίζει κατάτι ολιγώτερον.

ΚΑΣΤΟΡΙΑΝΗ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. —
Να κάνετε σαλπινγογραφία για
πληρότερα μελέτη, όποτε θα
φανή εάν υπάρχει διαδοστής κι'
αν είναι δυνατή ή θεραπεία. δ-
ταν άποδειχθ ότι είναι κλειστής
οί σάλπιγγες.

ΒΥΚΗ Κ. — Πρέπει να γίνη
μια νέα εξέταση του συζύγου, έ-
πίσης και σεις πρέπει να εξακο-
λούσητε την όρμονοθεραπεία,
καθώς και τις διαιτησεις Ε, 3
ταμπλέτες την ήμερα. "Όσο για
το τελευταίο έρώτημά σας σας
άπαντά ότι δεν υπάρχουν καθω-

ρισμένα όρια αλλά εξαρτάται ό-
πο την διάθεσι που υπάρχει

**ΑΔΙΚΗΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥ-
ΣΙ.** — Είναι δυνατό να γίνει μετά
τον γάμο, αλλά πολλές φορές
ή αίμορραγία είναι ελάχιστη και
είναι δυνατόν να περάση άπαρα-
τήρητος. Να γίνη και δεύτερη
έξέτασι υπό ένός άλλου Ιατρού.
Τέτοια περιστατικά υπάρχουν
άρκετα. "Η ρήξις του ύμνου γί-
νεται και ή αίμορραγία είναι μό-
λις μια σταγόνα, ή όποια δεν
γίνεται άντιληπτή. "Επίσης εί-
ναι δυνατόν να γίνη ή ρήξις ό-
λιγον κατ' όλιγον δια διαφό-
ρους λόγους όποτε από τας μι-
κράς αυτές ρήξεις ή αίμορρα-
για είναι άνεπαίσθητη. "Όσο για
τη φίλη σας ή ήλικία παίζει το
ρόλο της φυσικά και γι' αυτό
είναι δύσκολο, αλλά είναι δυνα-
τή ακόμη ή τεκνοποίησις.

κρεβάτι του κι' άποζητά κάποιο τρόπο που
να τον καταπαύη κάπως.
Στις άρχες δεν υπάρχει πρήξιμο, αλλά
λίγο κοκκίνισμα, με τις φλέβες φουσκωμένες
διεσταμένες. "Όμως συχνά βλέπουμε και ρί-
γος με πυρετό μέτριο, όσο αυξάνει ο πόνος.
Μια που ή πάθησ χαρακτηρίζεται από
καθίζισι των ούρων, αλάτων μέσα στους
συνεχτικούς ιστούς και ίδιος στις αρθρώ-
σεις, ή βασική θεραπεία συνίσταται στην ά-
ποφυγή των παροξυσμών, κι' ύστερα σή θε-
ραπεία τους. Για τούτο χρειάζεται μια δίαι-
τα φτωχή σε πωρίνες (μερικά ψάρια και με-
ρικά κρέατα: μπαλά, νεφράκις, σπικότι, ίδι-
αίτερα πλούσια σε πωρίνες που πρέπει ν'
άποκλείονται από τη διατροφή του ποδαγρι-
κού) μερικά φάρμακα που αποβάλλουν ούρικά
όξέα, όπως το σαλυσιλάτ, ή άσπιρίνη, ή πι-
περαζίνη και τα λουτρά. Σχετικά με τα ού-
ρικολευτικά φάρμακα όπως είναι το λίδιον, το
βενζοϊκόν όξύ, το θυμικόν όξύ και λοιπά,
ο γιαιτρός σας είναι ο αρμόδιώτερος να
σας καθοδηγήσει, όπως και για τα λουτρά.
"Εκείνο που άξίζει να τονίσω εδώ, είναι ή
τροφή που πρέπει να μη περιέχη πωρίνες, με
απαγορεύει των έξης τροφίμων: όλην όσων
προέρχονται από ιστούς και σπλάγχνα ζώων,
τα κυνήγια. "Απαγορεύουμε τα πιτζέλια, τα
κουρκιά, τα φασιόλια, τις φακές, τον καφέ, το
τσάι, τη σοκολάτα, τα μπαχαρικά, όλα τα
οινόπνευματώδη, λίκερ, κρασιά κλπ. "Επιτρέ-
πουμε τα ψιτά κρέατα σε μικρή ποσότητα.
"Ο ποδαγρικός θα τρώη γαλακτερά, χωρίς
κρέμα, γάλα, αυγά, λευκά τυριά, όλα τα
φρούτα, τα ζυμαρικά, το ψωμί, τα παφίδια,
τη ζάχαρη, το άλεύρι. Λίπος λίγο. Λάδι καί.
"Ο ποδαγρικός πρέπει να κάνει ποσεινέτι-
να άσκήσεις φυσικές, ν' άποφύγη την ήλικη
φορντίσε και την πνευματική υπερκόπηση.
"Ο,τι έχει πάθει πρέπει να άπ' την παρά-
δεισ του άρχαίου ρητού «μην ένδεν άγαν».

Δρ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

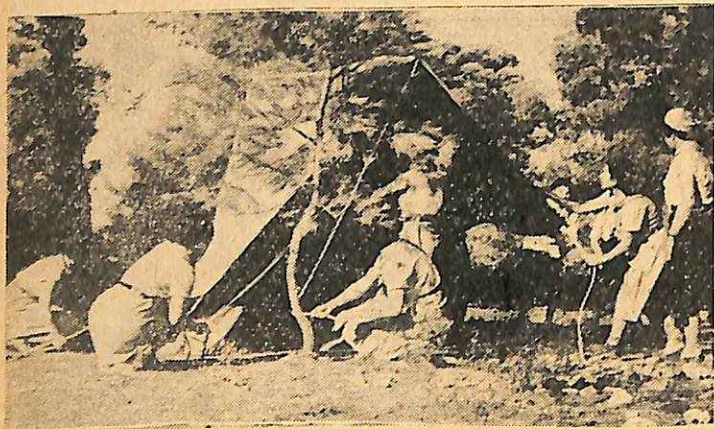
ΜΕ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Στο «χαρούμενο χωριό» του Άγιου Ανδρέα της Αττικής

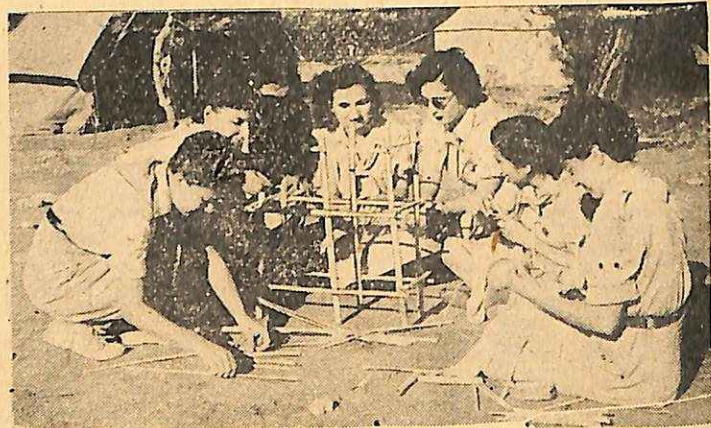
● Έπισκεφθήκαμε την εκπαιδευτική κατασκήνωση των Ελληνίδων Οδηγών, στον Άγιο Ανδρέα της Αττικής, που έχει επωνομασθή «Το Χαρούμενο Χωριό». Στην

κατασκήνωση αυτή μετεκπαιδεύονται στελέχη του Σώματος, οι αύριανες Αρχηγοί που έργο τους θα έχουν να καθοδηγήσουν τα «Πουλιά», τις μικρούλες προσκοπίνες,

σε όλες τις εκδηλώσεις του Οδηγισμού. Οι φωτογραφίες που δημοσιεύουμε δίνουν παραστατικά μια έντυπωση για την εργασία που γίνεται στο «Χαρούμενο Χωριό».

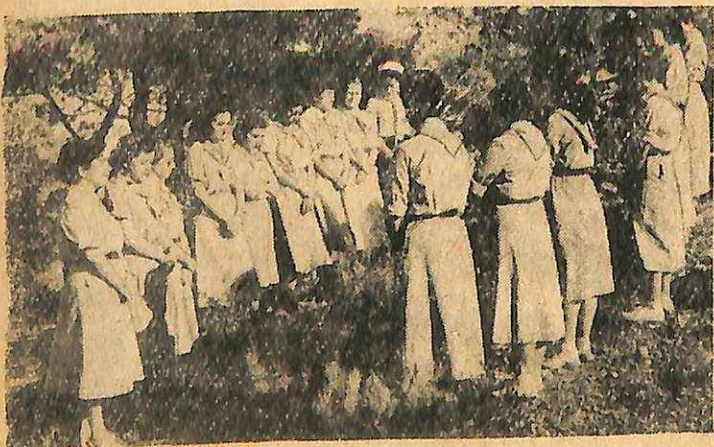
1 Η πρώτη φροντίδα μόλις φθάσουν οι Οδηγοί στην κατασκήνωση είναι να στήσουν τις σκηνές που για 15 ημέρες θα τις έχουν ως κατοικία τους. Κυττάζτε με πόση σβελτάδα εργάζονται.

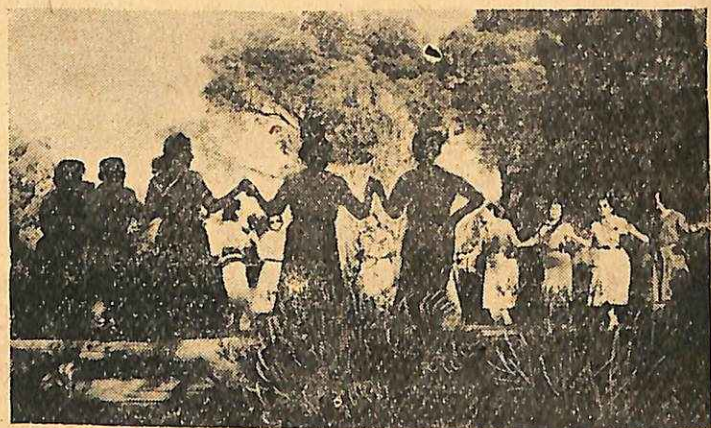
2 Τα διάφορα μικροεξαρτήματα της κατασκήνωσης γίνονται από τις ίδιες τις Οδηγούς που χρησιμοποιούν γι' αυτό το σκοπό καλάμια, ξύλα και σκοινί. Όλα τα φτιάχνουν με επιδεξιότητα.

3 Μετά το μεσημεριώτικο φαγητό, το πλύσιμο των πιάτων και οι άλλες δουλειές του νοικοκυριού με χαρούμενη διάθεση οι Οδηγοί εκτελούν κι' αυτή τη δουλειά, που είναι στο πρόγραμμά.

5 Το δειλινό, καθώς το σκοτάδι αρχίζει να σκεπάζει την κατασκήνωση, τα κορίτσια μαζεύονται γύρω από το δωμάτιο να προσευχηθούν και να δοξάσουν το Θεό για την ημέρα που πέρασαν.

4 Όταν τελειώσει η δουλειά της ημέρας έρχεται η ώρα της ψυχαγωγίας. Τραγουδιά γύρω από τη φωτιά, παιχνίδια, χοροί κλπ. Στη φωτογραφία μας οι Οδηγοί χορεύουν με χάρη Συρτό.

6 Γελαστές οι Οδηγοί ποζάρουν στο φωτογραφικό φακό της «Γυναίκας». Είναι ευχαριστημένες και χαρούμενες και έτσι διακαλογούν το όνομα της κατασκήνωσης «Το χαρούμενο χωριό».

Ο ΟΔΗΓΙΣΜΟΣ

και η ευεργετική του επίδρασις στις Ελληνίδες

ΑΥΤΑ ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΟΠΟΥΛΑ με την ιδιόρρυθμη στολή που βλέπουμε συχνά να παίρνουν μέρος σε διάφορες εκδηλώσεις της κοινωνικής ζωής, σε έργα φιλανθρωπίας και αλληλεγγύης, σε περιπτώσεις που συνάνθρωποι μας χρειάζονται βοήθεια και στήριξη, σε επίδειξεις, σε γιορτές και σε παρελάσεις, δείχνοντας το αλκιμο σφρίγος που έχουν τα νιάτα τους, είναι οι προσκοπίνες, οι Ελληνίδες Οδηγοί, όπως είναι η επίσημη ονομασία τους.

Ο Οδηγισμός είναι η θηλυκή έκφραση του Προσκοπισμού που όπως είναι γνωστό, ιδρύθηκε στα 1910 από το λόρδο Μπάντεν Πάουελ. Όπως ο Προσκοπισμός στο αγόρι, έτσι και ο Οδηγισμός στο κορίτσι προσπαθεί με τη δική του μέθοδο να του αναπτύξει τις αρετές του εκείνης που θα το κάνουν γυναίκα τίμια, γερή και χρήσιμη τόσο στο σπίτι της όσο και στην κοινωνία.

ΓΙΑ ΣΗΜΑ οι Ελληνίδες Οδηγοί έχουν ένα χρυσό τριφύλλι. Στη μέση του τριφυλλίου υπάρχει ένα μυθολογικό πουλί, ο Φοίνικας. Ίσως να έχετε ακουστά την ιστορία αυτού του πουλιού που κάθε 500 χρόνια καίγεται κι' από τη στάχτη του ξεπετιέται ένα περιλαμπρό νέο πουλί. Το διάλεξαν για έμβλημά τους θέλοντας να δείξουν μ' αυτό πως η ιδέα του Οδηγισμού δε θα σβύσει ποτέ, κι' ότι κάθε νέα γενιά δε συνεχίζει με καινούργια ζέση και έλπιδα το αρχιμένο έργο. Και στο κάτω μέρος του τριφυλλίου, του σήματος, υπάρχει το «Αιέν Άριστεύειν» σαν ευχή, σαν προστάγη.

Σαν ελεύθερο πουλί πετώ, σε βουνά και σε λαγκάδια τριγυρνά και για όπλο το ραβδί μου και για σκέπη τη σκηνή μου στη σκηνή κατασκήνωνω, στο λεπτό.

Μία ωραία εκδήλωση του Οδηγισμού είναι οι κατασκήνωσεις. Στο διάστημα των 15 ημερών που θα ζήσουν οι προσκοπίνες όλες μαζί αδελφωμένες, η αρχηγός θα έχει όλο τον καιρό να προσέξει το χαρακτήρα και τη συμπεριφορά κάθε παιδιού. Έτσι θα του δώσει ευκαιρίες να τονίσει τα καλά σημεία και ν' αποβάλει τα ελαττώματά του.

Αρχικός σκοπός στην κατασκήνωση είναι η εφαρμογή και η εξάσκηση σε γνώσεις υπαίθρου, εκτός της ψυχαγωγίας δέβαια που είναι απαραίτητη. Οι οδηγικές κατασκήνωσεις διακρίνονται για την ποικιλία τους, το ευχάριστο πρόγραμμα αλλά και το εκπαιδευτικό μέρος. Διαφέρουν όμως βασικά από τις κατασκήνωσεις των σωματείων στο ότι το παιδί που θα πάει να ζήσει την οδηγική ζωή δεκαπέντε καλοκαιριακές ημέρες, πρέπει να είναι γερό και υγιές, γιατί δεν πάει για ξεκούραση, αλλά πάει ν' ασκηθί, ν' αποδώσει. Στη μικρή κοινωνία της κατασκήνωσης η σημερινή κοπέλλα και η αύριανή μητέρα, διδάσκει την τέχνη του να προσφέρει και να δέχεται με την ίδια διάθεση.

«ΔΩΣΕ ΧΕΡΙ». «Έσο έτοιμη». «Υπηρέτει». Σ' αυτούς τους τρεις κλάδους χωρίζεται ο Οδηγισμός. Διαμορφώθηκε κατά τέτοιον τρόπο ώστε να παραλάβει το μικρό κορίτσακι των 7 χρόνων και να παραδώσει μια τέλεια ανεπτυγμένη σωματικά και πνευματικά κοπέλλα των 24 χρόνων.

Σαν φθάσει το κορίτσακι στα έφτά του χρόνια μπορεί να μπει στη μεγάλη οδηγική οικογένεια αρχίζοντας από «πουλί». Είναι η περίοδος προετοιμασίας για τη μετέπειτα δράση και ανάπτυξη του «πουλιού» σε τέλεια οδηγό. Το παιδί αρχίζει να αισθάνεται ότι γίνεται μέρος μιας μικρής κοινωνίας και ότι δεν αποτελεί το επίκεν-

ΠΩΣ ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΧΡΟΝΩΝ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΤΑΙ ΣΕ ΜΙΑ ΤΕΛΕΙΑ ΑΝΕΠΤΥΓΜΕΝΗ ΚΟΠΕΛΛΑ

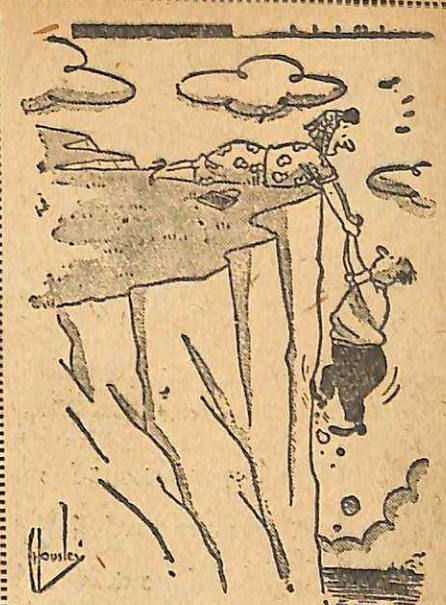
τρο ενός κόσμου που περιφέρεται γύρω του. Αρχίζει να μοιράζεται και κυρίως να συνθίγει στην πειθαρχία σ' ένα περιβάλλον της ίδιας ηλικίας έχοντας ως στήριγμα φυσικά την αρχηγό, «το σοφό πουλί» όπως την αποκαλούν τα «μικρά πουλάκια» μια και μπορεί ν' απαντήσει και να λύσει κάθε παιδική τους άπορία. Αυτή η περίοδος διαρκεί μέχρι τα 11 χρόνια, οπότε το παιδί περνά στο δεύτερο στάδιο, το πιο απροβλεπτό ίσως, γίνεται πια οδηγός.

Όλη η ζωτικότητα της νεαρής κοπελλίτσας, βρίσκει διέξοδο στην απασχόλησή της με τον Οδηγισμό. Χαίρεται τη φύση, και μαθαίνει να την αγαπάει, διοχετεύει τη δραστηριότητά της κάνοντας καλές πράξεις και βοηθώντας τους αδυνάτους. Όταν κάποιο πρόβλημα δύσκολο ή θωροδύμωστος της έχει ένα στήριγμα, την αρχηγό της, που θα τη βοηθήσει να βγει από τη δύσκολη θέση.

Κι' όταν πια η νεαρή κοπελλίτσα φθάσει στα 16—17 χρόνια κι' αρχίσει να χάνει τότε τον παιδικό αυθορμητισμό και ν' αντιμετώπιζε με διαφορετικό πρίσμα τη ζωή, τότε περνά στο τελευταίο στάδιο, στο στάδιο του «υπηρετεί». Τώρα η θέσις του Οδηγισμού γίνεται πολύ λεπτή, η ηλικία των 18 και 20 χρόνων θέλει κατάλληλη μεταχείριση και διδασκαλία. Είναι η δύσκολη στιγμή που η κοπέλλα συναντά αντίξοότητες και ο Οδηγισμός προσπαθεί να της διδάξει τις σωστές κατευθύνσεις που πρέπει ν' ακολουθήσει.

«ΝΟΜΙΖΩ πως πρέπει να μας ευχαριστήσουν με την ανάπτυξη του Οδηγισμού στη χώρα μας, μας είπε η κ. Λίνα Παπαγεωργίου, γενική έφορος του Σώματος Ελληνίδων Οδηγών, αυτό όμως δε σημαίνει να σταματήσουμε τις προσπάθειές μας. Τα καλά αποτελέσματα οφείλονται στο πνεύμα και κυρίως στις αρχές του Οδηγισμού που έχουν μεγάλη επίδραση. Άλλωστε αυτό φαίνεται εμπράκτως, με την αυθόρμητη και ολοκληρωτική προσφορά των Οδηγών μας στα σεισμόπληκτα νησιά. Σας δεβαίω, ότι ήταν αξιολογώματες και θα έλαμψαν τις καμάρες στην εκπλήρωση του καθήκοντος.

Αλλά δεν είναι λιγότερο ικανοποιητική η απάντησή της κ. Έλλη Κανελλάτου, Εφόρου Οδηγών Αιγύπτου, που δρέθηκε στην Ελλάδα με τους σεισμούς και προσέφερε τις υπηρεσίες της. —Σκοπός του Οδηγισμού, αρχισε η κ. Κανελλάτου, είναι η διαπαιδαγώγηση του παιδιού να εφορμάσει την ιδέα του μεγάλου παιδαγωγού Λόρδου Μπάντεν Πάουελ, «ένα μεγάλο παιχνίδι» όπως το απέκαλεσε ο ίδιος, και το οποίο με την πάροδο του χρόνου μένει ζωντανό γιατί ακριβώς η

ΒΟΗΘΕΙΑ ΥΠΟ ΟΡΟΥΣ

— Πριν απ' όλα θα μου υποσχεθής πως θα μου αγοράσεις εκείνο το καινούργιο φόρεμα, θα πληρώνης όλους τους λογαριασμούς, και θα είσαι ευγενικός με τη μαμά!...

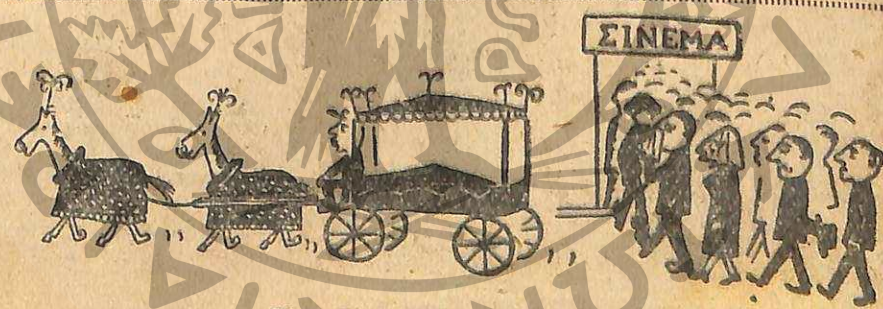
ψυχολογία του παιδιού δόθηκε απάντηση στις φυσικές και ιδεολογικές τάσεις. Οι Οδηγοί της Αιγύπτου αποτελούν μέρος του Σώματος Ελληνίδων Οδηγών. Έτσι παίρνει ιδιαίτερη σημασία γι' αυτά τα παιδιά η ζωή τους στην οδηγική ομάδα γιατί εκεί ζουν την ελληνική ατμόσφαιρα και μαθαίνουν ν' αγαπούν τα ελληνικά ήθη και έθιμα, μια και ο περισσότερος καιρός τους περνά μέσα σε διεθνείς κύκλους και σε ξένα σχολεία.

ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ο Οδηγισμός ως ιδέα και ως πράξις. Οι νεανικές φωνές τραγουδούν με παλμό τον ύμνο τους: Χρυσό τριφύλλι, ο σύμβολό μας, θα σε κρατούμε πολύ ψηλά και για να φτιάξουμε καινούργια πλάσι θαρρός κι' αγάπη ως ενωθούν.

ΜΑΙΡΗ ΤΑΤΑΓΙΑ

ΜΙΑ... ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Κορίτσια, μη δέχεσθε μια πρόταση γάμου από άνδρα, αν προηγουμένως δεν έχετε πωρ ο άνδρας αυτός συμπεριφερταί... μπρος σε μια περιστροφική πόρτα (απ' αυτές που υπάρχουν στην είσοδο των μεγάλων ξενοδοχείων, εστιατορίων κ.λπ.). Αν, για να περάσει, δίνει μια δυνατή σπρώξιά στην πόρτα, αδιαφορώντας για τους άλλους ανθρώπους που περνούν τυχόν μέσα — και που κινδυνεύουν έτσι να τσακισθούν — αυτό αποκαλύπτει ότι έχει χαρακτήρα απερίσκεπτο, και επομένως δεν είναι κατάλληλος για σύζυγο και οικογενειάρχης.

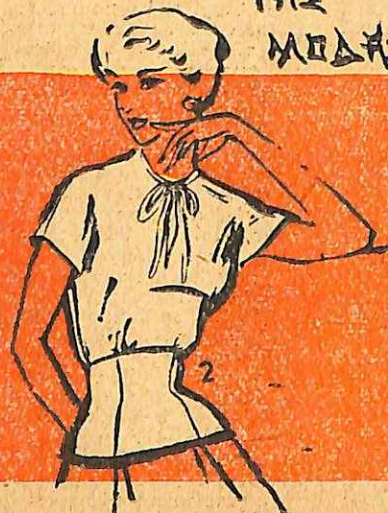
ΟΙ... ΤΕΘΛΙΜΜΕΝΟΙ...

1. Μπλουζάνι
μεταξωτό ή
άπο κοπλίνα.
Έμπρός πλαστρόν
μέ κιετάνια.

ΣΤΑΚΙ

ΤΗΣ
ΜΟΔΗΣ

2. Μπλουζάνι ζέρσεϋ
μέ εφαρμοστή μέση τύπου
κορσελέ πού φτάνει
ώς τους γοφούς.

7. Φανελένια μπλούζα
μέ πλούσιο μανίκι
καί πεταχτά ρεβέρ.

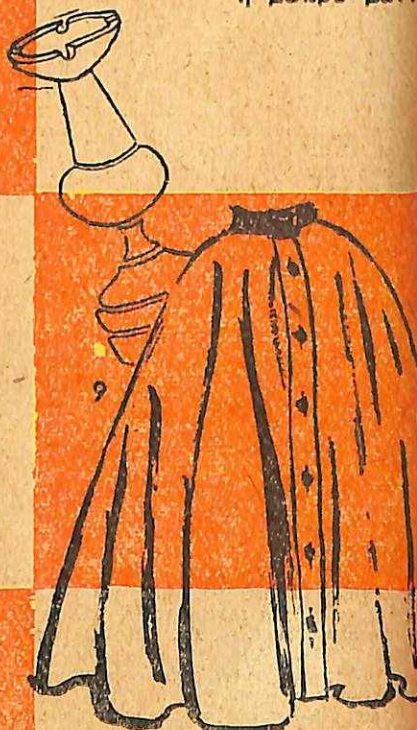
13. Δύο φούστες
κατάλληλες
γιά τουήντ.

8. Μάλλινη φούστα
σε χοντρουλό
ή λεπτό ύφασμα.
Τριγωνικά κοψίματα
σχηματίζουν
τίς τσέπες.

3. Βελούδινο ζιλέ. Μπλουζ
μεταξωτή μέ κο
ή μακρύ μανίκι

9. Φούστα γιά ζέρσεϋ
μάλλινο ύφασμα
Κουμπώνει μέ
άπο πάνω ως κό

14

14. Φούστα
κομψή με
λοξό κόψιμο

Η μπλούζα-φούστα, είναι ένα από τα βο
κώτερα και κομψότερα ντυσίματα για κάθε
εποχή. Μετακινήστε με τη φαντασία σας τις
κοψίματα και τις μπλούζες αυτές, και συνδυάστε
μεταξύ τους τη μία με την άλλη. Αν θέλετε... να
κόψετε και σε άλλη θέση, μπορείτε κιόλας να
κόψετε και να σχηματίσετε διάφορα σύνολα
να δώσετε και παραστατικώτερα ποιά προτι
μείτε. Έχουμε τη βεβαιότητα πως οποιοδήποτε
κοψίματι κι' αν κάνετε θα νικήσετε με ευκολία
τις άλλες που έχουν λιγώτερο γούστο από σας.
Θα βγάτε κερδισμένη στο παιχνίδι της μόδας.

4. Φανελένια μπλούζα
μέ ὀρθιο ψηλό
γιακαδάκι.
Η μανικοκόλλησι
άρκετά χαμηλή.

10

10. Βελούδινη στενή
φούστα. Πίσω μικρή
πλεξίδα ή οποία
επιθυμείτε να
επιπλέκει τό βάδισμα.

5. Ζέρσεϋ μπλούζα κικονό.
Αμπισράν στρογγυλό
γύρω άπ' τό λαιμό
πού ντραπάρει έλαφρά.

11

15. Φούστα μέ σχιστές
τσέπες στά πλάγια.
Πένσες έλεύθερες λοξές.

15

6. Μπλούζα μάλλινη
μέ τριγωνικό
ναρτίτη.
Μανίκι τρουά
κάρ ή μακρύ.

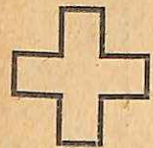
11. Μπλουζάνι ζέρσεϋ.
Ραγκλάν μανίκι τρουά
κάρ μέ μανσέτες.
Κάτω άπό τό γιακά
έλαφρά σουράκια.

12

12. Βελούδινη φούστα
μέ έξη φύλλα.
Ανεβαίνει λίγο
ύψηλότερα
άπό τή ζώνη.

Έως ότου φθάση ο γιατρός

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

Τού συνεργάτου μας Ιατρού ΑΝ. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΞΕΑ Ή ΤΥΧΑΙΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ, ΠΟΥ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΩΣ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΜΑΣ

60N

ΜΕ κοφτές δεντούζες: Ή τεχνική τους είναι απλή. Βάζουμε πρώτα κούφια δεντούζα, όπως περιγράφουμε πιο κάτω, και την άφινουμε άρκετά πάνω στο δέρμα ώσπου να μελανιάσει λίγο. Ύστερα τη δαγάζουμε, σκαριφίζουμε το δέρμα, είτε με ξυράφι, είτε με ειδική μηχανή και ξαναβάζουμε άλλη κούφια δεντούζα πάνω στο ίδιο μέρος. Προηγούμενος έχουμε πάρει μέτρα αντίστροφιας. Αφαιμάζι με δδέλλες: Γίνεται με την καλή τοποθέτησι των δδέλλων, ύστερα από προηγούμενη πλύσι του μέλους με βρασμένο σαπούνι και βρασμένο νερό. Ή δδέλλα, ανάλογα με το μέγεθός της, μπορεί να απορροφήση 2,50—15 γραμμάρια αίμα. Μπορούμε όμως, αν χρειάζεται, να παρατείνουμε την αφαιμάξι και μετά την απόσπασί της, αφιόνοντας το αίμα να τρέχει από το σημείο του δαγκώματος, γιατί απομένει εκεί, από τη δδέλλα, δδελλίνη, μία ουσία που εμποδίζει την πήξι του αίματος. Την αιμορραγία αυτή μπορούμε να την σταματήσουμε, αν επιβέσουμε σαμβάκι ποτισμένο σε όζυζενέ, ή οινόπνευμα, ή πυκνό διάλυμα αντιπυρίνης, ή φεροπυρίνης, ή επιθέτοντας σαμβάκι καμένο ή σκόνη κοπανισμένων κουκιών. Συμπληρώνοντας για τις αφαιμάξεις, έχουμε να πούμε ότι όλο το αίμα του ανθρώπου είναι περίπου το 1)13 του βάρους του σώματός του κι' ότι αν χάση αίμα περισσότερο από το 1)50 του βάρους του σώματός του, ή ζωή του διατρέχει τον έσχατο κίνδυνο.

Βεντοούζες κούφιας: Δένομε σ' ένα στυλίσκο (σιδεράκι μακρύ, πηρούνι κλπ.) σαμβάκι ποτισμένο σε οινόπνευμα. Το ανάδομε και φέρομε τη φλόγα στο έσωτερο της βεντοούζας, δημιουργώντας έτσι μέσα της κενό αέρος. Ύστερα την τοποθετούμε πάραυτα πάνω στην επιφάνεια του δέρματος.

Ενέσεις: Είναι τριών ειδών, υποδόριες, ενδομυϊκές και ενδοφλέβιες. Δηλαδή ενέσεις που το φάρμακο χύνεται κάτω από το δέρμα, ή μέσα στους μύς, ή απ' ευθείας στο αίμα μιας φλέβας.

Αποστειρώνουμε καλά τη σύριγγα και τη βελόνη με βρασμό σε νερό επί 20' λεπτά της ώρας (αυτό, εν έσχάτη ανάγκη, παραλείπεται, ή καίμε σε φλόγα τη βελόνη, αν ή ζωή του άρρώστου, χωρίς την ένεσι, διατρέχει άμεσο κίνδυνο), χωριστά το έμβολο, χωριστά το εξωτερικό, χωριστά τη βελόνη, στο ίδιο συγχρόνως καπσαρόλι, σκεπασμένο. Όταν βράσουν τα δγαζόμε, με αποστειρωμένη λαβίδα και τα συναρμολογούμε προσεκτικά. Αφού σπάζουμε το άκρο της σύριγγας (άμπουλας), άπορροφούμε με τη βελόνη το φάρμακο, σηκώνουμε όρθια τη σύριγγα και δαγάζουμε από μέσα της προσεκτικά κάθε φούσκα αέρος, προσέχοντας από την τρύπα της βελόνης να τρέξουν οι πρώτες σταγόνες του φαρμάκου. Καθαρίζουμε καλά το μέρος που θα γίνη ή ένεσι με σαμβάκι δρεγμένο σε οινόπνευμα, ή και αϊθέρα και το επαλείφουμε με βάμμα ιωδίου. Αφού βάλουμε τη βελόνη μας στο σώμα, τραβούμε ελαφρά το έμβολο της σύριγγας προς τα πίσω (κάνουμε αναρρόφησι), για να βεβαιωθούμε, προκειμένου περί ενδοφλεβίου ένεσεως (από την εισροή στη σύριγγα αίματος) ότι είμεθα μέσα στη φλέβα, προκειμένου δε περί υποδορίων, ή ενδομυϊκών, για το αντίθετο. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, αν εισρεύση αίμα στη σύριγγα, δαγάζουμε τη βελόνη μας και ένεργούμε σε άλλο μέρος. Μετά τις προφυλάξεις αυτές, πιέζουμε

το έμβολο και χώνουμε μέσα στους ιστούς του σώματος το φάρμακο.

Οι υποδόριες ένεσεις γίνονται κανονικά στην έξω επιφάνεια του βραχίονος, ή του μηρού, ποτέ δε στην εξωτερική επιφάνειά τους. Μπορούν όμως να γίνουν και σ' άλλα μέρη του σώματος, όπως στην κοιλιά, στη ράχι, στην προκάρδια χώρα κλπ.

Ένεργούμε σηκώνοντας με τα δάκτυλα του ενός χεριού μας ελαφρά το δέρμα (τσιμπώντας το ελαφρά) και με το άλλο χέρι μας εισάγοντας τη βελόνη μας κάτω από το δέρμα, σε φορά παράλληλη προς το μέλος.

Οι ενδομυϊκές ένεσεις γίνονται με την εισαγωγή καθέτου της βελόνης μέσα στο σώμα. Κατάλληλος τόπος το έπάνω και έξω μέρος των γλουτών, όπου δεν υπάρχουν μεγάλα αγγεία και νεύρα (γνωρίζουμε από το ειδικό ανατομικό προηγούμενο κεφάλαιο τη θέση του ισχυακού νεύρου, που πολύ πρέπει να προσέχουμε). Γίνονται όμως και στο δελτοειδή μύ, στο έπάνω μέρος του βραχίονος, πλάι στον ώμο.

Προκειμένου για τις ενδοφλέβιες ένεσεις, θα ένεργήσουμε, όπως και προκειμένου για την αφαιμάξι με βελόνη. Πριν να αρχίσουμε να έγχυνουμε το φάρμακο, πρέπει άπαραίτητα να λύσουμε το λάστιχο. Το φάρμακο πρέπει να έγχυνεται βραδύτατα (σταγόνα - σταγόνα). Τον άρρωστο μας καλύτερα να τον κρατούμε εαυλωμένο, κατά το διάστημα της ένεσεως.

Πρόκλησι έμετου: Γαργαλίζουμε το φάρυγγα ή το αυτί (έξω ακουστικό πόρο). Δίνουμε στον άρρωστο να πιή

Καταργούνται οι ρυτίδες

Χάρις στις τελευταίες προόδους της έπιστήμης οι γυναίκες έχουν πιά δασίμες έλπίδες ν' απαλλαγούν απ' το μεγαλύτερο και ύπουλότερο έχθρό τους — τις ρυτίδες. Ή ειδική έπιστημονική έκδοσις της Ίατρικής Ακαδημίας της Κοπεγχάγης, άνοφέρει σχετικώς ότι το θαύμα του ν' αποφεύγη κανείς τις αντιπαθητικές πτυχώσεις του δέρματος θα γίνεται με άπλο τρόπο και χωρίς να καταφεύγη σε δαπανηρές μεθόδους θεραπείας ή να σπαταλά τις ώρες του στα ίνοισιούτα καλλονής. Ή θεραπεία θα γίνεται μ' ένα αποτελεσματικώτατον όργανον που θα διοχετεύεται σε πολύ μικρή ποσότητα με ένεσι κάτω απ' την έπιδερμίδα και κατά προτίμησιν διήπλα απ' τις άκρες των χειλιών. Ο όρρος αυτός ανανεώνει πολύ γρήγορα και θετικά τον συνδετικόν ιστόν. Φυσικά θα χρειάζεται πάντοτε ή σχετική άνάπαυσις και ή λογική τροφή του δέρματος — με βάσιν τα άμεινοξέα, τα λευκοματεοειδή και τις λιπαρές ούσεις — αλλά τρεις μόνον ένεσεις, σε διάστημα ολίγων ήμερών, από τον άναρωτικόν αυτόν όρρον, είναι ικανές να φρεσκάρουν την έπιδερμίδα. Έπειτα χρειάζεται κάθε έξι άμηνον άλλη μία προληπτική ένεσις για να έξαφινισθούν τελείως οι ρυτίδες —ού πρόσωπον. Δυσκολώτερα θα είναι τα πράγματα όταν υπάρχει πλεονάζον δέρμα, όποτε, ή νεώτερη έπιστήμη εφαρμόζει την μέθοδον της άπολεπίσεως, που δεν είναι παρά ένα «μάδημα» των νεκρών τμημάτων της έπιδερμίδος για να διευκολυνθή ό σχηματισμός νέας, υγιούς και σφικτής.

χλιαρό νερό, αν έπιτρέπεται. Κάνομε ένεσι άπομορφίνης.

Τεχνητή άναπνοή: Τράδημα της γλώσσας: Άνοίγομε το στόμα του παθόντος, με τον τρόπο που έχομε ήδη περιγράψει και το κρατάμε άνοικτό με τη βοήθεια ενός φελλού, ή μιας κουδουρίστρας, ή ενός μαντηλιού σφικτά τυλιγμένου σε σχήμα κυλίνδρου, που τοποθετούμε άναμεσα στα δόντια, κοντά στη σχισμή του στόματος. Πιάνομε τη γλώσσα με μία γάζα, ή μ' ένα καθαρό μαντήλι, προσέχοντας να μη μας ξεφύγη. Πηγαίνουμε την γλώσσα, ρυθμικά, έξω-μέσα, τουλάχιστον είκοσι φορές στο λεπτό και επί ένα τέταρτο της ώρας. Έπιμένομε περισσότερο, αν δεν άρχισή να άναπνέη ό παθών.

Μέθοδος Σίλβεστρε: Έκτελείται με τη συνδρομή βοηθών. Τοποθετούμε ύπτιο (άνασκελα) τον παθόντα, με το κεφάλι προς τα πλάγια. Κάτω από τον θώρακα τοποθετούμε μαξιλάρι, ή διπλωμένα ρούχα. Άνοίγομε το στόμα του και το κρατούμε άνοικτό, κατά τον τρόπο που ύποδεικνύομε πιο πάνω. Πιάνομε τη γλώσσα και την κρατάμε έξω από το στόμα. Τοποθετούμεθα πίσω από το κεφάλι του παθόντος κι' άφού πιάσουμε τα χέρια του από τους άγκώνες, τα πιέζομε πάνω στο θώρακα, ώστε να προκαλέσωμε έκπνοή. Ύστερα σηκώνομε τα χέρια πάνω από το κεφάλι και τους ώμους, στρίβοντας τα προς τα μέσα, ώστε να έκταθή ό θώραξ και να προκαλέσωμε έτσι μία καλή εισπνοή. Τέτοιες κινήσεις κάνομε δεκαέντε σε κάθε πρώτο λεπτό της ώρας. Ένεργούμε με ύπομονή και ήρεμιά, γιατί ή βία και ή έντασι μπορούν να κάνουν κακό.

Άλλη μέθοδος: Ξαπλώνομε τον πάσχοντα μπρούμυτα. Το ένα χέρι του το φέρομε τεντωμένο ίσια πάνω από το κεφάλι του, σε όριζοντίωσι με το σώμα του, ενώ το άλλο, διπλωμένο στον άγκώνα, το περνάμε κάτω από το κεφάλι του, σε τρόπο που ή άκρη χείρ να φθάση στον άπέναντι βραχίονα, ό δε πήχυς να άφινη τη μύτη και το στόμα του πάσχοντος ελεύθερα και συγχρόνως ψηλά από το έδαφος. Γονατίζομε ύστερα από πάνω του, έχοντας τους μηρούς του άνάμεσα στα γόνατά μας και το πρόσωπό μας βλέποντας προς το κεφάλι του. Άκουμπάμε τις παλάμες μας στο τέλος των πλευρών του, από τις δυο μεριές της πλάτης του, με τα δάκτυλα βλέποντας προς τα έξω και σε άπόσπασι της μιας πηχεοκαρπικής άρθρωσεως από την άλλη δέκα περίπου εκατοστομέτρων (πόντων). Με τα χέρια μας τεντωμένα, σκύβομε βαθμιαία προς τα έμπρός, μετρώντας άργα: «ένα — δυο — τρία». Άπομακρύνομε τα χέρια μας από το σώμα του παθόντος και άνασηκώνομαστε. Περιμένομε λίγο και έπαναλαμβάνομε το ίδιο. Αυτό έπαναλαμβάνεται δώδεκα φορές σε κάθε πρώτο λεπτό της ώρας.

Στοιχειώδης έπίδεξις μόλογια: Για την έπίδεσι μεταχειρίζομαστε έπίδέσμους διαφόρων μεγεθών (5X8—10X5). Κανόνες για κάθε έπίδεσι είναι: 1) κάθε γύρος της ταινίας να σκεπάζη ως ένα σημείο τον προηγούμενο και 2) ή πίεσι που θέ άσκη ή ταινία στο μέλος να είναι όμοιομερής (ίδια σ' όλη την έκτασι της έπίδέσεως) κι' όχι μεγάλη. Άκόμη άπαιτείται μία άπλουστατή τεχνική κατά την περιτύλιξι της ταινίας. Τυλιγμένη κυλινδρικά, την κρατάμε με το ένα χέρι μας, ενώ με το άλλο την ξετυλίγωμε σε μήκος λίγων εκατοστών του μέτρου. Έφαρμόζομε ύστερα το ξετυλιγμένο άκρο της ταινίας, λοξά, πάνω στο μέλος που θέλομε να έπίδέσωμε και από την έξωτερική επιφάνεια της ταινίας (με τον κύλινδρο δηλαδή προς τα πάνω κι' όχι έστραμμένο προς το μέλος) και άρχίζομε να τυλίγωμε, σύμφωνα με τις πιο πάνω οδηγίες μας. Άφού ή ταινία σωθή και ή έπίδεσι τελειώση, στερεώνομε την ταινία γύρω από το μέλος, ή καρφιστώνοντας την με μία παραμόνα, ή δένοντάς την γύρω από το μέλος, άφού προηγουμένως την έχομε χωρίσει σε δυο σκέλη, που στη βάση τους τα έχομε δέσει κόμπο. Υπάρχουν πολλοί τρόποι έπίδέσεως, άνάλογοι με την έπίδενόμενη χώρα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο έπόμενο.

Αμερικανικά
Ταγιέρ

• Τα άμερικανικά ταγιέρ θεωρούνται από τα ώραιότερα της φετεινής σαιζόν. Είναι κομψά και εύκολόφορετα.

1 Ριχτή φαρδουλή ζακέτα με δελουδινο γιακά. Οι μπροστινές τσέπες σχηματίζουν τη μπάσκα.

2 Ταγιέρ έφαρμοστό και όπως λέει το μοντέλο: «κατάλληλο για κουτές». Στη θέση της τσέπης γαρνιτούρα με δυο δαθιές άκτινωτές πιέτες και ένα μικρό φοιγοκάκι.

3 Ριχτή φαρδιά μοντέρνα γραμμή. Έφαρμόζει λίγο γύρω στους γοφούς.

4 Κομψή ζακέτα με λοξό κόμψωμα. Ο γιακάς κομψώνει κι' αυτός γυρίζοντας διπλός.

ΜΑΡΙΑ ΣΤΙΟΥΑΡΤ

‘Από το θρόνο στο ικρίωμα. — Η δραματική ιστορία της τραγικής βασίλισσας της Σκωτίας’

15ον

‘Η Μαρία Στιούαρτ δεχεται ένα πρωτό, στον πύργο του Καρλάισλ, όπου είναι περιορισμένη, την επίσκεψη ενός απεσταλμένου της ‘Ελισάβετ, που λέγεται Μίντελμορ. ‘Η Μαρία Στιούαρτ βρίσκει την ευκαιρία για να εκφράσει τα παράπονά της έναντι της βασίλισσας της ‘Αγγλίας.

—Γιατί, η αγαπητή μου ‘Εξεδέλη, λέγει στον Μίντελμορ, δεν αποφασίζει να με δεχθεί; Είμαι τόσες μέρες σ’ αυτόν τον πύργο και δεν πήρα ακόμα πρόσκλησή της να πάω στο Λονδίνο. Τί συμβαίνει; Δεν είμαι απρόσδεκτη στην ‘Αγγλία;

—Το αντίθετο, Μεγαλειοτάτη, της απαντάει με μια μικρή υπόκληση ο Μίντελμορ. Είσαρτε πολύ εύπορο στην ‘Αγγλία, μόνο πού...

Κομπιάζει, διστάζει να συνεχίσει.

—Μόνο πού..., τον υποβοηθεί η Μαρία Στιούαρτ.

—Μόνο πού, η Μεγαλειοτάτη της νομίζει ότι δεν θα έπρεπε να πραγματοποιηθεί για λίγον καιρό ακόμα μια τέτοια συνάντηση.

—Γιατί; ρωτάει η Μαρία Στιούαρτ μαζεύοντας τα φρύδια της.

—Γιατί θα εδημιουργείτο διενεργή ζήτημα.

—Δεν καταλαβαίνω, λέει η βασίλισσα της Σκωτίας.

—Μεγαλειοτάτη, λέει επί τέλους με ύφος σταθερό ο Μίντελμορ, θα πρέπει να μιλήσω καθαρά.

—Έπρεπε να το είχατε κάνει από την αρχή, τού λέει με ύφος επιτηλέως η Μαρία Στιούαρτ.

—Λοιπόν, Μεγαλειοτάτη, η βασίλισσα της ‘Αγγλίας νομίζει ότι δεν θα έπρεπε να συναντηθείτε προς το παρόν, γιατί υπάρχει η έναντιον σας κατηγορία, την όποιον ασφαλώς ούτε κατ’ ελάχιστο πιστεύει, για συμμετοχή σας στη δολοφονία του βασιλέως Ντάρνλεϊ.

—Τί είναι αυτά που μου λέτε, ρωτάει με ύφος οργισμένο η Μαρία Στιούαρτ και σηκώνεται επάνω.

—Μεγαλειοτάτη, σας επαναλαμβάνω ότι η βασίλισσα της ‘Αγγλίας δεν δίνει ούτε κατ’ ελάχιστο πίστι σ’ αυτά που λέγονται.

—Τότε, γιατί κρατάει αυτή τη στάση;

—Δεν το κάνει για τον εαυτό της. Υπάρχουν οι άλλοι βασιλείς της Ευρώπης. Τί θα σκεφθούν αυτοί όταν η Μεγαλειοτάτη της σας δεχθεί ή στιγμή που υπάρχει η έναντιον σας κατηγορία; Μη ξεχνάτε ότι οι στιγμές είναι πονηρές και η βασίλισσα της ‘Αγγλίας θέλει να διατηρήσει φιλικές σχέσεις με τα άλλα κράτη.

‘Η Μαρία Στιούαρτ μένει για λίγο σιωπηλή. Είναι τρομερά θυμωμένη γιατί ξέρει πως όλα αυτά δεν είναι παρά μια πρόσφατη για ν’ αποφυγή η ‘Ελισάβετ να συναντηθεί μαζί της

Τού συνεργάτου μας ΑΛ. ΚΑΡΡΕΡ

και για να την κρατάει υπό περιορισμό. Δεν αφήνει όμως το θυμό της να εκδηλωθεί. Πάντως λέει στον Μίντελμορ, να μεταβιβάσει στη βασίλισσα του τη βαθιά της απογοήτευση.

—Μά η Μεγαλειοτάτη της, της παρατηρεί ο απεσταλμένος, δεν βλέπει τη στιγμή, να συναντηθεί μαζί σας και να σας δείξει όλα τα αισθήματα αγάπης που τρέφει για σας. Αυτό όμως θα γίνη αφού ξεκαθαρίσει η υπόθεση της δολοφονίας του βασιλιά Ντάρνλεϊ.

‘Η Μαρία Στιούαρτ είναι περήφανη. Δεν πρόκειται να ικετεύσει, ούτε να υποβάλει καμιά πρόταση που μπορεί να την ταπεινώσει. Σηκώνεται δρβια σε ένδειξη ότι η συζήτηση έληξε.

Και κάθεται κατόπιν και γράφει ένα μεγάλο γράμμα, δυο σελίδες, στην ‘Εξεδέλη της, στο όποιο, ανάμεσα σ’ άλλα, της λέει:

«Βγάλε, κυρία, από το μυαλό σας, ότι ήρθα εδώ για να σώσω τη ζωή μου (μπε το κόσμος μήτε η Σκωτία ολόκληρη μ’ έχουν απαρνηθεί), μά για να σώσω την τιμή μου και να μπορέσω να τιμωρήσω τους συκοφάντες μου...».

Παρακάτω γράφει να της επιτραπεί να περάσει στη Γαλλία. Μάταια όμως θα υποβάλει αυτό το αίτημα σε κάθε γράμμα. Ποτέ δεν θα της δοθεί απάντηση πάνω στο σημείο αυτό. Όταν ο λύκος αρπάξει τη λεία του, δεν την αφήνει πια να του ξεφύγει.

‘Η ζωή στον πύργο του Καρλάισλ περνάει μονότονη και πληκτική. Οι δυο λόρδοι, στους όποιους η ‘Ελισάβετ έχει αναθέσει τη φύλαξη της Μαρίας Στιούαρτ, ο Σκρόπ και ο Κνάλλνι, έχουν γοντευθεί από την όμορφη και την εξυπνάδα της

Μαρίας Στιούαρτ και στις αναφορές τους λένουν ότι η βασιλίσσα της ‘Αγγλίας θα έπρεπε ν’ αφήσει την ‘Εξεδέλη της να πάει όπου θέλει, είτε να επιστρέψει στη Σκωτία είτε να πάει στη Γαλλία. ‘Αλλά η ‘Ελισάβετ βρίσκει πάντοτε διάφορες προφάσεις για ν’ αποφυγή αυτό το θέμα.

‘Η Μαρία Στιούαρτ, στην απελπισία της, κάνει έκκληση στα ισχυρά καθολικά κράτη. Στον Γάλλο πρεσβευτή Μονμορέν, που στις 21 ‘Ιουνίου έρχεται να την επισκεφθεί από μέρους του βασιλιά της Γαλλίας, παραδίδει τρία γράμματα. Το ένα απευθύνεται στον Κάρολο 9ο, το άλλο στον δούκα ντ’ Ανζού και το τρίτο στο θείο της, τον καρδινάλιο της Λωραίνης. Στο τελευταίο γράφει:

«Θεέ μου, αν δε με λυπηθεί αυτή τη φορά, να ξέρετε ότι η χώρα μου θα καταστραφεί και ο γυιός μου και εγώ θα χαθούμε. ‘Η διαμονή μου εδώ δε διαφέρει καθόλου από τη διαμονή μου στο Λοχλέν... Πάντως, να είστε βέβαιος ότι θα πεθάνω καθολική... ‘Ο Θεός θα με λυτρώσει σύντομα από όλες αυτές τις αθλιότητες... Γιατί δοκίμασα βρισιές, ταπεινώσεις, συκοφαντίες, φυλακίσεις, πείνα, κρύο, ζέστη...».

Μά οι ξένοι βασιλείς κρατούν μια στάση επιφυλακτικότητας. Κάνουν μὲν διαδήματα προς την ‘Ελισάβετ, για να λήξη η υπόθεση της βασίλισσας της Σκωτίας, αλλά δεν ασκούν καμιά μεγαλύτερη πίεση. Δεν θέλουν αυτή τη στιγμή εκτράχυνση των σχέσεων του με την ‘Αγγλία, που θα μπορούσε να οδηγήσει σε πόλεμο. Γιατί στο εσωτερικό της ίδιας τους της χώρας σημειώνονται αναταραχές. Που έχουν τη μορφή θρησκευτικών μεταρρυθμίσεων, κι’ επομένως δεν μπορούν να μπλέξουν σε μια εξωτερική περιπέτεια.

‘Η Μαρία Στιούαρτ επαναλαμβάνει τα διαβήματα της προς την ‘Ελισάβετ. Διαμαρτυρείται για τον τρόπο πού της συμπεριφέρεται, φθάνει μάλιστα στο σημείο να την απειλήσει. Και στο τέλος της ζητάει πάντα να την αφήσει ελεύθερη να πάει όπου θέλει.

‘Η ‘Ελισάβετ της απαντάει πως φροντίζει διά την αποκατάστασή της στο θρόνο της Σκωτίας.

‘Η ‘Ελισάβετ δρίζει σαν εκπροσώπο της για να παρακολουθήσουν την υπόθεση, το δούκα του Νόρφολκ, τον κόμητα του Σάσεξ και το σερ Ράφ Σάντλερ. ‘Η Μαρία Στιούαρτ δρίζει σαν εκπροσώπους της — ή ίδια δε μπορεί να παρασταθεί, γιατί δεν ταίριαζε σε μια βασίλισσα που κυβερνάει «ἐλέω Θεού», να παρουσιάσει στα δικαστήρια αμια κοινή θνητή — τους λόρδους Χέρικ και Λέσλι, τον επίσκοπο του Ρόκ και έννέα ακόμα ευγενείς. ‘Ο Μούραϊν παρουσιάζεται αυτοπροσώπως μαζί με τον Μόρτον και πολλούς άλλους.

Προς μεγάλη έκπληξη των ‘Αγγλων, τις δυο πρώτες μέρες ο Μούραϊν δεν προβάλλει παρά μια πολύ ασθενή άμυνα στις κατηγορίες της αδελφής του. Οι απαντήσεις του είναι άσφαεις και άοριστες. ‘Επί πλέον δεν αναφέρει τίποτα για τη συνενοχή της Μαρίας στη δολοφονία του Ντάρνλεϊ. Τί συμβαίνει; Γιατί ο Μούραϊν δεν παρουσιάζει στο δικαστήριο την περίφημη κασετίνα με τα γράμματα της αδελφής του α-

Σκωτίας κι’ ότι πρέπει να έχη ύποψην.

‘Η βασίλισσα της ‘Αγγλίας στην πραγματικότητα κάνει ότι μπορεί για να επιδεινώσει τις σχέσεις ανάμεσα στη Μαρία Στιούαρτ και τους λόρδους της. ‘Αρχίζει όμως και ν’ ανησυχά. ‘Η Μαρία Στιούαρτ εξακολουθεί να έχη πολλούς φίλους στη χώρα της, πού, παρά τις προσπάθειες των πρακτόρων της ‘Ελισάβετ, διαρκώς αυξάνουν. Και ο πύργος του Καρλάισλ βρίσκεται κοντά στα σκωτικά σύνορα. ‘Επί πλέον οι καθολικοί της ‘Αγγλίας, που δεν τολμούσαν να σηκώσουν κεφάλι, τώρα αρχίζουν να κινούνται. Καινούργιες έλπίδες ξυπνούν στην ψυχή τους. Κι’ αυτές τις έλπίδες τις βασίζουν στην καθολική βασιλίσσα της Σκωτίας, που είναι τώρα τόσο κοντά τους (υποτίθεται ότι η Μαρία Στιούαρτ δεν είναι φυλακισμένη ούτε υπό κράτησιν, κι’ ότι βρίσκεται σαν επισκέπτρια στην ‘Αγγλία).

Γι’ αυτό η ‘Ελισάβετ διατάζει μια μέρα τη μεταφορά της Μαρίας Στιούαρτ στον πύργο του Μπόστον. ‘Η βασίλισσα της Σκωτίας διαμαρτύρεται. Μά ο λόρδος Κνάλλνι την πείθει ότι αυτό γίνεται προς το καλό της και ότι κατ’ αυτό τον τρόπο θα «πλησιάσει» περισσότερο προς την ‘Εξεδέλη της. ‘Εξ άλλου της υπόσχεται ότι θα της δώσουν την ευκαιρία ν’ αποδείξει την αθωότητά της και να συντριψη το συκοφάντη της μπροστά στα μάτια όλου του κόσμου.

Στις 2 ‘Οκτωβρίου αρχίζει στην ‘Υόρκη μια κουβερσία μεγάλης ολκής. ‘Η ‘Ελισάβετ συγκροτεί ένα είδος δικαστήριο για να κρίνει τις κατηγορίες της Μαρίας Στιούαρτ έναντι των σωεριστών του θρόνου της, δηλαδή του αδελφού της Μούραϊν και των συνεργατών του. ‘Η πονηρή ‘Ελισάβετ ξέρει ότι ο Μούραϊν για ν’ αμυνθεί, θα προβάλει το επιχείρημα ότι η αδελφή του δεν είναι αξία να βασίλει γιατί πήρε μέρος στη δολοφονία του ανδρός της. Κι’ έτσι από κατηγορη, η Μαρία Στιούαρτ θα μεταβληθεί σε κατηγορούμενη.

‘Η ‘Ελισάβετ δρίζει σαν εκπροσώπους της για να παρακολουθήσουν την υπόθεση, το δούκα του Νόρφολκ, τον κόμητα του Σάσεξ και το σερ Ράφ Σάντλερ. ‘Η Μαρία Στιούαρτ δρίζει σαν εκπροσώπους της — ή ίδια δε μπορεί να παρασταθεί, γιατί δεν ταίριαζε σε μια βασίλισσα που κυβερνάει «ἐλέω Θεού», να παρουσιάσει στα δικαστήρια αμια κοινή θνητή — τους λόρδους Χέρικ και Λέσλι, τον επίσκοπο του Ρόκ και έννέα ακόμα ευγενείς. ‘Ο Μούραϊν παρουσιάζεται αυτοπροσώπως μαζί με τον Μόρτον και πολλούς άλλους.

Προς μεγάλη έκπληξη των ‘Αγγλων, τις δυο πρώτες μέρες ο Μούραϊν δεν προβάλλει παρά μια πολύ ασθενή άμυνα στις κατηγορίες της αδελφής του. Οι απαντήσεις του είναι άσφαεις και άοριστες. ‘Επί πλέον δεν αναφέρει τίποτα για τη συνενοχή της Μαρίας στη δολοφονία του Ντάρνλεϊ. Τί συμβαίνει; Γιατί ο Μούραϊν δεν παρουσιάζει στο δικαστήριο την περίφημη κασετίνα με τα γράμματα της αδελφής του α-

Σκωτίας κι’ ότι πρέπει να έχη ύποψην.

‘Η βασίλισσα της ‘Αγγλίας στην πραγματικότητα κάνει ότι μπορεί για να επιδεινώσει τις σχέσεις ανάμεσα στη Μαρία Στιούαρτ και τους λόρδους της. ‘Αρχίζει όμως και ν’ ανησυχά. ‘Η Μαρία Στιούαρτ εξακολουθεί να έχη πολλούς φίλους στη χώρα της, πού, παρά τις προσπάθειες των πρακτόρων της ‘Ελισάβετ, διαρκώς αυξάνουν. Και ο πύργος του Καρλάισλ βρίσκεται κοντά στα σκωτικά σύνορα. ‘Επί πλέον οι καθολικοί της ‘Αγγλίας, που δεν τολμούσαν να σηκώσουν κεφάλι, τώρα αρχίζουν να κινούνται. Καινούργιες έλπίδες ξυπνούν στην ψυχή τους. Κι’ αυτές τις έλπίδες τις βασίζουν στην καθολική βασιλίσσα της Σκωτίας, που είναι τώρα τόσο κοντά τους (υποτίθεται ότι η Μαρία Στιούαρτ δεν είναι φυλακισμένη ούτε υπό κράτησιν, κι’ ότι βρίσκεται σαν επισκέπτρια στην ‘Αγγλία).

Γι’ αυτό η ‘Ελισάβετ διατάζει μια μέρα τη μεταφορά της Μαρίας Στιούαρτ στον πύργο του Μπόστον. ‘Η βασίλισσα της Σκωτίας διαμαρτύρεται. Μά ο λόρδος Κνάλλνι την πείθει ότι αυτό γίνεται προς το καλό της και ότι κατ’ αυτό τον τρόπο θα «πλησιάσει» περισσότερο προς την ‘Εξεδέλη της. ‘Εξ άλλου της υπόσχεται ότι θα της δώσουν την ευκαιρία ν’ αποδείξει την αθωότητά της και να συντριψη το συκοφάντη της μπροστά στα μάτια όλου του κόσμου.

Στις 2 ‘Οκτωβρίου αρχίζει στην ‘Υόρκη μια κουβερσία μεγάλης ολκής. ‘Η ‘Ελισάβετ συγκροτεί ένα είδος δικαστήριο για να κρίνει τις κατηγορίες της Μαρίας Στιούαρτ έναντι των σωεριστών του θρόνου της, δηλαδή του αδελφού της Μούραϊν και των συνεργατών του. ‘Η πονηρή ‘Ελισάβετ ξέρει ότι ο Μούραϊν για ν’ αμυνθεί, θα προβάλει το επιχείρημα ότι η αδελφή του δεν είναι αξία να βασίλει γιατί πήρε μέρος στη δολοφονία του ανδρός της. Κι’ έτσι από κατηγορη, η Μαρία Στιούαρτ θα μεταβληθεί σε κατηγορούμενη.

‘Η ‘Ελισάβετ δρίζει σαν εκπροσώπους της για να παρακολουθήσουν την υπόθεση, το δούκα του Νόρφολκ, τον κόμητα του Σάσεξ και το σερ Ράφ Σάντλερ. ‘Η Μαρία Στιούαρτ δρίζει σαν εκπροσώπους της — ή ίδια δε μπορεί να παρασταθεί, γιατί δεν ταίριαζε σε μια βασίλισσα που κυβερνάει «ἐλέω Θεού», να παρουσιάσει στα δικαστήρια αμια κοινή θνητή — τους λόρδους Χέρικ και Λέσλι, τον επίσκοπο του Ρόκ και έννέα ακόμα ευγενείς. ‘Ο Μούραϊν παρουσιάζεται αυτοπροσώπως μαζί με τον Μόρτον και πολλούς άλλους.

Προς μεγάλη έκπληξη των ‘Αγγλων, τις δυο πρώτες μέρες ο Μούραϊν δεν προβάλλει παρά μια πολύ ασθενή άμυνα στις κατηγορίες της αδελφής του. Οι απαντήσεις του είναι άσφαεις και άοριστες. ‘Επί πλέον δεν αναφέρει τίποτα για τη συνενοχή της Μαρίας στη δολοφονία του Ντάρνλεϊ. Τί συμβαίνει; Γιατί ο Μούραϊν δεν παρουσιάζει στο δικαστήριο την περίφημη κασετίνα με τα γράμματα της αδελφής του α-

Σκωτίας κι’ ότι πρέπει να έχη ύποψην.

‘Η βασίλισσα της ‘Αγγλίας στην πραγματικότητα κάνει ότι μπορεί για να επιδεινώσει τις σχέσεις ανάμεσα στη Μαρία Στιούαρτ και τους λόρδους της. ‘Αρχίζει όμως και ν’ ανησυχά. ‘Η Μαρία Στιούαρτ εξακολουθεί να έχη πολλούς φίλους στη χώρα της, πού, παρά τις προσπάθειες των πρακτόρων της ‘Ελισάβετ, διαρκώς αυξάνουν. Και ο πύργος του Καρλάισλ βρίσκεται κοντά στα σκωτικά σύνορα. ‘Επί πλέον οι καθολικοί της ‘Αγγλίας, που δεν τολμούσαν να σηκώσουν κεφάλι, τώρα αρχίζουν να κινούνται. Καινούργιες έλπίδες ξυπνούν στην ψυχή τους. Κι’ αυτές τις έλπίδες τις βασίζουν στην καθολική βασιλίσσα της Σκωτίας, που είναι τώρα τόσο κοντά τους (υποτίθεται ότι η Μαρία Στιούαρτ δεν είναι φυλακισμένη ούτε υπό κράτησιν, κι’ ότι βρίσκεται σαν επισκέπτρια στην ‘Αγγλία).

Γι’ αυτό η ‘Ελισάβετ διατάζει μια μέρα τη μεταφορά της Μαρίας Στιούαρτ στον πύργο του Μπόστον. ‘Η βασίλισσα της Σκωτίας διαμαρτύρεται. Μά ο λόρδος Κνάλλνι την πείθει ότι αυτό γίνεται προς το καλό της και ότι κατ’ αυτό τον τρόπο θα «πλησιάσει» περισσότερο προς την ‘Εξεδέλη της. ‘Εξ άλλου της υπόσχεται ότι θα της δώσουν την ευκαιρία ν’ αποδείξει την αθωότητά της και να συντριψη το συκοφάντη της μπροστά στα μάτια όλου του κόσμου.

Στις 2 ‘Οκτωβρίου αρχίζει στην ‘Υόρκη μια κουβερσία μεγάλης ολκής. ‘Η ‘Ελισάβετ συγκροτεί ένα είδος δικαστήριο για να κρίνει τις κατηγορίες της Μαρίας Στιούαρτ έναντι των σωεριστών του θρόνου της, δηλαδή του αδελφού της Μούραϊν και των συνεργατών του. ‘Η πονηρή ‘Ελισάβετ ξέρει ότι ο Μούραϊν για ν’ αμυνθεί, θα προβάλει το επιχείρημα ότι η αδελφή του δεν είναι αξία να βασίλει γιατί πήρε μέρος στη δολοφονία του ανδρός της. Κι’ έτσι από κατηγορη, η Μαρία Στιούαρτ θα μεταβληθεί σε κατηγορούμενη.

‘Η ‘Ελισάβετ δρίζει σαν εκπροσώπους της για να παρακολουθήσουν την υπόθεση, το δούκα του Νόρφολκ, τον κόμητα του Σάσεξ και το σερ Ράφ Σάντλερ. ‘Η Μαρία Στιούαρτ δρίζει σαν εκπροσώπους της — ή ίδια δε μπορεί να παρασταθεί, γιατί δεν ταίριαζε σε μια βασίλισσα που κυβερνάει «ἐλέω Θεού», να παρουσιάσει στα δικαστήρια αμια κοινή θνητή — τους λόρδους Χέρικ και Λέσλι, τον επίσκοπο του Ρόκ και έννέα ακόμα ευγενείς. ‘Ο Μούραϊν παρουσιάζεται αυτοπροσώπως μαζί με τον Μόρτον και πολλούς άλλους.

Προς μεγάλη έκπληξη των ‘Αγγλων, τις δυο πρώτες μέρες ο Μούραϊν δεν προβάλλει παρά μια πολύ ασθενή άμυνα στις κατηγορίες της αδελφής του. Οι απαντήσεις του είναι άσφαεις και άοριστες. ‘Επί πλέον δεν αναφέρει τίποτα για τη συνενοχή της Μαρίας στη δολοφονία του Ντάρνλεϊ. Τί συμβαίνει; Γιατί ο Μούραϊν δεν παρουσιάζει στο δικαστήριο την περίφημη κασετίνα με τα γράμματα της αδελφής του α-

‘Από την ιστορία

● ‘Η πρώτη διεθνής συμφωνία για την αναγνώριση του θεσμού του «ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ», υπεγράφη στη Γενεύη, στις 22/8/1864 από δώδεκα ευρωπαϊκές δυνάμεις.

● Πρωτοργάνης για την πραγματοποίηση της ιδέας αυτής ήταν η ‘Αγγλίδα Φλωράνς Νάϊντνικελ, οι Γάλλοι γιατροί Μονιέ και Ντυνάντ και ο ‘Ιταλός γιατρός Λ. Απια.

● ‘Ακολούθησε η καθιέρωση και η ίδρυση των ‘Εθνικών Ερυθρών Σταυρών και το 1916 ίδρύθη ο Ε.Σ. της νεότητος.

● Τις φοβερότερες επιδημίες που έγιναν ποτέ στην ανθρωπότητα τις προκάλεσε η πανώλη. ‘Η πανώλη του ‘Ιουστινιανού (Βυζάντιον, 524 μ.Χ.) είχε 300.000 θύματα. ‘Η πανώλη του 14ου αιώνα (1347—1351) που έπλωθηκε διαδοχικά εις όλες σχεδόν τις χώρες και που ωνομάστηκε και «μαύρη πανώλη» από τις καταστροφές που έπέφερε, προκάλεσε το θάνατο 25 εκατομμυρίων Ευρωπαίων, τότε που η Ευρώπη είχε συνολικό πληθυσμό 105 εκατομμύρια. Σήμερα η πανώλη χάρις στα μέτρα υγιεινής και των προφυλακτικό έμβολιασμό, περιορίστηκε μόνο σε ώρισμένες περιοχές της ‘Ασίας και της ‘Αφρικής.

● Πολλές από τις αρρώστιες που ξέρουμε σήμερα υπήρχαν από τα πολύ παλιά χρόνια. Στους σκελετούς ανθρώπων παλαιολιθική έποχής, βρίσκουμε διάδες αρθρίτιδος, σπονδυλίτιδος, ραχίτιδος και λοιπών ασθενειών.

● Στις μούμιες δε 3.000 ετών π.χ., διαπιστώνται άλλοι ειδίδια, αρθροσκληρώσι, πνευμονία, πλευριτίδα, κίρρωσι του ήπατος, χολοκυστίτις, αποστήματα νεφρών κ.λ.π.

ΤΟ ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΘΕΜΑ:

Οί σουλφαμίδες

ΥΜΑΜΑΙ ζωγρά τότε που είχε κυκλοφορήσει το Προντοζίλ. “Ενα φάρμακο κατακόκκινο, έντυπο, που γινόταν και σ’ ένους, και έδωσε τα πάντα όνους, και έπεφτε. “Ηταν η πρώτη από τις σουλφαμίδες που κυκλοφορούσε κι’ ο κόσμος των γιατρών και των αρρώστων κρατούσε την αναπνοή του. ‘Ο φάρμακο ήταν σπάνιο κι’ η έμπορικη φήμη του απέδιδε θαυματουργές ιδιότητες. ‘Ο έρυσίλειος (άνεμοπύρωμα) και οι σφηαιμίες, οι τρομερές αυτές αρρώστιες υποχωρούσαν μπροστά του. ‘Είχε δροθεί επί τέλους η ουσία που καταπολεμούσε τα μικρόβια. Νάτανε τάχα αλήθειες; “Η μήπως ήταν κι’ αυτό μια «μυθώ» διασύνθεσης έμπορικού κέρδους όπως τόσες άλλες που προηγήθηκαν και θα περνούσαν; ‘Οι γιατροί μας στα νοσοκομεία συγκινημένοι και διατακτικοί το δοκίμαζαν και σύγχρονα μελετούσαν κάθε τι το σχετικό.

‘Ο έπιστημονικός ειδήσεις σιγά-σιγά το έλεγαν καθαρά. ‘Οι πυγνόνοι κόκκοι, ο σταφυλόκοκος και ο στρεπτόκοκος, καθώς και ο γονόκοκος, τα άνικητα αυτά μικρόβια που προκαλούσαν τόσες και τόσες αρρώστιες, σταματούσαν κάπως την ανάπτυξή τους, υποχωρούσαν, όταν έρχονταν σε έπαφή με κάτι χημικές ουσίες που τις άνομιαν σε σουλφαμίδες γενικά, έπειδη στο μόριο τους είχαν πάντοτε σαν κύριο συστατικό το θείο (σούφρ). ‘Οι σουλφαμίδες ήταν λοιπόν φάρμακα ΧΗΜΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑ (χημικές έννοιες που θεραπεύουν) όπως περίπου ήταν το άρσενικό για τη σιφιλη και το κινίνο για την έλονοσία.

Στα μαύρα χρόνια της καταχής, οι σουλφαμίδες έφτασαν στο απόγειο της δόξας τους για την πατρίδα μας. ‘Η έπιστημονική δοκιμασία είχε πια καταχωρήσει την αξία τους, και η διέθνής φαρμακοβιομηχανία κατασκεύαζε πλήθος από αυτές, τη μια καλύτερη από την άλλη, πιά καταστρεπτική δηλαδή για τα

μικρόβια και πιά αβλαβή για τον οργανισμό. Τότε ακριβώς, στα χρόνια της κατοχής, μαζί με την αντίσταση στον κατακτητή, ο λαός μας έδωσε και τη μάχη κατά των μικροβίων. Δεν είναι ούτε υπερβολή, ούτε παραδόξολογία αυτό. Καθημερινά, την κάθε στιγμή, ένας άεικλικτος κρυφός αγώνας έξελλίσσεται ανάμεσα στα μικρόβια και τους ανθρώπους. “Ενας αγώνας με ποικίλες εναλλασσόμενες φάσεις, και με όλα τα μέσα. Και τον αγώνα αυτόν, τον έδωσε ο λαός μας με τις οδηγίες των γιατρών του παλαιοκράτους και νικηφόρα. ‘Οργάνωσε βέβαια η μαύρη αγορά. “Εστιασε ένα αμυντήριο ούλτρα σπύτλ να ανταλλάσσεται με πηνήτα όκάδες σπύτλ. “Ομως οι ‘Ελληνες χρησιμοποιήσαν πλατεία τις σουλφαμίδες. Συμψηφίσε: σουλφονιλαμίδη, τετραπύτλ, νταζενάν, σουλφοναμινίδη, ούλτρα-σπύτλ, κ.λ.π. κ.λ.π. Και το αποτέλεσμα, παρά τις διάδες από την άλογιστη χρηση, θαυμάσιο. “Ανάσανε ο κόσμος από τις πνευμονίες, τις δσεντερίες, το τρομερό άνεμοπύρωμα, τη θανατηφόρα μηνιγγίτιδα, τη βλεννορροια κυρίως, τις μολύνσεις κ.λ.π. και τα μικρόβια των νοσών αυτών έχασαν από τότε την παλιά τους δύναμη, πληγώθηκαν και εξασθενήσαν. Μία έπικρατάσι στη θεραπευτική είχε γίνει και ο δρόμος για την πενικιλίνη τη στρεπτομυκίνη, και το Π.Α.Σ. είχε άνοιξει.

Πέθανε βέβαια ο άεξαστος σοφός καθηγητής της χειρουργικής Κ. Μέρμηγγας, γιατί δεν έλησε, από δυσπιστία στις «μύθες» των φαρμάκων, να χρησιμοποιήση σουλφαμίδες, ενώ έπασσε από φλεγμονή του ποδιού. Κι’ αντίθετα άλλοι πολλοί θάλασσαν γιατι χρησιμοποιήσαν τις σουλφαμίδες ασυλόγιστα, και για κάθε είδους νόσημα. “Ομως, γενικά, οι σουλφαμίδες ώφέλησαν αφάνταστα τους ‘Ελληνες

Στα μαύρα χρόνια της καταχής, οι σουλφαμίδες έφτασαν στο απόγειο της δόξας τους για την πατρίδα μας. ‘Η έπιστημονική δοκιμασία είχε πια καταχωρήσει την αξία τους, και η διέθνής φαρμακοβιομηχανία κατασκεύαζε πλήθος από αυτές, τη μια καλύτερη από την άλλη, πιά καταστρεπτική δηλαδή για τα

μικρόβια και πιά αβλαβή για τον οργανισμό. Τότε ακριβώς, στα χρόνια της κατοχής, μαζί με την αντίσταση στον κατακτητή, ο λαός μας έδωσε και τη μάχη κατά των μικροβίων. Δεν είναι ούτε υπερβολή, ούτε παραδόξολογία αυτό. Καθημερινά, την κάθε στιγμή, ένας άεικλικτος κρυφός αγώνας έξελλίσσεται ανάμεσα στα μικρόβια και τους ανθρώπους. “Ενας αγώνας με ποικίλες εναλλασσόμενες φάσεις, και με όλα τα μέσα. Και τον αγώνα αυτόν, τον έδωσε ο λαός μας με τις οδηγίες των γιατρών του παλαιοκράτους και νικηφόρα. ‘Οργάνωσε βέβαια η μαύρη αγορά. “Εστιασε ένα αμυντήριο ούλτρα σπύτλ να ανταλλάσσεται με πηνήτα όκάδες σπύτλ. “Ομως οι ‘Ελληνες χρησιμοποιήσαν πλατεία τις σουλφαμίδες. Συμψηφίσε: σουλφονιλαμίδη, τετραπύτλ, νταζενάν, σουλφοναμινίδη, ούλτρα-σπύτλ, κ.λ.π. κ.λ.π. Και το αποτέλεσμα, παρά τις διάδες από την άλογιστη χρηση, θαυμάσιο. “Ανάσανε ο κόσμος από τις πνευμονίες, τις δσεντερίες, το τρομερό άνεμοπύρωμα, τη θανατηφόρα μηνιγγίτιδα, τη βλεννορροια κυρίως, τις μολύνσεις κ.λ.π. και τα μικρόβια των νοσών αυτών έχασαν από τότε την παλιά τους δύναμη, πληγώθηκαν και εξασθενήσαν. Μία έπικρατάσι στη θεραπευτική είχε γίνει και ο δρόμος για την πενικιλίνη τη στρεπτομυκίνη, και το Π.Α.Σ. είχε άνοιξει.

Πέθανε βέβαια ο άεξαστος σοφός καθηγητής της χειρουργικής Κ. Μέρμηγγας, γιατί δεν έλησε, από δυσπιστία στις «μύθες» των φαρμάκων, να χρησιμοποιήση σουλφαμίδες, ενώ έπασσε από φλεγμονή του ποδιού. Κι’ αντίθετα άλλοι πολλοί θάλασσαν γιατι χρησιμοποιήσαν τις σουλφαμίδες ασυλόγιστα, και για κάθε είδους νόσημα. “Ομως, γενικά, οι σουλφαμίδες ώφέλησαν αφάνταστα τους ‘Ελληνες

Στα μαύρα χρόνια της καταχής, οι σουλφαμίδες έφτασαν στο απόγειο της δόξας τους για την πατρίδα μας. ‘Η έπιστημονική δοκιμασία είχε πια καταχωρήσει την αξία τους, και η διέθνής φαρμακοβιομηχανία κατασκεύαζε πλήθος από αυτές, τη μια καλύτερη από την άλλη, πιά καταστρεπτική δηλαδή για τα

μικρόβια και πιά αβλαβή για τον οργανισμό. Τότε ακριβώς, στα χρόνια της κατοχής, μαζί με την αντίσταση στον κατακτητή, ο λαός μας έδωσε και τη μάχη κατά των μικροβίων. Δεν είναι ούτε υπερβολή, ούτε παραδόξολογία αυτό. Καθημερινά, την κάθε στιγμή, ένας άεικλικτος κρυφός αγώνας έξελλίσσεται ανάμεσα στα μικρόβια και τους ανθρώπους. “Ενας αγώνας με ποικίλες εναλλασσόμενες φάσεις, και με όλα τα μέσα. Και τον αγώνα αυτόν, τον έδωσε ο λαός μας με τις οδηγίες των γιατρών του παλαιοκράτους και νικηφόρα. ‘Οργάνωσε βέβαια η μαύρη αγορά. “Εστιασε ένα αμυντήριο ούλτρα σπύτλ να ανταλλάσσεται με πηνήτα όκάδες σπύτλ. “Ομως οι ‘Ελληνες χρησιμοποιήσαν πλατεία τις σουλφαμίδες. Συμψηφίσε: σουλφονιλαμίδη, τετραπύτλ, νταζενάν, σουλφοναμινίδη, ούλτρα-σπύτλ, κ.λ.π. κ.λ.π. Και το αποτέλεσμα, παρά τις διάδες από την άλογιστη χρηση, θαυμάσιο. “Ανάσανε ο κόσμος από τις πνευμονίες, τις δσεντερίες, το τρομερό άνεμοπύρωμα, τη θανατηφόρα μηνιγγίτιδα, τη βλεννορροια κυρίως, τις μολύνσεις κ.λ.π. και τα μικρόβια των νοσών αυτών έχασαν από τότε την παλιά τους δύναμη, πληγώθηκαν και εξασθενήσαν. Μία έπικρατάσι στη θεραπευτική είχε γίνει και ο δρόμος για την πενικιλίνη τη στρεπτομυκίνη, και το Π.Α.Σ. είχε άνοιξει.

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ

και είναι φάρμακα με συγκεκριμένη και άνακτασστατη, και σημερινή αξία, ως έχουν περιπεσι πια στην αφάνεια σχεδόν κι’ ως έκτασστηκαν από τον καινούργιο δρό της θεραπευτικής, την πενικιλίνη, που δεν έρεδίζει το στομάχι, που δεν βλάπτει... κ.λ.π...».

Είναι όμως «φάρμακα» οι σουλφαμίδες. Φάρμακα δραστικά για τον οργανισμό και πολλές φορές επικίνδυνα, που κάνουν καλό μόνο όταν δοθούν σε συγκεκριμένες και σε καθωρισμένες δόσι. Δεν είναι ούτε άχρηστες πια ουσίες — μία και δρέθηκε η πενικιλίνη (!) — ούτε πανακεία για κάθε είδους αρρώστεια, ούτε πολύ περισσότερο φάρμακα για τον πονόδοντο ή για την αδιαθεσία ή για το πρώτο έλαφρό συναχί. Αυτή η σύσταση που πολύ συχνά και για φύλλου πηδήμα, άκουσε στα στίπια και στους δρόμους κπάρε δυο — τρεις σουλφαμίδες καμένη να γίνης καλά, είναι όχι μόνο άνοφέλη και άχρηστη — μα άντιεπιστημονική και έπιβλαβής.

● ‘Οι σουλφαμίδες δεν πρέπει ποτέ να χορηγούνται χωρίς τη σύσταση του γιατρού. ΠΟΤΕ. ● Κι’ αυτό γιατί είναι φάρμακα όχι αβλαβή για τον οργανισμό όταν χρησιμοποιηθούν ασυλόγιστα, και γιατί κάνουν καλό μόνο σε συγκεκριμένες αρρώστιες, που μόνο ο γιατρός μπορεί να καθορίσει. “Ακόμα γιατί όταν δοθούν σε έλαχιστη ποσότητα (2—3—4) και για όποια αίτια, όχι μόνο δεν κάνουν κανένα καλό, μά βλάπτουν κι’ όλας έμμεσας, γιατί τα μικρόβια της συνηβίζουσ και από κει κι’ ύστερα, όσες και να δώσουμε δεν κάνουν τίποτα.

● Για τις σουλφαμίδες είναι άρεκτο να ξέρουμε πως καταπολεμούν σταφύλια και σίγουρα το γονόκοκο, τον πνευμονόκοκο, τα περισσότερα είδη των σταφυλόκοκκων και στρεπτοκόκκων, το μηνιγγόκοκο καθώς και τα μικρόβια της μικροβιακής δυσεντερίας. Δεν έχουν καμιά επίδρα-

● Δίνουμε συνήθως τις σουλφαμίδες στη διάρκεια των γευμάτων, ή με λίγο γάλα και να μη εβριζούν το στομάχι. ● ‘Απαραιτήτως δίνουμε και κοινή σόδα, τρία κουταλάκια του γλυκού κοφτά την ήμερα, για να αποφυγουμε έρεθισμό των νεφρών.

Δρ. Ν. Ι. Ζ.

ΠΩΣ ΝΑ ΤΡΩΜΕ

ΑΣ ΤΟ καλοσκεφτούμε. Τό να τρώμε είναι άληθινά μια άπόλαυσι. Κι’ έκτός από αυτό, είναι μια ανάγκη ζωής. Χωρίς φαί δεν ζούμε. ‘Η ύποθεσι τού φαγητού άπασχολεί μεγάλο μέρος της δραστηριότητος των ανθρώπων. “Ενας στους δυο άπασχολείται με την κατεργασία των τροφίμων και οι περισσότερες γυναίκες άφιερώνουν τις περισσότερες ώρες της ήμερας τους σε ό,τι συνδέεται με το φαγητό της οικογένειας. ‘Ο μισός οικογενειακός προϋπολογισμός πάει στο φαί, και η μέριμνα της «αύριον» είναι πρώτα απ’ όλα μέριμνα για το φαί.

‘Αλλά όμως πρέπει να ξέρουμε να τρώμε για να πιάνουν τόπο της όλη αυτής ή φροντίδας. Για να μας «πιάνη» το φαί, για να μας δίνη όλη του τη θ

ΟΙ ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΩΝ

ΑΘΗΝΑ ΡΟΥΣΑΚΗ

ΡΟΛΟ ΑΠΟ ΚΙΜΑ

Αναμειγνύετε 100 δράμια κιμά με ένα κομματάκι ψίχα ψωμιού μουσκεμένη σε γάλα ή νερό, με ένα αυγό και με λίγο αλάτι και πιπέρι. Ζυμώνετε καλά το μίγμα και το πλατύνετε με τις παλάμες σας επάνω σε αλευρωμένο σανίδι. Τού δίνετε σχήμα τετράγωνο και πασπαλίζετε την επιφάνεια με άρκετο μαϊντανό ψιλοκομμένο. Κατόπιν δάξετε στο κέντρο και στη σειρά 2 αυγά βρασμένα και καθαρισμένα και τυλίγετε το μίγμα του κιμά με προσοχή σε ρολό εις τρόπον ώστε τ' αυγά να βρεθούν στο κέντρο.

Ρίχνετε σε τηγάνι βαθύ άρκετο βούτυρο ή φυτίνη και, όταν κάψει, βάζετε μέσα με προσοχή το ρολό. Το γυρίζετε επίσης με μεγάλη προσοχή για να κοκκινισθεί κανονικά απ' όλες τις πλευρές. Τότε το ραντίζετε με 1/2 ποτήρι κρασί άρετσίνωτο και, όταν αυτό εξατμισθεί, προσθέτετε τομάτες (χωρίς το φλοιό και τους σπόρους) ψιλοκομμένες, λίγη ζάχαρη, αλάτι και πιπέρι.

Σιγοβράζετε το ρολό σκεπασμένο επί 30 έως 35 λεπτά και το σερβίρετε κομμένο σε φέτες μαζί με πατάτες τηγανιτές ή πουρέ. Η συνταγή είναι για 2 άτομα.

Η κ. Αλεξάνδρα Μερμηκίδου, που κατάγεται από την Κωνσταντινούπολη, έχει ζήσει πολλά χρόνια στο εξωτερικό και συγκεκριμένα στις Ίνδίες.

Γράφει ποιήματα και ταξιδιωτικές εντυπώσεις, καταγίνεται όμως ταυτόχρονα και με τη μαγειρική, στην οποία έχει μεγάλη επιδοσι.

Η κ. Μερμηκίδου κάνει πολλούς συνδυασμούς ανατολίτικης κουζίνας με ευρωπαϊκή. Η ινδική συνταγή που προσφέρει σήμερα στις αναγνώστριες της «Γυναικάς», «κεφτεδάκια με κάρυ», είναι ένα από τα αγαπημένα της φαγητά.

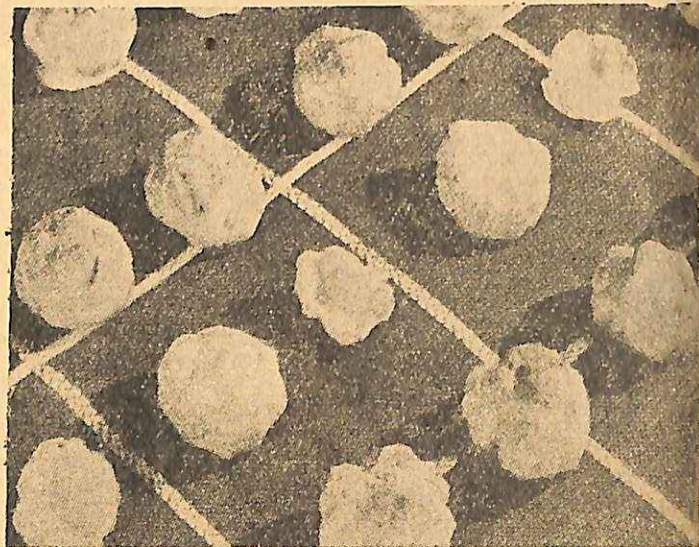
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΕΡΜΗΚΙΑΔΟΥ

ΚΕΦΤΕΔΑΚΙΑ ΜΕ ΚΑΡΥ

Αναμειγνύετε 1/2 άκα κιμά με 3 σκελίδες σκόρδο λωμένο, με 1 κουταλάκι τσαγιού κοπανισμένο κίμινο, με αλάτι, πιπέρι και με μία φέτα ψωμιού μουσκεμένη σε νερό. Ζυμώνετε καλά το μίγμα και το πλατύνετε σε μικρές σφαίρες στο μέγεθος μικρού καρυδιού, τις οποίες τηγανίζετε σε βούτυρο. Τις βγάζετε από το τηγάνι με τρυπητή κουτάλα και ρίχνετε μέσα σ' αυτό 1 φλυτζάνι τσαγιού πατάτες κομμένες σε μικρούς κύβους στο μέγεθος ζαριού. Όταν γίνουν χρυσόξανθες τις βγάζετε από το τηγάνι και ρίχνετε λίγο ψιλοκομμένο κρεμμύδι. Τό ξανθαίνετε και προσθέτετε 1 κουταλιά σούπας «κάρυ» - πάουντερ, 1 πομάτα μεγάλη ψιλοκομμένη και λίγο αλάτι. Κατόπιν προσθέτετε 1 φλυτζάνι τσαγιού νερό. Σιγοβράζετε τη σάλτσα μερικά λεπτά και περί το τέλος ρίχνετε μέσα τα κεφτεδάκια και τα πατάκια. Αφίnete το φαγητό να σιγοβράσει επί 10 λεπτά.

Εν τώ μεταξύ βράζετε ρύζι, το στραγγίζετε και το ζεματάτε με βούτυρο. Το φορμάρετε με κεσεδάκι γιαουρτιού, το ξεφορμάρετε σε πιάτο και ρίχνετε επάνω τη σάλτσα με τα κεφτεδάκια. Το φαγητό αυτό λέγεται «κεφτεδάκια με κάρυ».

ΣΗΜΕΡΑ στη σελίδα αυτή έχουμε μία συνταγή δοσμένη από την κ. Αθηνά Ρουσάκη — Γερμανού, γνωστή ποιήτρια και συγγραφέα. Όπως φαίνεται, η λογοτεχνία δεν εμποδίζει καθόλου την κ. Αθηνά Ρουσάκη να αγαπά το νοικοκυριό και να ασχολείται και ιδιαίτερα με τη μαγειρική. Και όπως θα διαπιστώσουν οι αναγνώστριές μας, διαθέτει και αξιόλογο... γαστριμαργικό ταλέντο. Διότι η έκλεκτη καλλιτέχνης γνωρίζει καλύτερα από κάθε άλλον ότι οι άνθρωποι δεν έχουν μόνον καρδιά, αλλά και στομάχι!...

Κόβετε οριζοντίως ένα κομματάκι με κοφτερό μαχαίρι από το επάνω μέρος και γεμίζετε τα μικροσκοπικά αυτά «σου» με νόστιμη γέμιση. Έπειτα δάξετε πάλι το κομματάκι που αφαιρέσατε στη θέση του. Είναι ωραιότατα και ταιριάζουν πολύ με ούζο:

«ΔΟΥΚΙΣΣΕΣ» (όρεκτικά)

Υλικά:
1 1/2 φλυτζ. τσαγιού φυτίνη
1 1/8 κουταλ. τσαγιού αλάτι
1 φλυτζ. τσαγιού νερό
1 φλυτζ. τσαγιού αλεύρι
3 αυγά

Εκτέλεσις:

Ρίχνετε μέσα σε κατσαρόλα τη φυτίνη, το αλάτι και το νερό. Μόλις το μίγμα αρχίσει να βράζει, το αποσύρετε από τη φωτιά και ρίχνετε, όλο μαζί, το αλεύρι ενώ ανακατεύετε γρήγορα. Βάζετε πάλι την κατσαρόλα στη φωτιά και εξακολουθείτε να ανακατεύετε τη ζύμη έως ότου αρχίσει να ξεκολλάει από τα πλάγια της κατσαρόλας. Τότε την αποσύρετε από τη φωτιά και την αδειάζετε μέσα σε ένα μπλάν. Προσθέτετε ένα - ένα τα αυγά και χτυπάτε με δύναμη. Παιονετε κομματάκια ζύμης με κουταλάκι και τα βάζετε μέσα σε ταψί στη σειρά, εις τρόπον ώστε το ένα ν' απεχθεί άρκετα από το άλλο.

Ψήνετε τα μικροσκοπικά αυτά «σου» σε πολύ δυνατό φούρνο (450ο Φαρενάιτ) επί 8 λεπτά. Κατόπιν ελαττώνετε τη θερμοκρασία του φούρνου σε μέτρια και αφίnete να ψηθούν άκομη 10 έως 12 λεπτά. Όταν κρυσώσουν τα σχίζετε από τη μία πλευρά, ανοίγετε τη σχισμή και τα γεμίζετε με μία νόστιμη γέμιση χρησιμοποιώντας «κορνέ» λεπτό. Εάν δεν έχετε «κορνέ» αφαιρείτε με μαχαίρι ένα κομματάκι σαν καπακί από το επάνω μέρος, γεμίζετε με κουταλάκι το «σου» και το σκεπάζετε (Βλ. εικόνα).

Η γέμιση που θα χρησιμοποιηθεί μπορεί να είναι:

Βούτυρο γαριδών
Βούτυρο αντίδουγας
Βούτυρο ρέγγας
Βούτυρο άστακου

Γενική μέθοδος:

1 φλυτζ. τσαγιού βρασμένο και ψιλοκομμένο ψάρι ή θαλασσινό

1 φλυτζ. τσαγιού ανάμικτο βούτυρο φρέσκο και μαργαρίνη Βιτάμ
Ελάχιστη πάπρικα
1/4 κουταλ. τσαγιού αλάτι
1 κουταλ. σούπας χυμός λεμονιού

Περνάτε το καθαρισμένο ψάρι ή θαλασσινό από μηχανή για να λυώση. Χτυπάτε το βούτυρο με τη μαργαρίνη και το προσθέτετε μαζί με τα υπόλοιπα υλικά. Το παρασκεύασμα αυτό θα χρησιμοποιήσετε για τις «δουκίσσες», όπως αναφέρεται ανωτέρω, σε «καναπέ» ή σε σάντουιτς. Εάν πρόκειται να χρησιμοποιήσετε αντίδουγες ή ρέγγα ή αυγά ρέγγας, θα βάλετε 1/4 φλυτζ. τσαγιού σε 1 φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο, διότι αυτά είναι πολύ αλμυρά.

ΣΗΜ.: Γεμίζετε επίσης τις «δουκίσσες» με ένα μίγμα από: 30 δράμια βούτυρο χτυπημένο, 3 κρόκους αυγών βρασμένων, λίγο μαϊντανό ψιλοκομμένο, 2 κουταλάκια μουστάρδα, αλάτι και πιπέρι.

ΜΠΑΚΑΛΙΑΡΟΣ

«Α ΛΑ ΜΑΡΙΝΟΡΑ»

Υλικά:

200 δράμια μπακαλιάρου
15 δράμια λαρδί κοπανισμένο
1/2 ποτήρι λάδι
1 κρεμμύδι, ψιλοκομμένο
Μαϊντανός, σκόρδο
2 κουταλιές σούπας κάπαρη
Φλοιός λεμονιού
150 δράμια τομάτες

Εκτέλεσις:

Κόβετε σε κομμάτια το μπακαλιάρο και τον μουσκεύετε επί 24 ώρες, ενώ αλλάζετε το νερό 2 έως 3 φορές κατά τη διάρκεια αυτό. Κατόπιν τον σκεπάζετε με νερό κρύο και τον βάζετε στη φωτιά. Μόλις το νερό αρχίσει να σιγοβράζει τον αποσύρετε από τη φωτιά και αφίnete να σταθεί έτσι επί

20 λεπτά περίπου. Εν τώ μεταξύ ετοιμάζετε τη σάλτσα:

Σωτάρете με το λαρδί και με το λάδι το κρεμμύδι, μία σκελίδα σκόρδο και λίγο μαϊντανό ψιλοκομμένο. Προσθέτετε τις τομάτες και σιγοβράζετε τη σάλτσα έως ότου το κρεμμύδι μαραθθ. Τότε προσθέτετε το μπακαλιάρο, αφού αφαιρέσετε το πετόι και τα κόκκαλα, την κάπαρη, λίγο αλάτι, εάν χρειασθεί, άρκετο πιπέρι και φλοιό λεμονιού, το κίτρινο μόνο μέρος. Σιγοβράζετε το φαγητό σε πολύ σιγανή φωτιά επί 15 έως 20 λεπτά.

ΠΑΤΣΑΣ ΜΕ ΣΑΛΤΣΑ

ΤΟΜΑΤΑΣ (Κουζίνα Ιταλική)

Υλικά:

1 όκα πατσάς μοσχαριού
1 μικρό κρεμμύδι ψιλοκομμένο
1 ποτήρι λάδι
1 φύλλο δάφνης
15 δράμια πάχος από νεφρά ψιλοκομμένο
1 ποτήρι άσπρο κρασί άρετσίνωτο
1/2 όκα τομάτες
1 σκελίδα σκόρδο ψιλοκομμένο
2 κλωνάρια μαϊντανός ψιλοκομμένος
Λοκομμένος δενδρολίβανο
Αλάτι και πιπέρι
Ζωμός κρέατος ή νερό

Εκτέλεσις:
Καθαρίζετε τον πατσά, τον βράζετε επί 5 έως 6 ώρες και κατόπιν τον κόβετε σε λεπτές λουρίδες μήκους 5 εκατοστών περίπου. Ρίχνετε σε κατσαρόλα το κρεμμύδι με το λάδι. Το σωτάρете ελαφρά και προσθέτετε τον πατσά. Τον ανακατεύετε μερικά λεπτά και κατόπιν ρίχνετε το κρασί. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφίnete να σιγοβράσει το περιεχόμενο έως ότου το κρασί εξατμισθεί. Προσθέτετε τότε τις τομάτες, αφού αφαιρέσετε το φλοιό και τους σπόρους και τις ψιλοκόψετε, το σκόρδο, το μαϊντανό, το δενδρολίβανο και ανάλογο αλάτι και πιπέρι. Σιγοβράζετε τον πατσά περίπου 1 ώρα, ενώ προσθέτετε κατά διαστήματα λίγο ζωμό κρέατος ή νερό. Αποσύρετε το φαγητό από τη φωτιά όταν η σάλτσα του συμπυκνωθεί.

Εκτέλεσις:
Καθαρίζετε τον πατσά, τον βράζετε επί 5 έως 6 ώρες και κατόπιν τον κόβετε σε λεπτές λουρίδες μήκους 5 εκατοστών περίπου. Ρίχνετε σε κατσαρόλα το κρεμμύδι με το λάδι. Το σωτάρете ελαφρά και προσθέτετε τον πατσά. Τον ανακατεύετε μερικά λεπτά και κατόπιν ρίχνετε το κρασί. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφίnete να σιγοβράσει το περιεχόμενο έως ότου το κρασί εξατμισθεί. Προσθέτετε τότε τις τομάτες, αφού αφαιρέσετε το φλοιό και τους σπόρους και τις ψιλοκόψετε, το σκόρδο, το μαϊντανό, το δενδρολίβανο και ανάλογο αλάτι και πιπέρι. Σιγοβράζετε τον πατσά περίπου 1 ώρα, ενώ προσθέτετε κατά διαστήματα λίγο ζωμό κρέατος ή νερό. Αποσύρετε το φαγητό από τη φωτιά όταν η σάλτσα του συμπυκνωθεί.

Εκτέλεσις:
Καθαρίζετε τον πατσά, τον βράζετε επί 5 έως 6 ώρες και κατόπιν τον κόβετε σε λεπτές λουρίδες μήκους 5 εκατοστών περίπου. Ρίχνετε σε κατσαρόλα το κρεμμύδι με το λάδι. Το σωτάρете ελαφρά και προσθέτετε τον πατσά. Τον ανακατεύετε μερικά λεπτά και κατόπιν ρίχνετε το κρασί. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφίnete να σιγοβράσει το περιεχόμενο έως ότου το κρασί εξατμισθεί. Προσθέτετε τότε τις τομάτες, αφού αφαιρέσετε το φλοιό και τους σπόρους και τις ψιλοκόψετε, το σκόρδο, το μαϊντανό, το δενδρολίβανο και ανάλογο αλάτι και πιπέρι. Σιγοβράζετε τον πατσά περίπου 1 ώρα, ενώ προσθέτετε κατά διαστήματα λίγο ζωμό κρέατος ή νερό. Αποσύρετε το φαγητό από τη φωτιά όταν η σάλτσα του συμπυκνωθεί.

Ψήνετε τα κέικ σε μέτριο φούρνο (375ο Φαρενάιτ) 25

λεπτά περίπου. Εν τώ μεταξύ ετοιμάζετε τη σάλτσα:

ΠΙΣΣΟΥΝΙΑ ΣΩΤΕ

Υλικά για 8 άτομα:

8 πιτσούνια
30 δράμια βούτυρο ή φυτίνη
25 σκελίδες σκόρδο
25 δράμια λάδι
200 δράμια τομάτες
1/2 ποτήρι κρασί άσπρο
60 δράμια κρεμμύδι ψιλοκομμένο
1/2 φλυτζ. τσαγιού ζωμό κρέατος
1 μπουκετάκι από μαϊντανό, φύλλο δάφνης και λίγο φασκόμηλο

Εκτέλεσις:

Ετοιμάζετε τα πιτσούνια και τα χωρίζετε στα δύο. Ρίχνετε μέσα σε σωτιούρα το βούτυρο, το λάδι, και το κρεμμύδι. Όταν μαραθθ, προσθέτετε

τα πιτσούνια και τα κοκκινίζετε. Κατόπιν ρίχνετε το κρασί και, όταν αυτό σχεδόν εξατμισθεί, προσθέτετε τις τομάτες λωμένες, το ζωμό, το μπουκετάκι με τ' αρωματικά χόρτα και το σκόρδο. Αφίnete να σιγοβράσουν περίπου 1/2 ώρα ή έως

του τὰ πιτσούνια μαλακώσουν. Τὰ βγάζετε από τη σάλτσα, περνάτε την τελευταία από σίτα, την ξαναζεσταίνετε και τη ρίχνετε επάνω στα πιτσούνια. Τὰ σερβίρετε με άρακά, κολοκυθάκια, πατάτες πουρέ κ.λ.π.

ΤΟΥΡΤΑ «ΚΑΡΑΜΕΛΕ»

Υλικά:

1 1/2 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη
1 1/2 φλυτζ. τσαγιού γάλα βρασμένο
3 φλυτζ. τσαγιού αλεύρι
4 κουταλ. (κοφτά) μπέικιν πάουντερ
3/4 κουταλ. τσαγιού (κοφτό) αλάτι
3/4 φλυτζ. τσαγιού φυτίνη
4 αυγά

Εκτέλεσις:

Ρίχνετε τη μισή ζάχαρη μέσα σε ένα χονδρό κατσαρόλακι με 1 κουταλιά σούπας νερό και το λιώνετε σε σιγανή φωτιά έως ότου πάρη χρώμα χρυσό. Την ανακατεύετε διαρκώς. Ρίχνετε την καραμέλα αυτή στο γάλα λίγη - λίγη, βάζετε το μίγμα στη φωτιά και ανακατεύετε διαρκώς έως ότου γίνη λείο. Το μετράτε (πρέπει να είναι 1 1/2 φλυτζ. τσαγιού). Προσθέτετε, εάν χρειασθεί για να το συμπληρώσετε, λίγο γάλα. Το κρυνάτε.

Κοκκινίζετε το αλεύρι, προσθέτετε την μπέικιν πάουντερ και το αλάτι και το ξανακοκκινίζετε.

Χτυπάτε τη φυτίνη, προσθέτετε την υπόλοιπη ζάχαρη ενώ εξακολουθείτε το χτύπημα έως ότου το μίγμα γίνη αφράτο. Προσθέτετε τ' αυγά, αφού τα χτυπήσετε καλά.

Προσθέτετε στο ανωτέρω μίγμα τα στεγνά υλικά αλληλοδιαδοχώς με το μίγμα του γαλακτος και καραμέλας. Ανακατεύετε το χυλό ελαφρά και τον μοιράζετε σε δύο βουτυρωμένα και πασπαλισμένα με αλεύρι ταψάκια διαμέτρου 22 έως 23 εκατοστών.

Ψήνετε τα κέικ σε μέτριο φούρνο (375ο Φαρενάιτ) 25

λεπτά περίπου. Εν τώ μεταξύ ετοιμάζετε τη σάλτσα:

Μια αναγνώστριά μας γράφει: Μπορείτε να μου δώσετε μία συμβουλή για να καθαρίσω καλά την επάνω επιφάνεια της κουζίνας μου (από χυτοσίδηρο), και να την κάνω να λάμπει όπως και πριν;

● Καθαρίζετε κάθε μέρα την επιφάνεια της κουζίνας σας με χονδρό αλάτι — για να φύγουν οι λεκέδες από γάλα ή από λάδι — και με σαπουνόαπο, για να καθαρίσουν οι άλλοι λεκέδες. Ύστερα, περνάτε την με γραφίτη ή με κάποιο από τα ειδικά υγρά που πουλούν στα μαγαζιά.

● Πόσες φορές δεν συνέβη να νευριάζετε επειδή η μηχανή του κρέατος σας γλιστρά από τη θέση της, αν και την έχετε στερεώσει πολύ καλά! Βάλετε, λοιπόν, μία βρεγμένη πετσέτα ανάμεσα στο τραπέζι και στη μηχανή: δεν θα σας ξαναφύγει! Δοκιμάστε αυτόν τον απλό τρόπο.

● Αν θέλετε να κόψετε τα μακαρόνια σας στη μέση, πράγμα που κάνει πολύ πιο εύπαρουστατο το φαγητό, ιδού ένας κλασικός τρόπος για την επίλυση του προβλήματος: Τυλίξετε τα μακαρόνια σε μία πετσέτα της κουζίνας, άκουμπήστε τη μέση του ρόλου στη γωνιά του τραπεζιού και, μ' ένα απότομο πάτημα, σπάστε στα δύο!

του τὰ πιτσούνια μαλακώσουν. Τὰ βγάζετε από τη σάλτσα, περνάτε την τελευταία από σίτα, την ξαναζεσταίνετε και τη ρίχνετε επάνω στα πιτσούνια. Τὰ σερβίρετε με άρακά, κολοκυθάκια, πατάτες πουρέ κ.λ.π.

Εκτέλεσις:
Καθαρίζετε τον πατσά, τον βράζετε επί 5 έως 6 ώρες και κατόπιν τον κόβετε σε λεπτές λουρίδες μήκους 5 εκατοστών περίπου. Ρίχνετε σε κατσαρόλα το κρεμμύδι με το λάδι. Το σωτάρете ελαφρά και προσθέτετε τον πατσά. Τον ανακατεύετε μερικά λεπτά και κατόπιν ρίχνετε το κρασί. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφίnete να σιγοβράσει το περιεχόμενο έως ότου το κρασί εξατμισθεί. Προσθέτετε τότε τις τομάτες, αφού αφαιρέσετε το φλοιό και τους σπόρους και τις ψιλοκόψετε, το σκόρδο, το μαϊντανό, το δενδρολίβανο και ανάλογο αλάτι και πιπέρι. Σιγοβράζετε τον πατσά περίπου 1 ώρα, ενώ προσθέτετε κατά διαστήματα λίγο ζωμό κρέατος ή νερό. Αποσύρετε το φαγητό από τη φωτιά όταν η σάλτσα του συμπυκνωθεί.

Εκτέλεσις:
Καθαρίζετε τον πατσά, τον βράζετε επί 5 έως 6 ώρες και κατόπιν τον κόβετε σε λεπτές λουρίδες μήκους 5 εκατοστών περίπου. Ρίχνετε σε κατσαρόλα το κρεμμύδι με το λάδι. Το σωτάρете ελαφρά και προσθέτετε τον πατσά. Τον ανακατεύετε μερικά λεπτά και κατόπιν ρίχνετε το κρασί. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφίnete να σιγοβράσει το περιεχόμενο έως ότου το κρασί εξατμισθεί. Προσθέτετε τότε τις τομάτες, αφού αφαιρέσετε το φλοιό και τους σπόρους και τις ψιλοκόψετε, το σκόρδο, το μαϊντανό, το δενδρολίβανο και ανάλογο αλάτι και πιπέρι. Σιγοβράζετε τον πατσά περίπου 1 ώρα, ενώ προσθέτετε κατά διαστήματα λίγο ζωμό κρέατος ή νερό. Αποσύρετε το φαγητό από τη φωτιά όταν η σάλτσα του συμπυκνωθεί.

Εκτέλεσις:
Καθαρίζετε τον πατσά, τον βράζετε επί 5 έως 6 ώρες και κατόπιν τον κόβετε σε λεπτές λουρίδες μήκους 5 εκατοστών περίπου. Ρίχνετε σε κατσαρόλα το κρεμμύδι με το λάδι. Το σωτάρете ελαφρά και προσθέτετε τον πατσά. Τον ανακατεύετε μερικά λεπτά και κατόπιν ρίχνετε το κρασί. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφίnete να σιγοβράσει το περιεχόμενο έως ότου το κρασί εξατμισθεί. Προσθέτετε τότε τις τομάτες, αφού αφαιρέσετε το φλοιό και τους σπόρους και τις ψιλοκόψετε, το σκόρδο, το μαϊντανό, το δενδρολίβανο και ανάλογο αλάτι και πιπέρι. Σιγοβράζετε τον πατσά περίπου 1 ώρα, ενώ προσθέτετε κατά διαστήματα λίγο ζωμό κρέατος ή νερό. Αποσύρετε το φαγητό από τη φωτιά όταν η σάλτσα του συμπυκνωθεί.

Εκτέλεσις:
Καθαρίζετε τον πατσά, τον βράζετε επί 5 έως 6 ώρες και κατόπιν τον κόβετε σε λεπτές λουρίδες μήκους 5 εκατοστών περίπου. Ρίχνετε σε κατσαρόλα το κρεμμύδι με το λάδι. Το σωτάρете ελαφρά και προσθέτετε τον πατσά. Τον ανακατεύετε μερικά λεπτά και κατόπιν ρίχνετε το κρασί. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφίnete να σιγοβράσει το περιεχόμενο έως ότου το κρασί εξατμισθεί. Προσθέτετε τότε τις τομάτες, αφού αφαιρέσετε το φλοιό και τους σπόρους και τις ψιλοκόψετε, το σκόρδο, το μαϊντανό, το δενδρολίβανο και ανάλογο αλάτι και πιπέρι. Σιγοβράζετε τον πατσά περίπου 1 ώρα, ενώ προσθέτετε κατά διαστήματα λίγο ζωμό κρέατος ή νερό. Αποσύρετε το φαγητό από τη φωτιά όταν η σάλτσα του συμπυκνωθεί.

Εκτέλεσις:
Καθαρίζετε τον πατσά, τον βράζετε επί 5 έως 6 ώρες και κατόπιν τον κόβετε σε λεπτές λουρίδες μήκους 5 εκατοστών περίπου. Ρίχνετε σε κατσαρόλα το κρεμμύδι με το λάδι. Το σωτάρете ελαφρά και προσθέτετε τον πατσά. Τον ανακατεύετε μερικά λεπτά και κατόπιν ρίχνετε το κρασί. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφίnete να σιγοβράσει το περιεχόμενο έως ότου το κρασί εξατμισθεί. Προσθέτετε τότε τις τομάτες, αφού αφαιρέσετε το φλοιό και τους σπόρους και τις ψιλοκόψετε, το σκόρδο, το μαϊντανό, το δενδρολίβανο και ανάλογο αλάτι και πιπέρι. Σιγοβράζετε τον πατσά περίπου 1 ώρα, ενώ προσθέτετε κατά διαστήματα λίγο ζωμό κρέατος ή νερό. Αποσύρετε το φαγητό από τη φωτιά όταν η σάλτσα του συμπυκνωθεί.

Εκτέλεσις:
Καθαρίζετε τον πατσά, τον βράζετε επί 5 έως 6 ώρες και κατόπιν τον κόβετε σε λεπτές λουρίδες μήκους 5 εκατοστών περίπου. Ρίχνετε σε κατσαρόλα το κρεμμύδι με το λάδι. Το σωτάρете ελαφρά και προσθέτετε τον πατσά. Τον ανακατεύετε μερικά λεπτά και κατόπιν ρίχνετε το κρασί. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφίnete να σιγοβράσει το περιεχόμενο έως ότου το κρασί εξατμισθεί. Προσθέτετε τότε τις τομάτες, αφού αφαιρέσετε το φλοιό και τους σπόρους και τις ψιλοκόψετε, το σκόρδο, το μαϊντανό, το δενδρολίβανο και ανάλογο αλάτι και πιπέρι. Σιγοβράζετε τον πατσά περίπου 1 ώρα, ενώ προσθέτετε κατά διαστήματα λίγο ζωμό κρέατος ή νερό. Αποσύρετε το φαγητό από τη φωτιά όταν η σάλτσα του συμπυκνωθεί.

Εκτέλεσις:
Καθαρίζετε τον πατσά, τον βράζετε επί 5 έως 6 ώρες και κατόπιν τον κόβετε σε λεπτές λουρίδες μήκους 5 εκατοστών περίπου. Ρίχνετε σε κατσαρόλα το κρεμμύδι με το λάδι. Το σωτάρете ελαφρά και προσθέτετε τον πατσά. Τον ανακατεύετε μερικά λεπτά και κατόπιν ρίχνετε το κρασί. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφίnete να σιγοβράσει το περιεχόμενο έως ότου το κρασί εξατμισθεί. Προσθέτετε τότε τις τομάτες, αφού αφαιρέσετε το φλοιό και τους σπόρους και τις ψιλοκόψετε, το σκόρδο, το μαϊντανό, το δενδρολίβανο και ανάλογο αλάτι και πιπέρι. Σιγοβράζετε τον πατσά περίπου 1 ώρα, ενώ προσθέτετε κατά διαστήματα λίγο ζωμό κρέατος ή νερό. Αποσύρετε το φαγητό από τη φωτιά όταν η σάλτσα του συμπυκνωθεί.

Εκτέλεσις:
Καθαρίζετε τον πατσά, τον βράζετε επί 5 έως 6 ώρες και κατόπιν τον κόβετε σε λεπτές λουρίδες μήκους 5 εκατοστών περίπου. Ρίχνετε σε κατσαρόλα το κρεμμύδι με το λάδι. Το σωτάρете ελαφρά και προσθέτετε τον πατσά. Τον ανακατεύετε μερικά λεπτά και κατόπιν ρίχνετε το κρασί. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφίnete να σιγοβράσει το περιεχόμενο έως ότου το κρασί εξατμισθεί. Προσθέτετε τότε τις τομάτες, αφού αφαιρέσετε το φλοιό και τους σπόρους και τις ψιλοκόψετε, το σκόρδο, το μαϊντανό, το δενδρολίβανο και ανάλογο αλάτι και πιπέρι. Σιγοβράζετε τον πατσά περίπου 1 ώρα, ενώ προσθέτετε κατά διαστήματα λίγο ζωμό κρέατος ή νερό. Αποσύρετε το φαγητό από τη φωτιά όταν η σάλτσα του συμπυκνωθεί.

Εκτέλεσις:
Καθαρίζετε τον πατσά, τον βράζετε επί 5 έως 6 ώρες και κατόπιν τον κόβετε σε λεπτές λουρίδες μήκους 5 εκατοστών περίπου. Ρίχνετε σε κατσαρόλα το κρεμμύδι με το λάδι. Το σωτάρете ελαφρά και προσθέτετε τον πατσά. Τον ανακατεύετε μερικά λεπτά και κατόπιν ρίχνετε το κρασί. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφίnete να σιγοβράσει το περιεχόμενο έως ότου το κρασί εξατμισθεί. Προσθέτετε τότε τις τομάτες, αφού αφαιρέσετε το φλοιό και τους σπόρους και τις ψιλοκόψετε, το σκόρδο, το μαϊντανό, το δενδρολίβανο και ανάλογο αλάτι και πιπέρι. Σιγοβράζετε τον πατσά περίπου 1 ώρα, ενώ προσθέτετε κατά διαστήματα λίγο ζωμό κρέατος ή νερό. Αποσύρετε το φαγητό από τη φωτιά όταν η σάλτσα του συμπυκνωθεί.

Εκτέλεσις:
Καθαρίζετε τον πατσά, τον βράζετε επί 5 έως 6 ώρες και κατόπιν τον κόβετε σε λεπτές λουρίδες μήκους 5 εκατοστών περίπου. Ρίχνετε σε κατσαρόλα το κρεμμύδι με το λάδι. Το σωτάρете ελαφρά και προσθέτετε τον πατσά. Τον ανακατεύετε μερικά λεπτά και κατόπιν ρίχνετε το κρασί. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφίnete να σιγοβράσει το περιεχόμενο έως ότου το κρασί εξατμισθεί. Προσθέτετε τότε τις τομάτες, αφού αφαιρέσετε το φλοιό και τους σπόρους και τις ψιλοκόψετε, το σκόρδο, το μαϊντανό, το δενδρολίβανο και ανάλογο αλάτι και πιπέρι. Σιγοβράζετε τον πατσά περίπου 1 ώρα, ενώ προσθέτετε κατά διαστήματα λίγο ζωμό κρέατος ή νερό. Αποσύρετε το φαγητό από τη φωτιά όταν η σάλτσα του συμπυκνωθεί.

Εκτέλεσις:
Καθαρίζετε τον πατσά, τον βράζετε επί 5 έως 6 ώρες και κατόπιν τον κόβετε σε λεπτές λουρίδες μήκους 5 εκατοστών περίπου. Ρίχνετε σε κατσαρόλα το κρεμμύδι με το λάδι. Το σωτάρете ελαφρά και προσθέτετε τον πατσά. Τον ανακατεύετε μερικά λεπτά και κατόπιν ρίχνετε το κρασί. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφίnete να σιγοβράσει το περιεχόμενο έως ότου το κρασί εξατμισθεί. Προσθέτετε τότε τις τομάτες, αφού αφαιρέσετε το φλοιό και τους σπόρους και τις ψιλοκόψετε, το σκόρδο, το μαϊντανό, το δενδρολίβανο και ανάλογο αλάτι και πιπέρι. Σιγοβράζετε τον πατσά περίπου 1 ώρα, ενώ προσθέτετε κατά διαστήματα λίγο ζωμό κρέατος ή νερό. Αποσύρετε το φαγητό από τη φωτιά όταν η σάλτσα του συμπυκνωθεί.

Εκτέλεσις:
Καθαρίζετε τον πατσά, τον βράζετε επί 5 έως 6 ώρες και κατόπιν τον κόβετε σε λεπτές λουρίδες μήκους 5 εκατοστών περίπου. Ρίχνετε σε κατσαρόλα το κρεμμύδι με το λάδι. Το σωτάρете ελαφρά και προσθέτετε τον πατσά. Τον ανακατεύετε μερικά λεπτά και κατόπιν ρίχνετε το κρασί. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφίnete να σιγοβράσει το περιεχόμενο έως ότου το κρασί εξατμισθεί. Προσθέτετε τότε τις τομάτες, αφού αφαιρέσετε το φλοιό και τους σπόρους και τις ψιλοκόψετε, το σκόρδο, το μαϊντανό, το δενδρολίβανο και ανάλογο αλάτι και πιπέρι. Σιγοβράζετε τον πατσά περίπου 1 ώρα, ενώ προσθέτετε κατά διαστήματα λίγο ζωμό κρέατος ή νερό. Αποσύρετε το φαγητό από τη φωτιά όταν η σάλτσα του συμπυκνωθεί.

Εκτέλεσις:
Καθαρίζετε τον πατσά, τον βράζετε επί 5 έως 6 ώρες και κατόπιν τον κόβετε σε λεπτές λουρίδες μήκους 5 εκατοστών περίπου. Ρίχνετε σε κατσαρόλα το κρεμμύδι με το λάδι. Το σωτάρете ελαφρά και προσθέτετε τον πατσά. Τον ανακατεύετε μερικά λεπτά και κατόπιν ρίχνετε το κρασί. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφίnete να σιγοβράσει το περιεχόμενο έως ότου το κρασί εξατμισθεί. Προσθέτετε τότε τις τομάτες, αφού αφαιρέσετε το φλοιό και τους σπόρους και τις ψιλοκόψετε, το σκόρδο, το μαϊντανό, το δενδρολίβανο και ανάλογο αλάτι και πιπέρι. Σιγοβράζετε τον πατσά περίπου 1 ώρα, ενώ προσθέτετε κατά διαστήματα λίγο ζωμό κρέατος ή νερό. Αποσύρετε το φαγητό από τη φωτιά όταν η σάλτσα του συμπυκνωθεί.

Εκτέλεσις:
Καθαρίζετε τον πατσά, τον βράζετε επί 5 έως 6 ώρες και κατόπιν τον κόβετε σε λεπτές λουρίδες μήκους 5 εκατοστών περίπου. Ρίχνετε σε κατσαρόλα το κρεμμύδι με το λάδι. Το σωτάρете ελαφρά και προσθέτετε τον πατσά. Τον ανακατεύετε μερικά λεπτά και κατόπιν ρίχνετε το κρασί. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και αφίnete να σ

Ο ΚΑΠΝΟΣ

ΕΙΝΑΙ ΒΛΑΒΕΡΟΣ ΟΤΑΝ ΚΑΤΑΠΙΝΕΤΑΙ,

Το άρθρο αυτό αφορά τόσο τους άνδρες όσο και τις γυναίκες που καπνίζουν και των οποίων ο αριθμός έχει δυστυχώς αυξηθεί τελευταία τόσο καταπληκτικά.

ΣΥΝΗΘΩΣ, όταν παρατηρούμε σ' ένα καπνιστή ότι καπνίζει υπερβολικά, ή απάντησις που μας δίνει είναι ότι, στην περίπτωση του, το κάπνισμα δεν μπορεί να βλάψει, γιατί «δεν καταπίνει τον καπνό». Άλλοτε πάλι, αντίθετως, αναγνωρίζουν ότι καπνίζουν πολύ και ότι αυτό μπορεί να τους βλάψει, επειδή «καταπίνουν τον καπνό» και αυτό θα είναι άσφαλώς βλαβερό...

«Καταπίνω», σημαίνει κατεβάζω κάτι από το στόμα στο φάρυγγα, ύστερα στον οισοφάγο και τέλος στο στομάχι. Ο καπνός όμως δεν ακολουθεί το δρόμο αυτόν, αλλά έναν άλλο που οδηγεί στους πνεύμονες, και όχι στο στομάχι.

Οί δυο κατηγορίες καπνιστών

ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, υπάρχουν δυο κατηγορίες καπνιστών. Εκείνοι που δεν «καταπίνουν» τον καπνό, περιφέρονται να τον κρατήσουν περισσότερο ή λιγότερο ώρα στο στόμα ή στη ρινο-φάρυγγική περιοχή, και κατόπιν τον αποβάλλουν από το στόμα ή τη μύτη.

Οι άλλοι, εκείνοι που «καταπίνουν» τον καπνό, δεν τον καταπίνουν στην πραγματικότητα, αλλά τον εισπνέουν με δύναμη μέσα στα άνωτερα αναπνευστικά τους όργανα, και τον αποβάλλουν κατόπιν με την εκπνοή.

Όπως βλέπουμε λοιπόν, το γεγονός ότι ο καπνός βγαίνει από τη μύτη, δε σημαίνει διόλου, όπως το νομίζουν μερικοί, ότι ο καπνιστής έχει «καταπιή» τον καπνό.

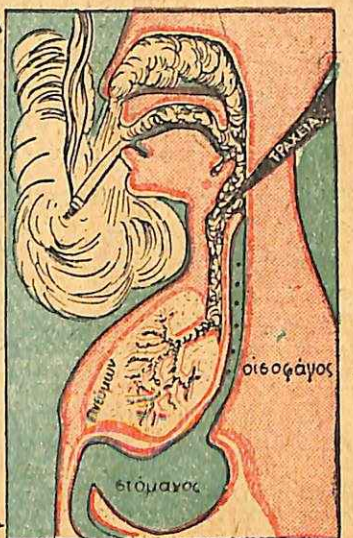
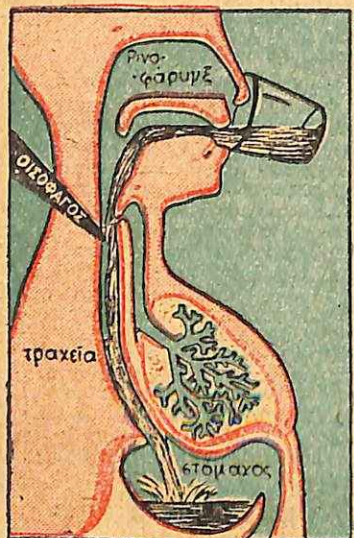
Επομένως, είναι βέβαιον ότι κανείς δεν καταπίνει πραγματικά τον καπνό. Και όμως, μεταξύ των δυο κατηγοριών των καπνιστών, υπάρχουν σημαντικές διαφορές, που αποβάνουν στο σύνολό τους, υπέρ εκείνων που «δεν καταπίνουν» τον καπνό.

Ο καπνός είναι δηλητήριο

ΟΛΟΙ ΜΑΣ ξέρουμε — και πρώτοι απ' όλους εκείνοι που καπνίζουν — ότι ο καπνός είναι βλαβερός. Κατά πρώτο λόγο, περιέχει τη νικοτίνη (ένα από τα ισχυρότερα δηλητήρια μετά το «πρωσσικόν όξυς») 30 εκατοστά του γραμμαρίου της οποίας αρκούν για να σκοτώσουν ένα άνθρωπο.

Παρ' όλα αυτά νομίζουν ωρισμένοι άνθρωποι, ή καύσις δεν καταστρέφει τη νικοτίνη, που εξατμίζεται, και ο καπνιστής εισάγει στον οργανισμό του περίπου 1 χιλιοστό του γραμμαρίου σε κάθε τσι-

γάρο. Τό περισσότερο μέρος της νικοτίνης μένει μέσα στη στήλη και το αποτσίγαρο. Έξ' άλλου, ο καπνός περιέχει πίσσα, που είναι ιδιαίτερα ερεθιστική για τα αναπνευστικά όργανα και το αίμα. Τέλος, η θερμοκρασία που έχει ο καπνός του τσιγάρου, που αποτελεί επίσης κίνδυνο, δεδομένου ότι σ' αυτήν αποδίδεται, από πολλούς μεγάλους επιστήμονες, η συχνή υπέρταση, η καρκίνος της γλώσσας στους μεγάλους καπνιστές.

● **Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ «ΚΑΤΑΠΙΝΩ» ΚΑΙ «ΕΙΣΠΝΕΩ»:** ΚΑΤΑΠΙΝΕΤΕ νερό από τον ΟΙΣΟΦΑΓΟ, ενώ ΕΙΣΠΝΕΕΤΕ τον καπνό του τσιγάρου από την ΤΡΑΧΕΙΑ.

γάρο. Το περισσότερο μέρος της νικοτίνης μένει μέσα στη στήλη και το αποτσίγαρο.

Έξ' άλλου, ο καπνός περιέχει πίσσα, που είναι ιδιαίτερα ερεθιστική για τα αναπνευστικά όργανα και το αίμα.

Τέλος, η θερμοκρασία που έχει ο καπνός του τσιγάρου, αποτελεί επίσης κίνδυνο, δεδομένου ότι σ' αυτήν αποδίδεται, από πολλούς μεγάλους επιστήμονες, η συχνή υπέρταση, η καρκίνος της γλώσσας στους μεγάλους καπνιστές.

Φυσικά, όλοι οι κίνδυνοι αυτοί είναι μεγαλύτεροι, αν εισάγει κανείς στον οργανισμό του περισσότερο καπνό, και όσο περισσότερο τον αφήνει σε επαφή με τους βλεννογόνους... δηλαδή όσο συχνότερα καταπίνει τον καπνό.

Εκείνοι λοιπόν που καταπίνουν τον καπνό βρίσκονται εκτεθειμένοι περισσότερο από τους άλλους, στους κινδύνους του καπνού.

Οι άνθρωποι αυτοί υπόκεινται επίσης ευκολότερα σε αναπνευστικές ανωμαλίες: έρεθισμό των βρόγχων ή των πνευμόνων, βρογχίτιδα, δήχα, χρόνια τραχειίτιδα και βρογχίτιδα — παθήσεις δηλαδή που παρουσιάζονται σε όλους τους καπνιστές. Σε εκείνους που πάσχουν από πνευμονική φυματίωση (και που δεν θα έπρεπε να καπνίζουν διόλου) ή κατόπιν του καπνού αιμοπύσεις.

Πρό πάντων όμως, δεν πρέπει να ξαναρχίσετε να καταπίνετε τον καπνό... έκτος αν μπορείτε να μη καπνίζετε διόλου!..

τερα εκείνους που καταπίνουν τον καπνό.

Τα λύτρα της απολαύσεως

ΥΠΑΡΧΟΥΝ όμως και ωρισμένες ανωμαλίες, εξαιρετικά συχνές. Πρόκειται για τις πεπτικές ανωμαλίες και τους πόνους στην αριστερή πλευρά.

Όταν αφήνεται τον καπνό πολλή ώρα μέσα στα αναπνευστικά σας όργανα (αυτή είναι η περίπτωση των ανθρώπων που «καταπίνουν» τον καπνό), συντηρείται με τον τρόπο αυτό ένα είδος κατάρρου στο λαιμό σας και στη μύτη σας. Ο κατάρρος αυτός δημιουργεί βένες, που τις καταπίνετε συνεχώς γινόμενοι αεροφάγοι.

Οι γαστρικές ενόχλησεις που αισθάνεσθε ίσως, προέρχονται από την αεροφαγία αυτή. Και ο πόνος προκαλείται από την πίεση που εξασκεί ο γεμάτος με αέρα θύλαξ του στομάχου επάνω στην εσωτερική πλευρά του άρσενου σας διαφράγματος. Και ο πόνος αυτός μεταδίδεται από εκεί, μέσω του φρενικού νεύρου, στο θωρακικό τοίχωμα, στην περιοχή μεταξύ του 3ου και 5ου πλευρού.

Η θεραπεία

ΥΠΑΡΧΕΙ τρόπος να αποφύγετε τους κινδύνους αυτούς; Ένας πολύ απλός: Να μη καπνίζετε ή τουλάχιστον να μη καταπίνετε τον καπνό...

Πρό πάντων όμως, δεν πρέπει να ξαναρχίσετε να καταπίνετε τον καπνό... έκτος αν μπορείτε να μη καπνίζετε διόλου!..

ΜΕΘΟΔΟ ΚΑΙ ΤΑΞΙ

άπαιτούν οι δουλειές του σπιτιού

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ τεχνική, με την τεράστια πρόοδο που σημείωσε σ' όλους τους τομείς, έγινε με τόση ταχύτητα, που δεν επέτρεψε ακόμη σ' όλες τις νοικοκυρές να συγχρονίσουν και τις μεθόδους που εφαρμόζουν στο νοικοκυριό τους.

Κατά κύριο λόγο, η κάθε νοικοκυρά εργάζεται με τα τεχνικά μέσα που χρησιμοποιεί. Από τα μέσα αυτά εξαρτάται αν μια εργασία θα γίνει με πολύ ή με λίγο κόπο. Ωστόσο, ακόμη και με τα πιο πρωτόγονα μέσα, πολλός κόπος και πολύς χρόνος μπορεί να οικονομηθεί φθάνει να υπάρχει τάξι, μέθοδος και υπολογισμένη εκτέλεσις της κάθε δουλειάς.

Με τις οικονομικές δυσχέρειες που αντιμετωπίζουν βέβαια οι περισσότερες οικογένειες, είναι πολύ φυσικό να μη μπορούν οι νοικοκυρές να έχουν στη διάθεσί τους τις τελευταίες κατακτήσεις της τεχνικής για το νοικοκυριό τους. Έλαχιστες είναι εκείνες που διαθέτουν ηλεκτρική σκούπα, ηλεκτρική κουζίνα, ηλεκτρικό πλυντήριο και τόσα άλλα.

Μπορείτε όμως και σείς να μη σφουγγαρίζετε γονατιστή αλλά με το σφουγγαρόπανο ή τη βούρτσα δεμένα ή εφαρμόσμενα στην άκρη ενός ξύλου.

Αντί να παρασταίνετε το σαλιτιμάγκο για να καθαρίζετε τα τζάμια σας, να τα φθάνετε ανεβαίνοντας σε μια σκάλα. Αντί να βάσετε τα πρόχειρα πράγματα στα κάτω συρτάρια του ντουλαπιού, να τα βάσετε στα επάνω, φυλάγοντας στα κάτω τα σεντόνια και λοιπά είδη, που δεν απαιτούν να σκύβετε όλη την ώρα να τα τακτοποιήτε.

Αντί να βάσετε ψηλά το κατσαρό, να σιδερώσετε καθιστή ή όρθια, χρησιμοποιώντας ψηλότερο τραπέζι.

Αντί να βάσετε ψηλά το καλάνι που βράζετε τα ρούχα, να ακουμπάτε τη φουφού σας ή τη γκαζιέρα σας χαμηλά.

Και αντί να καθαρίζετε και να σκουπίζετε με τη ρούπα του σπιτιού, να έχετε ένα παλιό κοντό φουστανάκι, που με μια καθαρή ποδιά είναι ιδέωδες για τις σπιτικές δουλειές.

*

ΤΡΟΜΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ο Κωστάκης είναι έξη ετών. —Κλείσε τα μάτια σου, θείε Θρασύβουλε!

—Γιατί, Κωστάκη μου; —Γιατί ή μαμά είπε ότι θα έχουμε πολλά λεπτά όταν θα κλείσης τα μάτια σου.

*

Ο Γιαννάκης είναι δώδεκα ετών.

—Τί είναι σώμα διαφανές; —Ένα σώμα ανάμεσα από το οποίο μπορούμε να βλέπουμε κύοι.

—Πολύ καλά. Πες μου μερικά σώματα διαφανή.

—Μία σκάλα, κύριε, μία κλειδαριά...

Μικρά Διαρρήματα
ΕΚΕΤΑ ΝΤΕΚΟΛΤΕ

—ΚΑΙ ΓΑΡΝΙΤΟΥΡΕΣ

ΕΧΕΤΕ ένα περσινό φόρεμα ντεκολτέ που είναι ακόμα μοντέρνο. Θα θέλατε όμως να του προσθέσετε μια μικρή νέα λεπτομέρεια που θα το φρεσκάρη κάπως. Με τις γαρνιτούρες του ντεκολτέ που σας προτείνουμε, θα αλλάξετε κάπως το φόρεμά σας, χωρίς να το μεταμορφώσετε καθόλου. Αν το φόρεμά σας είχε μύτερο ντεκολτέ θα χρησιμοποιήσετε τις τρεις λύσεις για μύτερο σχήμα. Αν το ντεκολτέ σας είναι στρογγυλό, θα το ποικίσετε με τις ιδέες που βλέπετε κατωτέρω στη σελίδα.

1 Βάζετε πρώτ' απ' όλα εκεί που τελειώνει το ντεκολτέ ένα κουμπι ντυμένο από το ύφασμα του φορέματος (ή κοκκάλινο στο ίδιο χρώμα). Στο κουμπι αυτό θα κουμπώνετε τις γαρνιτούρες. Η πρώτη γαρνιτούρα είναι μια μύτερη δελαιδίνη μπάντα ανφορ, στο χρώμα του φορέματος ή σε μια αρμονική αντίθεση. Αν το φόρεμα είναι μεταξωτό μπορείτε να μεταχειρισθείτε και μεταξωτό δελούδο. Η γαρνιτούρα έχει κουμπάρι που κουμπώνει στο κουμπι.

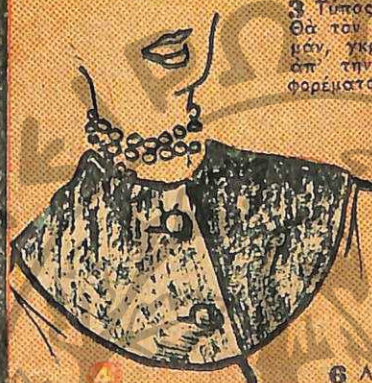
2 Γαρνιτούρα ντραπέ με στρογγυλό τελείωμα. Αν το φόρεμά σας είναι μαλλινο, κάντε την από ζεστό. Αν είναι μεταξωτό μπορείτε να την κάνετε σ' ένα ωραίο χρυσόφαιο μπροστ ή σε οποιοδήποτε άλλο άμπιγ φανταζι ύφασμα.

3 Τύπος ζιλέ που δίνει μια όψη πιδ σπέρ. Θα τον κάνετε σε φανέλα λεπτή ή σε ατομάν, γκρό κ. ά. Κρυφή κουμπάρι κάτω απ' την πατ, κουμπώνει στο κουμπι του φορέματος.

4 Στρογγυλό ανεξάρτητο συμπλήρωμα από δελούδο, (μπασμπάκερο ή μεταξωτό, ανάλογα με το ύφασμα του φορέματος). Κουμπώνει με άγκυρα του κουμπι, γιατί το φόρεμα μπορεί και να μη είναι κουμπωτό.

5 Γαρνιτούρα από λεπτή γκρό κορδέλα σκεπη ή από πλαστική ή κερδέλα. Κουμπώνεται επάνω σε σουστές που ραβίζονται στην εσωτερική πλευρά του ντεκολτέ.

6 Λόφα από ζεστό ή μεταξωτό δελούδο. Αγκυλιάζει το λαιμό ντραπάνοντας σαν κακόλ. Γυρίζει συγχρόνως σ' ένα ελαφρύ γυακάκι.

Η ΜΥΡΤΩ

άπαντά :

ΚΟΜΟΤΙΝΕΑ Α+Δ+Ε.— Δέν συμφωνώ μαζί σου, αγαπητή μου φίλη, και δεν μπορώ να σου συστήσω όχι τη μονή Κερατέας, αλλά και κανένα άλλο μοναστήρι. Κι' αυτό όχι γιατί είμαι αθηναία, κάθε άλλο μάλιστα, αλλά γιατί πιστεύω πως τον Θεό μπορεί κανείς να τον Υπηρετήσει καλύτερα άμεσα στους ανθρώπους, κι' όχι μέσα σε μοναστήρι! Υπάρχει τση ανθρώπινη δυστυχία γύρω μας που μπορείς να την ανακουφίσεις πολύ όταν αφιερώσεις τον εαυτό σου στην υπηρεσία της. Τόσος ανθρώπινος πόνος που χρειάζεται αυταπάρνηση και αυτοθυσία για να γλυκάνει και λίγος κόσμος βρίσκεται σήμερα που να βάλει να μη στην υπηρεσία της αλήθειας. Έπεσε σκέφθηκε αρκετά μοναστήρια κι' είδα τη ζωή των τροφίμων τους, μα πουθενά δεν νομίζω πως βρίσκονται καλύτερα στην υπηρεσία του Θεού και πιο κοντά σ' Αυτόν παρά μόνο μέσα στη κοινωνία και την ανθρώπινη δυστυχία. Σκέψου καλά πριν πάρεις μια τέτοια απόφαση και προσπάθησε να δώσεις μια άλλη, πιο σωστή κατεύθυνση στη ζωή σου.

ΘΗΡΕΣΙΑ.— Σκέπτεσαι πολύ σωστά και να ενεργήσεις, όπως μου γράφεις. Πρόσεξε όμως μήπως οι λόγοι της δειλίας του είναι διαφορετικοί απ' αυτούς που φαντάζεσαι. Γι' αυτό είναι απαραίτητο να γίνω η εξήγησή σου.

ΓΟΥΣΤΕΡΙΤΣΑ, ΚΥΠΡΟΣ.— Δέν μ' άρεσε καθόλου αγαπητή μου φίλη, η ζωή σου όπως τώρα έχει εξελιχθεί. Τη μόνη σωστή λύση που βλέπω είναι ότι πρέπει να χωρίσεις απ' αυτόν τον άνθρωπο που σ' έκανε τόσο δυστυχισμένη. Ζήτησε τη βοήθεια των συγγενών σου, οι οποίοι να επέμβουν και να τακτοποιήσουν αυτή την υπόθεση. Αν όμως τελικά δεν κατορθωθεί να λυθεί αυτός ο δεσμός, τότε θα πάρεις την απόφαση πως θα ζήσης μαζί του και να θυλάς σκέμμι. Έχε υπ' όψη σου πως κανένας έρωτας δεν είναι τόσο ιδανικός όσο παρουσιάζεται στην αρχή, και ότι δεν είναι το παν στη ζωή μόνο ο έρωτας.

Ε.Γ.Κ. ΑΘΗΝΑΣ.— Είναι φανερό πως δεν γράφεις γιατί δεν τού στείλατε τη φωτογραφία που ζητήσατε. Πιθανόν να έξηγη την άρνησή σας αυτή πως απεφύγετε γιατί θέλετε να του κρύψετε κάτι ή δεν τον έχετε εμπιστοσύνη. Έκτός πια κι' αν άρρωστος ή του συμβαίνει κάποιο άλλο. Πάντως μπορείτε να το εξακριβώσετε αυτό από την αντίδραση που θα έχει η άποστολή της φωτογραφίας σας.

ΜΙΑ ΑΡΡΩΣΤΗ ΠΟΛΥ.— Το αίσθημα της κατωτερότητας που σε βασανίζει είναι εύκολο να καταπολεμηθεί όταν ο ίδιος ο ασθενής πεισθεί απόλυτα γι' αυτό. Κι' εσύ πρέπει να επιβάλεις στον εαυτό σου πως είσαι κι' εσύ ένας άνθρωπος με τα ίδια δικαιώματα στη ζωή όπως και οι άλλοι, είσαι ίση μ' αυτούς και είσαι γελοίο να καταλαβαίνεις από δέος μπροστά τους. Ν' αφήσεις ελεύθερο τον εαυτό σου να εκφράζεται μέσα στα πλαίσια, βέβαια, της ευπρέπειας και να μη φοβάσαι τη γνώμη των άλλων όταν έξηγη απόλυτα πως αυτό που κάνεις είναι σύμφωνο με τη συνείδησή σου. Διαβάσε κανένα άλλο βιβλίο, και διάλεξε συντροφιά ανθρώπων πιο καλλιέργητων από σένα.

ΑΓΩΝΙΑ Π.Γ.— Νομίζω πως μια εξήγηση είναι απαραίτητη τώρα που θάρη. Βέβαια η σιωπή...

44

τη του είναι ακατανόητη αλλά δεν μπορεί κανείς να ξέρει τι ακριβώς συμβαίνει και τι εμπόδια έχουν παρουσιασθεί. Δεν νομίζω πως ένας τόσο μακροχρόνιος δεσμός μπορεί να λυθεί τόσο απότομα, και είμαι βέβαιη πως όταν συναντηθείτε και εξηγήσετε μεταξύ σας θα διορθωθούν όλα. Να φερθείς όπως αισθάνεσαι και να του μιλήσεις απλά και ειλικρινά.

ΒΑΝΙΑ — ΚΩΣΤΑ Μ.— Έγώ δεν είμαι τόσο απαισιόδοξη για την εξέλιξη της υποθέσεώς σου και έχω ακόμη πολλές ελπίδες. Εξακολουθώ ακόμη να πιστεύω όπως σου είχα γράψει και στο 92 τεύχος και σου συνιστώ να κάνεις λίγη ύπομονη. Να τηρήσεις μια στάση παθητικής άναμνης και να περιμένεις να δεις τι θα γίνει. Αν συμβεί αυτό που φοβάσαι τότε πρέπει να παρηγορηθείς με τη σκέψη πως δεν ήταν άξιος της μεγάλης αγάπης σου. Αν περάσει λίγος καιρός ακόμη και εξακολουθή η ίδια κατάσταση τότε να του ζητήσεις μια εξήγηση στην οποία να του τονίσεις ότι έχει υποχρεώσει σαν τμήμα ανθρώπου να σου ξεκαθαρίσει τα αίσθηματά του απέναντί σου. Και μια συμβουλή ακόμη. Μη αφήνεις τον εαυτό σου να τσακίζεται από την απελπισία και τό, πόνο γιατί αυτό θα έχει άσχημο αντίκτυπο στην ύγεια και ομορφιά σου. Μη ξεχνάς πως τώρα δίνεις μια μάχη που για να την κερδίσεις πρέπει να έχεις όλες τις δυνάμεις σου.

ΑΙΜΙΛΙΑΝΗ.— Θέλω να σε δι-αβεβαιώσω, αγαπητή μου φίλη, πως τα γράμματά σου δεν μου είναι καθόλου ανεπιθύμητα και μάλιστα επειδή νομίζεις πως δεν γράφεις καλά. Διαδοξώς γράμματα πολύ δυσανάγνωστα χωρίς να δυσανασχετώ γιατί λαμβάνω υπ' όψη μου πως εκείνες που τα στέλνουν δεν θα είχαν ίσως την ευκαιρία να μάθουν να γράφουν καλύτερα. Αν δε η τελευταία απάντησή μου ήταν λίγο ασαφής, αυτό θα πη πως έτσι έπρεπε να σε συμβουλευώ για το δικό σου το καλό που ξέρω πως μ' ακούς και πως δεν έχεις κανένα δικό σου σπόν κόσμο. Άλλωστε η στήλη αυτή έχει ως αρχή να λη πάντα την αλήθεια όσο δυσάρεστη και αν είναι. Είμαι πάντοτε στη διάθεσή σου.

ΧΑΙ ΔΕΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ.— Λυπούμαι, αγαπητή μου φίλη, που θα σε πικράνω λέγοντάς σου πως δεν έγκρινω τον συνδεσμό σου με αυτόν. Αφού ξέρεις και πιστεύεις πως δεν θα μπορείς ποτέ να παντρευτείς τον άνθρωπο που αγαπάς γιατί διατηρείς ένα αίσθημα που είναι προσωρινό να σου φέρει μόνο πίκρες και ποτέ την πραγματική ευ-

χία; Κι' εκείνος να θέληση να εγκαταλείψει τη γυναίκα και τα παιδιά του δεν σε συμβουλεύω να βασίσεις την ευτυχία σου πάνω στη δυστυχία των άλλων. Ούτε και θα μπορέσης να ζήσης αιωνίως στο περιβόριο της ζωής του. Θάρη κάποια στιγμή που θα θέλεις να πάρης τα δικαιώματά σου από τη ζωή και τότε θα είσαι δυστυχισμένη. Αν θέλεις τη συμβουλή μου, κύτταξε πως θα μπορέσης να δώσεις ένα τέλος στον συνδεσμό αυτόν ο οποίος είναι καταδικασμένος από πριν. Όσο πιο γρήγορα το κατορθώσεις τόσο καλύτερα για σένα. Να μη του δώσεις με κανένα τρόπο να διαβάσει την απάντησή μου. Μη είσαι τόσο επιπόλαιη. Έχε υπ' όψη σου πως αν σ' αγαπούσε πολύ και πραγματικά, δεν θα ήθελε να σε καταδικάσει σε μια τέτοια ζωή και θα εύρισκε μέσο να σου πρόσχημα να διακόψει. Άλλα φοβάμαι μήπως του άρεσει να περνα εύχρηστα τον καιρό του.

ΑΝΝΑ Τ.— Το αίσθημά σου είναι από τα σπάνια αίσθηματά που ομορφαινουν τη ζωή και οι δεσμοί που βασίζονται πάνω σ' αυτά γίνονται ακατάλυτοι γιατί υπάρχει ανάμεσα στα δύο πρόσωπα η αμοιβαία κατανόηση και η ταυτότης αντίληψης και χαρακτήρων. Είμαι βέβαια δε πως είναι αμοιβαίο και ότι κι' εκείνος δεν αισθάνεται για σένα απλή μόνο φιλία, αλλά κάτι πιο δυνατό κι' επειδή ακριβώς είναι δυνατό και σοβαρό άργει να εκδηλωθεί. Αυτό θα γίνει με τον καιρό ή και εσφηνικά ανάλογα με την περιστάση ή παράγοντας άλλοτε-λα τυχαίους. Δεν σε συμβουλεύω να προκαλέσης καμμία βεδαισμένη εξομολόγηση. Αφίσε τα πράγματα να ροήσουν μόνο τους. Μπορείς όμως με τον τόνο της φωνής σου, τη θερμότητα του ενδιαφέροντός σου γι' αυτόν και ότι τον αγαφάς να του δώσεις να καταλάβει τα αίσθηματά σου, όποτε δεν θα διατάσσ να εκδηλωθεί. Σου εύχομαι κάθε ευτυχία.

Ρ.ΚΖ.—Π.ΚΚ.—Τί να σε συμβουλευώ, αγαπητή μου φίλη; Είναι τόσο διαφορετική η στάση του που με κάνει να είμαι επιφυλακτική. Να εξετάσεις καλά την καρδιά σου και μόνον αν είσαι τρελλά έρωτευμένη μαζί του και καταλαβαίνεις πως θα έχεις την ύπομονη να τον περιμένεις τόσα χρόνια πρέπει να διατηρήσεις ένα συνδεσμό μ' αυτόν και πάλι η εξέλιξη είναι αμφίβολη. Πάντως, εάν συνδεθείς μαζί του πρέπει να είσαι πολύ επιφυλακτική, να μη του κάνεις παρατηρήσεις, για να μπορείς να διατηρήσεις την εκτίμησή σου που όπως λεί, έχει τώρα και σε ξεχωρίζει από τις άλλες κοπέλλες. Μόνο έτσι θα μπορέ-

σης ίσως να τον κρατήσεις τόσο καιρό!

Α.13.—Θα σου συνιστούσα να γίνης μέλος κανενός εκδρομικού συλλόγου, να παίρνεις μέρος στις εκδρομές κι' έτσι θα δημιουργήσεις ένα φιλικό κύκλο γνωριμιών που θα σε βγάλουν από την πλάνη σου. Για τη σχολή που μου ζητάς πληροφορίες θα σου απαντήσω στο επόμενο τεύχος.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΜΠΑΤΕΡΦΛΑΥ.—Πολύ λυπούμαι, αγαπητή μου φίλη, που δε μπορώ να σε εξηγήσω. Δεν έχω τίποτε από τη στιγμή υπ' όψη μου να σε συστήσω. Άλλα πως έκανες αν τη την απειρησικία ν' αφήσης τη δουλειά σου σε μια τόσο δύσκολη εποχή; Και οι δικοί σου πως σκέφτηκαν τόσο αλόγιστα; Νομίζω όμως πως μπορείς να βρεις μαθήματα ή δουλειά σε γραφείο πάλι. Είναι βέβαια μεγάλη ανεργία αλλά όταν προσπάθησες μπορείς και επιτυχής. Έγώ προσωπικά λυπούμαι που δεν μπορώ να σε βοηθήσω σ' αυτό.

ΦΟΒΙΣΜΕΝΗ.—Και βέβαια μπορείς να τον παντρευτείς, αγαπητή μου φίλη, και μάλιστα έχεις μεγαλύτερες πιθανότητες ευτυχίας μ' αυτόν παρά μ' ένα νεώτερο. Έχε υπ' όψη σου πως οι άνδρες διατηρούν τη ζωτικότητα τους περισσότερο καιρό από τις γυναίκες, οι οποίες φθείρονται γρηγορότερα. Έτσι, ύστερα από λίγα χρόνια η διαφορά της ηλικίας δεν θα φαίνεται καθόλου. Έπί πλέον, ο άνθρωπος στην ηλικία αυτή ξέρει πια τι ζητά απ' τη ζωή κι' έχει συναισθήσει των υποχρεώσεων και των καθηκόντων του. Σε συμβουλεύω να μη διατάσσης καθόλου και να μη βασανίζεις άδικα τον εαυτό σου, γιατί είμαι βέβαιη πως η διαφορά τουλάχιστον αυτή της ηλικίας σας δεν θα σε κάνει να μετανοήσεις ποτέ. Σου εύχομαι κάθε ευτυχία.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΗ.—Σου έστειλα ιδιαιτέρως τη διευθυνση που μου ζήτησες.

ΣΤΕΛΛΑ Μ.—Φαίνεται πως ο άνθρωπος αυτός αισθανόταν κάτι για σένα και μόλις έμαθε για τον συνδεσμό σου με τον άλλον πικράθηκε πολύ και θέλησε να αποτραβηχτεί. Βέβαια, δεν ξέρω αν αυτό ήταν κάτι σοβαρό ή μήπως ήθελε καμμία περιπέτεια. Η στάση σου δεν ήταν κακή. Να εξακολουθήσεις να κρατάς την ίδια. Αν μπορείς προσπάθησε να μάθεις με τρόπο ότι δεν σε συνδέει τίποτε με τον άλλον και πως το γράμμα το είδε τυχαία. Γιατί είναι πιθανόν να νομίζει πως τον κοροϊδεύετε πίσω από την πλάτη του. Εξακολουθήστε να φέρεσαι ευγενικά, να δείχνεις την ευγνωμοσύνη σου με αξιοπρέπεια. Δεν νομίζω πως μπορείς να κάνεις τίποτε άλλο όσο και να τον έχεις ανάγκη.

ΑΛΙΝΤΑ.—Σου απάντησα ιδιαιτέρως.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ.—Θα σας δώσω συγκεκριμένη πληροφορία στο επόμενο τεύχος σχετικά μ' αυτά που με ρωτάτε.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΔΥΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ.—Γι' αυτά που μας ρωτάτε μπορείτε να απαντήσετε σε ένα πρακτικό ταξίδιον ή στείλετε μας τη διευθυνση σας για να σας απαντήσουμε ιδιαιτέρως.

ΝΙΟΒΗ ΓΑΒΡΙΗΛ.—Θα δη-μοσιεύω.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΤΗΝ.—'Ηγουμένια. —'Η «Ψυχολογία της Γυναίκας» είναι απόλυτα απ' το κλασικό έργο της Μ. Λομπρόζο, κόρης του διασημού έγκληματολόγου. Δυστυχώς το έργο δεν έχει μεταφραστεί ελληνικά. Πάντως, θα συγκεντρώσουμε όλη τη σχετική βιβλιογραφία και θα σας γράψουμε σχετικά ιδιαιτέρως.

KIMONO

ΥΛΙΚΑ: 300 γραμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ - ΑΛΠΑΙΝ χρώμα γκρι ανοικτό και 50 γραμ. μαλλί της ίδιας ποιότητας χρώμα κανελί ανοικτό. Βελόνες No 2 μακρύτες με μύτη και από τις δύο μεριές και βελόνες No 2½. 1 έκλειρ 22 εκατ. μακρός.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ = 1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη. Δι-χρωμο οριζόντιο λάστιχο = Θά μεταχειρισθείτε τις βελόνες με τις δυο μύτες για να μη κόβεται το μαλλί κάθε φορά που θα πλέκετε με το διαφορετικό χρώμα.

1η ΒΕΛΟΝΑ: Καλή με γκρι μαλλί. 2η ΒΕΛΟΝΑ: 'Ανάποδη με γκρι μαλλί. 3η ΒΕΛΟΝΑ: Καλή με κανελί μαλλί χωρίς να γυρίσετε το πλεκτό. 4η ΒΕΛΟΝΑ: Καλή με κανελί μαλλί. 5η ΒΕΛΟΝΑ: 'Ανάποδη με κανελί μαλλί. 6η ΒΕΛΟΝΑ: 'Αρχίστε από την άλλη άκρη της δελόνας και πλέξτε ανάποδη με κανελί μαλλί. 7η ΒΕΛΟΝΑ: 'Ανάποδη με γκρι μαλλί. 8η ΒΕΛΟΝΑ: 'Αρχίστε από την άλλη άκρη της δελόνας και πλέξτε ανάποδη με κανελί μαλλί. 9η ΒΕΛΟΝΑ: 'Ανάποδη με κανελί μαλλί. 10η ΒΕΛΟΝΑ: Καλή με κανελί μαλλί. 'Εξακολουθήστε την πλέξι επαναλαμβάνοντας συνεχώς αυτές τις 10 βελόνες.

ΔΕΙΓΜΑ: 17π = 5 εκατ. 23 βελόνες = 5 εκατ.

Μπροστινό

Βάλετε 130π με γκρι μαλλί στις βελόνες No 2½ και πλέξτε 9 εκατ. λάστιχο 1+1π και συνεχίστε με ζέρσευ. Κάθε 2 εκατ. θα βάξετε 1π σε κάθε μεριά (6 φορές). Κατόπιν συνεχίστε να βάξετε από 1 πόντο σε κάθε μεριά κάθε 1 εκατ. (9 φορές) και κάθε δεύτερη δελόνα από 1π (2 φορές), 2π και 4π. Σε 23 εκατ. του ζέρσευ θα βάξετε 1π σε κάθε μεριά κάθε 2½ εκατ. (5 φορές). Σε 45 εκατ. γενικό μακρός κλείσετε τους 6 μεσαίους πόντους σε μία φορά για να σχηματίσετε το ντεκολτέ. 'Η κάθε μεριά θα πλεχθεί χωριστά ή ταυτοχρόνως αν προσθέσετε ένα δεύτερο κουβάρι στην άλλη μεριά του ντεκολτέ. Στη μεριά του ντεκολτέ θα συνεχίσετε να κλείνετε κάθε δεύτερη δελόνα: 4π, 3π (4 φορές), 2π (2 φορές) και 1π (6 φορές). Συνιχίστε ίσια τη μεριά του ντεκολτέ. Ταυτοχρόνως και σε 48 εκατ. γενικό μακρός σχηματίστε τον ώμο κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη δελόνα θα κλείνετε 3π (10 φορές), 4π (3 φορές), 5π (2 φορές) και 6π (2 φορές). 'Αν δεν πλέξετε και τις δυο μεριές του ντεκολτέ ταυτοχρόνως, πλέξτε και την άλλη μεριά κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρουστί. Κατόπιν σκώστε 86π γύρω στο ντεκολτέ με κανελί μαλλί. Πλέξτε 3 εκατ. ζέρσευ και κλείστε τους πόντους.

Πλάτη

Βάλετε 126π με γκρι μαλλί στις βελόνες No 2½ και πλέ-

ξτε 9 εκατ. λάστιχο 1+1π. Συνιχίστε με ζέρσευ. Κάθε 2 εκατ. θα βάξετε 1π σε κάθε μεριά (6 φορές). Κατόπιν συνεχίστε να βάξετε από 1π σε κάθε μεριά κάθε 1 εκατοστό (5 φορές) και κάθε δεύτερη δελόνα από 1π (2 φορές), 2π και 4π. Σε 20 εκατ. του ζέρσευ θα συνεχίσετε να βάξετε από 1π σε κάθε μεριά κάθε 2½ εκατ. (6 φορές). Ταυτοχρόνως και σε 24 εκατ. του ζέρσευ θα χωρίσετε το πλεκτό σας στη μέση για να δημιουργήσετε το ανοίγμα της πλάτης. 'Η κάθε μεριά θα πλεχθεί χωριστά ή ταυτοχρόνως, αν προσθέσετε ένα δεύτερο κουβάρι στην άλλη μεριά του ανοίγματος. Προσθέστε 3π σε κάθε μεριά του ανοίγματος (στρίψωμα). Τους τρεις πόντους που προσθέσατε θα τους πλέκετε πάντοτε καλή (μυτε). Σε 44 εκατ. γενικό μακρός σχηματίστε τους ώμους κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη δελόνα θα κλείνετε 3π σε κάθε μεριά των ώμων (10 φορές), 4π (3 φορές). Σ' αυτό το σημείο, κλείστε σε κάθε μεριά του ανοίγματος 20π σε μία φορά. Συνιχίστε να κλείνετε στην ίδια μεριά κάθε δεύτερη δελόνα: 5π, 4π και 3π. Ταυ-

τοχρόνως θα συνεχίσετε να κλείνετε κάθε δεύτερη δελόνα από 5π στους ώμους (2 φορές). Στην κάθε μεριά του ντεκολτέ σκώστε πόντους με κανελί μαλλί κατά τον εξής τρόπο: Σε κάθε πόντο του ντεκολτέ θα σκώσετε 1π. Πλέξτε 3 εκατ. ζέρσευ και αρχίστε να κλείνετε κατά τον εξής τρόπο: Θ' αρχίσετε να κλείνετε από την μία μεριά του ώμου 1π κάθε δεύτερη δελόνα (5 φορές). Κλείστε τους υπόλοιπους πόντους σε μία φορά. 'Αν δεν πλέξετε και τις δυο μεριές ταυτοχρόνως, πλέξτε και την άλλη μεριά κατά τον ίδιο τρόπο.

Φάσα

Βάλετε 18π στις βελόνες No 2 με γκρι μαλλί και αρχίστε με το διχρωμο οριζόντιο λάστιχο. Θα τελειώσετε τη φάσα σας όταν θα έχετε πλέξει 39 κανελιές γραμμές. Πλέξτε κατά τον ίδιο τρόπο δυο φάσες με 12π και 34 κανελιές γραμμές ή κάθε μία. Αυτές τις φάσες θα τις τοποθετήσετε στις μα-σχάλες.

Εφαρμογή

Σιδερώστε το μπροστό και πίσω κομμάτι με νωπό πανί από

Φαγητά χωρίς αλάτι

Είναι γνωστό ότι υπάρχουν περιπτώσεις που ο άρρωστος δεν πρέπει να τρώει, παρά λίγο ή καθόλου αλάτι. Στις περιπτώσεις αυτές η νοικοκυρά χρειάζεται μαζί με την τέχνη της και άοκετη φαντασία, για να μη σερβίρει στον άρρωστο φαγητά έντελως σαχλά και άνούσια.

Το αλάτι μπορεί ν' αντικαταστήσουμε κατά ένα μεγάλο μέρος με χορταρικά, όπως το σέλινο, το κρεμμύδι, τον άνιθο και άλλα μυρωδικά.

Σας δίνουμε τη συνταγή μιας πατατόσουπας που αν και δεν περιέχει καθόλου αλάτι, τρώγεται μια χαρά:

4—5 πατάτες κομμένες σε φέτες βράζουμε μαζί με 1—2 κρεμμύδια και 2 κουταλιές ρύζι. 'Αν η διαίτα του άρρωστου επιτρέπει, βράζουμε μέσα σε ζωμό, άλλως σε σκέτο νερό. 'Αφού βράσουν όλα καλά, τα περνάμε από ένα τρυπητό, ρίχνουμε φρέσκο βούτυρο ή λάδι και 1 κρόκο αυγού με λεμόνι. 'Όταν η σούπα είναι έτοιμη να σερβιρισθεί, ρίχνουμε μέσα κα δωροτυσμένα ψωμάκια.

Επίσης οι ψήτες πατάτες και ίδιως οι τηγανιτές, είναι τόσο νόστιμες, που τρώγοντάς τις, ξεχνάμε το αλάτι.

Βράστε ένα κουνουπίδι και σερβιρετέ το στην πιε-τέλα. Ρίξτε πάνω του λίγο σιμιγδάλι ψημένο στο βούτυρο (μαζί με το βούτυρο του) μερικές φέτες βρασμένων αυγών και ψιλοκομμένο μαϊντανό.

Το ίδιο, χωρίς τα αυγά, μπορείτε να κάμετε και στα φρέσκα φασολάκια.

Ποικίλετε την τροφή του άρρωστου με μήλα, ψητά κάστανα και με γλυκά. Μια πουτίγκα από ρύζι με σάλτσα βανίλιας, σοκολάτας ή μαρμελάδας, είναι ένα πρώτης τάξεως φαγητό.

Το κρέας χωρίς αλάτι τρώγεται κάπως δυσκολώ-τερα. Πολλοί το συνηθίζουν, άλλοι όμως όχι. Στην περίπτωση αυτή παίρνουμε ένα υποκατά-στατο του αλατιού από το φάρμακοπιού μας.

την ανάποδη μόνον με ζέρσευ. Στο μπροστινό θα κάνετε στα δυο πλάγια από μια πέννα του στήθους κατά τον εξής τρόπο: Σε 27 εκατ. από κάτω τσακί-σετε στο κάθε πλάι την πέννα σε 1½ εκατ. βάθος και 9 εκατ. μήκος. 'Η κάθε πέννα θα λο-ξεύει με κλίση προς τ' άπάνω. Το λοξέμα της πέννας θα κα-ταλήγη σε 29 εκατ. από κάτω. Ράψετε τις πλάγιες ραφές και τους ώμους. Γυρίστε 2π σε κά-θε άκρη σε μικρό στρίψωματά-κι και ραφέτε το πολύ σφιχτά για να εφαρμόζή στο λαμό. Γυρίστε το στρίψωμα στο ά-νοιγμα της πλάτης και τοποθε-τήστε το έκλειρ.

ΤΟ ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ

15ον Φυσικά έγιναν οι σχετικές ανακρίσεις και η δικαιοσύνη έβγαλε το συμπέρασμα πως ήταν δυστύχημα.

«Γλύστησε, είπαν, στα φύκια της λίμνης και έπεσε στο νερό».

Τόν έθαψαν ταπεινά στο νεκροταφείο του χωριού τους.

Από εκείνη την ημέρα, μια παράξενη αποπνικτική ατμόσφαιρα δημιουργήθηκε στο «Τόρ Χέντ».

Στην αρχή όλη η οικογένεια δεν μπορούσε να πιστέψει πως πραγματικά είχε συμβεί ένα τέτοιο δράμα. «Υστερα όμως από μερικές ημέρες η ζωή με τις αξιώσεις της άρχισε πάλι να κυλά, τουλάχιστον φαινομενικά, όπως και πρώτα. Η διαφορά ήταν πως όλοι ήταν σκεπτικοί και λιγότερο. Η Βαρβάρα είχε κατακτήσει ένα ψυχικό κουράλι. Είχε πάρει την απόφαση να φύγει και να πάει να ζήσει κοντά στον πατέρα της.

Από την άλλη μεριά η Μπέρρυ έακουλούθησε να εργάζεται στους σταύλους, αλλά η ζωή της είχε κατακτήσει έφιάλης. Τό σπίτι της φαινόταν σά νεκροταφείο όπου από στιγμή σε στιγμή θα έβλεπε να ξεπροβάλλει το φάντασμα του 'Αντρίαν.

Τα μάτια της είχαν πάρει την έκφραση του τρόμου. Τό ίδιο και της Βαρβάρας, που σε μια στιγμή εδάφως φώναζε πως μπορούσε πια να υποφέρει. Της φαινόταν πως η σκιά του 'Αντρίαν δρισκονταν παντού.

Γυρνώντας έπιτιμητικά προς τη Μπέρρυ είπε:

— Έσύ που τόν σκότωσες δεν τόν αισθάνεσαι, δεν τόν νοιάζει;

Η Μπέρρυ ταραχτηκε αλλά δεν είπε τίποτα.

Η κ. Γκόλροζ σηκώθηκε από τη θέση της και είπε στη Βαρβάρα πως καιρός ήταν πια (είχαν περάσει δεκαπέντε ημέρες από τόν δυστύχημα) να πάν κοντά στον πατέρα της.

Πρέπει να τη συγχωρήσης, είπε ήρεμα ο Τσάρλυ, όταν η Βαρβάρα βγήκε από τόν δωμάτιο. Δεν ξαίρει τί λέει.

Η κ. Γκόλροζ βγήκε κι' αυτή από τόν δωμάτιο αφήνοντας τούς δυο νέους μόνους.

— Άπεναντίας Τσάρλυ ξαίρει, είπε η Μπέρρυ. Έχει δικίω. Είπα την αλήθεια.

— Είσαι παλαβή. Δεν έχεις τίποτα να κατηγορήσης τόν 'Αντρίαν σου.

— Έάν τόν νόμιζες έτσι δεν θα έσχιζες τόν σημείωμα, που είχα γράψει στον 'Αντρίαν.

— Τό ξέρεις. Τό έκανα για ν' αποφύγω τις φασαρίες με τη δικαιοσύνη. Γιατί αν έβρισκαν αυτό τόν χαρτί θα φανάζονταν αυτοκτονία και τότε θα είχες μπλεξίματα χωρίς να φταις καθόλου.

— Τό γράμμα βρέθηκε στο γραφείο του. Δεν είναι έτσι;

— Ναι, μισοσκιωμένο. Αλλά μη απασχολήσαι πια μ' αυτά τα πράγματα. Πέρασαν πια όλα. Και όταν παντρευθούμε, αν θέλεις, γυρίζουμε πίσω στην Αυστραλία. Αυτό θά 'ε κάνει να ξεχάσεις.

— Νουίζες Τσάρλυ. Δεν θά ξεχάσω ποτέ. Δεν μπορώ. Ού-

— Νουίζες Τσάρλυ. Δεν θά ξεχάσω ποτέ. Δεν μπορώ. Ού-

— Νουίζες Τσάρλυ. Δεν θά ξεχάσω ποτέ. Δεν μπορώ. Ού-

— Νουίζες Τσάρλυ. Δεν θά ξεχάσω ποτέ. Δεν μπορώ. Ού-

— Νουίζες Τσάρλυ. Δεν θά ξεχάσω ποτέ. Δεν μπορώ. Ού-

— Νουίζες Τσάρλυ. Δεν θά ξεχάσω ποτέ. Δεν μπορώ. Ού-

— Νουίζες Τσάρλυ. Δεν θά ξεχάσω ποτέ. Δεν μπορώ. Ού-

— Νουίζες Τσάρλυ. Δεν θά ξεχάσω ποτέ. Δεν μπορώ. Ού-

— Νουίζες Τσάρλυ. Δεν θά ξεχάσω ποτέ. Δεν μπορώ. Ού-

ΕΝΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΜΑΡΓΚ. ΛΙΟΥΙΣ

τε και να σέ παντρευτώ μπορώ τώρα. Ο 'Αντρίαν δρισκεται παντού τόν αισθάνομαι διαρκώς ανάμεσά μας.

Ο Τσάρλυ τήν κτύπησε τρομαγμένος. Φαντάστηκε πως αυτό θά ήταν κάτι σαν ύστερ' σμός, αλλά ένα βλέμμα του στο πρόσωπο της Μπέρρυ τόν έκανε να καταλάβει πως όλα όσα έλεγε τά έννοουσε κι' όλας.

— Σου πέρασε πάλι αυτό τόν μυαλό σου Μπέρρυ, της είπε ο Τσάρλυ, πως η δικαιοσύνη μπορεί να έδωσε τη σωτή λύση σ' αυτό τόν δράμα; Πως δηλαδή πρόκειται για δυστύχημα;

— Όχι, είπε η Μπέρρυ. Ο Τσάρλυ δεν έπέμεινε.

Θεώρησε περιττόν στην ψυχική κατάσταση που δρισκόνταν η Μπέρρυ να θελήσει να τήν μεταπέσει. Και η συζήτηση τελείωσε εδώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΔ'

Ο ζεστός Αύγουστος έδωσε τη θέση του πια στον Σεπτέμβριο. Η Βαρβάρα Κάσις ζή με τόν πατέρα της στο μικρό τους σπίτι τόν Τάφτον, όπου είχε γεννηθεί, προσπαθώντας να δώσει στη ζωή της τόν ρυθμό που είχε πριν ακόμη πάει στους Γκόλροζ. Αλλά αυτό τόν ήταν αδύνατον. Πολλοί από τούς συνομηλικούς της είχαν παντρευτεί ή είχαν φύγει μακριά. Είχε χάσει έντελώς τη γαλήνη της. Τό μόνο που προσπαθούσε ήταν να κάνει τόν πατέρα της ευτυχισμένο και σ' αυτό τόν σημείο τόν πέτυχε.

— Είμαι ο πιο ευτυχισμένος άνθρωπος, της είπε μια μέρα, Η Βαρβάρα τόν κτύπησε περιέργα. Σχεδόν δεν είχε μείνει τίποτα από τόν 'Αντρίαν σου.

Είχε γερήσει και μετά τόν άτυχμά του ήταν υποχρεωμένος να περπατά με δυο μπαστούνια.

— Τυχρόν; τού είπε στο τέλος.

— Ναι. Άρχισα από τόν τίποτα, όπως ξέρεις και καλύτερα να κάνω κάποια περιου-

σία με τη βοήθεια φυσικά της μητέρας σου, που ήταν ο καλύτερος μου σύμβουλος. Και τώρα έχω έσένα Μπάμπις.

Μπάμπις! Τό χαϊδευτικό αυτό όνομα είχε να τ' άκουση η Βαρβάρα από τόν πριν τόν 'Αντρίαν καιρό τότε που η ζωή φαινόταν τόσο απλό και εύχρηστο πράγμα!

— Άλλά φυσικά, εξακολουθούσε ο πατέρας της, δεν πρόκειται να φάς όλη σου τη ζωή μ' έμένα. Άργότερα μπορεί να βρης καμιά άλλη δουλειά. Ίσως κανένα καλό παιδί. Ποιός ξέρει; Άλλά πριν απ' όλα αυτά ετοιμάζω για τη μικρή Μπάμπις μια έκπληξη. Ένα ταξίδάκι στο εξωτερικό. Τί λες μικρή μου;

— Τί έννοεις πατέρα;

— Άπλως εκείνο που είπα. Πούλησα τόν ένα κτήμα μας σε εξαιρετική τιμή και έτσι μπορώ να κάνουμε αυτή την πολυτέλεια.

— Άγαπημένο μου μπαμπά! είπε η Βαρβάρα χαμογελαστά και σ' αυτά μάτια της λάμπανε δυο δάκρυα.

Η καλωσύνη του τήν είχε αγγίζει στην καρδιά.

Παρ' όλ' αυτά μια σκιά πέρασε από τά μάτια της που δεν διέφυγε τήν οδυρόκεια τού πατέρα της.

— Κάτι έχεις έσύ στο μυαλό σου. Δεν είναι έτσι! Ίσως αυτόν τόν δυστυχισμένο άνθρωπο. Άλλο υπάρχει και κάτι άλλο Βαρβάρα. Κάνω λάθος;

Η Βαρβάρα κοκκίνησε και άμέσως χλώμιασε.

— Ναι πατέρα, είπε στο τέλος. Υπάρχει κάτι, κάτι πού...

— Μή. Δεν είναι ανάγκη να μού τόν πής. Άλλά άμα αυτό τόν κάτι σε στενοχωρεί κτύπαξε μπορείς να τόν τακτοποιήσης;

Η Βαρβάρα έμεινε σιωπηλή για μερικά δευτερόλεπτα και κατόπιν σ' ένα ξαφνικό ξέσπασμα είπε:

— Ναι πατέρα. Θά τόν τακτοποιήσω. Μπορώ και τόν θέλω. Λέγοντας αυτά τόν πρόσωπό

της έλαμψε από χαρά και για πρώτη φορά μετά τόν θάνατο τού 'Αντρίαν χαμογέλασε.

Η Μπέρρυ σ'ό μεταξυ προσπαθούσε οι ημέρες της να είναι, όσο περισσότερο μπορούσε γεμάτες για να σκέπτεται όσο τόν δυνατόν λιγότερο τόν Τσάρλυ. Πριν ήταν δυστυχισμένη όταν ήταν μακριά του, τώρα ήταν δυστυχισμένη που δρισκόνταν κοντά του. Καταλάβαινε πως δεν μπορούσε να είναι ποτέ ευτυχισμένη μαζί του ύστερα από τόν δράμα τού 'Αντρίαν που είχε συμβεί.

Συμφώνησαν να μη πούν τίποτα στην κ. Γκόλροζ για τήν διάλυση τών αρραβώνων τους, αλλά να τήν αφήσουν να σκεφθεί πως η ύπαρξής τού γάμου τους ήταν ένα πράγμα που θά γινόταν στο πολύ μακρινό μέλλον ώστε να συζητήται. Φυσικά η κ. Γκόλροζ είχε καταλάβει πως κάτι τόν παραξένο συνέβαινε στους δυο τους αλλά δεν τολμούσε να ρωτήσει.

Η ζωή κυλούσε φαινομενικά ήρεμη. Ο Τσάρλυ είχε αναλάβει τόν κτήμα, από τότε που ο Μάρτιν Κάσις έφυγε για ένα ταξίδι αναψυχής. Στη δουλειά τού τόν βοηθούσε και ο 'Οράς, που ήταν υπόδειγμα υπακοής και καλής συμπεριφοράς.

Η Μπέρρυ ήταν απασχολημένη στους σταύλους. Αισθάνονταν πολύ κουρασμένη και είχε αδυνατίσει φοβερά. Τά νεύρα της ήταν σπασμένα και τόν κατ'τάλαβε όταν μια απ' αυτές τις μέρες έπεσε από τόν «Στάρ-λάιτ» και δεν μπορούσε να σηκωθεί άμέσως και να περπατήσει ξανά στην ράχη της.

Ο Γκρόουβερ έμεινε κατάπληκτος.

— Τί πάθατε, μίς Στάρ; τή ρώτησε. Φαίνεται κουρασμένη. Πρέπει να φροντίσετε τόν 'Αντρίαν σας. Τό ξέρετε πως σε σ'άς επαναπαύομαι και οι άγώνες έφτασαν πια. Ά! Και κάτι άλλο μίς Στάρ...

Ο Γκρόουβερ κόμπιασε να τόν πής. Η Μπέρρυ περίμενε με τήν περιέργεια ζωγραφισμένη στο πρόσωπό της.

— Λέγετε κ. Γκρόουβερ.

Λυπάμαι πολύ αλλά δεν θά ιππεύσετε τήν «Στάρ-λάιτ». Θά ανεβείτε στο «Ζίγκ Ζάγκ». Τήν «Στάρ-λάιτ» τήν υποσχέθηκαν στην κυρία Χόσκιν. Ήταν άπαιτήσις της. Διαφορετικά δεν θά λάθι μέρος στους άγώνες.

— Κατάλαβα, είπε η Μπέρρυ, μάλλον ταραγμένη.

Η κυρία Χόσκιν ήταν μια νεαρά χήρα, πλούσια και ο Γκρόουβερ τήν έβλεπε σαν μια αξιοπρόσεχτη κατάκτηση.

— Η συμφωνία έγινε μόλις σήμερα τόν πρωί, συνέχισε ο Γκρόουβερ και πολύ φοβάμαι πως δεν θά έχετε πολύ καιρό μπροστά σας για να προπονήθετε στον «Ζίγκ Ζάγκ» αλλά ε' παναπαύομαι στην πείρα σας ως άμαζόνος και σ'ό ότι δεν θά είναι η πρώτη φορά που ιππευετε τόν «Ζίγκ Ζάγκ».

— Πάντως δεν τόν ξέρω και πολύ και είναι φοβερά άτίθασος. Δεν νομίζετε;

Ο κ. Γκρόουβερ κατσούφιασε. Δεν τού άρεσαν οι αντίρρησης.

— Μίς Στάρ, της είπε. Επ' μέν να πάρετε σεις τόν «Ζίγκ Ζάγκ». Άλλωστε σ'άς τόν ξαναλέω πως τήν Στάρ-λάιτ τήν υποσχέθηκαν στην κ. Χόσκιν και

είναι αδύνατον να πάρω τόν λόγο μου πίσω.

Η Μπέρρυ άναψε ολόκληρη. — Καλά, είπε. Θά πάρω τόν «Ζίγκ Ζάγκ» αλλά μέχρι τούς άγώνες δεν θά κάνω καμιά άλλη δουλειά παρά να προπονούμαι μ' αυτόν.

Ο Γκρόουβερ κούνησε καταφατικά τόν κεφάλι και χαμογέλασε.

Οι άγώνες όσο πήγαινε και πλησίαζαν, δεν έμεναν παρά τρεις μόλις ημέρες από τόν μεγάλο γεγονός. Η Μπέρρυ κάθε μέρα προπονούσε με τόν «Ζίγκ Ζάγκ» αλλά ήταν τόσο άγριο ζώο που τότε τότε τήν έπαινε ένας φόδος πως μπορούσε ν' αποτύχει. Στόν Τσάρλυ δεν είχε πη τίποτα γι' αυτή τήν αλλαγή τών άλόγων γιατί φοβόταν πως τήν τελευταία στιγμή μπορούσε να τήν έμποδίσουν να λάθι μέρος.

Τέλος η παραμονή της μεγάλης ημέρας έφτασε. Η Μπέρρυ πήγε χωρίς να κοιμηθεί για να είναι ξεκούραστη τήν άλλη μέρα. Άλλά ως συνήθος έγινε τόν αντίθετο από νευρική υπερδιέγερση δεν μπόρεσε να κλείσει μάτι όλη νύχτα. Όταν τήν άλλη μέρα τόν πρωί σηκώθηκε αισθάνθηκε τά μέλη της βαριά και τόν κεφάλι της να τήν πονάει. Γρήγορα γρήγορα έκανε ένα κρύο ντους και προσπάθησε να πείσει τόν 'Αντρίαν της μη χάσει τήν αυτοκυριαρχία της.

Η ημέρα ήταν μια καθαρή έγγυλίστικη ημέρα, με κρύζο ούρα και με σύννεφα που από ώρα σε ώρα έλεγες πως θά αναλύονταν σε βροχή. Ο αέρας ήταν ψυχρός και ύγρος.

— Λοιπόν, καλή έπιτυχία, είπε ο Τσάρλυ βλέποντας τήν Μπέρρυ έτοιμη, μέσα σ'ό στολή της τής ιππασίας, να ξεκινήσει για τόν ιππόδρομο.

Δεν τού διέφυγαν οι μαύροι κύκλοι που έζωναν γύρω γύρω τά μάτια της. Ήταν πολύ άδύνατη και η ματιά της ήταν θλιμμένη.

— Σ' ευχαριστώ πολύ Τσάρλυ, τού είπε χαμογελαστά.

— Θά σε καμαρώσω κι' εγώ Μπέρρυ, είπε η κ. Γκόλροζ. Δεν θά ξέρω τί να πρωτακτώ. Τάξω. Τήν άμορφη άμαζόνα ή τόν περήφανο άλογο. Η «Στάρ-λάιτ» σου ταιριάζει τόσο πολύ!

— Λυπάμαι θεία Πηνελόπη αλλά δεν θά έχω σήμερα τήν «Στάρ-λάιτ». Η κ. Χόσκιν τήν έζηήτησε, ξέρετε εκείνη η πλούσια χήρα, κι' έτσι θά πάρω άλλο άλογο.

— Ποιό; ρώτησε ο Τσάρλυ. Άλλά η Μπέρρυ έκανε πως δεν άκουσε και κουνώντας τόν χέρι της σε άποχαριστισμό και μ' ένα «ώρεθούάρ» στον ιππόδρομο έφυγε γρήγορα.

Κανείς δεν είδε τόν φόδο που ήταν ζωγραφισμένος σ'ό πρόσωπό της σ'ή σκέψη πως θά ιππευε τόν «Ζίγκ Ζάγκ». Ντράπηκε για τόν 'Αντρίαν της. Τί θά έλεγε άραγε ο πατέρας της για τήν δειλία της αν μπορούσε να τή δει!

Με αυτοπεποίθηση τώρα προχώρησε προς τόν ιππόδρομο όπου θά συναντούσε τόν Γκρόουβερ.

Η κίνησις ήταν εξαιρετική και είχα. Είχαν μπη σκονιά στο γήπεδο απ' όπου θά ξεκινούσαν τ' άλογα και σε μια γωνία ήταν όλα τ' άλογα μαζεμένα περιμένοντας μ' άνυπομονησία να έρθει η ώρα για τή μεγάλη σι-

γή. Πολλοί άντρες ήταν άπασχολημένοι να στήνουν μεγάφωνα ώστε να παρακολουθή ο κόσμος τις έξηγήσεις που θά έδινε ο σπήκτης άπάνω σ' τις διάφορες φάσεις τού άγώνος. Ο κόσμος σιγά σιγά άρχισε να φτάνει. Στις τρεις ή ώρα οι κερκίδες ήταν όλες γεμάτες. Κυρίες με ώραιότατα φορέματα, με πολύχρωμα καπέλα, κορίτσια με αϊθέρεις τουαλέτες παρ' όλο τόν ψυχός, άντρες όλων τών ηλικιών περίμεναν, άγωνιούσαν μπορεί να πη κανείς, να δούν τις άμορφες άμαζόνες σ' τήν όρμη τους για τή νίκη.

Δεν έλειπε κανείς από τούς γνωστούς της Μπέρρυ. Πρώτοι και καλύτεροι οι Ρωμαίϊν με τόν πάστορα και τήν κ. Μπούργκες τόν οικόνομο. Η κ. Γκόλροζ, ο Τσάρλυ και ο Μάρτιν Κάσις, που είχε γυρίσει σ'ό μεταξυ, είχαν πιάσει ώραιότατες θέσεις. Μαζί μ' αυτούς, πράγμα παραξένο, ήταν και η Βαρβάρα, χλωμή όσο ποτέ. Ο κόσμος είχε έρθει από χιλιόμετρα μακριά για να παρακολουθήσει τούς άγώνες και τά αυτοκινήτα είχαν κάνει ούρα έξω από τόν ιππόδρομο.

Και η μεγάλη στιγμή έφτασε. Τά άλογα παρταχθήσαν και δίπλα τους οι άμαζόνες. Η Μπέρρυ φάνταζε όσο ποτέ άμορφη. Παρ' όλο που ήταν ταραγμένη, κατάρθωσε να κρύψει τήν ταραχή της κάτω από μια φαινομενική ήρεμία. Ο Τσάρλυ τήν καμάρισε. Σκεπτόταν πως όπως και να έρχονταν τά πράγματα η εικόνα αυτή της Μπέρρυ θά τού έμεινε πάντοτε ζωντανή σ'ή μνήμη του.

Τό παράγγελμα δόθηκε. Και

τότε οι άμαζόνες, άνεδασμένες όλες σ' τ' άλογά τους, ξεκίνησαν με όρμη μόλις τόν σκονί έσπασε. Στην αρχή ο ήχος τού πιστολιού για τήν έκκίνηση τρώμαζε τόν «Ζίγκ Ζάγκ» που άπισθοχώρησε λίγο. Άλλά η Μπέρρυ με μια παρότρυνση κατάφερε να τού δώσει τόν κανονικό παλμό. Τό πρώτο έμπόδιο τόν πηδούσε με ευχέρεια. Και τώρα πλησίαζαν τόν δεύτερο. Τή στιγμή που ήταν έτοιμο να τή πηδήσει ένα «άλλο» προς τόν Πητερ Ρωμαίϊν τής Παμέλας Μπούρτζι, τής νεαρής μαθήτριάς της Μπέρρυ, που πήγαινε δίπλα σ'ό «Ζίγκ Ζάγκ» τόν έκανε να ξαφνιαστεί. Πήγε πίσω τ' αυτή του, έβγαλε ένα δυνατό χλιμιντρίσμα και άπισθοχώρησε. Η Μπέρρυ προσπάθησε να τόν καθυστερήσει, αλλά ήταν αδύνατον πια. Η Παμέλα δλέποντας τόν δίπλα της τόν άγριέμένο άρχισε να τσιρίξει, μερικοί από τούς θεατές άρχισαν κι' αυτοί να φωνάζουν και τόν άλογο πια έγινε εκτός έαυτού. Παρ' όλ' αυτά η Μπέρρυ κρατιόταν καλά σ'ή θέση της. Παρακάμπτοντας τόν έμπόδιο τόν έκανε να τρέξει προς τά εμπρός. Μα αυτό ήταν τόν χειρότερο. Άρχισε ένα ξέφρενο γκαλόπ που δεν τόν σταματούσε τίποτα. Στιγμές στιγμές σηκώνονταν σ'ά πούσινα του πόδια και έβγαζε δυνατά χλιμιντρίσματα. Η Μπέρρυ άρχισε να ζαλίζεται και σε μια στιγμή μ' ένα τράνταγμα τού άλόγου τής βρέθηκε κατά γής άναίσθητη...

Όταν άνοιξε τά μάτια της ήταν ξαπλωμένη σ'ό χόμα έπάνω σ'ό παλτό ενός άντρός

και δίπλα της ήταν ο Τσάρλυ και ο ντόκτωρ Μπούργκε. Οι θεαταί παρακολουθούσαν από μακριά τή σκηνή. Τό κεφάλι της πονούσε φοβερά και αίσθα νόταν να κάνει από περικό.

— Άποτυχία, είπε κυτώντας τόν Τσάρλυ. Τί άπέγινε ο «Ζίγκ Ζάγκ».

— Τόν έπιασαν πριν προλάβει να κάνει κι' άλλες καταστροφές. Είσαι η μόνη που πληγώθηκες. Ά! Άν τόν ήξερα Μπέρρυ! Ποτέ δεν θά σε άφισα να καθαικίεψες τόν «Ζίγκ Ζάγκ».

— Τά κατάφερες μια χαρά, της είπε ο δόκτωρ Μπούργκε. Φτηνά τή γλύτωσες. Ούτε ένα κόκκαλο σπασμένο. Μόνον αυτό τόν μικρό χτύπημα στο χέρι. Θά σου περάσει όταν πας σ'ό σπίτι και ησυχάσεις.

Υστερα από λίγο τήν μετέφεραν σ'ό σπίτι. Η Μπέρρυ νύσταζε φοβερά. Τά νεύρα της ήταν σπασμένα. Έπεσε σε βαθύ λήθαργο και ύστερα από πέντε ώρες ξύπνησε. Αισθάνονταν πολύ καλύτερα τώρα και μπόρεσε να χαμογελάσει σ'ήν κ. Γκόλροζ που καθόταν σ'ό πλάι της.

— Αισθάνομαι ντροπιασμένη, είπε με παράπονο. Χάλασα τούς άγώνες. Ο μπαμπάς και η μαμά δεν θά είναι καθόλου περήφανοι για μένα.

Η κ. Γκόλροζ τήν κτύπησε με καλωσύνη και τακτοποιώντας τόν μαξιλάρι πιδ άναπαυτικά κάτω από τόν κεφάλι της Μπέρρυ της είπε:

— Δείχτηκες γενναία όσο καμιά άλλη θά δείχνόταν σ'ή θέση σου. Όλος ο κόσμος μιλούσε για τήν ψυχραιμία σου και τή δεξιότητά σου.

Η Μπέρρυ της έπιασε τόν χέρι και τόν έφερε με άγάπη σ'ά χείλη της.

— Είσθε τόσο καλή! της είπε. Άλήθεια θεία Πηνελόπη σ'όν ιππόδρομο είδα και τή Βαρβάρα. Είναι ακόμη έδω. Άν ναί παρακαλέστε τήν να έρθει να τή δει.

Η Βαρβάρα έφυγε ξανά, άγαπητό μου παιδί, είπε η κ. Γκόλροζ και τής Μπέρρυ τής φάνηκε πως έκρυβε κάποιο μυστήριο ή απάντησις αυτή.

— Σου έστειλε τά φιλιό της, έξηκολούθησε η κ. Γκόλροζ, και θά σε ξαναδεί προτού φύγει ταξίδι στην Αίγυπτο.

— Θεία Πηνελόπη συνέβη τίποτα; ρώτησε με άγωνία η Μπέρρυ.

— Πολλά πράγματα συνέβησαν σήμερα άγαπητό μου παιδί.

— Άλλά η Μπέρρυ δεν έμεινε ικανοποιημένη από τήν απάντησι.

— Φαίνεται τόσο διαφορετική σήμερα θεία! Δεν νάχετε άκούσει ευχάριστα νέα... Ά! έχετε! Τό καταλαβαίνω από τόν τρόπο που χαμογελάτε.

— Έχουμε ύπεροχα νέα Μπέρρυ, αλλά δεν θά σου τά πούμε παρά μόνον αύριο τόν πρωί. Στην κυριολεξία δεν θά σου τά πούμε αλλά θά σου τά ανακοινώση ο Τσάρλυ. Και τώρα κοιμήσου για να είσαι αύριο έντελώς καλά.

Η Μπέρρυ κατάλαβε πως δεν θά έδωζε πια τίποτα με τόν να έπιμειν να μάθι γι' αυτό τόν θεωρησε σκόπιμο ν' άκολουθήσει τήν συμβουλή της κ. Γκόλροζ και να τόν ρίξει σ'όν ύπνο.

Άλλωστε δεν είχε να κάνει και τίποτα καλύτερο...

Τήν άλλη μέρα τόν πρωί έ-

ΓΚΡΕΚΑ

Αδελφωθήτε τον εαυτό σας...

... από άχρηστα, άπρηχαιμένα αντικείμενα και από περιττές έννοχήσεις...

Δεν είναι ανάγκη να υποφέρετε και εσείς, ό,τι υπέφεραν οι γιαγιάδες μας με τά πανάκια, τις παρανοίες, τις έξνες, τούς επιδέσμούς, κλπ.

Τώρα, μπορείτε, κατά τις ημέρες της ημερίδας «Αδελφωθήτε», να χρησιμοποιήσετε τόν «ΤΑΜΠΑΧ» τόν νέον και τελευταίο μεσον γυναικείας υγιεινής τής εποχής μας.

Τόν «Τάμπαχ» φέρεται εσωτερικά.

Μπαρβαί να εργάζεστε όπως συνήθος και να θναινε εγώ έννοια, γιατί τόν «Τάμπαχ» σας παρέχει πλήρη ασφάλεια. Δεν έννοχλει καθόλου. Δεν έρεδίζει τόν δερμα και σας γλυτώνει από τή γυναική δυσάρεστη όσμη.

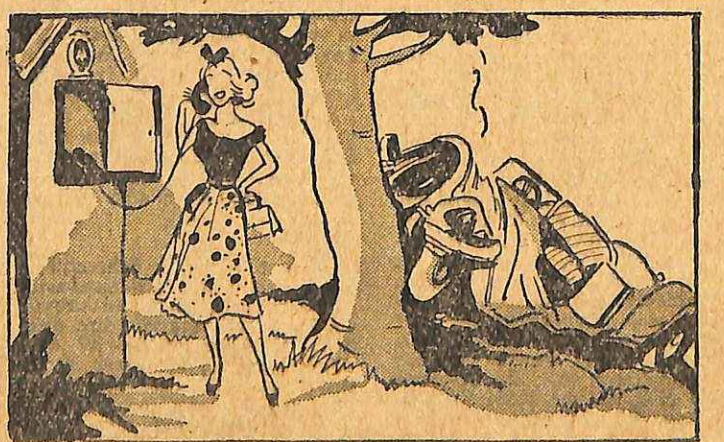
Είναι βολικό, εύκολο σ'ή χρήση του και οικονομικό.

Παλείται ό όλο τά κεντρικά Φαρμακεία σε πακέτα τών 10 τσιγών (Νο 1 κανονικό μέγεθος, και Νο 2 μεγαλύτερο μέγεθος).

Μεσα σε κάθε πακέτο θά βρείτε οδηγίες χρήσεως και μερικές λεπτομέρειες που δεν σμειώνονται εδώ, αλλά σ'άσφαλως ενδιαφέρουν κάθε γυναίκα.

Τόν «Τάμπαχ» είναι προϊόν των Εργαστηρίων YAMPAK (CONTINENTAL) LTD., Άγγλίας.

Γεν. Άντ/ποι
Ι. Φ. Σέρνιταν & Σία
(ΕΛΛΑΣ)
Σολωμού 55· τηλ. 51-602
ΑΘΗΝΑΙ

ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΠΡΑΜΑ

— Συνεργείον αυτού;... Σ'άς παρακαλώ, μπορείτε να στείλετε κάποιον να ρίξει μια ματιά σ'ή μηχανή τού αυτοκινήτου μου;... Δεν παίρνει μπροστά!...

πνιψε με τον ήχο της σιγανής βροχής που κυτούσε στα τζάμια και στη στέγη. Αισθανόταν ακόμη κάποια κοιμιά στα μέλη της αλλά ο ποικεφαλός της είχε περάσει και το χέρι της δεν την πονούσε πιά. Με άργες κινήσεις κατέβηκε από το κρεβάτι της, πλύθηκε, ντύθηκε και κατέβηκε στην τραπεζαρία για το πρωινό. Ο Τσάρλυ ήταν ήδη εκεί. Έλαμπε ολόκληρος από χαρά. Μολις την είδε έτρεξε να την καλημερίσει και πιάνοντας την τρυφερά από το χέρι την έβαλε να καθήσει στην καρέκλα δίπλα του στο τραπέζι όπου δυο ζεστά φλυτζάνια τσάι τους περίμεναν πολύ έλκυστικά.

— Έλα αγαπημένη μου, της είπε Σήμερα θα είμαστε μόνοι μας. Η θεία Πηνελόπη παρήγγειλε να της πάνε το σάι στην κρεβατοκάμαρά της. Θέλει να είμαστε μόνοι όταν θα σου πω τα νέα...

— Εύχαριστα! Μου το είπε χθες το βράδυ φαίνεται και οι δυο σας τόσο ευτυχισμένοι Τσάρλυ! Στάσου μη μου λές. Μπορώ άραγε να το φανταστώ; Τόση ευτυχία, τόση χαρά! Μη πώς... Μήπως Τσάρλυ το δύσμά σου είναι πια λευκό;

— Από την συγκίνησή της η Μπέρρυ πια δεν μπορούσε να πει ούτε λέξη. Περίμενε με αγωνία την απάντησή του Τσάρλυ. Της χαμογέλασε.

— Ναι, είπε απλά. Η Μπέρρυ του έσφιξε το χέρι και τον κύτταξε με λατρεία στα μάτια.

— Είναι μια μακρυνή ιστορία Μπέρρυ και όχι τόσο εύκολη να στην πω. Πάντως θα προσπαθήσω: Η Βαρβάρα χθες ήρθε στο «Τόρ Χέντ» όχι για να δει τους αγώνες, όπως όλοι είχαν υποθέσει, αλλά για να κάνει αποκαλύψεις. Δεν πρέπει πια να κατηγορήσεις τον εαυτό σου ως υπεύθυνο για το θάνατο του 'Αντριάν. Δεν ηττοκτόνησε. Πραγματικά γλύστρησε στα φύκια και πέφτοντας στο νερό πνίγηκε. Βλέπεις ποτέ δεν έφτασε στα χέρια του το γράμμα σου.

— Πώς; — Ο 'Αντριάν δεν πήγε στο γραφείο του εκείνο το πρωινό. Δεν είχε όρεξη για δουλειά. Η Βαρβάρα μόνον μπήκε μέσα εκεί και βλέποντας το γράμμα σου, το άνοιξε το διάβασε και το ξανάβηκε στα θέσι του. Γι' αυτό βρέθηκε το γράμμα ανοιγμένο και σ' έκανε να φανταστής πως ο 'Αντριάν το είχε διαβάσει.

— Τσάρλυ είμαι τόσο ευχαριστημένη! μπόρεσε να πει η Μπέρρυ κι' ένας αναστεναγμός ανακουφισμένος δγήκε από τα χείλη της. 'Αλλά πές μου, είπε σε λίγα λεπτά. Μίλησέ μου για σένα. Ποιος... Ποιος σκότωσε τον Νταϊνβιντ;

— Ο Τσάρλυ παρέμεινε σιωπηλός.

— Ο 'Αντριάν; Δεν είναι έτσι; — είπε η Μπέρρυ ήρεμα και ο Τσάρλυ κούνησε καταφατικά το κεφάλι του.

— Το ήξερε η Βαρβάρα; — Όχι. Της είχε κάνει τελευταία μια εξομολόγηση αλλά δεν της είχε πει όλες τις λεπτομέρειες. Τις λεπτομέρειες τις έγραψε σ' ένα χαρτί κι' αφού της έκλεισε σ' ένα φάκελλο της είπε να τον δώσει στο χρηματοκιβώτιό του και να τον δώσει σε σένα σε περίπτωση θανάτου του. 'Αφησε να εννοηθεί πως όλη αυτή τα έκανε γιατί σ' αγαπούσε πολύ. Αυτή την αγάπη που έδειξε σε σένα, η Βαρβάρα δεν μπόρεσε να του την συγχωρήσει ποτέ. Σε ζήλευε τρομερά Μπέρρυ. Κι' έτσι μετά τον θάνατό του δεν σου έδωσε το γράμμα που θ' έκανε ευτυχισμένη. Οι τύψεις όμως δεν την άφηναν κι' έτσι χθες ήρθε φέρνοντας μαζί της και το γράμμα που το είχε πάρει στο σπίτι του πατέρα της.

— Καταλαβαίνω, είπε απλά η Μπέρρυ. Δυστυχισμένη Βαρβάρα!

— 'Ηταν μπροστά όταν το άνοιξε το γράμμα και το διάβασε χθες το απόγευμα όταν έσου κοιμόσουν. Και τώρα έφυγε ηγαίνοντας κατ' ευθείαν για τη Σκωτία.

— Να κάνη τί στη Σκωτία; — ρώτησε με άπορία η Μπέρρυ.

— Να δει τον Καϊύ Μάκλαν, τον άνθρωπο που με υπηρέτησε πριν τρία χρόνια και να δώσει την κατάθεσή της. Γιατί κατ'αλαβαίνεις ή δική θ' αναθεωρήσει.

— Μα Τσάρλυ, πές μου. Πώς συνέβησαν όλα αυτά;

— Έχεις δίκιο Μπέρρυ να ρωτάς να μάθης. 'Ακου λοιπόν. Είναι η πιο εξωφρενική ιστορία που έχω ακούσει έως τώρα. 'Αλλά πριν προχωρήσω Μπέρρυ ένα πράγμα θέλω να μου υποσχεθείς. Δεν θα μνησικακήσης ποτέ για τον 'Αντριάν. 'Αλλιώς σε πρέπει να τον συγχωρήσω με γιατί δεν ήταν ένας υγιής άνθρωπος. 'Ηταν ένας δυστυχισμένος, ένας ανάπηρος Μπέρρυ. Η αλήθεια είναι πως είχε μανία με τα λεπτά κι' αυτή ήταν η αιτία που σκότωσε τον Νταϊνβιντ, αν και στην πραγματικότητα δεν ήταν παρά ένα ατύχημα, όπως θα δεις πάρα κάτω.

— Η Μπέρρυ τον κύτταξε μ' αγωνία στα μάτια ρουφώντας κάθε λέξη που έβγαине από τα χείλη του.

— Τότε που έγινε το δράμα του αδελφού μου, εξήκολούθησε ο Τσάρλυ, ο 'Αντριάν βρισκόταν, όπως σου είχα πει, σ' ένα νοσοκομείο όχι πολύ μακριά από το Μπλάιμπορν, όπου είχαμε πάει για μερικές δοσμάδες να παραθερίσουμε. Δεν είχε έγκεισθαι ακόμη όταν είχε στους γιατρούς πως θα έβγαине για μερικές ώρες για μια επείγουσα δουλειά. Η δουλειά αυτή ήταν μια έπιχειρησική που θα του απέδιδε πολλές χιλιάδες λίρες αν έβρισκε να καταθέσει τ' απαιτούμενα χρήματα ώστε να μη κι' αυτός μέσει. Τα χρήματα υπήρχαν. 'Ηταν στη μέση η κληρονομιά. Με τη διαφορά πως έπρεπε να υπογράψει και ο Νταϊνβιντ για να σηκώσει τα χρήματα. 'Ηξερε πως ο Νταϊνβιντ βρίσκονταν στη Σκωτία. Πήρε λοιπόν το αυτοκίνητό του και κατευθύνθηκε στο Μπλάιμπορν.

— 'Αλλά κάποιος θα πρέπει να τον είδε, παρατήρησε η Μπέρρυ.

— Όχι. 'Ηταν Κυριακή και κανείς δεν βρισκόταν στο δρόμο. Όλοι ήταν οι στα σπίτια τους ή είχαν πάει για ψάρεμα. 'Αλλωστε οι κάτοικοι έκει μετριόνταν στα δάχτυλα. Λοιπόν. Πήγε στο αγρόκτημα των Μπλάιρ και παραφύλαξε. Είδε τον Μπλάιρ που έφευγε.

Μπήκε μέσα και ζήτησε τον Νταϊνβιντ. 'Η Ντιάννα που ήταν μόνη στο σπίτι του είπε πως μόλις είχε βγει μαζί μου για ψάρεμα.

— Θα τον βρης, αν θέλεις, του είπε, στην απέναντι όχθη. Θα ψαρεύει μόνος του γιατί ο Τσάρλυ δεν του άρεσε το μέρος και θα χωρίσουν.

— Ο 'Αντριάν κάτι ψιθύρισε μέσα στα δόντια του.

— Έχω να του μιλήσω, είπε δυνατά και πρέπει να συμφωνήσουμε, αλλιώς... και έτοιξε απειλητικά τα δόντια του.

— Ξαίρεις Μπέρρυ ο 'Αντριάν πάντα μιούσε τον Νταϊνβιντ. Τον θεωρούσε υπεύθυνο για την δυστυχία του.

— Γιατί; ρώτησε μ' άπορία η Μπέρρυ.

— Γιατί κάποτε ήταν αυτός άρραβωνιαστικός της Ντιάννας και αυτή τον άφησε για να παντρευτεί τον Νταϊνβιντ. 'Εν τούτοις η Ντιάννα έμεινε φίλη με τον 'Αντριάν. Πράγμα που δημιουργούσε πολλούς καυγάδες μεταξύ του Νταϊνβιντ, του 'Αντριάν και της Ντιάννας. Αυτούς τους καυγάδες ανέφερε το υπετικό προσωπικό στη δική.

Φεύγοντας ο 'Αντριάν για να συναντήσει τον Νταϊνβιντ, πήρε το μάτι του το ρεβόλβερ που είχε αφήσει το προηγούμενο βράδυ στην τραπεζαρία για να το δείξω στον Νταϊνβιντ. Πήγε ως εκεί και με προφύλαξι πήρε το πιστόλι μου και γρήγορα γρήγορα το έβαλε στην τσέπη του.

— Δεν φαντάζομαι να το πήρε με το σκοπό να τον σκοτώσει, είπε τρέμοντας η Μπέρρυ. Θα ήθελε να τον φοβίση.

— Ναι. Φυσικά και ήθελε να τον φοβίση. Τον συνήγαγε λοιπόν και του μίλησε για την κληρονομιά. Τα πράγματα όμως δεν ήταν ακόμη ξεκαθαρισμένα και ο Νταϊνβιντ αρνήθηκε να δώσει την υπογραφή του. Λογόφρανε. Ο 'Αντριάν έβγαλε το πιστόλι. Ο Νταϊνβιντ ωρμήσε να τ' αρπάξει και τότε έγινε μια εκπυρσοκρότηση και ο Νταϊνβιντ... Τα υπόλοιπα τα έχεις διαβάσει όλα Μπέρρυ. Δεν είναι έτσι;

— ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

άπαντά :

Κα Γ.— Αυτά που έχετε αποτελούν ήδη μια μικρή βάση. Θα συμπληρώσετε με τα εξής: 1) Θά κανέτε το γκρι κουμπωτό φόρεμα ζερσέ για όλη την ώρα, που θα έχετε κανείς συνήθως μετά τα μαύρα. 2) Εισθε παχεία μη κανέτε ζερσέ, αλλά σκέτο μάλλινο. 3) Αφού βλέπω ότι έχετε παλτό σπορ καφέ μπλέ, να κανέτε μια καφέ φούστα ώστε να δημιουργήσετε αντισμύλη σπορ, που να μη κοστίζει πολύ, αφού σας ενδιαφέρει ο οικονομικός συνδυασμός. 4) Την συνοδεύετε με μια καφέ μπλουζίτσα μάλλινη για να αποκτήσετε ένα μονόχρωμο σύνολο, και θα την πικρίτε με χρωματιστές μπλουζίτσες διαφόρες σιγα—σιγα, που θα σας χρησιμοποιούν και για το μαυρό ταγιέρ. 5) Έχετε τίποτα παλινό ρούχα, κυττάτε μήπως μπορείτε να δγάλετε από αυτά ένα—δυο μπλουζάκια. 6) Αγοράστε και παπούτσια—τα πάντα σπορ, καφέ ή μπλέ. 7) Αφού έχετε οικονομικό περιθώριο μπορείτε εκτός αυτών, να προσθέσετε και ένα ταγιέρ. 8) Γκρι ανοιχτό, καρεδάκι μαυρόσπορ, μπλέ—ρουά δχι πολύ χτυπητό ή μόν προς το μελιτζανί, αν σας πεί. 9) Για καλό φόρεμα κανέτε μια μπλέ—μαρέν μάλλινη ζωρζέτα. Σηκώνει πολλές ποικιλίες στις γαρνιτούρες των οποίων τα χρώματα θ' αρχίσουν από απαλά και θα γίνουν πιο έντονα όσο πληθαίνουν. Με το φόρεμα αυτό θα φοράτε τις γόδες, και ως πιο απλή θα πείδω. 'Ετσι δεν θ' αγοράσετε άλλα παπούτσια.

ΜΠΕΡΡΥ — ΤΣΑΡΛΥ.—'Αγαπητή μου, το ριγέ ντεκολτέ σας μπορεί να φορεθί πρώι και απόγευμα. 'Εν ανάγκη και βραδάκι. (Δεν μπορώ να είμαι σίγουρη, γιατί δεν μου γράφετε ούτε το χρώμα, ούτε το φάρδος της ριγέ. Σε περιπτώσεις τέτοιες καλύτερα να μου στέλνετε δείγμα). Για να σας πω ακριβώς τί χρειάζεσθε για το φθινόπωρο, θα έπρεπε να μου είχατε γράψει τί έχετε ήδη σαν βάσεις γαρνιτούρας. Πάντως, χρειάζεται 1 ταγιέρ σπορ, 1 καλό, 1 κουμπωτό φόρεμα, 1 φαρδιά φούστα, 2—3 μπλουζές και 1 ζακέτα ριγέ. Αυτά έξι άλλου αποτελούν και μια καλή βάση για το χειμώνα, όποτε θα συμπληρώσετε με παλτό, με κανένα ντε—πιές χοντρό φόρεμα και με κανένα πιο λεπτό για καλό. Δυστυχώς, οι ανάγκες της στήλης μου, δεν μ' επιτρέπουν να αφιερώσω χώρο για ν' απαντήσω σε ερωτήσεις γίνες προς τη μόδα. Θα προσπαθήσω όμως να δημοσιεύσω με πρώτη ευκαιρία διάφορα θέματα που θα λύσουν τις απορίες σας σχετικά με τις έννοιες που με ρωτάτε.

ΑΜΑΡΥΛΛΙΣ.— 1) Συμφωνώ να βάψετε τη ζακέτα μπλέ. Πρέπει όμως πρώτα να ρωτήσετε ένα καλό δαφείο, αν θα γίνει καλή. 2) Αφού έχετε παλτό ριγέ, κανέτε το καινούργιο μεσάτο. Είναι πολύ της μόδας. 3) Οι καρδ φούστες είναι πολύ ωραίες και χαρούμενες. Ταίριαζουν εξ' άλλου ιδιαίτερα στην ηλικία σας.

ΜΑΡΙΑ Ν., Πάτρας.— 'Η μητέρα σας να κάνη ένα ταγιέρ κλασσικό, αλλά σε μοντέρνα γραμμή. Δημοσιεύουμε ότι νέα σχέδια θγανίζουν, ίσως μέσα σ' αυτά να βρη κάτι που να της αρέσει. 'Αν δεν θέλη να το κάνει μαύρο, όπως συνήθως το κάνουν τα ταγιέρ, μπορεί να το κάνει με μπλέ σκούρο ή και χρωματιστό αλλά σε πολύ βαθιά και σκοτεινή απόχρωση. Μπορεί να το γαρνίρη τότε και με λίγο

γαυνάκι που είναι τόσο της μόδας φέτος. Το ταγιέρ συνοδεύεται συνήθως από άσπρη ζωρζέτα μπλουζα ή σατέν για καλή. 2) Για το παλτό πρέπει να ρωτήσετε γουνα. Νομίζω ότι γίνεται αυτό που θέλετε. 3) Θαυμάσια η ιδέα να κανέτε συμπληρωμα από το γυαλιστερό ύφασμα της φούστας. 4) Ευχαριστούμε θα δημοσιεύσουμε τα σχέδια σαν κι' αυτό που ζητάτε μόλις δρούμε τίποτα κατάλληλο. 5) Στην ηλικία σας δεν ταιριάζουν απόλυτα οι σάρπες. 'Αν όμως ετιάζετε, ως ακολουθούν τα χρώμα του φορέματος. 6) Την καρδ φούστα θα συνοδεύσει κόκκινη μπλουζα. Πάει επίσης με κίτρινη, άσπρη ή πράσινη. 7) Τη ζακέτα μπορείτε να την κανέτε πράσινη. 8) Τα λευκά είναι πάντοτε της μόδας. 9) Ευχαριστούμε θα δημοσιεύσουμε πίνακα τιμών. Για τα παπούτσια όμως είναι δύσκολο να γίνη συνεννόηση από μακριά.

Π.Κ.Γ.—Το γράμμα σας διεβίσα στο τμήμα των πατρών, έκεινο θα αναλάβη να σας απαντήσει.

ΟΛΓΑ Φ.—Μπορείτε κι' εσείς να δάλετε ριχτό παλτό καμμιές φιλής σας να δτε αν σας πεί. 'Αλλοίως θα ξανακάνετε μεσάτο. Της μόδας είναι τα δελουτέ ύφασματα, για σας όμως δεν κανέι να έχη πολύ παχύ χνούδι. Μπορείτε να κανέτε ένα μπλέ—ρουά, κόκκινο σκούρο ή μπλέ—μαρέν. Για τη μητέρα σας θα πάρτε μια μάλλινη ζωρζέτα μαύρη, εκτός αν θέλετε μεταξέτο, όποτε πάρτε της ένα μάτ, που να έχη και λίγο σατέν στην ύφανση.

ΛΕΝΑ ΚΟΝΔΥΛΗ.—'Απάντησι θα λάβετε από το τμήμα των πατρών.

ΜΑΡΙΑ, ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ.—Θα ψάξετε για απάντησι στη στήλη αλληλογραφίας: «Ομορφιά προσώπου και σώματος».

Κα ΦΛΩΡΕΤ.—'Αν το παλτό σας σας πηγαίνει ωραία, μη το αλλάξετε. 'Αλλοίως, ανοίξετε τις πένες και κανέτε το δαγκ έφ' όσον γίνεται. Προσέξτε μόνο να μη αφήσουν σημάδια. 'Ο γιάκας σας είναι της μόδας. Μπορείτε και να δάλετε αλκοιτικό δελουτίνο. Το δελουτίνο το συνδυάζουν τώρα τελευταία με το ύφασμα που έχετε. Δεν ξέρω όμως αν θα πηγαίνει στην απόχρωσή αυτή. Πρέπει να δάλετε δίπλα δευόδο και να κρινέτε μόνη σας με το γούστο σας. 'Απάντησι για τα πατρών θα δώση η στήλη των πατρών.

ΜΟΝΑ — ΛΙΖΑ.—'Αγαπητή μου, ωραίο χρώμα για την ηλικία αυτή, είναι ένα μπλέ παστέλ ή μπλέ ντιέ. Για τα μελαχρινά κορίτσια της ηλικίας αυτής κατ'άλληλα είναι φέτος και τα κίτρινα. Μπορείτε όμως να κανέτε και ένα ωραίο σκατώρεξο με δυο τρία χρώματα μέσα. Μόνο που θα είναι αποκλειστικά σπορ. Καλό επίσης είναι ένα ωραίο μπλέ και όλη η κλίμακα αυτή π. χ. το «καρεμελέ» χρώμα, το μπλέ μαρόν κ.λ.π. Το ύφασμα να είναι με χοντρό χνούδι, ντυβετιν, μπλέ, — μπλέν και τα παρόμοια. Σχέδιο ριχτό, θα δημοσιεύσουμε ότι μπορούμε. Φέτος φοριούνται τόσο το καστόρι, όσο και το λουστρίνι. Οι γόδες συνήθως είναι περισσότερο φέτος.

ΜΑΙΡΗ ΧΑΤΖΗΕΥΘΥΜΙΟΥ.— Δυστυχώς, διευθύνσεις δεν μπορούμε να σας δώσουμε έμεις για να μη θεωρηθί ότι δείχνουμε ιδιαίτερες προμήθειες ή κάνουμε ρεκλάμα. Παρακαλέσετε τίποτε γυναίστας σας στην 'Αθήνα να σας πληροφορήσουν σχετικά.

ΣΙΛΚΑ, Χανιά.— Δεν ξέρω αν σωστά γράφετε το όνομά σας, γιατί δεν το είχατε σημειώσει πολύ καθαρά. 'Η φούστα σας είναι πολύ κατάλληλη για τη γιορτή. Κανέτε μπλουζα άσπρη με τσέπη για καλή. 2) Για το παλτό πρέπει να ρωτήσετε γουνα. Νομίζω ότι γίνεται αυτό που θέλετε. 3) Θαυμάσια η ιδέα να κανέτε συμπληρωμα από το γυαλιστερό ύφασμα της φούστας. 4) Ευχαριστούμε θα δημοσιεύσουμε τα σχέδια σαν κι' αυτό που ζητάτε μόλις δρούμε τίποτα κατάλληλο. 5) Στην ηλικία σας δεν ταιριάζουν απόλυτα οι σάρπες. 'Αν όμως ετιάζετε, ως ακολουθούν τα χρώμα του φορέματος. 6) Την καρδ φούστα θα συνοδεύσει κόκκινη μπλουζα. Πάει επίσης με κίτρινη, άσπρη ή πράσινη. 7) Τη ζακέτα μπορείτε να την κανέτε πράσινη. 8) Τα λευκά είναι πάντοτε της μόδας. 9) Ευχαριστούμε θα δημοσιεύσουμε πίνακα τιμών. Για τα παπούτσια όμως είναι δύσκολο να γίνη συνεννόηση από μακριά.

ναί πολύ κατάλληλη για τη γιορτή. Κανέτε μπλουζα άσπρη με τσέπη για καλή. 2) Για το παλτό πρέπει να ρωτήσετε γουνα. Νομίζω ότι γίνεται αυτό που θέλετε. 3) Θαυμάσια η ιδέα να κανέτε συμπληρωμα από το γυαλιστερό ύφασμα της φούστας. 4) Ευχαριστούμε θα δημοσιεύσουμε τα σχέδια σαν κι' αυτό που ζητάτε μόλις δρούμε τίποτα κατάλληλο. 5) Στην ηλικία σας δεν ταιριάζουν απόλυτα οι σάρπες. 'Αν όμως ετιάζετε, ως ακολουθούν τα χρώμα του φορέματος. 6) Την καρδ φούστα θα συνοδεύσει κόκκινη μπλουζα. Πάει επίσης με κίτρινη, άσπρη ή πράσινη. 7) Τη ζακέτα μπορείτε να την κανέτε πράσινη. 8) Τα λευκά είναι πάντοτε της μόδας. 9) Ευχαριστούμε θα δημοσιεύσουμε πίνακα τιμών. Για τα παπούτσια όμως είναι δύσκολο να γίνη συνεννόηση από μακριά.

ΛΙΝΑ Μ. Κ.— 1) Σχετικά με το παλτό, θα σας απαντήση η στήλη των πατρών. 2) Το σχέδιο που ζητάτε είναι πραγματικά κάπως δύσκολο. Θα κυττάσουμε όμως μήπως δρούμε τίποτε κατάλληλο, όποτε θα το δημοσιεύσουμε. 3) Βραδυνά θα δημοσιεύσουμε επίσης, άλλα αργότερα.

ΑΙΓΙΟΤΙΣΣΑ, Φ. Π.—'Ωραίο το φόρεμα που λέτε να κανέτε. Μπορεί να γίνη από μάλλινη ζωρζέτα, που πέφτει ωραία. Το μαντίλακι μουσέλιν. 'Αν δεν θέλετε μάλλινο, κανέτε το από γκρι. 'Αξιοσώφ λουστρίνι.

«Χ.Π.Ω.» — 1) Το ανοιχτό μπλέ είναι φυσικά πολύ καλύτερο για φόρεμα. Κανέτε το άλλο ποδιά, όπως λέτε. 2) 'Υφασματα για παλτά του τύπου που σας ενδιαφέρουν δεν έχουν φθάσει ακόμη στην αγορά. Τα μαγαζιά συμπληρώνουν όσο πάνε τις χειμωνιάτικες συλλογές τους. 3) Τα παπούτσια που σας ενδιαφέρουν φοριούνται αρκετά. 4) Το κοκτέιλ φόρεμά σας είναι ωραίοτατο. Βεβαίως φοριέται και σ' άλλες ώρες έφ' όσον πρόκειται για γάμο ή άρραβώνα, που αποτελούν ξεχωριστές περιπτώσεις. 5) Τα μακρυνά μαύρα γάντια είναι ωραίοτατα αλλά υπάρχει φόβος να φανούν κάπως εξεζητημένα αν είναι π. χ. ως τον άγκώνα. Φοριούνται σε μεγάλες δεξιώσεις, άλλοτε μόν με βραδυνά, άλλοτε δε και με καπέλο αλλά με πολύ κατάλληλο και ανάλογο ντύσιμο π. χ. σε επίσημες προμερίες θεάτρων κ.τ.λ. 6) Και οι 3 τύποι μανικιών είναι της μόδας για παλτά. Παρακολουθήστε, ότι δημοσιεύουμε σε κάθε τεύχος για τα παλτά για να πληροφορηθίτε, ότι περισσότερο μπορείτε σχετικά με τις γραμμές. Μη στενοχωριέστε για το στήθος σας. Κάθε γυναίκα έχει όπως όποτε, πολλές ατέλειες. Προτιμάτε όμως τα ριχτά παλτά, και μη φοράτε πολύ σφιχτούς μπουστους φορεμάτων.

«Γ. Ρ. 32».—'Επειδή οι ερωτήσεις σας ξεφεύγουν λίγο απ' τα στενά όρια της στήλης αυτής, θα σας απαντήσω στο επόμενο. Σήμερα δεν διαθέτω δυστυχώς αρκετό χώρο.

ΛΙΛΙΑΝ.—'Αγαπητή μου, η κόρη σας πρέπει να φοράη καλήν μονοκόμματα και όχι μπλουζές, φούστες, γιατί κονταίνουν. 'Αν δόλη μπλουζές φούστες να μη είναι σε χρωματική αντίθεση αλλά σε ένα χρώμα. Βεβαίως θα προτιμάτε τα σκούρα, αλλά μπορεί να φοράη και χρωματιστά, αρκεί να μη είναι πολύ ανοιχτή ή απόχρωσι. 'Υφασματα μεταξέτο, ή μάλλινα λεπτά που «πέφτουν» καλά. Ντεκολτέ μετρά, γιατί μακρύνουν και ψηλώνουν, ζώνες ποτε φαρδιές. Για το χειμώνα θα έπρεπε να έχη: 1) Ένα παλτό μπλέ—μαρέν ή έστω και λίγο ανοιχτότερο, ριχτό ίσιο, με πολύ λίγα φάρδυ. 'Ας το ποικίλη, με κόκκινη τσάντα κ.ά. 2) 'Η καφέ π.χ. κόκκινη μουσέλιν κασκόλ, σκούρο με κίτρινα αξσουάρ. 3) Ένα ταγιέρ χρωματιστό πολύ σκούρο, εφάρμοστο, αλλά όχι κολλητό. 4) Μια φούστα χωρίς πολλά ίδια χρώμα. (Μπορεί να είναι και άσπρη με το παλτό, όποτε θα έχετε σύνολο). 5) Ένα φόρεμα πρόχειρο κουμπωτό από πάνω ως κάτω. 6) Ένα—δυο πλεκτές ζακετούλες.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΣ ΠΛΕΚΤΩΝ

άπαντά :

Ε.Μ.—'Ηράκλειον Κρήτης. — Δεν σας ξεχάσα. Θέλω να δω ταυτοχρόνως και ένα ωραίο σχέδιο μπλουζας και να σας εξηγήσω πηρετισω καλύτερα.

ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ, Ε.Ρ.—Θα φροντίσω να δρώ αυτό που μου ζητάτε. Όσο για την εξήγησι που βρίσκει όλη η παρέα σας δυσνόητη, δεν μου καθόριζετε ποιά από τα πλεκτά εννοείτε. Τηλεφωνήσατε στα γραφεία του περιοδικού μας για να δώ προσωπικώς μια από την παρέα σας και να σας εξηγήσω, ότι δεν καταλαβαίνετε. Πέστε στους κυρίους συναδέλφους σας ότι θα φροντίσουμε να δημοσιεύσουμε αυτό που θέλουν.

ΑΓΡΙΟΛΟΓΟΥΛΟΥΔΟ ΚΡΗΤΗΣ —Δυστυχώς, το άσπρο καλλί, όπως και αν το πλύνετε πάντοτε θα πάρη μια ελαφρά κίτρινη νάδα. 'Όταν χρησιμοποιείτε τα διάφορα σαπούνια σκόνη, μη ταχειρίζεσθε άμμοινα. Το μόνο που μπορείτε να μεταχειρισθίτε, αν έχη πολύ κίτρινησι το καλλί, είναι λίγο ξεβαφτικό. 'Εν γένει για να μη μπαινούν τα πλεκτά σας στο πλύνιμο, μη τα στίβετε ποτέ. Στρώσατε τα πάνω σε μια χνούδη πετσέτα στη σκιά. Ποτέ σε ήλιο.

ΜΟΡΝΑ — ΚΛΕΝ.—Το προτιμότερο είναι να κανέτε μια μπλουζα ή μια ζακετούλα με τους δύο συνδυασμούς χρωμάτων που έχετε. 'Αν βάψετε τα δυο χρώματα των μπλουζών σ' ένα χρώμα ματιισμό, υπάρχει φόβος να μη γίνουν απολύτως το ίδιο χρώμα και να ξεβάφη στα έσώρουχά σας έπί πλέον.

ΚΥΡΙΑ. ΦΛΩΡΙΤΑ = ΛΕΝΑ ΚΟΝΔΥΛΗ=Π.Κ.Γ.—'Εφθασαν άραγ τα γράμματά σας, θα σας απαντήσω στο προσεχές τεύχος.

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

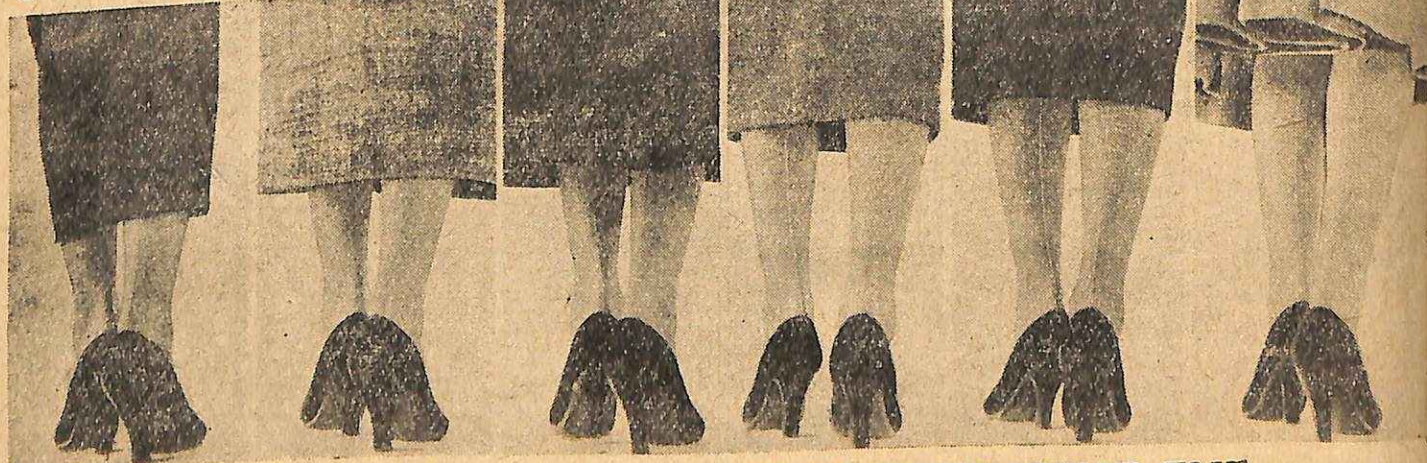
~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

~~~~~

Η ΦΕΤΕΙΝΗ ΦΟΥΣΤΑ... ΚΑΙ ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΗΣ

Τα πόδια αυτά δείχνουν πολύ εύγλωττα πόσο διαφώνησαν φέτος οι παριζιάνοι ράφτες με το μήκος της φούστας

1 25 εκ.: Σέρζ | 2 30 εκ.: Ουμπέρ | 3 35 εκ.: Μάγκυ | 4 37 εκ.: Ζάκ | 5 38 εκ.: Λανδέν | 6 42 εκ.: Κριστιάν Κουγκάν. | 7 45 εκ.: Ζιζενού. | 8 48 εκ.: Ραύα. | 9 50 εκ.: Φάτ. | 10 52 εκ.: Καστίλο. | 11 54 εκ.: Ντιό

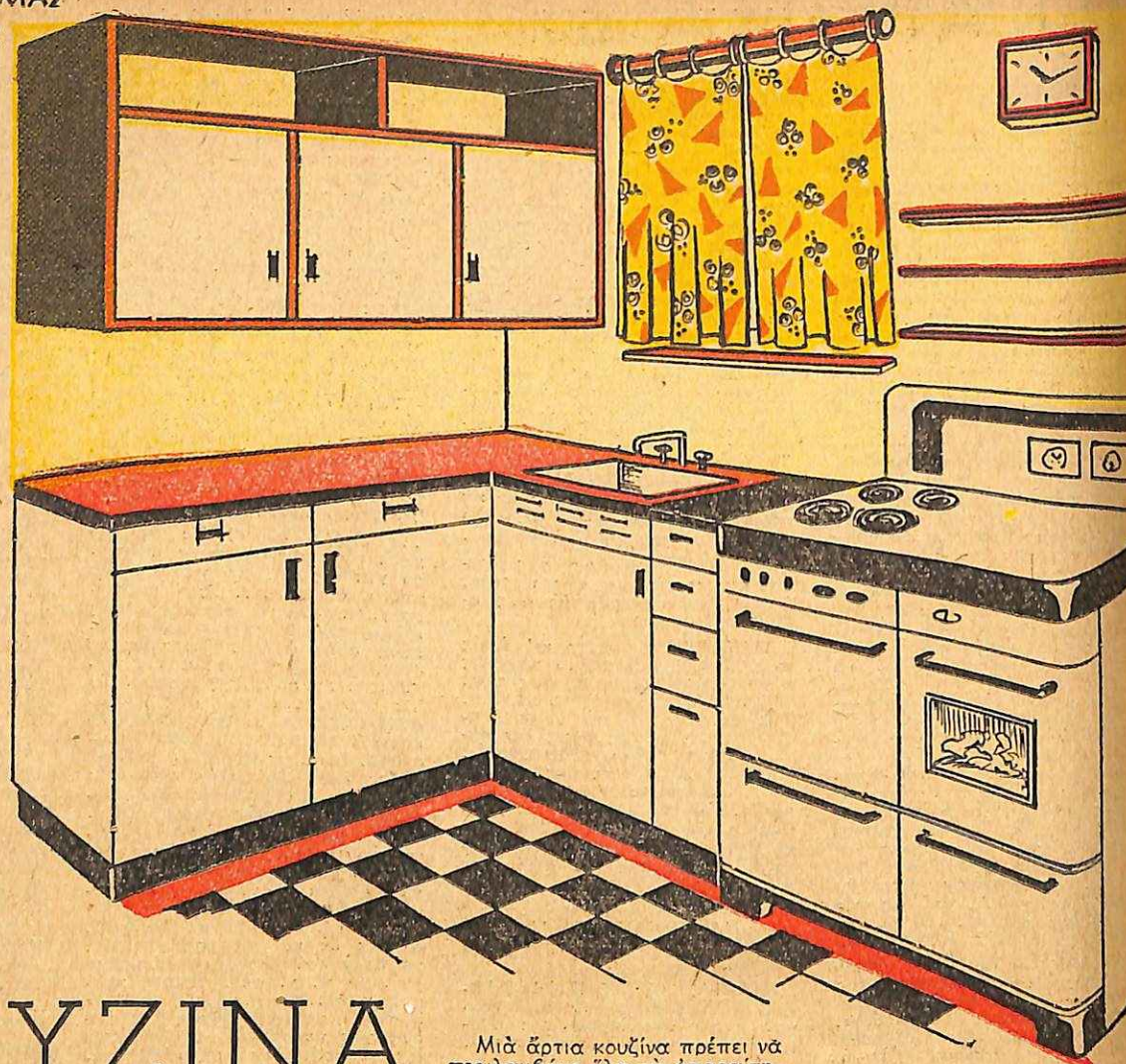
48

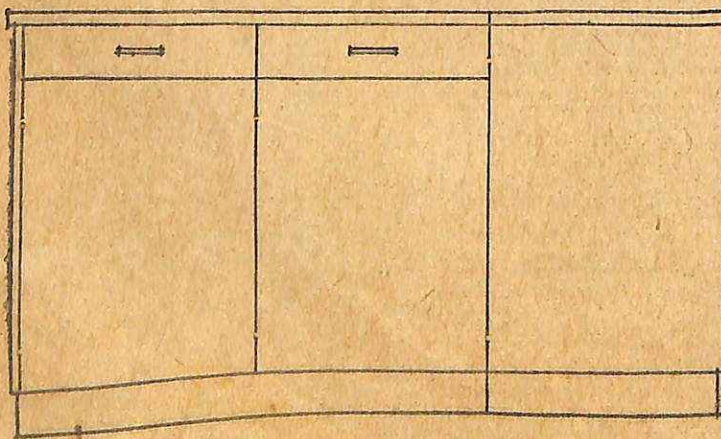
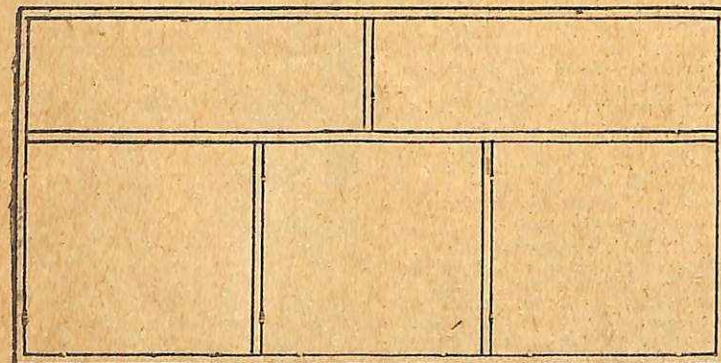
Πλένει μόνο του χωρίς τρίψιμο Προστατεύει τα ρούχα απ' τη φθορά 'Ολοκάθαρα ρούχα με το ΠΕΡΖΙΑ

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 95 παρουσιάζω ένα τμήμα κουζίνας διαμορφωμένο σε τραπεζαρία, έχοντας ύψος 81 cm και μήκος 120 cm. Α. Ν. Αθήναι, δηλαδή τη μορφή και τις διαστάσεις που έχει η μικρή του κουζίνα. Σήμερα θα συνεχίσω, όπως υποσχέθηκα, παρουσιάζοντας το υπόλοιπο μέρος της κουζίνας που είναι το κομμάτι το οποίο σημειώνω με έστιγμένες γραμμές πάνω στην κάτω ψη (Σχήμα Β), προηγούμενου αυτού τεύχους της «Γυναίκας»

Η ΚΟΥΖΙΝΑ

ΣΧΗΜΑ Γ' (Πρόσψεις Π2)

Μια άρτια κουζίνα πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα απαραίτητα για τη λειτουργία της επίπλωσης και σκεύη τοποθετημένα όμως κατά τέτοιον τρόπο, ώστε με τις λιγότερες δυνατές κινήσεις να έχει το καλύτερο αποτέλεσμα. Δηλαδή η νοικοκυρά να κουράζεται λιγότερο και να αποδίδει περισσότερο όταν εργάζεται μέσα στην κουζίνα. Έτσι της προσφέρει και αρκετός καιρός για να κυττάει τις άλλες δουλειές της.

Τα χαρακτηριστικά της καλής κουζίνας είναι τα εξής: 1) Δεν πρέπει να υπάρχουν περιττά επίπλα μέσα στην κουζίνα. 2) Κάθε κομμάτι θα έχει ένα προορισμό στον οποίο να ανταποκρίνεται απόλυτα. 3) Δεν πρέπει να γίνεται σπατάλη χώρου και αν ακόμα η κουζίνα μας έχει μεγάλες διαστάσεις. 4) Οι θέσεις των επίπλων πρέπει να είναι τέτοιες, ώστε να διευκολύνουν απόλυτα την εργασία. 5) Να υπάρχει καλός αερισμός. 6) Να μπορεί εύκολα να καθαρίζεται. 7) Όλα τα σκεύη να είναι σε ντουλάπια πλην των διακοσμητικών. 8) Ο χρωματισμός και η όλη διακόσμηση να παρουσιάζουν ένα χαρούμενο τόπο εργασίας. 9) Να έχει ει δυνατόν καλόν προσανατολισμό, πράγμα σπουδαίο, αφού τις περισσότερες ώρες τις περνά η νοικοκυρά στην κουζίνα που είναι και καθημερινή τραπεζαρία και 10) Να έχει... κουρτίνες στα παράθυρα!

Ας προσεξώμε τώρα τα σημερινά μου σχέδια. Το σχήμα Α (κάτωψις) παρουσιάζει τη

θέση της ηλεκτρικής κουζίνας, του νεροχύτη και των διαφόρων απαραίτητων ντουλαπιών. Το σχήμα Β παρουσιάζει την πρόσοψη Π1 όπου εμφανίζεται καθαρή η διάταξη των ντουλαπιών και συρταριού Ν, Σ1, Σ2, Σ3 και Κ. Το Ν είναι ντουλάπι κάτω από το νεροχύτη, τα Σ1, Σ2, Σ3 είναι συρτάρια διαφορετικού μεγέθους και το Κ είναι ένα κουτί περιστροφικό. Δηλαδή ανοίγει με κλείδωσι στο κάτω μέρος.

Το σχήμα Γ (πρόσψεις Π2) παρουσιάζει το άλλο σκέλος της γωνίας και περιλαμβάνει κάτω δυο ντουλάπια με εσωτερικά ράφια τοποθετημένα ανάλογα με τις ανάγκες που έχουμε και άνω: πιστοθήκη, ντουλάπια και ράφια ανοικτά.

Τα δυο παραπάνω κομμάτια που αποτελούν τις πλευρές της γωνίας, δημιουργούν ένα τυφλό χώρο που σημειώνεται στην κάτω ψη με το ψηφίο Χ. Ο χώρος αυτός που επικοινωνεί με το ντουλάπι του νεροχύτη, χρησιμεύει για την τοποθέτηση του δοχείου των σκουπίδιών. Τέτοιο προοπτικό μας παρουσιάζει μια γενική εντύπωση της γωνίας της κουζίνας με όλες τις λεπτομέρειες.

Επειδή ο χώρος δεν μου επιτρέπει, θα ασχοληθώ σε προσεχές τεύχος με τα εσωτερικά των ντουλαπιών και άλλες τεχνικές λεπτομέρειες.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΥ

ΤΟ ΑΡΩΜΑ ΣΑΣ

τονίζει την προσωπικότητα σας

ΠΟΙΑ από μας δεν αγοράζει κάπου - κάπου ένα μεγάλο, μυρωδάτο σαπούνι για το μπάνιο της, ποιά μπορεί ν' αντισταθεί στον πειρασμό μιας δροσιστικής λουσιόνας, και ποιά δεν όνειρεύεται να της δωρήσουν ένα ακριβό άρωμα μέσα σ' ένα μπουκάλι - θάυμα, που κυττάζει ζηλότυπα καιρό τώρα στις διτρίνες;

Από τα παλιά χρόνια

Πολύ πριν μάθουμε να λογαριάζουμε τα χρόνια, οι γυναίκες άρωματίζονταν με νερά και λάδια που ευωδίαζαν, έκαναν

μπάνιο σε ροδόκερο και μέσα στα δωμάτια σκόρπιζαν αρώματα μεθυστικά. Σήμερα θα μας φαινόταν δάσκαρο αν όπως γινόταν παλιότερα, χρησιμοποιούσαν αρώματα για να σκεπάζουν τις άσχημες μυρωδιές. Έτσι έκαναν στην Αύλη του βασιλιά 'Ηλίου. Μεγάλα ποσά ξοδεύονταν για ακριβά και εκλεκτά αρώματα, σπάνια όμως οι άνθρωποι πλένονταν και τα δωμάτια του λουτρού ήταν άγνωστα. Στο σπίτι που γεννήθηκε ο Γκαίτε, στη Φραγκφούρτη, υπήρχαν λεκάνες και στάμνες που δε βάφταναν σήμερα ούτε για το καθημερινό μπάνιο του μαρού. Σπάγια άλλα-

ζαν άσπρόρρουχα, αλλά τα χτενίσματα των κυριών ήταν πολύπλοκα και καλλιτεχνικά. Έξοφείτο λοιπόν η τόση χρήση αρωμάτων. Σήμερα χρειαζόμαστε άρα, φως, νερό και σαπούνι, με τα οποία περιποιόμαστε το σώμα μας και τα ρούχα μας. Τα αρώματα τονίζουν μονάχα και συμπληρώνουν τη φροντίδα αυτή.

Μπορούμε να κάνουμε την απόλαυση ενός θερμού μπάνιου μεγαλύτερη και τα αποτελέσματα του καλύτερα, αν προσθέσουμε στο νερό ένα αλάτι ή μια έσάνς του λουτρού, όποτε το νερό θα σκορπίσει μια δμορφη μυρωδιά γύρω.

Στις ζεστές ημέρες ένα θαμνίσιο δροσιστικό, είναι μετά το μπάνιο και το σκούπισμα να αλείψουμε το σώμα μας κολώνια. Κατόπιν πουδράρουμε με μια πούδρα τουαλέτας που να έχει το ίδιο άρωμα με την κολώνια, ολόκληρο το σώμα

μας, που διατηρείται έτσι δροσερό και στεγνό.

Επειτα απ' αυτή την πολυτέλεια, νιώθουμε πως ξαναγεννηθήκαμε και πως μυρίζουμε σαν ένα λουλούδι. Με την κολώνια μπορούμε ακόμη να υγράνωμε λίγο τα εσώρουχά μας ή να ρίξουμε λίγη μέσα στο νερό του ξεδوغάματος. Αυτό δεν αφήνει κηλίδες και δίνει στα ρούχα ένα ελαφρό, ωραίο άρωμα. Τα σακκουλάκια με τα λουλουδάκια της λεβάντας, της γαζίας κ.τ.λ. που ευωδιάζουν, όταν πα κλείσουμε μέσα στη ντουλάπα, δίνουν μια λεπτή μυρωδιά που δε φεύγει εύκολα.

Μια αληθινή έρευνα

Όταν κατά τη διάρκεια της εργασίας μας, αισθανθούμε κουράσι και ζέστη, αλείψουμε το λαιμό και τους κροτάφους μας με κολώνια, χωρίς να ξεχάσουμε και το εσωτερικό του αγκώνα μας, τους καρπούς των χεριών μας και τα γόνατά μας. Θα νιώσουμε τότε δροσιά και ξεκούρασι. Η κολώνια πρέπει να αλείφεται με το χέρι και όχι να πισπιλίζεται με βαποριζατέρ. Πρέπει ακόμη να είναι καλής ποιότητας γιατί τα φθηνά είδη αφήνουν κατόπιν μια δυσάρεστη μυρωδιά, μπορούν μάλιστα να κάνουν και κηλίδες στο δέρμα. Κατά την ήλιοθεραπεία δεν πρέπει ποτέ να αλείψουμε το πρόσωπό μας με κολώνια γιατί το δέρμα θα ερεθιστεί και θα κάμη σκούρες κηλίδες.

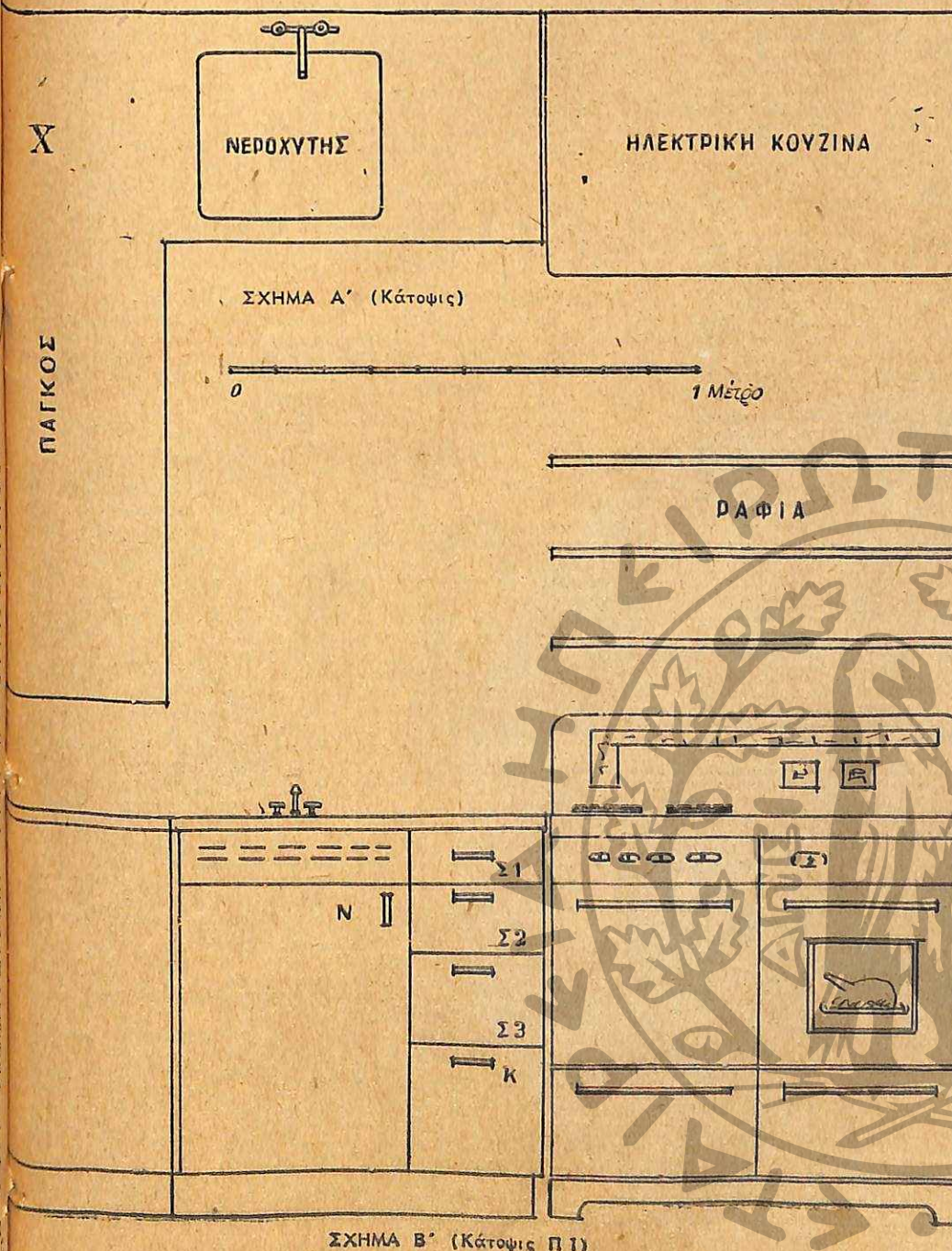
Τα αρώματα μυρίζουν περισσότερο από τις λουσιόνας και την κολώνια. Γι' αυτό πρέπει να χρησιμοποιούνται με φειδώ. Μερικές σταγόνες από το βαποριζατέρ ή μια σταγόνα στο λαιμό, στη ρίζα των μαλλιών, πίσω από το αυτί, στον καρπό και στον αγκώνα, είναι αρκετές. Στις γόνες μπαίνουν αρώματα, όχι όμως και στα φορέματα, γιατί κάποτε αφήνουν άρρωστο μια αντιπαθητική μυρωδιά.

Όπως διαλέγουμε, σύμφωνα με το γούστο μας τα φορέματα που ταιριάζουν στον τύπο μας, έτσι πρέπει να διαλέγουμε και τα καλλυντικά μας, καθώς και το άρωμα που θα χρησιμοποιήσουμε. Το άρωμα πρέπει να βρίσκεται σε αρμονία με τον τύπο και την προσωπικότητά μας. Σ' ένα νέο κορίτσι ταιριάζει μια μυρωδιά μικρών λεπτών λουλουδιών. Σε μια μελαχροινή γυναίκα ένα δυνατότερο, βαθύτερο άρωμα παρά σε μια ξαυθή, που θα διαλέξει καλύτερα μια ελαφρότερη και λεπτότερη απόχρωση.

Υπάρχουν στο εμπόριο πληθος αρώματα και είναι πολύ εύκολο στην κάθε γυναίκα να κάμη την έκλογή της. Προσέξτε όμως σ' ένα σπουδαίο σημείο: Η μυρωδιά σας δεν πρέπει να είναι διαπεραστική, αλλά διακριτική, όσο γίνεται. Μη βάζετε πολλά αρώματα μαζί. Η αλλαγή είναι κάποτε χρήσιμη, και μπορείτε να διαλέξετε σύμφωνα με την εποχή και τη διάθεσή σας ένα άρωμα που θα ταιριάζει στην εμφάνισή σας.

Στο ντύσιμό σας ακολουθήστε λίγο τους κανόνες και κυρίως το ένστικτό σας.

Ένα δακτυλίδι σε κάθε χέρι είναι υπέρ αρκετό.

ΣΧΗΜΑ Β' (Κάτωψις Π1)

ΤΟ «Ιλ ντε Φράνς» έτοιμα-
ζόταν ν' αποπλεύσει από
τη Χάρρη. Οι γεφυρούλες
που συνέδεαν το μεγάλο
υπερωκεάνειο με την προκυ-
μαία είχαν αφαιρεθεί. Το τραί-
νο που είχε φέρει από το Παρί-
σι τους επιβάτες απομακρύν-
ον μέσα στην ομίχλη. Ήδη οι
πειραγμένοι επιβάτες διάλε-
γαν μια σαιζ-λόγκ στη μέση
του καταστρώματος, στην άρι-
στη πλευρά του πλοίου, ύστε-
ρα πήγαιναν να κρατήσουν τη
θέσι τους στην τραπέζια. Για
δεύτερη φορά αντήχησε το
εκκωφαντικό μούγκρισμα της
σειρήνας. Μεταξύ της προκυ-
μαίας και του υπερωκεανείου
εδωμένες τώρα να κινηθεί ένα
αυλάκι πρασινατό νερού, λα-
δωμένο και δρωμικό το «Ιλ ντε
Φράνς» άφινε δεξιά του την πό-
λι, ύστερα διάβηκε επίσημα τη
στενή διώδο του λιμανιού, μετα-
ξύ των δύο μάλων όπου το πλή-
θος χαιρετούσε.

Ένας κομψός επιβάτης, ψη-
λού αναστήματος, σβέλτος, τρι-
αντήρας, με πρόσωπο λεπτό
και λυπημένο κάτω από τη ρε-
πούμπλικα, ρώτησε το φροντι-
στή που περνούσε κοντά του
αν το ταχυδρομείο του πλοίου
θα το κατέβαζαν σίγουρα όταν
θα προσήγγιζαν στο Πλούμυθ.
— Μάλιστα, κύριε.

— Τότε, τα γράμματα για
το Παρίσι;

— Θα ειναι μεθυσμένοι μεθύριο
το πρώτο.

— Εύχαριστώ.

Με το μέτωπο στο γυάλινο
παραπέτασμα του καταστρώ-
ματος, παρακολούθησε με κα-
ταφανή συγκίνηση τη θαυμαία
εξέφάνιση της ακτής. Ύστερα,
διασχίζοντας με βία τους ομί-
λους των συνταξιδιωτών του χω-
ρίς να δείχνει ότι τους έβλεπε,
πήγε στην καμπίνα του, αριθ-
μός 21, γέφυρα Β. Το μπα-
στούνι και το παρτενσεύ που
ήταν κρεμασμένα σε μια κρε-
μάστρα, αιώρουντο ελαφρώς.

Άρχισε να γράφει με νευρι-
κότητα, σε χαρτί του υπερω-
κεανείου, έχοντας για αναλό-
γιο το διαβητήριό του, που ή-
ταν στο όνομα Χάρυ Λίπλιντ,
διομήχανος.

«Ματίλδη, φεύγω! Κάθε
στροφή του έλικα μ' απομακρύ-
νει από σένα, αλλά άκουσε κα-
λά, σ' αγαπά και θα σ' αγα-
πά πάντα, με την ίδια σφοδρό-
τητα. Ο δικηγόρος μου με προ-
σεκάλεσε να σε ξαναπάρω σ'
αυτή τη «συζυγική στέγη» που
έγκατέλειψες στο θυμό σου. Α-
πό θυμό απάντησα: «Όχι!»
στο δικαστικό κλητήρα που μου
έπεδωσε την κλήση. Ύστερα
προσπάθησα να σε πάρω στο
τηλέφωνο για να σου φωνάξω:
«Αυτό το όχι μ'η το λογαριά-
σης!» Δεν μου απάντησες.

«Λοιπόν, θ' ακολουθήσω το
φοβερό διαζύγιο... Εφταίξα
πολύ, όμως και συ εφταίξες
παίρνοντας τα όλαπραγικά.
Είσαι ευερέθιστη, αγάπη μου!
Πόσες φορές, από την ημέρα
που ο δικηγόρος σου μου έ-
στειλε αυτή την εξώδικο πρό-
κληση, επεχείρησα να σε πάρω
στο τηλέφωνο. Αλλοίμονο! Τα
χέρια σου, τα αγαπημένα χέ-
ρια σου, που υπήρξαν δικά μου,
ξεκρεμίζοντας το ακουστικό, δεν
έκαναν τη χειρονομία που συγ-
χωρεί.

Αισθηματικό διήγημα

«Λοιπόν, μέσω του αντιπρο-
σώπου του στο Παρίσι, ο κύ-
ριος Κίρσις, διευθυντής μιας
μεγάλης νεοορκέζικης εταιρεί-
ας, μου έκανε λαμπρές προσφο-
ρές για ν' απομακρυνθώ. Είπα
ναί. Άλλα ή απομακρύνονται δεν
θα με ήρεμη. Από τώρα κιό-
λας νοιώθω την πικρία της.

«Θυμάσαι πού είχαμε σχε-
διάσει να πάμε να γνωρίσουμε
μαζί την Κατακόρυφο
Πόλι. Ήθελα να σ' έχω κον-
τά μου, να σε κρατώ αγκαλιά-
σμένη, όταν οι γιγάντιοι πύ-
ργοι θα προβάλλουν μπροστά
μας, γκρίζοι το πρωί ή φωτει-
νοί ένα βράδυ. Όταν, σ' έξη
μέρες, θα διαγραφούν από μα-
κριά οι σιλουέτες τους, ενώ θα
καταφύγω στο καπνιστήριο...

«Αισθάνομαι στο δάπεδο της
καμπίνας μου το τρεμουλιασμα
που κάνουν οι τουρμπίνες. Με
σπρώχνουν στο και πια μακριά.
Στο Παρίσι, μου φάνηκε
πολλές φορές πως σε είδα. Θλι-
βερή διάψευσις, δεν ήσουν έσύ.
Δεν ήταν παρά ψευδαισθήσεις...

«Φιλώ τα ξανθά μαλλιάκια
σου και τα γαλάζια μάτια σου.
Ο φτωχός σου Χάρυ»

...

...Το γεύμα. Άσημένια σε-
ρίτσια, κρύσταλλα, λουλούδια.
Ο πάγος λαμποκοπούσε στα
ποτήρια όπως και στη Νέα Υ-
όρκη. Ο κύριος Λίμπλιντ έφα-
γε λίγο, με τη σκέψη πάντοτε
στη Ματίλδη, που θα της άρε-
σε το ίδιο ή εκείνο το φαγητό.

Σ' ένα γειτονικό τραπέζι, μια
νέα, μελαχροινή, γεροδεμένη, με
μεγάλα αφέλη μάτια, υπράτα-
σε γυμνά, έδινε τις παραγγελίες
της με μια φωνή έρρινη. Απλή-
θυσε ένα επαγγελματικό χαμό-
γελο στον κύριο Λίμπλιντ που,
με χαμηλή φωνή ρώτησε το
σερβιτόρο ποιά ήταν.

— Είναι η Πούσυ, κύριε. Τη
λέμε έτσι γιατί θαρρείς και νια-
ουρίζει. Συνήθως διασχίζει τον
ώκεανό με ξένα υπερωκεάνεια.
Δουλεύει έπικερδώς... Είναι η
πρώτη φορά που τη βλέπω στο
«Ιλ ντε Φράνς». Αν ο έπιμε-
λητής αντίληφθε τους έλιγμούς
της, τί έχει ν' ακούσει!...

Μετά το γεύμα, ο κύριος

Λίμπλιντ ξανάνοιξε το γράμ-
μα για να προσθέσει: «Παρ' ό-
λο τον πόνο μου και άθελά σου,
σε φιλώ».

Ύστερα το κατέθεσε στο εί-
δικό γραφείο.

Κατά τα μεσάνυχτα, ξαφνι-
κά, η σιωπή των τουρμπινών
και το σταμάτημα του υπερω-
κεανείου τον ξύπνησαν. Προσέ-
γειαν στο Σαούθαμπτον! Το
γράμμα θα πήγαινε στην αγ-
γλική ακτή! «Τον ξανάπαιρνε
ο ύπνος όταν του φάνηκε ότι ά-
κουσε στο διάδρομο να σιγο-
τραγουδά μια φωνή. Ή «Νυ-
κτωδία», το τραγούδι της Μα-
τίλδης. Θλιβερή σύμπτωση!

Την άλλη μέρα το πρωί, το
υπερωκεάνειο διέσχιζε ένα
στρώμα ομίχλης. Κιτρινωδός
ατμός, εισχωρούσε στο κατα-
στρωμα από τα κενά του υαλώ-
ματος. Κάθε τριάντα δευτερό-
λεπτα, η σειρήνα ούθλιαζε έκ-
νευριστικά το μουγκρητό της.

Άκριβώς τότε, στο διάδρο-
μο, που τον είχε κυριεύσει η ο-
μίχλη, ο κύριος Λίμπλιντ στα-
μάτησε άποτομα και μουρμού-
ρισε:

— Ή Ματίλδη έστριψε τη γω-
νιά, εκεί κάτω... Και μου μω-
ρίζει το άρωμά της... Δεν ει-
ναι αλήθεια... Πάλι ψευδαισθή-
σεις...

Κατά το μεσημέρι η σειρή-
να σώπασε. Λίγο αργότερα,
στο σχεδόν έρημο καπνιστήριο,
η Πούσυ ήρθε και κάθισε κον-
τά του και με το νιαούρισμά
της:

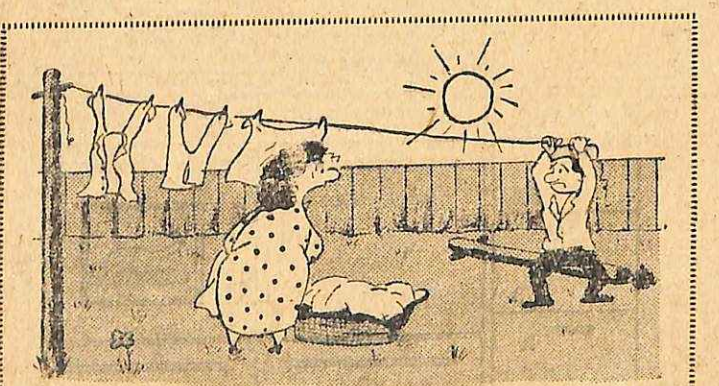
— Πώς, ακόμη ολόμυθος,
κύριε!... Ωστόσο είσατε ό-
μορφόπαιδο!... Πρέπει ν' αρέ-
σετε στις γυναίκες, σ' αυτές
τις κοσμικές κυρίες που μοιά-
ζουν με κότες... Θα σ' ας κρα-
τήσω ενώ συντροφιά...

Ύστερα φώναξε:

— Μπάρμαν, ένα ούισκυ!
Το είπε μ' ένα θράσος, που
έκανε τον κύριο Λίμπλιντ να
χαμογελάει.

Μέσα του σκέφθηκε: «Όμορ-
φη χωριάτιστα που έχει ντυθεί
στην όδο ντε λα Παί. Τα μά-
τια της είναι γελαστά και δεν
δείχνουν ότι κάνουν τους υπο-
λογισμούς τους. Θ' αγαπά τη
επάγγελματίς της όχι μόνο για
ότι της άποκομίζει».

— Λοιπόν, κύριε, όμορφόπαι-
δο, πηγαίνετε στη Νέα Υόρ-
κ... Βέβαια. Τί άνοητη που εί-
μαι, αφού όλοι εκεί πάμε... Ω-

ΚΟΝΤΑΡΙ ΓΙΑ ΤΑ ΡΟΥΧΑ

Η ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ: Μά τί κάνεις έτσι; Μ' αυτό τον ή-
λιο θα στεγνώσουν γρήγορα...

ραίο δαπόρι το «Ιλ
Φράνς!... Ή πελατεία του
ναί άριστοκρατική. Άρκεί
κυτάχης όλους αυτούς που
κυρίου για να καταλάβει
ξέρουν να ζούνε.

— Κάνετε συχνά αυτό το
ξίδι, δεσποινίς;

— Ναί. Μ' αρέσει ό περί-
πος. Τα ταξίδια ξεκουρά-
κι' έπειτα, δεν είν' έτσι; πα-
πει να ζήση κανείς... Γι' αυτό
το σκοπό τα ταξίδια είναι στα-
δαία.

Τελείωσε το ούισκυ με
ρουφηξιά και πρόσθεσε:

— Πηγαίνω στην καμπί-
μου, αριθμό 17, γέφυρα Γ.
Έλατε λοιπόν να με δρτή-
κεί, ύστερα από λίγα λεπτά.
Θά μπορέσω να κουδεντιάσω
με καλύτερα... Σας περιμένω.

Ο κύριος Λίμπλιντ πληρώσε
το μπάρμαν που βγήκε α-
σως γελώντας, με την πετα-
ριγμένη στον ώμο.

Πήρε ένα πούρο, αλλά δ-
τό άνοιξε. Το άρωμα της Μα-
τίλδης είχε προβάλει τόσο έν-
στα. Τη φορά αυτή, η ψευδο-
σθισις ήταν πολύ έντονη γι-
νά...

Δύο μπράτσα αγκάλιασε
το λαιμό του από πίσω.

— Ελπίζω ότι δεν θα πω-
αγάπη μου.

Η Ματίλδη!... Ναί, αυτή
που καθισμένη σε μια πολυθ-
να γυρισμένη προς το αντίθε-
μέρος, τα είχε ακούσει όλα...

Ο μπάρμαν που παρακολού-
θησε τη σκηνή, εξαφανίστηκε
διάκρισι.

— Μά ναί, εγώ! Πίστευ-
λοιπόν ότι θα σ' άφιναν να κα-
μης μόνοι σου το ταξίδι μου.

— Μά, αγάπη μου.

— Αν δεν σου άπαντούσε
στο τηλέφωνο, ήταν από κα-
χαρακτήρα, όμως μέσα μου εί-
χα την τρελή επιθυμία να σε
φωνάξω: «Σ' αγαπά». Στο δρο-
μο με είδες, μά κρύφτηκε
σε μια πόρτα για να σε
σκάσω... Όσο για τον κύ-
Κίρσις που σε προσέλαβε

τί ώραία που έπιασε αυτό!
ο κύριος Κίρσις είμαι εγώ!

— Ήθελα να συμφιλιωθούμε
γαίνοντας μαζί στη Νέα Υόρ-
κη, όπως είχαμε σχεδιάσει...
υποτιθέμενος αντιπρόσωπος
κυρίου Κίρσις στο Παρίσι, ε-
ναι ένας εξάδελφός μου που
δεν γνωρίζεις και που του άρε-
σει να κάνει φάρσες... Εφθασ-
στο Σαούθαμπτον με άεροπλ-
νο και ανέβηκα στο πλοίο από-
ψε τη νύχτα. Στον κατάλο-
τών επιβατών είδα αμέσως
αριθμό της καμπίνας σου και
ήρβα και σιγοτραγουδούσα
«Νυκτωδία», κοντά στην πόρ-
σου, για να σε πειράξω...

Μερα το πρωί δρέθηκα πρό-
πο με πρόσωπο μαζί σου, ο-
τυχώς μέσα στην ομίχλη... Ο-
σου σκάρωνα κι' άλλα, πρώ-
ματα, αλλά αυτή η κοπέλλα ε-
ναι πολύ όρεκτική... Φοβό-
κα... Λοιπόν, αγαπημένη μου,
πέρασε ο θυμός!...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ

Οι καλοί τρόποι είναι ένα δυναμικό μέσο για την
έπιτυχία μας. Ότι είναι μια καλή, ωραία στο-
λισμένη βιτρίνα σ' ένα κατάστημα που εμφανίζει
το εμπόρευμα για να έλκύση τον πελάτη, το ίδιο
είναι και οι καλοί τρόποι για ένα άνθρωπο. Αν-
θρώποι με άγροίκους τρόπους, που δεν ξέρουν να
φέρωνται προς τους άλλους, τους ανωτέρους τους
ή τους κατώτερους τους, έχουν ναυαγήσει έξ όλο-
κληρου στη ζωή τους, μολονότι είχαν άλλα προ-
σόντα να γίνουν άξιοι καλύτερης τύχης.

Ο διάσημος Άμερικανός θεολόγος και φιλόσο-
φος Έμερσον έλεγε ότι «οι φρόνιμοι διαβάζουν 3-
λον τον ιδιαίτερό σας βίον, από το βλέμμα, το δη-
μα και τη συμπεριφορά σας». Και καταντά να είναι
τραγικόν ότι άνθρωποι με πραγματική αξία δεν κα-
τώρθωσαν να μάθουν μερικά στοιχειώδη πράγματα
και πήγαν χαμένοι, ενώ θα μπορούσαν να κυριαρ-
χήσουν. Πολλάκις μικροπράγματα έχουν σπουδαία
σημασία για το μυστικό της έπιτυχίας μας. Το ν'
άγνοη κανείς πως να φάγη, πως να ντυθεί, πως να
χαιρετήσει τους άλλους, πως να συμπεριφερθή στην
έν γένει κοινωνική του εμφάνισι, παίζει σημαντικό
ρόλο στο να προετοιμάσει την καταστροφή του. Ά-
νάγωγοι άνθρωποι έχασαν πολύτιμες ευκαιρίες να
καταλάβουν δημόσιες θέσεις και ν' αναδειχθούν.

Απεναντίας υπάρχουν άλλοι άνθρωποι που έστε-
ρούντο δυναμικών προσόντων και οι όποιοι όμως
κατώρθωσαν να προαχθούν και όφείλουν την έπιτυ-
χία τους σε μερικά μυστικά τα όποια μας απο-
καλύπτει η καλή συμπεριφορά. Ο Γκάιτε έλεγε ότι
«η συμπεριφορά είναι ό καθρέπτης όπου ό καθέ-
νας δεικνύει την εικόνα του». Μη περιμένετε ποτέ
τους άλλους να σ' ας σεβασθούν και να σ' ας εκτι-
μήσουν, να σ' ας κάμουν φίλους και να σ' ας χαρί-
σουν την υποστήριξή τους, όταν σεις οι ίδιοι τους
κάνετε με τους τρόπους σας να βλέπουν στον κα-
θρέπτη που κρατείτε στα χέρια σας μια εικόνα ά-
ποκρουστική. Προσέχετε τα μικροπράγματα. Ή α-
βρότης και οι καλοί τρόποι κερδίζουν το πάν. Με
τους κακούς τρόπους διακυβεύετε αυτήν την έπιτυ-
χία του σταδίου σας.

Η ΦΙΛΗ ΣΑΣ

Οί φασουληδες

Δεν είναι χαριτωμένα τα
δυο αυτά καραγκιόζακια;
Και δε θα θέλατε και σεις
να τα είχατε, μαζί με τ' άλ-
λα σας παιχνίδια; Ω, μά
είναι πολύ εύκολο να τα
φτιάξετε με δυο... άραπικα
φυστίκια. Μη γελάτε, για
δοκιμάστε, να δρτε πού θα
τα καταφέρετε. Πρώτα
πρώτα θα ξεδιαλέξετε δυο
μεγάλα όμορφα φυστίκια.
Έπειτα θα ανοίξετε προ-
σεχτικά στο κάτω μέρος
τους, το πλατύ, μια τρύπα
και από κεί θα βγάλετε το
φαί τους. Κατόπιν θα ζω-
γραφίσετε το πρόσωπό τους
με το πινελάκι σας και τις
περωκεάνειες ή τα χρωμα-
στά μολύβια σας. Τα μαλ-

Οι φίλοι μας τὰ ζώα Ο ΣΚΥΛΟΣ

«Είμαι ό πιστός, ό κα-
λός σας φίλος, παιδάκια
μου εγώ, το σκυλάκι. Ά-
γαπά πολύ τα μικρά παι-
δάκια σαν κι' εσάς και μ'
αρέσει να τὰ προσέχω και
τὰ προστατεύω απ' τους
κινδύνους. Άλήθεια, πόσες
φορές δεν έχουμε παίξει ε-
μείς οι δυο έξω στην εύ-
λη! Σας κυνηγώ κι' έσεις
τρέχετε παιχνιδάκια, και
μια φορά κιόλας μου τρα-
βάτε την ουρά μου. Μά ε-
γώ δεν θυμώνω. Δεν θυμώ-
νω ποτέ μαζί σας, όταν
σας αγαπά. Ξέρω άλλωστε
πως το κάνετε αυτό μόνο
για παιχνίδι. Έτσι, κου-
νάω με κατανόησι τ' ατά-
κια μου, και καρφώνω τὰ
πιστά μου μάτια άπάνω
σας γιομάτα καλωσύνη σά
να λέω: «μπερμπαντάκο -
μπερμπαντάκο», πάλι τὰ
παιχνίδια μου άρχισες».

Ναί, αγαπητά μου παι-
διά, η καρδιά του σκύλου
είναι μια γενναία καρδιά.
Τη νύχτα ξεγρυπνώ στο
κατόφλι των σπιτιών σας
για να σ' ας προστατέψω
απ' τους κλέφτες. Κι' άλ-
λοίμονο σ' αλήθεια σ' έ-
κείνον που θα τολμούσε να
πλησιάσει! Γάδ! Γάδ -
γάδ!, φωνάζω τότε και χυ-
μά άπάνω του δείχνοντας
το στόμα μου με τὰ κοφτε-
ρά δόντια. Τότε ξυπνάει
κι' ό καλός μου άφέντης
και κυνηγάε μαζί τον κλε-
φτη.

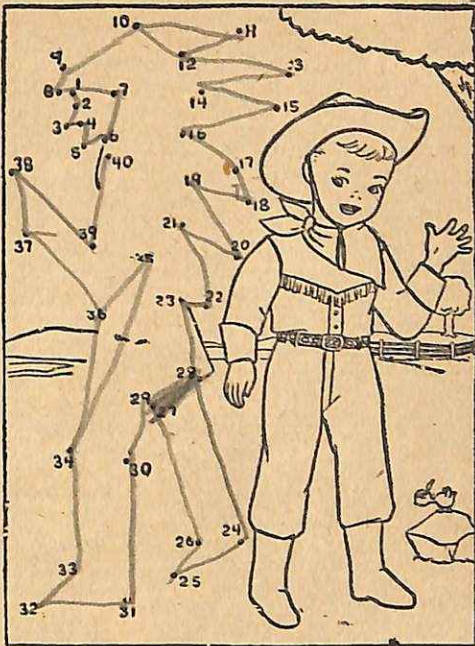
Πάντα ύπομονετικός, δε
ζηλεύω ποτέ μου σαν εκεί-
νη τη χαμπόνηρη τη γατού-
λα, που είναι έτοιμη πάν-
τα να θγάλη τα μυτερά νυ-
χάκια της. Όχι, παιδάκια
μου, εγώ δεν ζηλεύω ποτέ,
μά ποτέ. Η μόνη μου κα-
κία είναι ίσως οι γάτες.
Άχ, ναί, στο στομάχι μου
κάθονται αυτά τὰ όντα!

Οι τσακωμοί μας δεν έ-
χουν τελειωμό. Θα έ-
χετε ακούσει άλλωστε και
την παροιμία που λέει:
«σαν το σκύλο με τη γά-
τα»! Μά, τί να γίνη, αφού
κι' η γάτα είναι «κατοικί-
διο ζώο» και την αγαπού-
νε τ' άφέντικα μου, δεν μου
μένει άλλο απ' την υπομo-
νή.

Και τώρα παιδιά μου,
σας δίνω ένα φιλάκι με τη
ρόδινη, γλώσσα μου στο
παχουλό σας χεράκι και
σας μένω παντοτινός και
πιστός φίλος.

ΤΖ. Μ. ΠΑΠ.

ρείτε να την κάνετε με χρο-
ματιστό χαρτί ή με πανί.
Όταν όλα έτοιμασθούν,
περνάτε τα δαχτυλά σας
στις κάτω τρύπες των φυ-
στικιών. Έτσι έχετε δυο μι-
κροσκοπικούς φασουληδες,
που θα κουνιούνται χαριτω-
μένα πάνω στα δαχτυλά
σας.

ΤΙ ΤΑΧΑ ΘΑ ΒΓΗ;

Θέτε, να δρτε, παιδιά, τί παίζουν ό
Τοτός με τον Παυλάκη; Ένώστετε — άρ-
χίζοντες απ' το ένα — τις 40 τελείες
που βλέπετε. Προσέχετε μονάχα μη τρα-
βάτε στραβά τις γραμμές.

ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

Ο δάσκαλος: Πρόσεχε Νίκο, αν σου δώ-
σω 30 μίλια, 20 κυδώνια, 10 πεπόνια, 40
ροδάκινα και 50 άχλάδια, τί θα έχης;
Ο Νίκος: Ω, με όλ' αυτά κύριε, θα έ-
χω...μανάδικο.

— Λοιπόν, μπέμπη, έμαθες το αλφά-
βητο;

— Και βέβαια, θεία μου.

— Ωραία, τότε για πές μου, ποιά γράμ-
ματα είναι ύστερα από το α και το β;

—...Μά... όλα τ' άλλα θεία μου!

Ή μικρή Κική λέει την προσευχή της:

— Άχ, Θεούλη μου, τί καλά να ξεχνού-
σε αύριο ή μαμά μου τὰ κλειδιά του μπου-
φέ που έχει το γλυκό.

Το ποιηματάκι ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Σε μαύρη θάλασσα πλατεία
ένα μικρό καράβι
πάνω πηδά, κάτω βουτά
και τ' άγριο κύμα σκάβει.
Κι' ένα φωτάκι μακριά,
που σβεί και πάλι ανάβει.

Τα κύματα όμοια με βουνά
με μουγκρητό άγριο όρμου-
μανιάζουνε κι' άσπρίζουνε
και σπουνε και βροντούνε,
και το καράβι τ' αλαφρό
να καταπιούν ζητούνε.

Μ' αυτό στην άπατη έρμηιά
το φόβο δεν γνωρίζει.
Με τὰ πανιά του, όρθά, άνοιχτά,
που άγέρας δεν τὰ σκίζει
κατά το φώς το μακρινό
γοργότε- άρμενίζει.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΘΑΙΟΣ

Το παραμυθάκι μας

ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΔΡΑΚΩΝ

Μια φορά κι 'έναν καιρό ήταν μια όμορφη άρχοντοπούλα τόσο περήφανη τόσο τεμπέλα και τόσο άκαταδέχτη, που ούτε δουλειά έπιανε ποτέ της να κάνει, ούτε ήθελε να παντρευτεί κανένα παλληκάρι απ' όσα τη ζήτησαν κι' ο πατέρας της ήταν να σκάσει από το κακό του. Μά η κόρη του έλεγε:

— Έγώ θα παντρευτώ βασιλόπουλο ή πριγκιπόπουλο, να το ξέρω, πατέρα. Και θα το βρίσκω όλα έτοιμα στο παλάτι μου.

Μια μέρα έφτασε ένα καράβι στην πολιτεία τους κι' ένα τρανό βασιλόπουλο βγήκε έξω και πήγε ίσα στο σπίτι του άρχοντα.

— Έρχομαι να ζητήσω την κόρη σου γυναίκα, αν με θέλεις, είπε. Κι' έδωσε στον άρχοντα τα πλούσια δώρα που είχε φέρει μαζί του. Σαν τότε η άρχοντοπούλα ευχαρίστηθηκε.

— Αυτόν τον πατέρα μου, είπε για τί είναι βασιλόπουλο και θα με κάνει βασίλισσα και κυρά μεγάλη.

Ο άρχοντας της έδωσε την ευχή του και σε λίγο έγινε ο γάμος τους με γλέντια και χαρές. Ύστερα η κόρη του άρχοντα με τον άντρα της μπήκαν στο καράβι και κίνησαν για τη χώρα του.

Σαν έφτασαν όμως στη μέση του πελάγου, είδαν μπροστά τους ένα μικρό νησάκι. Το καράβι έβαλε τότε πλώρη κατά κεί και σε λίγο έφτασαν σ' ένα λιμάνι και βγήκαν έξω.

— Πού είμαστε; ρώτησε η άρχοντοπούλα τον άντρα της. — Στο βασίλειό μου, είπε αυτός. Να και οι ύποταχτικοί μου. Έρχονται!

Φάνηκαν τότε σαράντα δράκοι που πήγαν κοντά τους και τους προσκύνησαν.

Η άρχοντοπούλα κόντεψε να τρελλαθεί από το φόβο της. Κι' ύστερα που ο άντρας της την πήγε σ' έναν παλιό και βρώμικο πύργο, άρχισε να κλαίει.

— Μη κλαίς, της είπε τότε ο άντρας της, παρ' όσα να σκουπίσης, να ξεσκονίσης, να

κουβαλήσης νερό και να φτιάχης το φαί. Το μεσημέρι θάρουν να φάνε οι δράκοι και πρέπει να τα θρουν όλα έτοιμα.

Η κακομοίρα η άρχοντοπούλα, τί να κάνει; Άνασκουμπώθηκε κι' έπιασε να συγυρίσει τον πύργο. Ύστερα κουβάλησε νερό και μαγείρεψε κι' έβαλε στους δράκους να φάνε.

Την άλλη μέρα το πρωί πάει τα ίδια. Άρχισε τη μιά δουλειά, ύστερα την άλλη, χωρίς να κάτσει στιγμή ώσπου βράδισε. Πήγε τότε στην κάμαρά της κι' έβαλε τα κλάματα.

— Ω, δυστυχία μου, είπε, ποιά κακιά μέρα με καταράστηκε να ζω σε τούτη την έρημια με δράκους;

Στόν άντρα της όμως δεν έλεγε τίποτα. Αυτός ήταν καλός μαζί της και την περιποιόταν όσο μπόραγε, μ' α ή γυναίκα του δεν τον συγχωρούσε που της είχε πη ψέματα ότι ήταν βασιλόπουλο.

Σιγά-σιγά η άρχοντοπούλα συνήθισε στις δουλειές. Ο πύργος καθάρισε από τις κόρες και τις άράχνες, τα παράθυρα πλύθηκαν, το πάτωμα σφουγγαρίστηκε κι' οι τοίχοι άσβεστώθηκαν κι' άστραφταν.

Σαν τον είδε έτσι η άρχοντοπούλα χαμογέλασε — για πρώτη φορά. Και το βράδυ που γύρισε ο άντρας της, του είπε.

— Δες τί όμορφο που έκαμα τον πύργο σου! Σ' αρέσει; Έμένα μ' αρέσει πολύ κι' είμαι ευχαριστημένη που κάθομαι δώ μέσα.

Στη στιγμή τότε ο πύργος χάθηκε από μπροστά της κι' ένα ωραίο παλάτι καταστόλιστο, βρέθηκε στη θέσι του. Το νησάκι έγινε μιά πολιτεία μεγάλη και πλούσια κι' οι δράκοι άνθρωποι που γέμισαν τους δρόμους.

Η άρχοντοπούλα τάχασε από τη χαρά της.

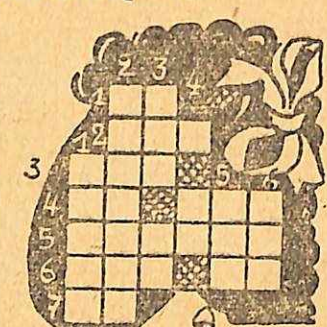
— Πού βρίσκομαι; ρώτησε τον άντρα της.

— Στη χώρα σου, βασίλισσά μου, είπε χαρούμενος αυτός. Και θα περάσεις εύτυχισμένη γιατί τώρα το αξίζεις.

Πνευματικά παιχνίδια

ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

Το σταυρόλεξο

Οριζοντίως:

- Μαζί.
- Σε σταματάει.
- Σημαίνει ότι και το ώστε.
- Άρθρον — Άθροισμός φύλαρχος.
- Θα τον βρης στο μύλο.
- Κανένα δε λείπει — Σύνδεσμος.
- Μουσική νότα.

Καθ' ύψος:

- Γίνεται όταν βράζει κάτι.
- Σαλατό.
- Προστακτική ρήματος—Μουσική νότα.
- Γράμμα του αλφαβήτου.
- Πρόθεσις.
- Σύνδεσμος.

Διπλό κεφάλι

ΗΡΑ
ΟΔΟΣ
ΓΙΟΣ
ΤΑΜΑ
ΑΠΩΝ
ΙΩΝΙΑ

Βάλτε μπρός στην κάθε μιά απ' τις παραπάνω λέξεις ένα γράμμα έτσι ώστε να σχηματιστούν άλλες τόσες καινούργιες λέξεις.

Αν λύσετε σωστά, τότε πρέπει τα γράμματα που βάλατε να σχηματίζουν — όταν διαβαστούν από πάνω προς τα κάτω — έπιπτα που είναι απαραίτητα σε κάθε τάξι του σχολείου.

Ξέρετε γεωγραφία

1) Ο μεγάλος ποταμός της Ευρώπης Δούναβις περνάει από:

- την Πορτογαλία,
- τη Νορβηγία ή
- τη Γιουγκοσλαβία;

2) Το πιο ψηλό βουνό της χώρας μας είναι άραγε:

- ο Όλυμπος
- ή Πίνδος ή
- ο Ψηλορείτης;

3) Η πρωτεύουσα της Βενεζουέλας λέγεται μήπως:

- Κοπεγχάγη
- Καρακάς ή
- Τεχεράνη;

Θάχουμε βροχή;

Τώρα παιδιά, που μπήκαμε στο φθινόπωρο κι' αρχίζουν οι βροχές, καλό είναι να ξέρετε πώς να μπορείτε να καταλαβαί-

νετε πότε θα βρέξει. Πολλά ζώα που νοιώθουν πότε θα βρέξει, μας το δείχνουν. Λοιπόν, μηνύεται βροχή όταν:

- Οι γάτες τρίβουν τα πόδια από τ' αυτιά τους.
- Οι μέλισσες γυρνάνε π' απ' τη δύση στην κυνέλη.
- Οι αγελάδες τεντώνουν τη μύτη για ν' αναπνεύσουν.
- Τα αλογα χρεμετίζουν στην ώρα.

Τα σπουργιτία μαζεύονται και κελαηδούν συνεχώς.

Τα σκυλιά φαίνονται σ' είναι ναρκωμένα.

Τα τσιμπήματα που κάνουν οι μυίγες είναι πολύ δυνατά.

Οι χήνες φωνάζουν και χ' πάνε τα φτερά τους.

Τα πρόβατα παύουν να σκάνε και κάθονται.

Τα ψάρια πηδάνε έξω από το νερό.

Οι βάτραχοι σταματάνε να φωνές τους.

Οι άραχνες πέφτουν κάτω απ' τον ιστό τους.

Τα κοκκόρια κράζουν σε συνήθιστες ώρες και χτυπούν με τα φτερά τον αέρα.

Οι κατσίκες καταφεύγουν σε άπαγγεια μέρη.

Οι κότες κυλιούνται στο χ' μα και κοιμούνται άρ' μα.

Μαγικό τετράγωνο

	4	6	
11		13	

1—2—3—5—7—8
9—10—12—14—15—16

Οι παραπάνω αριθμοί πρέπει να τοποθετηθούν στα έξι λοιπα τετραγώνια κατά τον πόν ώστε το άθροισμα κάθε ριζοντίου και κάθε του γ' μής καθώς και των 2 μεγάλων διαγωνίων να είναι ίσο με άθροισμα των 4 αριθμών που βρίσκονται στο μικρό κεντρικό τετράγωνο. Το ίδιο άθροισμα πρέπει να δίνουν και οι άριζοντίων 4 τετραγώνων που σχηματίζονται απ' τις 2 παχέ γραμμές.

Ένα αληθινά μαγικό τετράγωνο. Έτσι δεν είναι; Κι' εσύ που τα λέμε δεν είναι και τόσο δύσκολο να βρης τη λύση.

Θα το βρεις;

— Συμρούλα, Διαμαντή, Λίκα, ψάχτε στον κήπο μήπως το ξέχασα εκεί πέρα.
— Μά τί έχασες γιαγιά;
— Σας τόπα. Δεν τ' άκούσατε;

ΠΕΡΙΠΟΙΗΘΗΤΕ
τὰ μάλλινά σας

ΤΑ μάλλινα ύφασματα βλάπτονται πολύ στο πλύσιμο και ιδιαίτερα με το τρίψιμο, το βούρτσισμα και το στίψιμο. Όταν όμως πλένονται όπως πρέπει, δε χάνουν ούτε την αντοχή τους, ούτε την ελαστικότητά τους. Η θερμοκρασία του νερού και το είδος του σαπουνιού με το οποίο πλένονται παίζουν μικρότερο ρόλο στη στερεότητα του ύφασματος, παρ' όσα νομίζαμε ως τώρα. Σπουδαιότερη σημασία έχει ο τρόπος που πλένονται τα μάλλινα.

Σε πολλά σπίνια τα μάλλινα — πλεχτά ή ύφασματα — πλένονται μαζί με τ' άλλα ρούχα και μάλλινα στην ίδια σαπουνάδα. Αυτό δεν είναι σωστό, τα αλκαλικά του σαπουνιού βλάπτουν πολύ το χρώμα. Έπίσης δεν είναι σωστό να τα μαλακώνουμε ώρες ολόκληρες στο νερό, όπως κάνουν συχνά και μάλιστα να μεταχειριζόμαστε σκόνες καθαρισμού των ρούχων οι οποίες βλάπτουν τις κλωστές και καταστρέφουν το ύφασμα. Το πλύσιμο πρέπει να γίνεται μόνο με το χέρι και ποτέ με βούρτσα. Το χέρι πρέπει να εργάζεται μέσα στο χ' αρν νερό και να πιέζει μαλακά 'μαλακά το ύφασμα. Έπειτα αυτό έπλένεται καλά με άφθονο νερό, ώστε να μη μείνουν πάνω του σαπούνια, που κάνουν το ύφασμα τραχύ και σκληρό και βλάπτουν το χρώμα του. Το νερό του ξεβγάλματος πρέπει να είναι κι' αυτό χλιαρό.

Το στέγνωμα πρέπει να γίνεται σιγά-σιγά, και όχι κοντά στη σόμπα ή στον ήλιο. Η μεγάλη θερμότης ξεραίνει τις κλωστές και τις κάνει να σπάσουν. Τα μάλλινα πλεχτά π' το καλύτερο είναι να μη τα κρεμούμε για να στεγνώσουν, αλλά να τα τυλίγουμε σε χνουδά το πανί και να τα βάζουμε πάνω σε τραπέζι για να στεγνώσουν σιγά-σιγά.

Μά και στο σιδέρωμα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί. Πρώτα-πρώτα, δεν είναι ανάγκη να σιδερώνουμε πράγματα που δεν χρειάζονται απαραίτητα σίδερο. Το μαλλί είναι πολύ ελαστικό και το σιδέρωμα μπορεί ν' αποφεύγεται, αν δώσουμε π.χ. το μάλλινο ρούχο σ' ένα ξύλο και το κρεμάσουμε μερικές ώρες κοντά στο ανοιχτό παράθυρο, ιδίως όταν η ατμόσφαιρα είναι υγρή. Τις περισσότερες φορές τότε ξαναπαίρνει τη φόρμα του και οι δίπλες και οι ζαρωματίες εξαφανίζονται.

Όταν όμως είναι ανάγκη να σιδερώνουμε το ύφασμα, τότε μεταχειριζόμαστε μιά ντυμένη σανίδα — όχι πολύ μαλακή. Καλό είναι τους ώμους, τα μανίκια, το γιακά και τα ρεβέρ να τα σιδερώνουμε πάνω στο ειδικό μαξιλαράκι. Αν δεν έχουμε, δεν είναι δύσκολο να φτιάσουμε ένα μαξιλαράκι από κουρελάκια, που μπορούμε να το χύσουμε όπου χρειάζεται. Ενώλότερα πολύ εργαζόμεστε με τα καινούργια σίδερα

που η θερμότης τους κανονίζεται από προηγήρα. Αν όμως δεν υπάρχει τέτοιο σίδερο, π' σέχουμε να μην κάψουμε πολύ, γιατί τότε βλάπτεται το μαλλί. Πανταλόνια, ζακέτες, πανωφόρια και φορέματα σιδερώνονται από την κάτω μεριά και πάντοτε κάτω από ένα ύφασμα, για ν' αποφεύγονται οι γυαλάδες.

Τα μάλλινα δεν πρέπει να σιδερώνουμε ώσπου να στεγνώσουν καλά, γιατί τότε θα παρουσιάσουν γυαλάδες. Και για ν' αποφεύγουμε τα σημάδια που αφήνουν το στέγνωμα, τα ρεβέρ και οι τσέπες, ιστώνουμε τα μέρη αυτά μ' ένα χοντρό χαρτί ή χαρτόνι.

Τα μάλλινα ύφασματα πρέπει να τα πιέζουμε με το σίδερο και όχι να το περνάμε πάνω τους, όπως κάνουν στα μπαμπακερά. Πιέζουμε στην αρχή μαλακά, ώσπου να ξεατμισθ' η υγρασία και κατόπιν δυνατώτερα, βγάζοντας το σίδερο προτού, όπως είπαμε να στεγνώσει εντελώς, γιατί τότε το ύφασμα γίνεται σκληρό, τραχύ και σπάει εύκολα.

Είναι προτιμότερο πάνω στα μάλλινα ύφασματα να δώσουμε μάλλινο πανί του σιδερώματος, γιατί τότε αποφεύγουμε τις γυαλάδες. Πάνω απ' αυτό μπορούμε να προσθέσουμε ένα πανί μπαμπακερό για να εμποδίσουμε το σίδερο να κολλήσει στο μάλλινο ύφασμα.

Η καλή συμπεριφορά

ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ τόσο εύκολο να δείχνεται κανείς ευγενικός; Και αυτοί που ισχυρίζονται πως μερικοί ευγενικοί τύποι δεν είναι παρά ένα είδος καμουφλαρισμένου ψεύδους, έχουν πάντα άδικο;

Καλό και φρόνιμο είναι, άκόμα και στην εποχή μας, που έχει άχρηστεύσει τόσες από τις παλιές και ωραίες συνήθειες, η συμπεριφορά μας να είναι τέτοια ώστε να μη δείχνει ότι στερούμεθα άνασταφής.

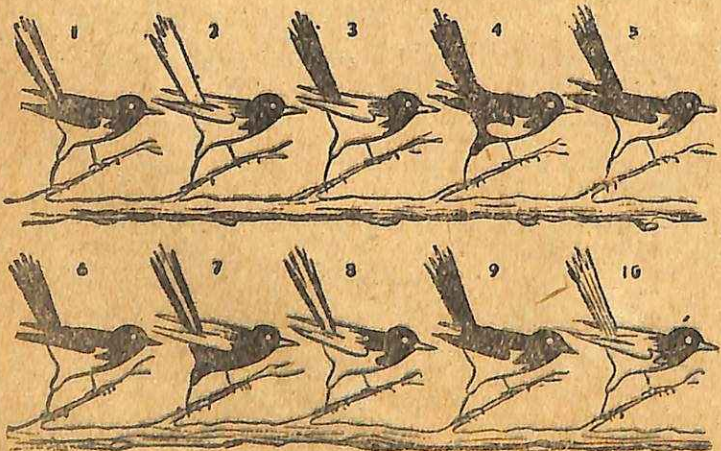
Η ευγένεια διαφέρει από τη μιά χώρα στην άλλη. Αν στη χώρα μας, βγάλετε τα παπούτσια σας πριν μπήτε σ' ένα σαλόνι, είναι φυσικό να δημιουργηθ' σκάνδαλο, ενώ αντίθετως, στην Τουρκία είστε σχεδόν υποχρεωμένοι να φερθήτε έτσι.

Τί πρέπει να κάνετε

Άκόμα και μεταξύ γειτονικών χωρών οι συνήθειες διαφέρουν. Γι' αυτό καλό είναι, πριν περάσετε τα σύνορα μιάς ξένης χώρας, να πληροφορηθ' και για τις συνήθειές της.

Έπίσης, από τον ένα κύκλο στον άλλον υπάρχει διαφορά στους τύπους της ευγένειας. Όσο ψηλότερα ανεβαίνει κανείς στην κοινωνική σκάλα, τόσο περισσότερες λεπτομέρειες έχει να προσέξει. Και για να κάνει δικούς του όλους αυτούς τους απαραίτητους τύπους φρόνιμο είναι να συμβουλευτεί και να παρατηρή αυτούς που ζούν στην κοινωνική ζωή, και να διαβάσει πού και πού έναν Όδηγό Καλής Συμπεριφοράς. Αν στο τραπέζι σας παρουσιάσουν ένα φαγητό που δεν συνηθίζατε ως τώρα να τρώτε, μη άρχίσετε άμέσως, αλλά προσποιηθήτε πως κάτι σκεπτεσθε ή πάρτε ενεργητικό μέρος στη συζήτηση, έως ότου άρχισ' η οικοδόεσποινα.

Και πάντα να θυμόσαστε πως σε κάθε περίπτωση είναι προτιμότερο να συμπεριφέρεσθε με έπιλότητα παρά εξεζητημένα.

ΟΙ ΚΑΡΑΚΑΞΕΣ

Αυο απ' αυτές τις καρακάξες είναι ολόιδιες. Μπορείτε να βρητε ποιές είναι; Σας δίνουμε δέκα λεπτά καιρό. Είναι αρκετά.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΜΟΔΑ

1 Στενή φούστα και ζακέτα σε κλασική γραμμή με ιδιόμορφες τσέπες. Η ζακέτα κουμπώνει στο κέντρο με τρία κουμπιά. Το ένα πέτο όμως προεκτείνεται και κουμπώνει χωριστά με ένα ιδιαίτερο κουμπί.

2 Το ταγιέρ αυτό καινοτομεί στο κόψιμο της μπάσκας που θυμίζει μύτες ζιλέ. Οι τσέπες του ταγιέρ όρθιες και κοφτές στο πλάι.

ΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ αυτό σας παρουσιάζουμε κυρίως αμερικανικά μοντέλα. Έτσι θα μπορέσετε να κάνετε σύγκριση με τα γαλλικά μοντέλα, που δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο, και να έχετε μια γενική έποπτεία της φετεινής μόδας. Τα φετεινά αμερικανικά ταγιέρ διακρίνονται για την απλή γραμμή τους και για τις πρωτότυπες λεπτομέρειες και τις χαρακτηριστικές τσέπες που έχουν.

Ο ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ με άφησε να καταλάβω, χωρίς περιστροφές: «Είσαθε υποχρεωμένη να τα πουλήσετε όλα, αν θέλετε να πληρώσετε τουλάχιστον ένα μέρος από τα χρέη του πατέρα σας». Του απάντησα με το θάνατο στην ψυχή: «Ε, λοιπόν, κάμετε ό,τι χρειάζεται».

Βρισκόμασταν στις αρχές του Ιουνίου. Η Βρετανία είχε φορέσει τα καλά της για να υποδεχθεί τους περιηγητές. Στο Σαίν-Μαριέ, που μόλις είχε συνέλθει από τον πόλεμο, άσπριζαν τα σπήλια, άνοιγαν καινούργια ξενοδοχεία σε μοντέρνο στυλ. Τα άλλα χρόνια την εποχή αυτή, διώρθωναν τα πανιά της «Ζουζού» μου, του κότε-ρου μου. Άλλα τώρα η «Ζουζού» ανήκε σε ένα πλούσιο Νορβηγό. Δεν μπορούσα να πάω να τρέξω στην πιάζ, γιατί ο συμβολαιογράφος μου είχε συστήσει: «Να μένετε στο σπίτι σας, για την περίπτωση που θα παρουσιαζόταν κανένας αγοραστής». Οι αγοραστές δεν έσπευδαν και αυτό μ'έκανε να αισθάνομαι μια πικρή ικανοποίηση. Περνούσα ώρες ατέλειωτες στη μεγάλη βεράντα που έβλεπε στη θάλασσα. Τώρα η θάλασσα είχε ένα χρώμα θαυγάλανο και η καρδιά μου σφιγγόταν, στη σκέψη ότι σε λίγο δεν θα την ξανάβλεπα ίσως ποτέ. Οι πρώτοι παραθεριστές είχαν φθάσει. Μακριά άκουα τις φωνές των παιδιών. Καίμ'ε φορά περνούσε κάποιο αυτοκίνητο στο δρόμο και άκουα, κρατώντας την άσπρη μου, για να δω αν θα σταματούσε μπροστά στο σπίτι μου. Περνούσαν πάντα χωρίς να ματούν και αναστέναζα με ανακούφιση: «Ευτυχώς, δεν ήρθε ακόμη η ώρα που θα μου πάρουν το σπίτι».

* Ηρθε ωστόσο η στιγμή που άκουσα ένα τρίξιμο φρένων μπροστά στην είσοδο. Εσφίξα το στήθος μου με τα χέρια. Η καρδιά μου άρχισε να κτυπά άτακτα, όπως την ημέρα που είδινε εξετάσεις για το απολυτήριο του γυμνασίου. Τώρα, μου έμελλε να εγκαταλείψω το σπίτι και δεν ήξερα πού να πάω. Έμενα ακίνητη εκεί, στη μέση της βεράντας, ανίκανη να κάμω και ένα βήμα. Κάποιος φώναξε: «Δεν υπάρχει κανείς εδώ». Ήταν μια φωνή ανδρική μ' ευχάριστο μέταλλο. «Ήθελα ν' απαντήσω, αλλά δεν μπορούσα».

—Μπαμπά, είναι μια κυρία με μακριά ξανθά μαλλιά!

—Ένα όμορφο κοριτσάκι περίπου έννεα ετών, με μεγάλα καστανά μάτια, παρουσιάστηκε στη βεράντα. Ένας άνδρας, νέος ακόμη, που είχε τα ίδια μάτια με το παιδί, το ακολουθούσε από κοντά.

—Σας ζητώ συγγνώμη, δεσποινίς, αν σας ενοχλούμε. Άλλα καθώς διάβασα την γγγελία...

—Εναδρόγκα επί τέλους τη μιλιάρη μου: —Καθόλου, κύριε. Είναι έντελως φυσικό. Θέλετε ίσως να επισκεφθείτε το σπίτι;

—Ακριβώς... Να το δούμε, Κλαίρη; —Πε στρεφόμενος προς τη μικρή.

—Ναί, αλλά θέλω κινεζικά αγαλματάκια στο δωμάτιό μου.

Το παιδί το είπε αυτό με μια αυταρχική όψη που έκανε εντύπωση. Ο άνδρας χαμογέλασε πολύ γλυκά:

—Θα δούμε, χρυσό μου.

—Υστερα γύρισε σε μένα:

—Μου επιτρέπετε να σας παρουσιάσω:

ΤΟ ΑΓΡΙΜΙ

Τρυφερό αισθηματικό διήγημα

Ραούλ Μπωβαί. Και η κόρη μου, Κλαίρη. Τους γύρισα να δουν το σπίτι. Η μικρή έδινε τη γνώμη της για όλα και έδγαζε κάθε τόσο φωνές χαράς. Ο Ραούλ Μπωβαί ήταν πιο σιωπηλός, αλλά ένιωθε πως τίποτα δεν ξέφευγε από το προσεκτικό βλέμμα του. Σ' ένα δωμάτιο, βρισκόταν παραπηταίμενος ένας Βούδδας από έλεφαν-τοστόυν που ο συμβολαιογράφος τον είχε ξεχάσει όταν έκανε την απογραφή. Ο Ραούλ ανασφώνησε:

—Τι αξιοσύνη!

—Ναί, ο πατέρας μου έκανε επιτυχία

καιρό, φρόντισα την τουαλέτα μου. Φόρεσα ένα φόρεμα πολύ απλό που ήξερα ότι έναρ-μονιζόταν πολύ με τα ξανθά μου μαλλιά και τα γαλανά μάτια μου. Το βλέμμα του Ραούλ μ'έκανε να καταλάβω ότι ήμουν στις ομορφιές μου. Η ατμόσφαιρα του πολυτελούς εστιατορίου, τα κρύσταλλα και τ' ασημένια σερβίτσια, τα φινιά κρασιά, μ'έκαναν πιο όμιλητική. Με λίγα λόγια, εξέ-θεσα την κατάστασή μου στον Ραούλ. Με άκουε με ύψος σοβαρό, χωρίς να κάνει περιττές ερωτήσεις. Υστερα έμεινε για πολ-λή ώρα σκεπτικός. Σ'ράφηκε ξαφνικά προς την κορούλα του. Είχα ήδη αντιληφθεί ότι

τη συμβουλευόταν σε κάθε ευκαιρία σε να ήταν ένας μεγάλος: «Είναι χαριτωμένη ή Άννα, δεν είν' έτσι;» Το κοριτσάκι συμμε-ρίστηκε αυτή τη γνώ-μη. Τότε ο Ραούλ στράφηκε προς μέ-να:

—Θα σας ζητήσω ως μια μεγάλη χάρη, να κρατήσετε το δω-μάτιό σας στην έπαυ-λη, δεσποινίς. Το α-γριοκόριτσο, η κορού-λα μου, έχει ανάγκη από ένα γυναικείο χέρι για να την καθο-δηγή. Νομίζω ότι την έχω παραχαϊδέψει, α-πό τότε... από τότε που μ'έγκατέλειψε η γυναίκα μου.

Για μένα, ήταν μια λύσις ανέλπιστη. Ο-πωσδήποτε, άνησυ-νούσα ήδη πολύ ότι θα μπορούσα να βρω μια θέσι. Τα δυο δι-πλώματά μου δεν ή-σαν και μεγάλη βοή-θεια για την πρακτι-κή ζωή. Δέχτηκα λοι-πόν. Η γενναίωφο-σύνη του κυρίου Μπω-βαί με συγκινούσε. Πάλι ανέβηκαν δά-κρυα στα μάτια μου.

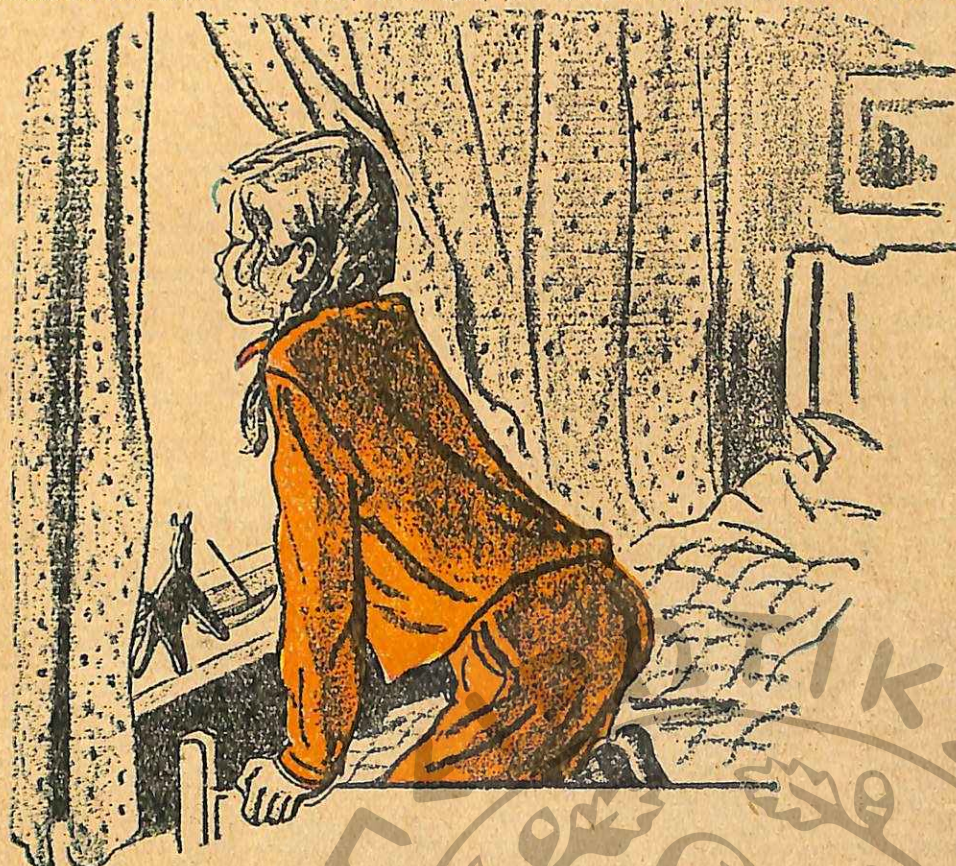
Στην αρχή όλα πήγαιναν θαυμάσια. Ο νέος ιδιοκτήτης α-

νακίνιζε το σπίτι και δεν έκανε τίποτε χωρίς τη γνώμη μου, όπως και της Κλαίρη, φυσικά. Όλη την ημέρα βρισκόμαστε μαζί. Κάναμε συχνές εκδρομές. Η Κλαίρη ή-ταν κατευχαριστημένη. Τη μάθαινα κολύ-μπι, να γράφει γαλλικά χωρίς ορθογραφι-κά λάθη. Το βράδυ, αλισμένη από τον ή-λιο, κουρασμένη από τα παιχνίδια, άποκοι-μόταν στην αγκαλιά μου. Ο Ραούλ απο-λάμβανε για πολλή ώρα αυτή την εικόνα, ύστερα χαμήλωνε ξαφνικά τα μάτια του και βυθιζόταν στο διάβασμα μιας εφημερί-δας ή ενός διδλίου. Άλλα ήξερα ότι δεν διάβαζε και ότι με κυτούσε πίσω από την αυτοσχέδια οθόνη του. Είχαμε τα ίδια γού-στα, τις ίδιες αντιλήψεις. Καμμιά φορά, ζ-ταν η Κλαίρη έτρεχε μερικά μέτρα μπροστά μας, μουρμούριζε:

—Μοιάζετε με μια ώκεανίδα, Άννα. Και η φωνή σας είναι γλυκιά σε μιάς σειρά-νας.

—Εσπευδα τότε ν' αλλάξω θέμα ομιλίας. Έξ' άλλου, η Κλαίρη γύριζε συχνά και μιάς κύτταζε μ' ένα βλέμμα ερευνητικό. Λάτρευε τον πατέρα της μ' ένα τρόπο τυραννικό. Μου είχε δηλώσει μια μέρα, ενώ ήμασταν μόνες στην πιάζ:

—Θα πάρω ένα τουφέκι και θα σκοτώ-

αγοράζοντάς το στο Χόγκ Κόνγκ. Είσαθε καλλιτέχνης, κύριε;

—Δυστυχώς! Δεν είμαι παρά ένας ά-πλος διομήχανος, αλλά αγαπώ τα ωραία πράγματα.

Ασφαλώς ήταν συμπαθητικός αυτός ο άνθρωπος. Η σκέψις ότι θα γινόταν ίσως αυτός ιδιοκτήτης της έπαυλως, αλάφρωνε λίγο τον πόνο μου. Όταν γυρίσαμε στη βεράντα, είπα:

—Το σπίτι είναι αλήθεια σε πολύ κακή κατάσταση, αλλά μου αρέσει. Μόνο είναι ένα πράγμα που δεν το καταλαβαίνω...

—Ποιό, κύριε;

Κοκκίνησε λίγο, πράγμα που τον έκανε να φαίνεται σε γυμνασιόπαις.

—Φαίνεται σε φτιαγμένη γι' αυτό το περιβάλλον, που αξιοποιεί θαυμάσια τον τύπο της ομορφιάς σας. Και ύστερα, τ' αντικείμενα δείχνουν να σας αγαπούν. Για-τί λοιπόν να τα εγκαταλείψετε;

—Εστρεψα απότομα αλλού το πρόσωπό μου για να κρύψω τη συγκίνησή μου.

—Λυπούμαι που σας στενοχώρησα. Εί-μαι άσυχωχρητος.

Το βράδυ εκείνο, έφαγα στο Σαίν Μα-ριέ μαζί με τον Ραούλ και την κορούλα του. Για πρώτη φορά, ύστερα από πολλή

σω εκείνη που θα θελήσει να μου πάρη το μπαμπά.

Οί διακοπές τέλειωσαν. Ο κύριος Μπαρβάρης θα έφευγε και ένα βράδυ, απότομα, μου ήρθε η διάθεσις να κλάω, ενώ τον κυττούσα. Δεν μπορούσα πια να φαντασθώ τη ζωή χωρίς αυτόν τον άνθρωπο. Σά να μάντευσε τί γινόταν μέσα μου, είπε εφώνηκα:

— Έλατε μαζί μας στο Παρίσι, Άνν. Έχω... δηλαδή, έχω, η Κλαίρ και εγώ, ανάγκη από τη συντροφιά σας.

Το βράδυ εκείνο, μου μίλησε για πρώτη φορά, περισσότερο για τη γυναίκα του, μία χορεύτρια που την είχε παντρευτεί παρά τη θέληση των γονέων του και η οποία φάνηκε άχαρη. Χωρισμένη από τρία χρόνια, ξαναπαντρεμένη μ' ένα εκατομμυριούχο που θα μπορούσε να ήταν και πατέρας της, είχε αφήσει το παιδί της στο Ραούλ. Μου έκανε τις ένομιμες ερωτήσεις του μ' ένα τόσο διστακτικό, ψάχνοντας να βρή τη λέξη. «Υστερα σώπασε. Δεν άκουσα παρά μόνο τα κύματα που έρχονταν από τα σπουδαστήρια της επάυλως. Ο αέρας μύριζε ιώδιο και φύκια.

— Λοιπόν; ρώτησε ο Ραούλ. Θάρρής; Κύτταξε τη θάλασσα όπου παλινδρόμειζε το φεγγάρι.

— Ξέρετε καλά ότι θάρρής; που και αν μου πείτε. Με πλησίασε, τόσο σιγά, που μόλις τον άκουσα. «Υστερα ένωσα τα χείλη του στον αυχένα μου. Οί φωνές της Κλαίρ μάς ξάφνιασαν:

— Μπαμπά, έλα γρήγορα! Φοβάμαι! Ο Ραούλ έτρεξε άμέσως. «Εμείς μόνι στη βεράντα. Θα φρεσκάρουμε ότι η μικρή μας κατ' ασκήσει.

Την άλλη μέρα, η Κλαίρ ήταν ώσπου όπως συνήθως. Πρόσεξα όμως ότι σταματούσε ξαφνικά τις φράσεις της στη μέση και με παρατηρούσε μέσα από τα μισόκλειστα βλέφαρά της. Μετά το φαγητό, ο πατέρας της πήγαινε στο Σαιν-Μωρίς για μερικά ωνία. Το παιδί είπε μ' ένα τόνο υποπτο:

— Θάρρής στο Παρίσι μαζί μας, δεν είν' έτσι; Κατάρθισα να κούρω την εκπληξή μου:

— Ναί, δεν σου αρέσει αυτό; — Ναί, έμένα... Έσένα, ίσως να μ' αρέσει το Παρίσι. Αυτή ήταν μία απειλή. Δε γελούμουν.

Μέσα στο αυτοκίνητο που οδηγούσε ο Ραούλ, η Κλαίρ δεν έλεγε πολλά πράγματα. Σιγοτραγουδούσε σε όλη τη διαδρομή μ' εκείνο τον ιδιαίτερο τρόπο που έχουν τα παιδιά όταν θέλουν να κοροϊφίσουν τους μεγάλους. «Εδειχνε ξεχωριστή τρυφερότητα στον πατέρα της:

— Πές μου, μπαμπά, μ' αγαπάς; — Ξέρεις καλά, ότι είσαι η μόνη γυναίκα που μ' ενδιαφέρει, χρυσό μου, απαντούσε γελάοντας εκείνος.

Και τότε μου έδωκε ένα βλέμμα θριαμβικού που δεν είχε τίποτα το παιδικό. Ο Ραούλ ήταν απασχολημένος με τη δουλειά του ολοκληρωτή την ημέρα. Η Κλαίρ κι' εγώ δεν τόν βλέπαμε παρά την ώρα του φαγητού. Και όταν ήταν στο σπίτι, η μικρή δεν τον

αφίνε βήμα. Στο διάστημα της ημέρας, φαινομενικά ήταν ευγενική και υπάκουη απέναντί μου, αλλά την έπιασα να ξεσηκώνει τους υπηρέτες έναντιόν μου. Μία μέρα, ο μικρός Βούδδας που μου άρεσε τόσο, ξαφνίστηκε από το δωμάτιό μου. Πήγα στο δωμάτιό της Κλαίρ:

— Πές μου, χρυσή μου, μήπως είδες το φιλιτισένιο αγαλματάκι μου;

— Όχι, είπε χωρίς να σηκώσει το κεφάλι της από το διβλίο.

Το βλέμμα μου περιφερόταν στις κοίτες και στα άλλα παιχνίδια που ήταν κατά γής. Είδα ξαφνικά το κεφάλι του Βούδδα ανάμεσα σε δυο διβλία.

— Ω! τον έσπασε, Κλαίρ; Τότε η μικρούλα μεταμορφώθηκε σε μαινάδα.

— Δεν τον έσπασα εγώ. Θα πω στο μπαμπά ότι με είπες κλέφτρα. Και πρώτα - πρώτα, δε θέλω πια να μένεις εδώ με το μπαμπά και με μένα!

«Εφυγα χωρίς ν' απαντήσω και κλείστηκε στο δωμάτιό μου. Όταν ο Ραούλ γύρισε το βράδυ, η Κλαίρ δε θέλησε α κατέβη για το δείπνο:

— Δεν πιστεύω να είναι άρρωστη; ρώτησε ανήσυχος. — Δεν νομίζω.

«Ημουν πολύ ωρή και ο Ραούλ με κύτταξε με ανησυχία: — Είσθε κουρασμένη, μικρή μου Άνν. Τι συμβαίνει λοιπόν εδώ; Η ατμόσφαιρα του σπιτιού μου φαίνεται παράξενη, από λίγο καιρό.

Τη στιγμή εκείνη παρουσιάστηκε η καμαριέρα για να εδοποιήσει το Ραούλ ότι η δεσποινίς επιθυμούσε να τον δει άμέσως. Σηκώθηκε και την ακολουθούσε άμέσως.

Ξαναγύρισε μισή ώρα αργότερα. Τα μάτια του αστραφταν.

Είναι αλήθεια ότι την είπατε κλέφτρα, Άνν; Δεν επιτρέπω να μιλούν στην κόρη μου με τέτοιο τρόπο.

Στην αρχή έσπασα σε λυγμούς. «Υστερα έξηγισα όλη την ιστορία. Ο Ραούλ στενοχωρήθηκε. Χαίδεψε τα μαλλιά μου:

— Πρέπει να μάς συγχωρήσετε, Άνν. Δεν είναι σε καλή κατάσταση τα νεύρα μου και κουράζομαι πολύ. Όσο για την Κλαίρ, αυτή η μικρή έχει συνήθειο να με βλέπει να μη σκέπτομαι παρά αυτήν. Θα σάς συνηθίσει σιγά - σιγά.

Από αγάπη προς το Ραούλ προσπάθησα να ξεχάσω αυτή τη θλιβερή ιστορία. Άλλα η ζωή μου γινόταν όλο και πιο ανυπόφορη. Οί υπηρέτες έπαιρναν το μέρος της μικρής και δε μου απαντούσαν όταν τους ρωτούσα κάτι ή τους ζητούσα μια εξηγητική. Όσο για την Κλαίρ, ούτε με λογάριζε όταν έλεγε ο πατέρας της. Δε μελετούσε πια και όταν της έκανα καμιά παρατήρηση, μου απαντούσε: «Αν δε σ' αρέσει, δεν έχεις παρά να φύγες».

Το βράδυ μίας ημέρας ξείρετικά ανυπόφορη, ήμουν χωμένη σε μία πολυθρόνα όταν γύρισε ο Ραούλ. «Ηταν περασμένα μεσάνυχτα. Η Κλαίρ κοιμόταν από πολλή ώρα.

— Άνν, γιατί δεν κοιμάσθε; — «Ηθελαν... ήθελα να πω ότι δεν μπορώ πια... Αύριο τα πρωί θα φύγω.

— Θα φύγετε;... Δε νιώσατε λοιπόν ότι σάς αγαπώ;

Έκρυπα το πρόσωπό μου με τα χέρια μου: — Κι' εγώ σάς αγαπώ. Άλλά μου είναι αδύνατο να μείνω... Άληθινά...

Απομάκρυνε απαλά τα χέρια μου και τα χείλη του μ' εμπόδισαν να συμπληρώσω τη φράση μου.

Πιο ύστερα, ενώ του παραπονιόμουν για το μίσος που μου έδειχνε η Κλαίρ, με πήρε στην αγκαλιά του και με ναούρισε σαν παιδί.

— Κάμε υπομονή. Άνν. Αυτή η μικρή είναι νευρική... Θα της μιλήσω αύριο...

Και τα χείλη του περιπλανήθηκαν πάνω στο λαιμό μου και στο πρόσωπό μου.

— Σας συχαίνομαι και τους δυο και θα ήθελε τί θα κάμω! Ο Ραούλ κι' εγώ τιναχτήκαμε συγχρόνως. Η Κλαίρ, που πίστευαμε ότι κοιμόταν, είχε μπη στο σαλόνι χωρίς να την ακούσαμε.

— Κλαίρ! φώναξε ο Ραούλ. Άλλά η μικρή δεν ήθελε ν' ακούσει τίποτε. Τη σήκωσε με το ζόρι στην αγκαλιά του και την ξαναπήρε στο κοσμάτι της.

«Υστερα γύρισε στο σαλόνι, χωρίς και καταβεβλημένος. — Κάμε υπομονή. Άνν. Όλα θα διορθωθούν.

Άλλά δεν μ' ξαναφίλησε. Κατά τις ένδεκα το πρωί η μαγειρίσα ήρθε κατατρομαγμένη και μου ανήγγειλε ότι η Κλαίρ είχε εξαφανισθή. Ψάξαμε όλο το σπίτι. Δεν ήταν πουθενά. «Έτρεξε σ' όλους τους δρόμους της συνοικίας. Όλοι γνώριζαν την Κλαίρ Μπαρβάρ, αλλά κανείς δεν την είχε δει. Ο Ραούλ έχασε όλη την ψυχραιμία του όταν έμαθε το μυστήριο της εξαφάνισης της κόρης του. Είδοποισε άμέσως την αστυνομία, η οποία, κατά τις όκτω το βράδυ, μάς έφερε τη φυγάδα. Τη γιμίξε με φίλια και πυρίνα δάκρυα, ενώ εκείνη με κυττούσε με θριαμβευτική αβύδα. Τη φορά αυτή, η άποφασίς μου ήταν οριστική.

«Έρριξα τα πράγματά μου μέσα σε μία βαλίτσα, έγραψα ένα γραμματάκι που το άφησα επάνω στο γραφείο του Ραούλ, πήρα ένα ταξί και έφυγα πρωί - πρωί.

Δε θα μιλήσω για τις βδομάδες που έζησα τότε, μέσα σ' ένα δωμάτιο γενδοειού, χωρίς να βλέπω κανένα και χωρίς ν' αναριπτιέμαι τί θα γινόταν όταν θα τελείωναν τα χρήματα που είχα κερδίσει στο σπίτι του Ραούλ Μπαρβάρ. Αυτό συνέβη ωστόσο. Αναγκάστηκα να πρέξω στα γραφεία εύρεσεως εργασίας για να ζήσω μία θέσι. Και ύστερα, ένα βράδυ, γυρίζοντας μετά από μάταια διαβήματα, βρήκα ένα μικρό σωματάκι κοιμισμένο μπροστά στην πόρτα μου. Έσκυψα για να δώ καλύτερα. Δεν υπήρχε καμιά αμφοβία. Ναί, ήταν η Κλαίρ αυτή που είχε αποκοιμηθή μπροστά στην πόρτα μου, κουλουριασμένη σαν ένα γατάκι. Τη σήκωσα στην αγκαλιά μου και την ακούμπησα στο κρεβάτι μου. Το παιδί έπνιξε και μου χαμογέλασε. Δεν πίστευα στα μάτια μου. Χαμογέλουσε αληθινά και το βλέμμα της ήταν γεμάτο τρυφερότητα.

Ξαναγύρισε σε μένα, Άνν. «Εσφίξε το κεφαλάκι με τις μαύρες μπούκλες, στο στήθος μου.

— Μα εσύ με συχαίνας Κλαίρ. Μ' αγκάλιασε από το λαιμό: — Δε σε συχαίνομαι πια. Άνν. Τότε που έφυγες, είναι τόσο θλιμμένα στο σπίτι. Άνν. Τώρα μια χονδρή γκυόνα πάνω που όλο με μαλώνει ο μπαμπάς...

— Τί κάνει ο Ρα... ο πατέρας σου; — Είναι σαν άρρωστος τότε που έφυγες. Αδύνατος. Και κλαίει όταν νομίζει ότι θα πεθάνη. Ήταν κάτι που δε μπορούσε να συλλάβη το μυαλό του. Του έφερνε ίλιγο. Ένας κόμπος τον έπνιγε στο λαιμό. Για πρώτη φορά ύστερα από πολλά χρόνια αίστανθηκε ύγρα τα μάτια του. Τριάντα χρόνια έγραφε στις εφημερίδες για λογής λογής εγκλήματα. Είχε δη ένα πλήθος από πτώματα. Είχε ζήσει εκατοντάδες τραγωδίες. Ήταν πάντα ψυχρός και αδιάφορος. Έκείνη που τον ενδιέφερε μονάχα σ' όλες αυτές τις περιπτώσεις ήταν το ρεπορτάζ. Οί λεπτομέρειες και ιδιαίτερα η λεπτομέρεια που θα μπορούσε να του δώσει έναν έντυπιαστικό τίτλο για την εφημερίδα του. Τώρα όμως ήταν άλλο. Ήταν έτοιμος να κλάψα σά μωρό. Ο δολοφόνος δεν είχε χτυπήσει κατάρχα. Και κάτι χειρότερο...

«Έκανε ένα βήμα προς το μέρος της. — Δεν πρέπει! του είπε ο γιατρός. — Αφήστε με! παρακάλεσε.

Γονάτισε πλάι στο κρεβάτι της κι' έσκυψε πιά πολύ κοντά της σά να ήθελε ν' άφουγκραστή τους χτύπους της τρυφερότης καρδιάς, να βεβαιωθεί πως δεν τόν γελούσαν και πως ακόμα ήταν ζωντανή. Άχ, κανείς δεν ήξερε πως αυτή η κοπέλλα με το χλωμό πρόσωπο που πάλευε άπεγνωσμένα με το θάνατο ήταν γι' αυτόν ό,τι πολυτιμότερο υπήρχε στον κόσμο!... Άπλωσε το χέρι του και χαίδεψε απαλά μία τούφα μαλλιών που έβγαιναν απ' τους επίδεσμους.

«Αγαπημένη μου, θιθούρισε. Έκείνη όμως δεν τόν άκουσε. Δεν μπορούσε να τόν άκούσει. Τα μάτια της έμεναν πάντα κλειστά και το πρόσωπό της άχρο...

«Αγαπημένη μου. Μ' άκούς αγαπημένη μου; — Έκρυψε τα μάτια του άναμεσα στις παλάμες του. Μία φοβερή άπελπισία τόν κυριέψε. «Ηθελε να κλάψω, ν' άφήση έλευθερούς τους λυγμούς που τόν έπνιγαν να ξεσπάσουν. Άχ, άς ήταν να βρισκόταν κάπου μόνος να μπορέη να κλάψω!... Ο γιατρός πήγε κοντά του και τόν βοήθησε να σηκωθή.

— Έλα πάμε! του είπε. Δεν υπάρχει λόγος να χάνεις το θάρρος σου. Θα κάνουμε ό,τι μπορούμε να τί σώσουμε. Τόν έπιασε έλαφρά απ' το μπράτσο και τόν παρέσυρε έξω απ' το βάλαιο.

— Γιατί τάχα να της πήραν το παιδί και τί χτύπησαν; άνωρητήκαμε μεγαλόφωνα ο Μαρλάτος. Για ποιο λόγο τάχα; Ο γιατρός άνασκήκωσε τούς ώμους. — Αυτό φυσικά πρέπει να

το μάθης εσύ. Δεν είναι η πρώτη φορά που καταπιάνεσαι με τέτοιες δουλειές... Ο δημοσιογράφος κάρφωσε άπάνω του τα ύγρα μάτια του. — Δεν μπορείς να καταλάβης γιατρέ, του είπε, τί είναι αυτή η κοπέλλα για μένα. Δεν πρέπει να πεθάνη.

— Δεν θα πεθάνη! του ύποσχέθηκε αμέσως και δεν τόλμησε να τόν κυττάξη κατά πρόσωπο. Δεν θα πεθάνη. Ήσυχασε...

Ο Μαρλάτος τούσφιξε το χέρι. Μέσα στην ταραχή του δεν πρόσεξε πως το βλέμμα του γιατρού έδειχνε το έντελώς αντίθετο από εκείνο που έλεγε. Ήταν πλημμυρισμένο από μία άπερίγραπτη άπογοήτευση. «Ηξερε καλά τούτος ο άνθρωπος με την άσπρη μπλούζα πως μόνα ένα θάυμα μπορούσε να σώση την κοπέλλα που του φέρανε τα έξημερώματα μ' ένα βαρύ, περίπου θανασιμο, τραύμα στο κεφάλι. Άλλά δεν θέλησε να τόν πικρήν πιά πολύ...

— Σ' εύχαριστώ γιατρέ, του είπε καθώς τού έσφιγγε το χέρι. Δεν θα ξεχάσω ποτέ πως εσύ θάσαι ο σωτήρας της... Κατέβηκε διαστικά τις σκάλες και βήκε στο μεγάλο δρόμο. Τώρα τα μάτια του ήταν στεγνά και τί το πρόσωπό του είχε πάρει εκείνη τη σκληρή και ποφασιστική έκφραση που έκανε όλους τούς ένόχους να τόν φοβούνται.

Σταμάτησε κάποιον ταξί που περνούσε. Ρίχτηκε μέσα. — Στο Χαλάντρι σε παρακαλώ! είπε στον σωφέρ. Είμαι πολύ διαστικός.

Είχε μία μαχαιριά στην καρδιά μ' άδεν άπάεφτε. «Ηξερε άπό πόλεμο και θά σκετόταν στα πόδια του όρβιος μέχρι τέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 53

Ο δρόμος ήταν γεμάτος όμπρέλες και άδιάβροχα. «Έβρεχε. Τούτη η κακοκαιρίατική βροχή κρατούσε δυο μέρες συνεχώς τώρα κι' είχαν να πούν μερικοί πως κάτι άλλαξε στο κλίμα της Άθήνας για να ξεσπουν τέτοιες εφονικές μπόρες τούς μήνες που άλλοτες ο ήλιος έφωνη την πόλι κι' έκανε την άσφαλο τών μεγάλων λεωφόρων μαλακή σαν προζύμι. Ένας σωρός μολυβένια σίνεφρα είχαν κατηφορίσει από ψηλά κι' άκου μπουσαν μπαλιντισμένα άπάνω στις στέγες τών σπιτιών. Ο Λυκαβηττός ήταν κρυμμένος πίσω από μεγάλες τούφες γκρίζου μπαμπάκι. Τα φύλλα τών δέντρων έβελιμένα άπ' το νερό άστραφταν σαν καινούργια.

Ο Τζόνν Κάρτος καθόταν πίσω απ' το θολό τζάμι του «Κεντρικού» και πότε διάβαζε την εφημερίδα που κρατούσε στα χέρια του πότε έριχνε μάτιες στο δρόμο σά να περιμένε κάποιον. Ο κόσμος περνούσε διαστικός και τα ταξί που άνε

26ον

Ο Μαρλάτος δάγκωσε τα χείλη του. Θά ήταν φοβερό να πεθάνη. Ήταν κάτι που δε μπορούσε να συλλάβη το μυαλό του. Του έφερνε ίλιγο. Ένας κόμπος τον έπνιγε στο λαιμό. Για πρώτη φορά ύστερα από πολλά χρόνια αίστανθηκε ύγρα τα μάτια του. Τριάντα χρόνια έγραφε στις εφημερίδες για λογής λογής εγκλήματα. Είχε δη ένα πλήθος από πτώματα. Είχε ζήσει εκατοντάδες τραγωδίες. Ήταν πάντα ψυχρός και αδιάφορος. Έκείνη που τον ενδιέφερε μονάχα σ' όλες αυτές τις περιπτώσεις ήταν το ρεπορτάζ. Οί λεπτομέρειες και ιδιαίτερα η λεπτομέρεια που θα μπορούσε να του δώσει έναν έντυπιαστικό τίτλο για την εφημερίδα του. Τώρα όμως ήταν άλλο. Ήταν έτοιμος να κλάψα σά μωρό. Ο δολοφόνος δεν είχε χτυπήσει κατάρχα. Και κάτι χειρότερο...

«Έκανε ένα βήμα προς το μέρος της. — Δεν πρέπει! του είπε ο γιατρός. — Αφήστε με! παρακάλεσε.

Γονάτισε πλάι στο κρεβάτι της κι' έσκυψε πιά πολύ κοντά της σά να ήθελε ν' άφουγκραστή τους χτύπους της τρυφερότης καρδιάς, να βεβαιωθεί πως δεν τόν γελούσαν και πως ακόμα ήταν ζωντανή. Άχ, κανείς δεν ήξερε πως αυτή η κοπέλλα με το χλωμό πρόσωπο που πάλευε άπεγνωσμένα με το θάνατο ήταν γι' αυτόν ό,τι πολυτιμότερο υπήρχε στον κόσμο!... Άπλωσε το χέρι του και χαίδεψε απαλά μία τούφα μαλλιών που έβγαιναν απ' τους επίδεσμους.

«Αγαπημένη μου, θιθούρισε. Έκείνη όμως δεν τόν άκουσε. Δεν μπορούσε να τόν άκούσει. Τα μάτια της έμεναν πάντα κλειστά και το πρόσωπό της άχρο...

«Αγαπημένη μου. Μ' άκούς αγαπημένη μου; — Έκρυψε τα μάτια του άναμεσα στις παλάμες του. Μία φοβερή άπελπισία τόν κυριέψε. «Ηθελε να κλάψω, ν' άφήση έλευθερούς τους λυγμούς που τόν έπνιγαν να ξεσπάσουν. Άχ, άς ήταν να βρισκόταν κάπου μόνος να μπορέη να κλάψω!... Ο γιατρός πήγε κοντά του και τόν βοήθησε να σηκωθή.

— Έλα πάμε! του είπε. Δεν υπάρχει λόγος να χάνεις το θάρρος σου. Θα κάνουμε ό,τι μπορούμε να τί σώσουμε. Τόν έπιασε έλαφρά απ' το μπράτσο και τόν παρέσυρε έξω απ' το βάλαιο.

— Γιατί τάχα να της πήραν το παιδί και τί χτύπησαν; άνωρητήκαμε μεγαλόφωνα ο Μαρλάτος. Για ποιο λόγο τάχα; Ο γιατρός άνασκήκωσε τούς ώμους. — Αυτό φυσικά πρέπει να

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΙΣ ΓΚΡΕΝΑ ΝΤΑΛΙΕΣ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΑΡΑΚΗ

26ον

Ο Μαρλάτος δάγκωσε τα χείλη του. Θά ήταν φοβερό να πεθάνη. Ήταν κάτι που δε μπορούσε να συλλάβη το μυαλό του. Του έφερνε ίλιγο. Ένας κόμπος τον έπνιγε στο λαιμό. Για πρώτη φορά ύστερα από πολλά χρόνια αίστανθηκε ύγρα τα μάτια του. Τριάντα χρόνια έγραφε στις εφημερίδες για λογής λογής εγκλήματα. Είχε δη ένα πλήθος από πτώματα. Είχε ζήσει εκατοντάδες τραγωδίες. Ήταν πάντα ψυχρός και αδιάφορος. Έκείνη που τον ενδιέφερε μονάχα σ' όλες αυτές τις περιπτώσεις ήταν το ρεπορτάζ. Οί λεπτομέρειες και ιδιαίτερα η λεπτομέρεια που θα μπορούσε να του δώσει έναν έντυπιαστικό τίτλο για την εφημερίδα του. Τώρα όμως ήταν άλλο. Ήταν έτοιμος να κλάψα σά μωρό. Ο δολοφόνος δεν είχε χτυπήσει κατάρχα. Και κάτι χειρότερο...

«Έκανε ένα βήμα προς το μέρος της. — Δεν πρέπει! του είπε ο γιατρός. — Αφήστε με! παρακάλεσε.

Γονάτισε πλάι στο κρεβάτι της κι' έσκυψε πιά πολύ κοντά της σά να ήθελε ν' άφουγκραστή τους χτύπους της τρυφερότης καρδιάς, να βεβαιωθεί πως δεν τόν γελούσαν και πως ακόμα ήταν ζωντανή. Άχ, κανείς δεν ήξερε πως αυτή η κοπέλλα με το χλωμό πρόσωπο που πάλευε άπεγνωσμένα με το θάνατο ήταν γι' αυτόν ό,τι πολυτιμότερο υπήρχε στον κόσμο!... Άπλωσε το χέρι του και χαίδεψε απαλά μία τούφα μαλλιών που έβγαιναν απ' τους επίδεσμους.

«Αγαπημένη μου, θιθούρισε. Έκείνη όμως δεν τόν άκουσε. Δεν μπορούσε να τόν άκούσει. Τα μάτια της έμεναν πάντα κλειστά και το πρόσωπό της άχρο...

«Αγαπημένη μου. Μ' άκούς αγαπημένη μου; — Έκρυψε τα μάτια του άναμεσα στις παλάμες του. Μία φοβερή άπελπισία τόν κυριέψε. «Ηθελε να κλάψω, ν' άφήση έλευθερούς τους λυγμούς που τόν έπνιγαν να ξεσπάσουν. Άχ, άς ήταν να βρισκόταν κάπου μόνος να μπορέη να κλάψω!... Ο γιατρός πήγε κοντά του και τόν βοήθησε να σηκωθή.

— Έλα πάμε! του είπε. Δεν υπάρχει λόγος να χάνεις το θάρρος σου. Θα κάνουμε ό,τι μπορούμε να τί σώσουμε. Τόν έπιασε έλαφρά απ' το μπράτσο και τόν παρέσυρε έξω απ' το βάλαιο.

— Γιατί τάχα να της πήραν το παιδί και τί χτύπησαν; άνωρητήκαμε μεγαλόφωνα ο Μαρλάτος. Για ποιο λόγο τάχα; Ο γιατρός άνασκήκωσε τούς ώμους. — Αυτό φυσικά πρέπει να

το μάθης εσύ. Δεν είναι η πρώτη φορά που καταπιάνεσαι με τέτοιες δουλειές... Ο δημοσιογράφος κάρφωσε άπάνω του τα ύγρα μάτια του. — Δεν μπορείς να καταλάβης γιατρέ, του είπε, τί είναι αυτή η κοπέλλα για μένα. Δεν πρέπει να πεθάνη.

— Δεν θα πεθάνη! του ύποσχέθηκε αμέσως και δεν τόλμησε να τόν κυττάξη κατά πρόσωπο. Δεν θα πεθάνη. Ήσυχασε...

Ο Μαρλάτος τούσφιξε το χέρι. Μέσα στην ταραχή του δεν πρόσεξε πως το βλέμμα του γιατρού έδειχνε το έντελώς αντίθετο από εκείνο που έλεγε. Ήταν πλημμυρισμένο από μία άπερίγραπτη άπογοήτευση. «Ηξερε καλά τούτος ο άνθρωπος με την άσπρη μπλούζα πως μόνα ένα θάυμα μπορούσε να σώση την κοπέλλα που του φέρανε τα έξημερώματα μ' ένα βαρύ, περίπου θανασιμο, τραύμα στο κεφάλι. Άλλά δεν θέλησε να τόν πικρήν πιά πολύ...

— Σ' εύχαριστώ γιατρέ, του είπε καθώς τού έσφιγγε το χέρι. Δεν θα ξεχάσω ποτέ πως εσύ θάσαι ο σωτήρας της... Κατέβηκε διαστικά τις σκάλες και βήκε στο μεγάλο δρόμο. Τώρα τα μάτια του ήταν στεγνά και τί το πρόσωπό του είχε πάρει εκείνη τη σκληρή και ποφασιστική έκφραση που έκανε όλους τούς ένόχους να τόν φοβούνται.

Σταμάτησε κάποιον ταξί που περνούσε. Ρίχτηκε μέσα. — Στο Χαλάντρι σε παρακαλώ! είπε στον σωφέρ. Είμαι πολύ διαστικός.

Είχε μία μαχαιριά στην καρδιά μ' άδεν άπάεφτε. «Ηξερε άπό πόλεμο και θά σκετόταν στα πόδια του όρβιος μέχρι τέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 53

Ο δρόμος ήταν γεμάτος όμπρέλες και άδιάβροχα. «Έβρεχε. Τούτη η κακοκαιρίατική βροχή κρατούσε δυο μέρες συνεχώς τώρα κι' είχαν να πούν μερικοί πως κάτι άλλαξε στο κλίμα της Άθήνας για να ξεσπουν τέτοιες εφονικές μπόρες τούς μήνες που άλλοτες ο ήλιος έφωνη την πόλι κι' έκανε την άσφαλο τών μεγάλων λεωφόρων μαλακή σαν προζύμι. Ένας σωρός μολυβένια σίνεφρα είχαν κατηφορίσει από ψηλά κι' άκου μπουσαν μπαλιντισμένα άπάνω στις στέγες τών σπιτιών. Ο Λυκαβηττός ήταν κρυμμένος πίσω από μεγάλες τούφες γκρίζου μπαμπάκι. Τα φύλλα τών δέντρων έβελιμένα άπ' το νερό άστραφταν σαν καινούργια.

Ο Τζόνν Κάρτος καθόταν πίσω απ' το θολό τζάμι του «Κεντρικού» και πότε διάβαζε την εφημερίδα που κρατούσε στα χέρια του πότε έριχνε μάτιες στο δρόμο σά να περιμένε κάποιον. Ο κόσμος περνούσε διαστικός και τα ταξί που άνε

το μάθης εσύ. Δεν είναι η πρώτη φορά που καταπιάνεσαι με τέτοιες δουλειές... Ο δημοσιογράφος κάρφωσε άπάνω του τα ύγρα μάτια του. — Δεν μπορείς να καταλάβης γιατρέ, του είπε, τί είναι αυτή η κοπέλλα για μένα. Δεν πρέπει να πεθάνη.

— Δεν θα πεθάνη! του ύποσχέθηκε αμέσως και δεν τόλμησε να τόν κυττάξη κατά πρόσωπο. Δεν θα πεθάνη. Ήσυχασε...

Ο Μαρλάτος τούσφιξε το χέρι. Μέσα στην ταραχή του δεν πρόσεξε πως το βλέμμα του γιατρού έδειχνε το έντελώς αντίθετο από εκείνο που έλεγε. Ήταν πλημμυρισμένο από μία άπερίγραπτη άπογοήτευση. «Ηξερε καλά τούτος ο άνθρωπος με την άσπρη μπλούζα πως μόνα ένα θάυμα μπορούσε να σώση την κοπέλλα που του φέρανε τα έξημερώματα μ' ένα βαρύ, περίπου θανασιμο, τραύμα στο κεφάλι. Άλλά δεν θέλησε να τόν πικρήν πιά πολύ...

— Σ' εύχαριστώ γιατρέ, του είπε καθώς τού έσφιγγε το χέρι. Δεν θα ξεχάσω ποτέ πως εσύ θάσαι ο σωτήρας της... Κατέβηκε διαστικά τις σκάλες και βήκε στο μεγάλο δρόμο. Τώρα τα μάτια του ήταν στεγνά και τί το πρόσωπό του είχε πάρει εκείνη τη σκληρή και ποφασιστική έκφραση που έκανε όλους τούς ένόχους να τόν φοβούνται.

Σταμάτησε κάποιον ταξί που περνούσε. Ρίχτηκε μέσα. — Στο Χαλάντρι σε παρακαλώ! είπε στον σωφέρ. Είμαι πολύ διαστικός.

Είχε μία μαχαιριά στην καρδιά μ' άδεν άπάεφτε. «Ηξερε άπό πόλεμο και θά σκετόταν στα πόδια του όρβιος μέχρι τέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 53

Ο δρόμος ήταν γεμάτος όμπρέλες και άδιάβροχα. «Έβρεχε. Τούτη η κακοκαιρίατική βροχή κρατούσε δυο μέρες συνεχώς τώρα κι' είχαν να πούν μερικοί πως κάτι άλλαξε στο κλίμα της Άθήνας για να ξεσπουν τέτοιες εφονικές μπόρες τούς μήνες που άλλοτες ο ήλιος έφωνη την πόλι κι' έκανε την άσφαλο τών μεγάλων λεωφόρων μαλακή σαν προζύμι. Ένας σωρός μολυβένια σίνεφρα είχαν κατηφορίσει από ψηλά κι' άκου μπουσαν μπαλιντισμένα άπάνω στις στέγες τών σπιτιών. Ο Λυκαβηττός ήταν κρυμμένος πίσω από μεγάλες τούφες γκρίζου μπαμπάκι. Τα φύλλα τών δέντρων έβελιμένα άπ' το νερό άστραφταν σαν καινούργια.

Ο Τζόνν Κάρτος καθόταν πίσω απ' το θολό τζάμι του «Κεντρικού» και πότε διάβαζε την εφημερίδα που κρατούσε στα χέρια του πότε έριχνε μάτιες στο δρόμο σά να περιμένε κάποιον. Ο κόσμος περνούσε διαστικός και τα ταξί που άνε

το μάθης εσύ. Δεν είναι η πρώτη φορά που καταπιάνεσαι με τέτοιες δουλειές... Ο δημοσιογράφος κάρφωσε άπάνω του τα ύγρα μάτια του. — Δεν μπορείς να καταλάβης γιατρέ, του είπε, τί είναι αυτή η κοπέλλα για μένα. Δεν πρέπει να πεθάνη.

— Δεν θα πεθάνη! του ύποσχέθηκε αμέσως και δεν τόλμησε να τόν κυττάξη κατά πρόσωπο. Δεν θα πεθάνη. Ήσυχασε...

Ο Μαρλάτος τούσφιξε το χέρι. Μέσα στην ταραχή του δεν πρόσεξε πως το βλέμμα του γιατρού έδειχνε το έντελώς αντίθετο από εκείνο που έλεγε. Ήταν πλημμυρισμένο από μία άπερίγραπτη άπογοήτευση. «Ηξερε καλά τούτος ο άνθρωπος με την άσπρη μπλούζα πως μόνα ένα θάυμα μπορούσε να σώση την κοπέλλα που του φέρανε τα έξημερώματα μ' ένα βαρύ, περίπου θανασιμο, τραύμα στο κεφάλι. Άλλά δεν θέλησε να τόν πικρήν πιά πολύ...

— Σ' εύχαριστώ γιατρέ, του είπε καθώς τού έσφιγγε το χέρι. Δεν θα ξεχάσω ποτέ πως εσύ θάσαι ο σωτήρας της... Κατέβηκε διαστικά τις σκάλες και βήκε στο μεγάλο δρόμο. Τώρα τα μάτια του ήταν στεγνά και τί το πρόσωπό του είχε πάρει εκείνη τη σκληρή και ποφασιστική έκφραση που έκανε όλους τούς ένόχους να τόν φοβούνται.

Σταμάτησε κάποιον ταξί που περνούσε. Ρίχτηκε μέσα. — Στο Χαλάντρι σε παρακαλώ! είπε στον σωφέρ. Είμαι πολύ διαστικός.

Είχε μία μαχαιριά στην καρδιά μ' άδεν άπάεφτε. «Ηξερε άπό πόλεμο και θά σκετόταν στα πόδια του όρβιος μέχρι τέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 53

Ο δρόμος ήταν γεμάτος όμπρέλες και άδιάβροχα. «Έβρεχε. Τούτη η κακοκαιρίατική βροχή κρατούσε δυο μέρες συνεχώς τώρα κι' είχαν να πούν μερικοί πως κάτι άλλαξε στο κλίμα της Άθήνας για να ξεσπουν τέτοιες εφονικές μπόρες τούς μήνες που άλλοτες ο ήλιος έφωνη την πόλι κι' έκανε την άσφαλο τών μεγάλων λεωφόρων μαλακή σαν προζύμι. Ένας σωρός μολυβένια σίνεφρα είχαν κατηφορίσει από ψηλά κι' άκου μπουσαν μπαλιντισμένα άπάνω στις στέγες τών σπιτιών. Ο Λυκαβηττός ήταν κρυμμένος πίσω από μεγάλες τούφες γκρίζου μπαμπάκι. Τα φύλλα τών δέντρων έβελιμένα άπ' το νερό άστραφταν σαν καινούργια.

Ο Τζόνν Κάρτος καθόταν πίσω απ' το θολό τζάμι του «Κεντρικού» και πότε διάβαζε την εφημερίδα που κρατούσε στα χέρ

ΟΜΟΡΦΙΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Μέθοδοι τονώσεως του δέρματος του προσώπου

ΕΛΕΝΙΤΑΝ.— Το 'Ινστιτούτο-Καλλονής, εις το Λονδίνο, προόλου ακόμα καιρού εις αγγε-
λίους του εις περιόδους, όπως το «Βοτρ Μπώτ», διευρύνει τις
θεραπείες με μασάζ διαθερμο-
νικές ως τον κα' έξοχό αποτε-
λεσματικώτερο τρόπο για την
τόνωση του δέρματος του προ-
σώπου και για την πρόληψη των
ρυτίδων. Τώρα, μου γράφετε, ότι
δεν εφαρμόζω πλέον τις θερα-
πείες αυτές. Και με ρωτάτε να
σας εξηγήσω πώς συμβαίνει αυ-
τό. Λοιπόν, ο νόμος τώρα τελε-
ταία, τόσο στο Παρίσι, όσο και
στο Λονδίνο κατέστη πιο προ-
σπεκτικός για τις εφαρμογές από
μέρους των 'Ινστιτούτων Καλλο-
νής, καθαρώς ιατρικών θεραπει-
ών και μάλιστα με την χρησιμο-
ποίηση ηλεκτροθεραπευτικών μη-
χανημάτων. Δηλαδή απαιτείται η
παρουσία Ιατρού εντός του 'Ιν-
στιτούτου για να υποβληθώ πλέ-
ον ή πελάτις σε τόνωση του δερ-
ματος του προσώπου με μασάζ
στην οποία παροχετεύεται ηλεκ-
τροδιαθερμικό ρεύμα. Καί φαί-
νεται πως τα περισσότερα 'Ιν-
στιτούτα έπρότιμησησαν να μη ά-
πασχολούν Ιατρούς αλλά να πε-
ριορισθούν σε περιποιήσεις και
φροντίδες χειροπρακτικές τις ό-
ποιες είχαν πάντοτε δικαιώμα να
εφαρμόζον. Δηλαδή μασάζ, έ-
φαρμογής κρεμών και της νέας
εφευρέσεως τους των έμβρων
των πουλιών. Δεν είναι φυσικά
το παρόντος να κρίνουμε τους
λόγους—ευνόητους άλλωστε—
που ώδηγησαν στην ανώτερη ά-
πόφασι πολλά 'Ινστιτούτα. Άλ-
λά είμαι υποχρεωμένη—και ά-
πεναντί όλων των αναγνωστρίων
μου—να ξανατονίσω εν περιλήψει
τά εξής, κατά τον πιο κατηγο-
ρηματικό τρόπο: 1ον) Τα μασ-
άζ στο δέρμα του προσώπου—
παισιωτάτη όφθαλματιακή μέ-
θοδος—ένω προς στιγμήν, λό-
γω του εκ της αύξησης της κυ-
κλοφορίας «κοιμήματος» του δερ-
ματος, παρουσιάζουν το πρόσ-
πο πιο φρέσκο, σύν τα χρόνια
και με την κατάχρησιν των μα-
λαξών επιφέρουν αποτέλεσμα
τελείως ενάντιο του επίζητου-
μένου, δηλαδή το δέρμα πέφτει
και τσακίζει πολύ περισσότερο
λόγω του ξεχειλώματος των ελα-
στικών ινών. Αυτό είναι πιά
από πολλά έτη γνωστό και πολ-
λά 'Ινστιτούτα Καλλονής που
έχουν συνειδησιν του πράγματος
αποφεύγουν να συστήσουν τα
συνεχίζόμενα έντονα μασάζ για
το δ'όθεν ξανάινωμα ενός κου-
ρασμένου προσώπου.— 2ον) Τα
έμβρυα των πουλιών, ή νέα αυτή
εφεύρεσις διά να προσκευασθούν
νέα κύματα άφελους πελατίας, είναι
τελείως άνεργη για να
εξελείψουν μία ήδη ανατομικά
έγκυρωςστημένη ρυτίδα και για
να εξαφανίσουν ένα ήδη υπά-
ρχον ξεχειλώμα του δέρματος του
προσώπου λόγω του ότι το δερ-
μα με την πάροδο του χρόνου
αυξάνεται απόλυτα κατ' έ-
κτασιν και έτσι περισεύει, κρε-
μαίει και τσακίζει επάνω στο
σκελετό του προσώπου. 'Η μέ-
θοδος αυτή των έμβρων, όρρων
κ.τ.τ.—να μου το ένθυμεισθε—
θα ακολουθήσιν πολύ σύντομα την
τύχην και έκείνης της άλλης

απερίφραστη και άσφαλούς» με-
θοδος για το ξανάινωμα του
προσώπου, της θεραπείας με
δ'όθεν ραδιούχους μασάζ της
Καλιφορνίας και της ούτοπίας.
Τί άπέμεινε από όλην εκείνην
την πελώρια άπάτη; Δεδομένου
άλλωστε ότι ή ραδιενέργεια χά-
νεται μόλις ένα νερό ή ένα χά-
μα απομακρυνθή από την υπο-
ενεργούσαν πηγήν του. Άλλά και
δεδομένου ότι και πραγματικές
υπάρχουσες και ακτινοβουλούμενη
ή ραδιενέργεια— όπως με το
ράδιον και την ακτινοθεραπείαν
—σε τίποτα απόλυτως δεν μπο-
ρεί να συντελέσθαι προκειμένου
να εξαλείψη μία ήδη σχηματι-
σμένη ανατομικά ρυτίδα, και να
εξαφανίσθαι ως δια μαγείας μία
ήδη επέκτασι της επιφανείας του
δέρματος του προσώπου.— 3ον)
Παραμένει από τις ως άνω
εξαγγελόμενες τονωτικές μεθό-
δους να συνεισφέρει— και αυτό
όμως καθώς θα δούμε υπό ώρι-
σμένες προϋποθέσεις—μία ε-
νεργητική επίδρασι για την τόνω-
σι του δέρματος του προσώπου,
ή εφαρμογή μίας επιστημονικά
παρασκευασμένης τονωτικής κρέ-
μας. Σχετικά με το τί πρέπει
να είναι αυτή ή κρέμα, συνεχί-
ζω άγαπητή μου 'Ελενίτα στην
άμέσως κατωτέρω άπάντησιν μου
προς την επιστολόγραφόν μου
'Αντζελαν Β. 'Όπως και για να
συμπληρώσω το θέμα μου για
την διαθερμοτονική θεραπεία
συνεχίζω ακόλουθα άπαντώντας
έτσι συγχρόνως και προς την
έπιστολήν της αναγνώστριάς
Βίντα 48.—

ΑΝΤΖΕΛΑΝ Β.— Με ρωτάτε
αν ή συνταγή της κρέμας που

μου άναγράφετε, και ή οποία πε-
ριλαμβάνει Λευκό, Φαλαίνης, Ά-
μυδαλέαιο και Τριανταφυλλόνη
ρο, είναι άθωα. Και γενικά, τί
πρέπει να περιέχει μία τονωτική
κρέμα του προσώπου για να ώ-
φελή πάντοτε. Λοιπόν άγαπητή
μου 'Αντζελα, αρχίζω με το να
σας πληροφορήσω τί δεν πρέπει
προπαντός να περιέχει μία το-
νωτική κρέμα που ίδιως θα χρη-
σιμοποιήσετε την νύκτα για να
μείνη περισσότερο καιρό και να
απορροφηθή από το δέρμα, αλλά
που επίσης μπορείτε καλύτερα
να χρησιμοποιήσετε και την ήμε-
ρα όταν έχετε καιρό να μείνετε
στο σπίτι. 'Η κρέμα αυτή, στην
οποία τις περισσότερες φορές
πρόκειται να στηρίξουμε όλες
μας τις έλπίδες για να ξανατο-
νώσουμε ένα έλαφρά κουρασμένο
δέρμα, δεν πρέπει να περιέχει
συστατικά ούτε «δρασιν κρέμας»
που να μη απορροφώνται τελεί-
ως από τους πόρους της επιδερ-
μίδος και να μη αφομοιώνονται
μέσα στα κύτταρα. Το λευκό
φαλαίνης που είναι δυστυχώς ή
βάσις των περισσότερων και των
καλύτερων κρεμών που έρχονται
από το έξωτερικό, δεν αφομοι-
ώνεται, δεν χωνεύεται όλη, αλλά
από τα κύτταρα της επιδερμι-
δος, για να καλύτερήσιν τον με-
ταβολισμό τους, να τα τόνωσι,
και να τα προφυλάξη έτσι από
μία άτροφική κατάστασι που θα
έδωξησιν στο να σχηματισθούν
μία συστοιχία άτροφικών και
θυσιμένων κυττάρων, πράγμα
που είναι ή ρυτίδα. Μεταχειρί-
ζονται από πολύ καιρό ήδη, οι
οίκοι των καλλυντικών, το λευκό
φαλαίνης, αντί του χοιρινού λί-
πους που ταγγίζει εύκολα και
μυρίζει άσχημα, για βάσι της
τονωτικής κρέμας επειδή ή λι-
παρή αυτή ουσία δεν μυρίζει διό-
λου, δεν ταγγίζει και εμφανίζει
μία πολύ ωραία κρέμα μέσα σ'
ένα πολυτελές βάζο, ακόμα μά-
λιστα πιο έντυπωσιακή όταν ά-
ρρωματισθώ ώραια και δαφή ρό-
δινη ή άνοικτη πράσινη. Στο
περιεχόμενο άμυδαλέαιο ανα-
τίθεται ή τόνωσις των κυττά-
ρων. Άλλά γιατί τότε να μη έ-
παλείψετε το δέρμα σας με σκέ-
το άμυδαλέαιο, όταν φροντίσε-
τε φυσικά να μη είναι αυτό νο-
θυμμένο; Γιατί να υποβληθήτε
σε τόσα έξοδα, για βάσι πολυ-
τελείας κερδή μεταπωλητών, φό-
ρους, δασμίου, χρώματος άπατη-
λά και άρώματα που κάποτε

προξενούν άναφυλαξία, λειχή-
ναι και λεκέδες στο δέρμα; Και γι-
ατί να φορτώσετε σκεπάζοντας το
δέρμα σας, και πνίγοντας τή
ανάπνοήν του, μ' ένα συστατικό
όπως το «μυλάν» ντε μιλάν
που κατά το πλείστον δεν προσ-
ταί να απορροφηθώ, αλλά μέ-
νουν με την πάροδο του χρό-
νου θα κουράσθην την επιδερμίδα
θα προσεγγίσω διάφορες άντι-
σεις της; Θέλωτε άγαπητή μου
'Αντζελα, καθώς και όλες οι
άγαπητές μου αναγνώστρι-
ες, προς τις όποιες επίσης σπε-
θύνουμαι γιατί το θέμα είναι
τά πλέον σπουδαία για την δι-
τήρησι της όμορφιάς σας, να
σας μία πρώτη εύκολη δοκιμή
για να δοκιμάσετε αν ή
κρέμα που αγοράσατε ή φτιά-
ξετε μόνες σας, είναι κατάλλη-
λα παρασκευασμένη για να αφομοι-
ωθή μέσα στα κύτταρα της επι-
δερμίδος σας; Άφου δούτε
μία κανονική ποσότητα από α-
ντή την κρέμα πριν κοιμηθώ-
καί άφου λάβετε όλα τα μέτρα
για να μη σκουπισθώ ή κρέμα
από το μαξιλάρι σας, παρα-
λουθήσετε το πρωί το πρόσω-
πός σας. 'Εάν το δέρμα σας είναι
ακόμα πασαλειμμένο με κρέμα
πολύ ή λίγο, αυτό σημαίνει ότι
ή κρέμα σας περιέχει συστα-
τικά μη απορροφώμενα, περιτί-
που θα έμποδίσουν την άναπ-
νών κυττάρων και που μπορεί
εξάλλου άργότερα, αντί να τόνω-
νών, την επιδερμίδα σας. 'Εάν
αντίθετα βεβαιώσετε ότι ή
κρέμα απορροφάται τελείως,
τε μένει να εξετάσετε εάν αυ-
τή απορροφώμενα συστατικά
της κάνουν πραγματικά καλό
και επίσης εάν κάνουν καλό
όλα τα δερμάτια. Γιατί τώρα
ποδείχθηκε πως όριστικά, ή
μία κρέμα έξοχος, ή βάση
είναι τονωτική για όλα τα
μάτια για τα όποια συνιστά-
ται ή χρήςις της κρέμας για τόνω-
σι. Τα μάλλον έφηρα, τα έφηρα
τα φυσιολογικά καθώς και τα
λίγο λιπαρά δερμάτια πρέπει
τονώνονται, όταν ένδεικνύται
με τονωτικά συστατικά των κρε-
μών, της επιδερμίδος σε συ-
θεσι ή ήμερευσι που θα άπαι-
τήσιν την κρέμα. Και αυτό να
να μπορεί να μένη περισσότε-
ρο καιρό το τονωτικό αυτό προ-
σώπου στα κύτταρα, να απορρο-
φηθή κατά έναν τρόπο συν-
χωρίς να έμποδίσθην την άναπ-
νών και να άποδύσθην έτσι όλη
τόνωση που ζητούμε από αυ-
τή. Τα πολύ λιπαρά και τα σμη-
γερράκια δερμάτια δεν ώφελου-
ται αυτά πιά από την συν-
τονωτική κρέμα. 'Η κρέμα αυ-
τή λόγω της υπερεκκρίσεως τους
δεν πρόκειται να απορροφηθώ.
'Εάν τα λιπαίνη τα κουρά-
χειρότερα γιατί τα δερμάτια αυ-
τά πάσχουν κατ' αρχήν από
περβολική λιπαρότητα. Άπο-
τήσιν αυτές του δέρματος
ένδεικνύται κυρίως οι «Λοισί-
ονες», στριπτικές, ή άνω-
γικές αντίσηπτικές και θερμο-
νικές. 'Επομένως κατόπιν αυ-
τά τα με λίγα λόγια έκτι-
μενα νεώτερα επιστημονικά
περάσματα, τα εύκολόντα
λωσητε και για τον πλέον κοι-
νόν, βλέπουμε ότι πέρασε
ο καιρός που θα μπορούσαμε
άνεχθούμε να μας προτείνω-
ται π.χ. κρέμα τάδε τονωτική
τά έφηρα, τάδε για τα φυσιολο-
γικά, τάδε για τα λιπαρά δερ-
μάτια. Κρέμα τάδε για το
τάδε δεύτερη ή τρίτη κρέμα,
δε για το άπόγευμα και άλλα
δύο— τρεις για την νύκτα. Πα-
σέετε άγαπητές μου, ότι
τονωτική κρέμα, πραγματικά
έφηρη, θα παριέρη σε όλα
δερμάτια για τα όποια θα έν-
δυνάται ή κρέμα, και αυτό
σας άσχετα με όποιάδήποτε
λικία. Μία τέλεια και άγνη
τονωτική κρέμα θα μπορεί να
καταπιεί— αν θέλετε— ένα
κομμάτι ή ένα δάκρυ ή να
ναί απόλυτα όνεκτη και από
θλινονόγιο του στομαχίου
Μέχρι σ' ένα τέτοιο σημείο,

θα πρέπει να έχη ύπολο-
γισθώ αυτή ή μοναδική τονω-
τική κρέμα που θα παριέρη, θα
απορροφάται και θα τόνωη θε-
τικά και συνεχώς, για όλες τις
άνω ποιότητες του δερμα-
τος του προσώπου. 'Ιδού έπομέ-
νως το μοναδικό καλλυντικό σας.
Με δύο διαφορετικές λασίον,
πρώτη και δεύτερη, που μπορούν
καλλίστα να αντικατασταθούν ά-
πό άλλο παραφινέλιο και χα-
μομηλόνηρο, να ντεμακιγιάρσθε
θαμνάς το έρωδον. Το παραφι-
νέλιο θα απομακρύνη το καθε-
τί από πάνω από την επιδερμι-
δα σας. Και το χαμομηλόνηρο θα
απομακρύνη το υπολοιπόμενο πα-
ραφινέλιο που χρησίμευε για
τον καθαρισμό. Και μετά, άφου
στεγνώσετε καλά το πρόσωπο
με χυνοτάτη πετσέτα έλαφρά πι-
εζόμενη πάνω στην επιδερμίδα,
θα έπαλείψετε την τονωτική σας
κρέμα και θα κοιμηθώ ήσυ-
χως.— Τώρα, επανέρχομαι άγα-
πητή 'Αντζελα, με ρωτάτε τί
είναι το περιεχόμενο μιας καλής
τονωτικής κρέμας και μου ζή-
τάτε ακόμη να σας άποκαλύψω
έν είναι δυνατόν τα συστατικά
της κρέμας «Κολντίνα». Το τε-
λευταίο όμως αυτό δεν μπορώ
να το πραγματοποιήσω, πρώτον
γιατί καθώς γράφετε και ή ίδια
ή συνθεσι της κρέμας αυτής
είναι ένα μυστικό, και έπειτα διό-
τι το μυστικό αυτό δεν άνηκει
μόνο σε μένα αλλά και στους
άλλους Ιατρούς και μη, που ίδρυ-
σαν και εργάζονται στο Θερα-
πειτήριο. Σε προηγούμενα τεύ-
χη και επανειλημμένα από την
στήλη αυτή είδα την ακόλουθη
συνταγή μιας πολύ καλής τονω-
τικής κρέμας, χωρίς στην οποία
έχω λάβει ως τώρα άπειρα εύχα-
ριστήρια γράμματα από μέρους
άπορων αναγνωστρίων που δεν
θα μπορούσαν να προμηθευθώ
την «Κολντίνα». Λαολήν άνω-
δρος άπολύτως καθαρή 100 γραμ-
μάρια. 'Ελαιόλαδο ραφινάρισμέ-
νο 30 γραμ.— Βιταμίνες Α και
Ντε, τύπου 'Αντεβίτ ή 'Αντεβό-
λ, ή φιαλίδιο.— Βάμμα Βενζό-
νης 5 γραμ.— Χαμομηλόνηρο σου-
ρωμένο σε ποσότητα ανάλογα με
την θερμοκρασία της έποχής—
στε να σχηματισθώ παχύρρευστη
κρέμα.— Περισσότερα προκει-
μένου για το καθαρίσμα, την έν-
γυνε περιποίηση του δερματος
του προσώπου στο σπίτι, καθώς
και για την κρέμα της ήμερας,
θα γράψω σε άλλη προσεχή ευ-
καιρία.

ΒΙΝΤΑ 48.— Με ρωτάτε και
σας τα 'ίδια ζήτηματα που μ'
έρωτά ή 'Ελενίτα.— Λοιπόν, έν-
δεικνύται και στη δική σας περι-
πτώσι γενικά, όπως και στην περι-
ποίησι ήδη και βλέπει στον κα-
θαρισμό του δέρμα του προσώπου
της να κούράζεται, να υποβάλ-
ωσθαι δύο φορές κάθε χρόνο, Φθι-
νοπωριον και 'Ανοιξί, σε τόνωσι
των κυττάρων του δερματος του
προσώπου σας, με διαθερμικές
μασάζ. Το υπερβαχόν διαθερμι-
κό ρεύμα έχει την άνεγνωρισμέ-
νη ιδιότητα από την επιστήμη,
να διεγείρη εύνοικά τον μεταβο-
λισμό όλων των κυττάρων του
οργανισμού, άποκαθιστώντας μέ-
σα τους τις καλύτερες συνθήκες
για να επανέλθουν στην πιο ι-
κανοποιητική φυσιολογική λει-
τουργία τους. 'Ετσι συνιστά ή
Γυναικολογία διαθερμική θερα-
πεία στις για ώρισμένους λό-
γους υπολειπόμενες ώσθηκες,
ή σε άλλα όργανα, όπως συνι-
στά απόλυτα και ή Αισθητική 'Ι-
ατρική την υποβολή των κουρα-
σμένων και δυστροφικών κυττά-
ρων της επιδερμίδος σε διαθερ-
μονική θεραπεία. Φυσικά άγα-
πητή μου θα σας παρακολουθή
στο Θεραπευτήριο ο ειδικός Ια-
τρός.

ΟΛΓΑ Φ.— Να στείλετε την
δευτέρη σας για να σας άπαν-
τήσω ιδιαιτέρως, ή να περάσετε
να εξετασθώτε.

ΚΑΙ-ΙΡΟ, ΔΗΜΗΤΡΑΝ Ο., ΜΙΑ
ΔΥΣΤΥΧΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ,
ΜΙΑ ΑΚΤΕΝΙΣΤΗ, ΕΠΑΡΧΙΩ-
ΤΟΠΟΥΛΑ, ΜΕΛΛΥ, να στείλε-
τε άκριβείς διευθύνσεις σας ύ-
πευθυνίζοντας και τα ως άνω
φενόνημα σας για να σας ά-
παντήσω ιδιαιτέρως.
ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ.
ΑΝ.— Να περάσετε να εξετασθώ-
τε.
ΒΑΝΤΑΝ, ΝΑΝΑ Π. 16, ΣΤΑ-
ΜΠΟΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΛΕΝΤΙΝΑ
ΚΟΡΤΕΖΑ, ΣΥΜΠΛΕΓΜΑ ΚΑ-
ΤΟΡΕΤΟΤΗΤΟΣ, ΣΙΔΕΡΟ-
ΦΡΑΚΤΟΝ ΙΠΠΟΤΗΝ Θ. Ρ., Ω-
ΡΑΙΟΛΑΤΡΗΝ, ΣΕ ΛΙΓΟ ΧΑ-
ΜΕΝΗ, ΞΑΝΘΟΥΛΑ Τ. Κ., ΝΙ-
ΚΟΛΛΑΪΔΟΥ ΧΕΛΕΝ, ΣΥΡΟΝ,
Σ. Δ. Μελιγαλά, Μ' ΑΡΕΣΕΙ
ΝΑΧΟ ΞΑΝΘΑ ΜΑΛΛΙΑ, ΜΕ-
ΛΑΧΡΟΙΝΗΝ Κοζάνη, ΕΛ-
ΛΗΝ Ρ., ΤΣΙΓΓΑΝΙΚΑ ΜΑ-
ΤΙΑ Σ. Π., Σ. Σ. Α. Α., ΠΕΑ-
Ν Β., ΚΙΡΚΑΣΙΑΔΟΥ, ΜΑΥ-
ΡΟΝ ΚΡΙΝΟΝ, ΜΕΓΛΗΝ ΠΡΟ-
ΣΠΑΘΕΙΑΝ, ΤΖΙΝΑ Α. Μ., ΡΙ-
ΡΟ ΠΑΠΑ, ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ
ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΑ, ΣΙΛΟΥΕΤ,
ΦΑΝΟΥΛΑ ΣΑΒ., ΡΟΖΑΝ Κ.Τ.
Υ., Α. Λ. 13, λόγω έλλείψεως
χρόνου θα σας άπαντήσω στο
προσεχές.
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΝ, ΛΙΛΙ ΚΑΝ,
ΦΑΝΗΝ, Α. Μ. Βόλον, ΜΑ-
ΤΑΛΑ Β., ΣΟΥΔΑΝΕΖΑ, ΛΟΥ-
ΛΟΥΔΙ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥ, ΓΚΑΛΙ-
ΟΥ, ΜΙΑ ΑΠΕΙΡΗ, ΣΤΕΛΛΑΝ
—ΓΙΟΛΑΝΤΑΝ, ΑΝΝΑΝ, ΛΕΥ-
ΚΗΝ, ΣΟΥΛΑΝ, ΜΕΛΑΧΡΟΙ-
ΝΗΝ Ν., ΜΕΝΗΝ Κ., ΠΟΠΠΑ-
ΙΑΝ 7, ΑΛΙΚΗΝ, ΑΠΕΛΠΙΣΜΕ-
ΝΗΝ Σ., ΣΙΑΝ, άπαντήσεις έ-
στάλησαν.
TONY ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ
ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ
Οι λύσεις των πνευ-
ματικών παιχνιδιών
ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ ΑΡ. 54
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ
Οριζοντίως:
1) ΜΕ, 2) ΑΛΤ, 3) ΑΡΑ, 4)
ΤΟ — ΡΑΣ, 5) ΜΥΛΩΝΑ, 6)
ΟΛΑ — ΑΝ, 7) ΣΙ.
Καθέτως:
1) ΑΤΜΟΣ, 2) ΜΑΡΟΥΛΙ, 3)
ΕΛΑ — ΛΑ, 4) ΡΩ, 5) ΑΝΑ,
6) ΣΑΝ.
ΜΑΓΙΚΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ
7—14—12—1, 9—4—6—15,
2—11—13, 8, 16—5—3—10
ΔΙΠΛΟ ΚΕΦΑΛΙ
ΘΡΑΝΙΑ=ΘΗΡΑ — ΡΟΔΟΣ
— ΑΓΙΟΣ — ΝΤΑΜΑ — ΙΑ-
ΠΩΝ — ΑΓΩΝΙΑ.
ΞΕΡΕΤΕ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ
1) 'Απ' την Γιουγκοσλαυία,
2) 'Ο 'Ολυμπος,
3) Καρακάς.
ΘΑ ΤΟ ΒΡΗΤΕ
Μαντήλι διαΜΑΝΤΗ, ΛΙΛΙ
κα).
ΚΑΡΑΚΑΞΕΣ
Οι καρακάδες που είναι ίδιες
είναι οι 6 και 9.
ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΕ
Στο μάθημα της Γεωμετρίας
ο δάσκαλος ρωτά ένα μαθητή:
— Πότε δύο τρίγωνα είναι ίσα,
Γιαννάκη;
Κι' ο Γιαννάκης που ο νους
του είναι στα γλυκά:
— 'Όταν το πετύχη ο ζαχαρο-
πλάστης, κύριε.
ΠΟΛΥ ΣΩΣΤΑ
'Η μαμά:
— Λάκη, παιδί μου, μην τρώς
πολλά γλυκά. Θα σε πιάση ή
κοιλιά σου.
Κι' ο Λάκης:
— Αυτή θα με πιάση ή έγώ θα
την κρατώ.

ΠΕΡΝΑΤΕ
ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ
(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗ-
ΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔ. 57)
ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ
Οριζοντίως:
1) ΟΡΕΣΤΕΙΑ, 2) ΕΙ — ΑΓ-
ΚΡΑ, 3) ΤΙΤΑΝ, 4) ΕΒΑΠΟΡΕ,
5) ΙΑΓΟΥΑΡΟΣ, 6) ΝΩΤΑ
ΟΥΚ, 7) ΡΑΓΑΖΟΣ, 8) ΑΔΗΣ
— ΑΛ, 9) ΠΙ — ΣΤΕΙΡΑ, 10)
ΤΟΠΑΖΙΟΝ, 11) ΑΝΩ — ΟΑ-
ΣΙΣ.
Καθέτως:
1) ΑΕΙ — ΡΑΠΤΩ, 2) ΡΕ —
ΒΑΝΑΔΙΟΝ, 3) ΕΙΣΑΓΩΓΗ —
ΠΑ 4) ΠΟΤΑΣΣΑ, 5) ΤΑΤΟΥ-
ΑΖ — ΤΖΟ, 6) ΕΓΙΡΑ — ΟΧΕΙΑ,
7) ΙΚΤΕΡΟΣ — ΙΟΣ, 8) ΑΡΑ-
ΟΥ—ΑΡΝΙ, 9) ΑΝΑΣΚΕΛΑ.
Η ΚΑΜΠΙΑ
Το συνολικό ύψος του κοντού
ήταν 3 μ. 50.
ΚΛΙΜΑΚΟΛΕΞΟΝ
1) ΠΟΥΡΝΑΡΙ, 2) ΥΠΟΥΡ-
ΓΟΣ, 3) ΚΗΠΟΥΡΟΣ, 4) ΤΣΙ-
ΠΟΥΡΑ, 5) ΣΟΛΑΠΟΥΡ.
ΕΧΕΤΕ ΚΑΛΟ ΜΑΤΙ;
'Η λευκή επιφάνεια είναι συ-
νολικά μεγαλύτερη. 'Αν το δοή-
κατε σωστά, μπράβο σας, γιατί
ή διαφορά δεν είναι και πολύ με-
γάλη!
ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ;
ΣΥΡΙΑ — ΙΡΑΝΔΙΑ—ΣΟΥ-
ΗΛΙΑ — ΧΙΛΗ — ΑΡΑΒΙΑ —
ΠΟΛΥΝΗΣΙΑ — ΣΚΩΤΙΑ —
ΠΑΛΙΣΤΙΝΗ.
ΠΟΛΙΣ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΠΡΩΤΟΣ;
1. 'Η Γκρέτα Γκάρμπο, το
1902, (ή Ζόζεφιν Μπάικερ το
1906), 2. Το Τσάρλεστον, το
1924, (ή Ρούμπι το 1930), 3.
'Ο υπόγειος σιδηρόδρομος, στο
Λονδίνο, το 1853, (το άσαντέρ
το 1880), 4. 'Ο Τσικανί, το
1868, (ο 'Αιντάϊν, το 1879),
5. Το φράκο, γύρω στα 1700,
(το ψηλό καπέλο το 1796, στην
Αγγλία), 6. 'Η Μπουμπουλίνα,
το 1771, (ο Κανάρης το 1790),
7. 'Ο Τάυρον Πάουερ, το 1913,
(ο Γκρέγκορ Πεκ το 1916), 8.
'Η κοκίνη, που άνεκαλύφθη το
1855, (ή ζαχαρήνη κατεσκευάσθη
το 1878), 9. 'Η Φιλαδέλφεια
που άρχισε να κατοικείται το
1682 (το Τελ — 'Αβίδ κτίσθη-
κε το 1909), 10. Το μονό, το
1730, (τα πρισματικά το 1896).

Ο ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
άπαντά:
Ν. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Δράμα.
— Έχετε λίγη ύπομονη. Το θέμα
σας παρουσιάζει γενικόν ένδια-
φέρον και θα δημοσιεύσω σχετι-
κά σχέδια προσεχώς. Μη ξεχνά-
τε ότι τα γράμματα που παίρνω
είναι πάρα πολλά και ή χώρα
που διαβέτω στις σελίδες του
περιοδικού μας είναι περιορισμέ-
νος.
ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ,
Σουζέ.—Μου γράφετε: 'Έχω δύο
δωμάτια και αυτά κι' έκείνα τα
έπιπλα και μου ζητάτε να σας
πώ πως θα στολίσετε το σπίτι
σας. Ζητήστε μου πιο συγκεκρι-
μένη συμβουλή και θα σας άπαν-
τήσω.
ΥΒΟΝΗ ΣΓΟΥΡΟΥ, Κιλκίς.
—'Εάν δέ, διάξετε, περιμένετε
και θα δημοσιεύσω σχετικά σχέ-
δια. 'Ιδιαίτέρως δεν μπορώ να
σας άπαντήσω στελόνοντας σας
και σχέδια, γιατί ή μέση των
σχεδίων της περιπτώσεως σας
απαιτεί ιδιαιτέρη άπασχόλησι.
Κ. ΝΟΤΑΡΗΝ, Ένταύθα.
— Εύχαριστώ για τα καλά σας λό-
για. Πρέπει να ξέρετε ότι για
τους ερασιτέχνες έπιπλοποιούς
θα υπάρχουν κάποτε άπορίες γύ-
ρω από την έκτέλεσι όποιονδήποτε
σχεδίων. Δέ, είναι δυνατόν να
σχεδιάζονται και να δημοσιεύον-
ται στο περιοδικό σχέδια όλων
των λεπτομερειών γιατί τότε θα
χρειάζονταν τόσα σχέδια και
λόγια δσα απαιτούνται για την
έκδοσι ειδικού βιβλίου προς έκ-
μάθησι της έπιπλοποιητικής τέ-
χνης. Το κάθε έπιπλο στις τε-
χνικές λεπτομερείες εφευρέσεως
έχει πολλές λύσεις από τις ό-
ποιες ο κατασκευαστής εφαρμό-
ζει αυτήν που του συμφέρει. Π.
χ. Πάνω στην έρώτησι που μου
κάνετε σχετικά με το τραπέζι:
Τα πόδια στηρίζονται σ' ένα ά-
ξονα ξύλινο ή μεταλλικό, ο ό-
ποιος είναι συνδεδεμένος κάτω
από το καπάκι του τραπεζιού
με θηλές και περιστρέφεται με-
ζί με αυτά.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΜΠΕΡΓΚΑΔΗ
Οι πιο καλές μεταφράσεις
στα καλύτερα έργα. Οι μόνες
καλλιτεχνικές επιμελημένες έκ-
δόσεις: 'Για πούν χτυπά ή
καμπάνα; του Χερμινουαίη
και ο «Μαγγελάνος» του
Σβάιχ. Δύο έργα που άνεβά-
ζουν ύψηλότερα την αισθητι-
κότητα του άναγνώστου.

Λούζεοθ
ΜΕ
ΤΙΝΤΟ
ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΟ
ΣΑΜΠΟΥΑΝ

● Απαραίτητο σε κάθε ηλικία και χρώμα μαλλιών από τα
ΓΚΡΙΖΑ της γιγαντίας, ως τα ΞΑΝΘΑ παιδικά μαλλιάκια.

● ΕΙΝΑΙ ΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΩΝ διότι περιέχει
ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΑΥΓΟΥ
● ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ ΤΗΝ ΠΙΤΥΡΙΔΑ
● ΔΟΝΤΑΝΕΥΕΙ ΤΟ ΧΡΩΜΑ ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΩΝ

Αυτό είναι το μυστικό για ν' αποκτήσετε
ΛΑΜΠΕΡΑ — ΜΕΤΑΞΕΙΝΑ ΜΑΛΛΙΑ

ΣΕ 5 ΧΡΩΜΑΤΑ:
ΜΑΥΡΟ-ΚΑΦΕΣΚΟΥΡΟ-ΚΑΣΤΑΝΟ-ΞΑΝΘΟ-ΓΚΡΙ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΛΙΒΑ Σ ΑΘΗΝΑΙΔΕΣ — ΚΑΛΑΜΙΔΟΥ — ΑΘΗΝΑΙ

ΥΠΟ ΚΑΙ ΣΑΠΟΥΝΙ

**“Αν ξέρατε και Σεις
τό μυστικό της, δά
είσαθε πιο χαριτω-
μένη, πιο όμορφη,
πιο έλκυστική**

...και τό μυστικό της αυτό εί-
ναι τό ΟΔΟ-ΡΟ-ΝΟ.

• Τό ΟΔΟ-ΡΟ-ΝΟ σταματά ά-
σφαλώς τήν εφίδρωση και τήν
δυσωμία της μασχάλης επί ένα
ολόκληρο εικοσιτετράωρο.

• Δέν καταστρέφει τά φορέ-
ματα και είναι άβλαβές.

• Τό ΟΔΟ-ΡΟ-ΝΟ κυκλοφορεί
τώρα ως ΚΡΕΜΑ σε δαμάκια
και ως ΥΓΡΟΝ σε ώραίους πλα-
στικούς ψεκαστήρες. Έκατον-
τάδες ψεκασμών μπορείτε να
κάνετε και έτσι τό ΟΔΟ-ΡΟ-ΝΟ
έρχεται πολύ οικονομικό.

ODO-RO-NO
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΟΝ

ΚΡΕΜΑ
ΣΕ ΔΑΜΑΚΙΑ

ΥΓΡΟΝ
ΣΕ ΠΛΑΣΤΙΚΟΥΣ
ΨΕΚΑΣΤΗΡΕΣ

Αποκλειστικότητα: Φαρμακευτι-
κή Βιομηχανία «FAREL» - Αθήναι

ΜΗΧΑΝΑ ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΟΣ
ΚΑΛΤΣΙΟΝ

PROTARI

Η ΜΟΝΗ ΑΣΥΝΑΓΩΓΙΣΤΟΣ

Ευνοϊκή Ψηφισμένη

ΔΕΡΜΑ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

ΓΕΡΑΝΙΟΥ 21 (ΟΜΟΝΟΙΑ)

ΠΑΤΗΣΙΟΝ 215 (ΣΤΑΣΙΣ ΛΕΩΣΙΑΣΤΡΙΟΥ)

MARIA N. ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Όδοντίατρος

Μετεκπαιδευθείσα έν Άμερική

δέχεται καθ' έκαστην έν τώ

ιατρείω της όδου Άμερικής 18

Τηλέφωνον 619.176

ΓΑΡΥΦΑΛΟΥ

ΣΠΕΣΙΑΛΙΣΤΉ στις μον-
τέρνες κοΐπ μαλλιών, φυ-
σικώτατες ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ
και βαφές μαλλιών.

ΓΑΡΥΦΑΛΟΥ

ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 20

Τηλ. 54.287.

ΜΙΛΟΥΝ Τ'ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν τό μέλλον για τό διάστημα από
8—21 Οκτωβρίου γι' αυτές που γεννήθηκαν
στούς παρακάτω άστερισμους

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Μα-
τίου): Συννεφιασμένες μέ-
ρες σας περιμένουν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου
— 9 Απριλίου): Θα έρθη και
ή ικανοποίηση, αλλά από άλ-
λη πλευρά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 Α-
πριλίου): Χαρούμενες ώρες
με καινούργιες ελπίδες.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—30 Α-
πριλίου): Συνεχής θελτικότητα
απ' όλους τούς τομείς.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μα-
τίου): Φθινόπωρινή μελαγχολία
χωρίς ιδιαίτερο λόγο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μα-
τίου): Ό φθόνος κάποιου προ-
σώπου πιθανόν να σας δλάρη.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μα-
τίου): Ποτέ δεν είναι άργά. Η
τύχη (και ό Έρωτας) εύνοει
τούς τολμηρούς.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ιου-
νίου): Θα ξεκαθαρίση ένα
ζήτημα που παρέμενε καιρό
συγκεκριμένο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ι-
ουνίου): Αλλάζουν τα πρά-
ματα προς τό καλύτερο.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουνίου
— 1 Ιουλίου): Δεν θα σας
κυριεύση ή θλίψη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ι-
ουλίου): Μερικές αναποδιές,
ασημαντες στην πραγματικό-
τητα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Ι-
ουλίου): Θα σας προστεθούν
νέα οικονομικά δάρη.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουλίου
— 1 Αυγούστου): Δεν θα εί-
ναι σοβαρό αυτό που θα σας
συμβή.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Αυ-
γούστου): Όλο και κάτι θα
γίνη προς τόν αισθηματικό
τομέα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Αυ-
γούστου): Όλο και κάτι θα
γίνη για να θελτιωθή ή κα-
τάστασί σας.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγού-
στου — 2 Σεπτεμβρίου):
Μη αφήνετε να επηρεάζεσθε
από άδικαιολόγητες κακοκε-
φίες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Σε-
πτεμβρίου): Ο δρόμος είναι
πια άνοιχτός.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Σε-
πτεμβρίου): Θα υπάρχουν πι-
στικές διαθέσεις.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμ-
βρίου — 1 Οκτωβρίου): Θα
προχωρήσετε γρήγορα έ-
μπρός.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—12 Ο-
κτωβρίου): Η διάθεσί σας
θα χαλάση, μα δεν θα είναι
αυτό που θα σκεφθήτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—21 Ο-
κτωβρίου): Άκόμα δεν έχει
ξεκαθαρίσθ ή φύσι του αι-
σθήματος.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Οκτω-
βρίου — 2 Νοεμβρίου): Α-
μορφη περίοδος, γελαστή, πα-
ρά τά σύννεφα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—11 Νο-
εμβρίου): Σας επαναλαμβά-
νουμε ότι δεν γίνεται τίποτα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Νο-
εμβρίου): Θα σας τριγυρί-
σουν λίγο καιρό, μα κατόπι
θα σας αφήσουν.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμ-
βρίου — 1 Δεκεμβρίου): Α-
νοίξετε όλες τις πόρτες της
ψυχής σας να μπη ή χαρά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Δε-
κεμβρίου): Ποιος ξέρει; Τί-
ποτα δεν αποκλείεται.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Δε-
κεμβρίου): Επιτάχυνσι της
εξελίξεως.

Αιγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμ-
βρίου — 1 Ιανουαρίου): Α-
φήστε τις επιφυλακτικότητες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ια-
νουαρίου): Τα πράγματα ξε-
καθαρίζονται και τότε θα δη-
τε σωστά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Ι-
ανουαρίου): Όλα πάνε κατ'
εὐχην.

Υδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22—30 Ια-
νουαρίου): Έχθρική διάθεσι

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ιανου-
αρίου — 9 Φεβρουαρίου):
Μη διατάσετε να προχωρή-
τε αν δρῆτε εμπόδια.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—20 Φε-
βρουαρίου): Μη περιμένετε
περισσότερο.

Ίχθεις

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—29 Φε-
βρουαρίου): Συζυγική ή έρω-
τική εὐτυχία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρ-
τίου): Εὐτυχία από παιδιά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρ-
τίου): Μικρή κόπωση, μι-
κρή ανάπαυλα.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Γαλλίδες ή Αγγλίδες

—Γιατί οι Γαλλίδες είναι
κομψότερες από τις Άγγλίδες
αν και ή φύσις έχει προκίσει
τις τελευταίες έν άφθονία
τά δώρα της;

Η Άγγλις δημοσιογράφος
Φράνσις Ντέιτ, ύστερ' από ή
να είδικό ρεπορτάζ που έκανε
στό Παρίσι για να διαλευκάνη
τό «μυστήριο» αυτό, δημο-
εύει στο «Σάνταιν Γκράφικ» τ
συμπεράσματα της, που ίσα
ένδιαφέρουν πολλές άναγνώ-
στριες: «Οι Γαλλίδες, λέει,
Φράνσις Ντέιτ, είναι πιο μικρο-
σώμες αλλά έχουν καλύτερες
καμπυλότητες από μας. Είναι
πιο ζωντράς, τρώγουν περισ-
σότερο, κάνουν λιγώτερες άσκ
σεις κι είναι πιο παχουλές
πράγμα που ίσα άρέσει στο
άνδρες.

»Έχουμε καλύτερο δέρμα ό-
πό τις Γαλλίδες, αυτές όμως
είναι πιο επιτηδίες από μας
και επωφελούνται κατά τόν τε-
λειότερο τρόπο από όσα τας
προσφέρουν ή επιστήμη και ή
ραπτική. Δείχνουν θάρρος σ
χρησιμοποίησι των χρωμάτων
φορούν τακούνια πολύ ψηλά
ρα κι όταν είναι κάπως περισ-
σότερο άπ' ό,τι πρέπει παχε-
ές, ξέρουν πως να συγκαλύ-
ψουν τό πάχος τους.

Η Άγγλις δημοσιογράφος
προσθέτει ότι οι Γαλλίδες εί-
ναι λαίμαργες, έν συγκρίσει
τις Άγγλίδες, άλλ' ότι είναι
περήφανες γι' αυτό και για τ
μαγειρικές τους ικανότητες, τ
όποιες θεωρεί σαν τις καλύτε-
ρες στον κόσμο. «Βάζουν τ
ψυχή τους στις κατασάρδες κα-
τά τήναι τους, γράφει ή Ν-
τέιτ, και ξεδεύουν τόσo χρό-
νο, σκέψι και χρέμα για τ
καλοφαγία ώστε οι Γάλλοι συ-
ζυγοι να γυρίζουν τά βράδια
στα σπῆτια τους με εύχαρι-
στησι». Φυσικά οι Γαλλίδες
κατά τήν Άγγλίδα δημοσιογρ-
φον πάντοτε, φροντίζουν γι
τῃ μόδα πολύ περισσότερο ό-
πό τις Άγγλίδες, αλλά γι' α
τῃ που τούς ταιριάζει...

Εθνικόν συμφέρον τό παιδί

Μπορεί μια ένοικιάστριά
να αποκτήσι παιδιά όταν ύπάρ-
ξει όρος του ένοικιαστήριου συ-
βολαίου της προς τήν ιδιοκτη-
τρια που τό απαγορεύει; Έ-
να άγγλικό δικαστήριο, στο
ποϊόν εξέδικάσθ ή περίεργη
αυτή υπόθεση, κατόπιν ά-
γης της ένοικιαστριάς, άπεφά-
σθ ότι ό όρος είναι μὲν έγκυ-
ρος για τήν ύπαρξ παιδιών ό-
ταν ύπεγράφη τό συμβόλαιο
άκυρος όμως για τά μέλλοντα
να γεννηθούν παιδιά. Τό
καίολογητικόν άναφέρει ότι
νας τέτοιος όρος στρέφεται
ναντίον του εθνικού συμφέρον-
τος. Η ιδιοκτήτρια είχε θέσει
αυτὸν τὸν όρον στην ένοικία-
στρία έννοούσα ότι δεν πρέπει
ούτε να αποκτήσι παιδιά.
Τελευταία όμως κατελήφθ ή
τῷ μεταξύ από σφοδρή επιθυ-
μία ν' αποκτήσι παιδί άλλ
φοδὸταν μήπως χάσθ τό ένο-
κισιαστικὸ σπῆτι κι έτσι κα-
τέφυγε στο δικαστήριο, τό
ποϊόν τήν έδικαίωσε.

ΛΟΥΤΕΣΙΑ

Η παγκοσμίου φήμης μέθοδος του ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ,
κατατεθειμένη στη ΒΕΡΝΗ (10791)46) διδάσκεται στο έν Έλλάδι Έποκατάστημά του.

Lutetia

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟ ΚΑΙ ΑΝΩΤΕΡΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ
ΕΡΜΟΥ 27 (είσοδος Πετράκη 26)
ΑΘΗΝΑ

ΜΕΤΑΞΑ 30
ΚΗΦΙΣΙΑ

ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΕΙΑΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ
Σας προσφέρουμε ό,τι ούδεις άλλος έν Έλλάδι δύναται να σας προσφέρη.
ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ ΤΑ ΔΙΔΑΚΤΡΑ εις όσας δεν ικανοποιηθούν από τόν πρώτον μήνα φοιτήσεως.
ΕΙΔΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΔΙ' ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ ΕΥΚΟΛΩΤΑΤΑ
Για πληροφορίες γράψτε μας «ΛΟΥΤΕΣΙΑ» Πετράκη 26, Αθήναι
ή περάστε άπ' τά γραφεία μας.

«ΑΘΗΝΑ»

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ...

Εις μεγάλην ποικιλίαν από Ζέρσεϋ Εύρώπης
και Κρέπ Σατέν Ναθαναήλ
Κάλτσαι ELBEO PERLON Κάλτσαι ΝΑΥΛΟΝ
ΣΟΥΤΙΕΝ, ΛΑΣΤΕΞ Κ.Α.Π.

ΣΙΛΚΑ Α.Ε. Μητροπόλεως 446. Τηλ. 27.697
«ΑΘΗΝΑ»

«ΑΘΗΝΑ»

ΒΑΦΕΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ

ΕΝΤΟΣ 20 ΛΕΠΤΩΝ ΧΩΡΙΣ ΝΤΕΚΟΛΟΡΑΖΙΟΝ
ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ ΜΕ ΚΡΕΜΑ

Έκτελείται από ειδικευμένους τεχνίτας εις τό
ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

«ΛΟΥΞ»

Α)ΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 59α ♦ ΤΗΛΕΦ. 23.776

ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΚΗΦΙΣΙΑΣ

είδικόν διὰ μικρά παιδιά

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ ΙΣΜ. ΜΕΤΑΞΑ ΝΙΚΟΛΙΤΣ

Έντὸς θαυμασίου ιδιοκτήτου κτήματος παρὰ τήν Μαγουφάναν.

ΚΛΙΜΑ ΞΗΡΟΝ & ΥΓΙΕΙΝΟΝ

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ — ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ — ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

Συγχρονισμένοι εγκαταστάσεις, Σπάρ, Γυμναστική, Μουσική,
Ρυθμική, Μορφωτικὸς Κινηματογράφος, Ψυχαγωγία.

ΤΡΟΦΗ ΑΦΘΟΝΟΣ & ΕΚΛΕΚΤΗ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΤΜΗΜΑ ΕΘΝΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ κ. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

Γίνονται δεκτοί μαθηταί και μαθήτριαι

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ, ΗΜΙΤΡΟΦΟΙ & ΔΙΗΜΕΡΕΥΟΝΤΕΣ

Οί μακράν κατοικούντες μεταφέρονται δι' αυτοκινήτων.

Πληροφορία και έγγραφαι καθ' έκαστην. Όραι επισκέψεων

10—1 & 5—7.30 μ.μ. ΤΗΛ. 01.716

«ΑΘΗΝΑ»

ΒΕΒΑΙΩΘΗΤΕ ΜΟΝΗ ΣΑΣ

ΟΤΙ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΓΙΝΕΤΕ
2 φορές ωραιότερη

Δοκιμάστε μόνη σας δω
ρεάν τὸ ἀποκαλυπτικὸ
αὐτὸ μικρὸ πείραμα.

Οἱ μεγαλύτεροι εἰδικοί τῆς ὡμορφιάς
βεβαιώνουν ὅτι 8 γυναῖκες
στὶς 10 δὲν ξέρουν νὰ χρησιμοποιοῦν
ποιοῦν τὸ σωστὸ χρῶμα πούδρας
ὥστε νὰ φαίνονται πολὺ ὡραιότερες.
Ὁ μόνος ἀλάνθαστος τρόπος
γιὰ νὰ βρῆτε τὸ σωστὸ χρῶμα
τῆς πούδρας, εἶναι νὰ δοκιμάσετε
δωρεάν τὶς καινουργιές ἀποχρώσεις
τῆς πούδρας TOKALON FASCINATION
λεγμένες γιὰ κάθε τύπο δέρματος
μὲ ἐξαιρετικὴ προσοχή καὶ ἀκρίβεια,
χάρης στὸ χρωμοσκοπικόν

